

Olexa Horbatsch (Hrsg.)

Adelphotos

Die erste gedruckte griechisch-
kirchenslavische Grammatik
L'viv-Lemberg 1591

9HUODJ 2WWR 6DJQHU 0•QFKHQ .%HUOLQ Â :DV

Digitalisiert im Rahmen der Kooperation mit dem DFG- 3 URMHNW Ä'LJL 3
der Bayerischen Staatsbibliothek, München. OCR-Bearbeitung und Erstellung des
eBooks durch den Verlag Otto Sagner:

<http://verlag.kubon-sagner.de>

© bei Verlag Otto Sagner. Eine Verwertung oder Weitergabe der Texte und
Abbildungen, insbesondere durch Vervielfältigung, ist ohne vorherige schriftliche
Genehmigung des Verlages unzulässig.

«Verlag Otto Sagner» ist ein Imprint der Kubon & Sagner GmbH

SPECIMINA PHILOGIAE SLAVICAE

Herausgegeben von
Olexa Horbatsch und Gerd Freidhof

Band 2

ADELPHOTES

Die erste gedruckte griechisch-kirchenslavische
Grammatik
L'viv-Lemberg 1591

Herausgegeben und eingeleitet
von
Olexa Horbatsch

FRANKFURT AM MAIN
1973

Auslieferung:
KUBON & SAGNER, München

**Bayerische
Staatsbibliothek
München**

Die erste gedruckte griechisch-kirchenslavische Grammatik aus
dem J. 1591

Datiert mit dem Jahr 1591 erschien in der Druckerei der orthodoxen Stauropegion-Bruderschaft in L'viv (Lemberg) die erste griechisch-kirchenslavische Grammatik "Adelphotos" als eine Leistung der Studenten der Lemberger Bruderschaftsschule (darüber sagt der Buchtitel aus), gewiß unter der Anleitung des zeitweiligen (1586-88) Griechisch-Lehrers dieser Schule Arsenios, des Metropoliten von Blasson (über seine Tätigkeit als Griechisch-Lehrer spricht das Vorwort zur Grammatik, S.4, über sein Ansehen - die Schlußzeichnung in der Grammatik mit seinem Namen, S. 212).

Von weiteren eventuellen Mitarbeitern am Grammatiktext weiß man gar nichts; man kann nur aufgrund des Grammatikteiles über die Schwierigkeiten der griechischen Verba (S. 152) vermuten, daß noch weitere Griechisch-Lehrer daran mitgearbeitet hatten. Vielleicht war es der Nachfolger von Arsenios im Griechisch-Unterricht (bis 1592) Kyrylo Trankvilion Stavrovečkyj¹⁾ bzw. ein anderer Lehrer derselben Bruderschaftsschule (bis 1592) Lavrentij Zyzanij, der Verfasser der ersten gedruckten kirchenslavischen Grammatik²⁾, in welcher sich viele Gemeinsamkeiten mit "Adelphotos" befinden³⁾.

Der Grammatiktext von "Adelphotos" ist im Wesentlichen so aufgebaut, daß einer jeden griechischen Textseite (grundsätzlich auf der Kehrseite des Blattes - bei uns jeweils als 6 vermerkt und zur Hervorhebung des griechischen Textes mit eingezogenem Rand wiedergegeben) eine wörtliche kirchenslavische Übersetzung - grundsätzlich auf den Vorderseiten der Blätter beigefügt wurde. Bei gewissen Grammatikteilen fehlt eine solche griechische Vorlage (S. 140-68,- abgesehen von manchen außergrammatischen, z.B. S.2-3, 6). Der kirchenslavische Text stellt meistens eine sklavische Übersetzung der griechischen Formulierungen, Konstruktionen und Termini dar, die ohne ihre griechischen Vorlagen manchmal fast unverständlich wären. Man darf vermuten, daß der griechische Text unter Anleitung von Arsenios (oder direkt von ihm selbst) aus anderen griechischen

Grammatiken (darüber weiter unten) kompiliert wurde. Die kirchenslavische Sprache des Grammatikteiles ohne die griechische Vorlage ist relativ frei von solchen Lehnübersetzungen, wodurch sie sich von sonstigen Stellen unterscheidet.

Noch ein weiteres Merkmal der kirchenslavischen Spalte des Grammatiktextes ist hervorzuheben: Er setzt einen Mitarbeiter voraus, der sich im ukrainischen mundartlichen und paläographischen Formengebrauch gut auskannte und in der kirchenslavischen Übersetzung "adäquate" slavische Parallelbeispiele zu den behandelten griechischen mundartlichen Formen bot. Ein solcher Mitarbeiter wäre nur unter den damaligen Lemberger Philologen zu suchen.

Aufgrund eines Briefes der Wilnaer Bruderschaft an die Lemberger vom 28.5.1588, in welchem der Empfang des Anfangs einer übersandten griechisch-slavischen Grammatik bestätigt wird, nahm K.Studynskýj⁴⁾ ursprünglich an, daß sich das Drucken der "Adelphotes"-Grammatik einige Jahre (1588-91) hinzog und also noch zur Zeit der Anwesenheit von Arsenios in Lemberg begann. Diesem Gedanken stimmten sowohl V.Jagić⁵⁾ als auch M.Wein-gart⁶⁾ zu. Aufgrund aber des späteren Vergleiches der beiden ihm zugänglichen Exemplaren von "Adelphotes" (des nicht näher bestimmten "Kiewer" und eines Exemplars der Bibliothek des Lemberger Stauropegeion-Instituts) hat K.Studynskýj⁷⁾ z w e i Ausgaben von "Adelphotes" zugegeben: Im "Kiewer" Exemplar werden auf der Seite 14 (in unserem Abdruck S.16) die Formen des Gen. und Dat.Pl. дн'овъ. дн'омъ (welche laut Studynskýj auf Erstausgabe hinweisen würden), im Lemberger Exemplar dagegen днёвъ, днёмъ geführt (laut Studynskýj - die Zweitausgabe). Diese Auffassung Studynskýjs wurde von V.Jagić⁵⁾ in der Besprechung der Abhandlung Studynskýjs abgelehnt und die besagten Unterschiede angesichts des sonst identischen Drucks nur als korrigierte Bögen derselben Ausgabe erklärt.

Die erhaltenen bis dahin bekannten Exemplare der "Adelphotes"-Grammatik werden bei I.P.Karataev⁸⁾ angeführt: in Petersburg in der Öffentlichen Bibliothek, in der Bibliothek der Akademie der Wissenschaften (von V.Jagić eingesehen und für identisch mit Studynskýjs "Zweitausgabe" erklärt) und in der Bibliothek der Theologischen Akademie, in Koskau in der Bib-

liothek der Synodalen Typographie, in der Öffentlichen Bibliothek - Rumjancev-Museum und in der Bibliothek Šćapovs sowie in Lemberg in der Bibliothek des Basilianer Onufrij-Klosters. Die Beschreibung der Altdrucke der Kiewer Öffentlichen Staatsbibliothek von S.O.Petrov⁹⁾ führt drei Kiewer Exemplare von "Adelphotos" an, von denen jedoch nur eins komplett ist, in den beiden anderen jeweils die ersten 4 Blätter fehlen. Vermutlich dieses komplette Exemplar benutzte K.Studynskýj - im Gegensatz zum unkompletten des Lemberger Stauropregion-Instituts⁴⁾. Es war uns nicht möglich, die Texte aller erhaltenen Exemplare zu vergleichen. Die beiden Exemplare, die uns in Mikrofilmen zur Verfügung standen - 1) das des ehem. Moskauer Rumjancev-Museums, Nr.57 (heute in der Lenin-Bibliothek)¹⁰⁾ und 2) das der Bibliothek von "Narodnyj dim" zu Lemberg (aus der Sammlung von A.Petruševyč),¹¹⁾ - gehören zu demselben Typ (Studynskýjs "Zweitausgabe"), was die Formen днѣвъ, днѣмъ (S. 16) anbetrifft. Der Unterschied zwischen unseren beiden Exemplaren besteht jedoch darin, daß das von uns benutzte Lemberger Exemplar auf Blatt 1826 (S. 211) im kirchenslavischen Zweizeiler das Wort ничтѣ же mit einem Druckfehler (ohne den Buchstaben -ѣ-!) aufführt, das Moskauer Exemplar aber diesen Druckfehler bereits behoben hat. Das spricht also dafür, daß es weitere Varianten dieses Buches (was die Kombination einzelner Druckbögen anbetrifft) gegeben hat.

Einzelne Forscher interessierten sich vor allem für den Einfluß der grammatischen Terminologie der "Adelphotos" auf die Grammatiken von L.Zyzanij und M.Smotryčkyj; so vor allem S.Bulič¹²⁾, M.Voznjak³⁾, M.Weingart⁶⁾ (der auf den Zusammenhang der "Adelphotos" mit der Terminologie früherer handschriftlicher Traktate hinwies) und zuletzt N.Moskalenko¹³⁾ (im Rahmen der Entwicklung der ukrainischen grammatischen Terminologie). Der Verdienst, die Quellen von "Adelphotos" eingehend untersucht zu haben, fällt K.Studynskýj⁴⁾ zu. Auf diese Untersuchung verweist auch V.Jagić¹⁴⁾.

Im Wesentlichen folgte "Adelphotos" der griechischen Grammatik von C.Lascaris¹⁵⁾, insbesondere bei der Einteilung der "Buchstaben", d.h. Laute, bei Definitionen der Sprache, der Redeteile und ihrer Einteilung, bei der Einteilung der Sub-

stantiva in 5 Grund- und 5 kontrahierte Deklinationen, bei Deklinationen der Numeralia und Adjektiva, bei der nominalen Derivation, bei der Einteilung der Pronomina (in primäre, composita, constructiva, demonstrativa, anaphorica) und Verba (in 3 Gruppen: a) Barytona mit 5 Konjugationen je nach dem Laut vor $-\omega$ der 1.Sg.Präs. und der Bildungsart Fut.I und Perf., b) Perispomena mit kontrahierten Endungen ihrer 3 Konjugationen auf $-\acute{\alpha}\omega$, $-\acute{\epsilon}\omega$, $-\acute{\omicron}\omega$, c) auf $-\mu\iota$ mit 4 Konjugationen $\tau\acute{\iota}\theta\eta\mu\iota$, $\acute{\iota}\sigma\tau\eta\mu\iota$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\mu\iota$, $\zeta\acute{\epsilon}\acute{\upsilon}\gamma\upsilon\upsilon\mu\iota$), der Tempora (Präs., Impf., Perf., Plpf., Aor.I, II, Fut.I, II, III), Modi (Ind., Imper., Opt., Subjunc., Inf.), Numeri (Sg., Du., Pl.), 3 Personen, 3 Genera (Act., Pass., Med.), beim Augment, bei der Bildungsart des Impf. der Verba auf $-\mu\iota$ (einschließlich ihre Part.Pass.), des Plpf., des Mediums, Infinitivs und Partizips, bei Verba anomala, bei Präpositionen (18 ein- und zweisilbige), Konjunktionen sowie bei der Prosodie (Akzent, Quantität, Spiritus, Interpunktion). Diese Abhängigkeit von Lascaris war der Grund, warum manche Forscher früher die "Adelphotes" nur eine Umarbeitung aus Lascaris nannten¹⁶⁾.

Viel seltener wurden Formulierungen der griechischen Grammatik von M.Crusius¹⁷⁾ übernommen: so über die Bildungsarten der Zeitformen (Impf. bei den Verben mit vokalischem Wortanlaut, Aor. II, Fut.I, II, Perf.), Modi (Imper., Opt., Subjunc., Inf.) und Partizipien sowie der Genera (Pass., Med.).

Ähnlich wurden aus der griechischen Grammatik von Ph. Melanchthon¹⁸⁾ die Regeln über die Bildungsart des Imperfekts (bei Verben auf $\acute{\rho}-$), des passiven Imperfekts, des Aorists I und II sowie der Verben auf $-\mu\iota$ und deren Aorists I und des passiven Aorists übernommen.

Der griechischen Grammatik von N.Clenardus¹⁹⁾ wurde der Absatz über die Deklination der nominalen Heteroklitika ($\text{Ζεϋς, μέγας, πολὺς, }-\rho$) entnommen.

Vermutlich originelle Formulierungen, für die Studynskýj keine Vorlagen in den zeitgenössischen griechischen Grammatiken gefunden hat, betreffen z.T. Erläuterungen über die Bildungsart der Substantiva denominalia, der Nomina deverbalia sowie einzelner verbaler Formen (Perf., Fut.II, Aor. der 1. und 5.Konjugation, des pass. Imper. und Inf., des medialen Perf., Opt., Subj. und Inf. sowie der aktiven Partizipien der

Verben auf -μι). Dazu gehören auch die aufmunternden Worte an die Lernenden, die übrigens hier - wie auch in den sonstigen originellen Partien - ohne den üblichen griechischen Text erscheinen.

Studynskýj versuchte die sprachlichen Merkmale des kirchenslavischen "Adelphotes"-Textes bzw. der dort angeführten kirchenslavischen Entsprechungen zu den griechischen Formen zu erfassen und sie, dem damaligen Wissensstand entsprechend, in ein Verhältnis zu der ukrainischen und weißrussischen historischen Dialektologie und Sprachgeschichte zu bringen. Dieser Teil seiner Untersuchung erfordert heute weitgehende Korrekturen.

Die kirchenslavische Rechtschreibung der "Adelphotes" weist noch gewisse Spuren des mittelbulgarischen Einflusses auf (sporadischer Gebrauch von ж: мѣхъ 27, sowie die Schreibweise пресовръшѣ/нное/ 706, обоаго I36), der übrigens noch in P. Beryndas Lexikon (1627) durchschlägt.

An markanteren ukrainischen sprachlichen Zügen, die gleichzeitig auf den westukrainischen (etwa südwestwolhynischen?) mundartlichen Hintergrund der Mitarbeiter hinweisen könnten, wäre anzuführen: 1) Zusammenfall von и і ѡ (Gen.Sg. мѣри 23, тѣсачнаго 3, изимѣютса I296), 2) Übergang von ѣ zu и (видѣхъ // оувѣдаю I63), 3) Entpalatalisierung von ѣ (борѣса 60), 4) Übergang von -ѣк- zu -ік- (дурнейкіѣ 48), 5) möglicherweise Übergang von С'а zu С'і (одѣгѣса I59), 6) verbale Formen vom Typ буде 26, совѣтуемо I36, бѣжѣ I65, течѣ I73, кленѣса и клинѣса I71, старѣлемса I66, und das Pronomen сесѣ сесе 56, 7) Lexik (богомѣ I54, зѣразѣ I53, колѣнна 25, нѣнѣка I56; darunter auch Polonismen бѣрѣ I54, знѣгла I54, пѣзнѣкти I36).

Es braucht nicht betont zu werden, daß in der Rechtschreibung des griechischen Textes häufige Spuren der mittelgriechischen Phonetik anzutreffen sind (β = v, αυ = af, αι = ε, η, ει, οι, υ = ι, ω = o; Weglassen von Spiritus-Zeichen und Jota subscripta; Vertauschen von Akzentzeichen).

Man muß insbesondere zwischen der Sprache der kirchenslavischen Parallelen zu den griechischen Beispielen und den Sprachmerkmalen des sonstigen Textes in der "Adelphotes" un-

terscheiden.

Im Falle der kirchenslavischen Entsprechungen zu den griechischen Formen, - die öfters griechische Dialektunterschiede hervorheben (attische, ionische, äolische, syrakusische Regionalismen), - bemühte sich der Übersetzer nach Möglichkeit immer ähnliche kirchenslavisch-ukrainische Parallelen anzuführen, auch wenn es sich nur um orthographische Differenzen handelte. Dasselbe betrifft die angeführten kirchenslavischen "Entsprechungen" zu griechischen Varianten aus dem Bereich der Wortbildung. Um dem griechischen verbalen Formenreichtum mit kirchenslavischen "Entsprechungen" gleichzukommen, verwendete er mehrmals die ihm bekannten kirchenslavischen (und sogar mittelbulgarischen) Allomorphen ohne Rücksicht darauf, daß sie andere Bedeutungen hatten. Auch verschiedene Schreibweisen verschmähte er dabei nicht. Somit nehmen bei ihm auch die damaligen zuweilen in der "Adelphotes" auftretenden ukrainischen Dialektismen (im Falle der Beispiele, die als kirchenslavische Parallelen die griechischen Dialektzustände veranschaulichen sollten) eine ganz andere Bedeutung an. Manchmal kommt es vor, daß dieselben kirchenslavischen orthographischen Unterschiede an einer anderen Stelle gerade in einer umgekehrten Funktion auftreten.

Im Sinne deutlicher kirchenslavischer Entsprechungen zu den Begriffen der griechischen Grammatiklehre und des griechischen Formensystems wurde vom "Adelphotes"-Übersetzer besonders das slavische Verbsystem den griechischen Vorbildern künstlich angeglichen. Dies war der originellste Griff dieser Grammatik; ihre Ansätze wurden von Zyzanij und Smotryćkyj übernommen und weiter ausgebaut. So trat in der "Adelphotes", - zum ersten Mal wohl - die nichtkontrahierte kirchenslavische Imperfektform auf -аахъ als die Entsprechung des griechischen Plusquamperfekts (ὑπερσυντέλικος = пресъвершен'ное) auf: ἐτετύφειν βιάαх 68, 71, ἐλεποίηκειν твораах 84, ἐβεβοήκειν вопіаах 93, ἐμεχρυσώκειν позлащаах 101, ἐτεθειέκειν полагаах 110, ἐστάκειν ставлаах 119, ἐδεδώκειν дааах 128. Diesen Einfall wiederholte Zyzanij bei пресовер'шен'ное (57): ѡавлаах 57, ѡавлаахса 60, спасаахса 65, глашаах 69, биаахъ 73 (irrtümlich als протажен'ное = Perfekt bezeichnet, denn im Opt.Perf. heißt es да бы биаах und im Opt.Plperf. да бы биаахъ 73; ebenfalls im

Ind.Plperf.Pass. бiаахса 74) und Smotryckuj als мимомедшее учащательнаго вида (345:ω мимомёдшемъ): читаах 241, 355, читаахса 269, твораахъ 291, 355, твораахъса 302, бiаахъ 350, дѣйствоваахъ 355, требоваахъ 345, вѣдаахъ 327, бьваахъ' 322, ѣдаахъ' 333, ѣмѣаахъ 340, подобааше 315, случаашеса 316, достоааше 317, мнаашеса 318 (mit weiteren davon abgeleiteten Formen).

Keine besonderen Komplikationen ergaben sich - bei den beiden indogermanischen Sprachen - aus der Gleichstellung der wortbildungsmäßigen griechischen und kirchenslavischen Begriffen εἶδος - видъ 'forma' (ἐ.πρωτότυπον 'primäres Verb' ἄρδω напааю und ἐ.παράγωγον 'suffixiertes Verb' ἀρδεύω напаваю) sowie σχῆμα - начертание 'figura' (σ.ἀπλοῦν 'verbum simplex' φέρω несү; σ.σύνδετον 'verbum praefixum' ἐπιφέρω наносү; σ.παρασύνδετον 'verbum superpraefixum' προσεπιφέρω произносү) und aus den grammatischen Kategorien der Person (πρόσωπον лицé) und der Zahl (ἀριθμός - число: Sg., Du., Pl.), - wohl aber beim Suchen nach kirchenslavischen Entsprechungen zu den griechischen Kategorien, die das slavische Verb nicht kannte. Es waren:

1) die griechischen Genera: neben Aktiv und Passiv noch Neutrum bzw. Medium (γένος/διάθεσις - родъ/злогъ: οὐδέτερον средній - ὑγιαίνω здравствүю, κοινόν/μέσον ὅβσιЙ/посредствéнный βιάζομαι понуждаюса, ἀποθετικόν шложный μάχομαι борүса), mit welchen entsprechend der damaligen Grammatiklehre verbale Gruppen vermischt wurden;

2) die griechischen Modi (ἐγκλίσις ѣзложéние): Indikativ, Imperativ, Optativ, Subjunktiv und Infinitiv, - wobei den griechischen Imperativen und Infinitiven mit deren Zeitformenhypertrophie grundsätzlich nur jeweils eine slavische Form von einem perfektiven oder imperfektiven Verb gegenübergestellt wurde; gegenüber dem griechischen Optativ bediente sich der "Adelphotes"-Übersetzer der Umschreibung mit да (Präs./Impf. Akt. да бiю, Pass. да бiюса, Med. да бiюса, Perf./Plperf. Akt. дабы бiах, Pass./да/биен бых, Med. да бых бiал, Aor. I Akt. дабы бiах, Pass. да бых билса, Med. да бых бил, Aor. II Akt. дабы бих, Pass. дабы бихса, Med. да бых бил, Fut. I Akt. да бiю, Pass. да оубiюса, Med. да оубiю, Fut. II Akt. да бию, Pass. да оубиюса, Med. да оубию, 72-82), gegenüber dem Subjunktiv der mit аще (Präs./Impf. Akt./Med. аще бiю, Pass. аще бiюса, Perf./Plperf.

Akt. аще бѣах, Pass./Med. аще бѣен бѣх, Aor.I,II Akt. аще бѣю, Aor.I Pass./Med. аще оубѣюса, Aor.II Pass./Med. аще оубѣюса);

3) die griechischen Tempora, insbesondere die präteritalen Formen, welche dazu nicht immer konsequent übersetzt werden (Präs.Akt. бѣю 67,68,71, твору 84, Pass. бѣюса, творюса 67,87, Med. бѣюса 79, творюса 90; Impf.- παρατατικός - мимоедшее: Akt. оубихъ 68, бих 71, творих 84, Pass./Med. бихса 75,79, творихса 87,90; Perf.- παρακείμενος - протаженное: Akt. бѣахъ 68, бѣах 71, творах 84, Pass./Med. бѣахса 75,80, творахса 87,90; Plperf. ὑπερσυντέλικος - пресъвершенное: Akt./Med. бѣаах 68,71,80, твораах 84, Pass. бѣаахса 75, твораах/са/ 87; Aor. - ἀόριστος - непредѣльное - I,II Akt./Med. бихъ 68,71,80, сотворих 84,90, Pass. бихса 75, сотворен бѣх 87; Fut. - μέλλων - будущее - I Akt./Med. оубѣю 68, бити имаю 71,80, сътворю 84,91, Pass. оубѣюса 75, сотворюса 87, - II Akt./Med. бити хочу 71,80, Pass. битис(а) хочу 75, - III Pass. битиса имаю 75, творитиса имаю 87). Das durch die "Adelphotes" geschaffene Zeitformensystem, das von Zyzanij übernommen wurde,²⁰⁾ hat Smotryćkyj in seiner Darstellung des kirchenslavischen Verbs (S. 233-377) modifiziert und künstlich ausgebaut.²¹⁾ Die von Zyzanij²²⁾ und Smotryćkyj²³⁾ sanktionierten kirchenslavischen Formen der 2.Sg. Perf. Akt. in der Funktion der 2.Sg.Aor.Akt. treten bereits beim "Adelphotes"-Übersetzer (wenn auch nicht so konsequent) auf: Aor.II Akt. ἔγνων познахъ, ἔγνωσ позналъ еси, ἔγνω позна 182, ἤλων молотихъ, ἤλωσ молотилъ еси, ἤλω молотилъ καὶ ἑάλων ἀττικῶς и змолотилъ аттически 201. Sie sind in die kirchenslavischen liturgischen Texte zur Wiedergabe der griechischen 2. Sg.Aor. (wegen ihrer Homonymie mit der 3.Sg.Aor.) bereits im 14.-15.Jh. eingeführt worden.²⁴⁾ Auf die Ansätze dieses Prozesses in der alten altkirchenslavischen Evangeliumübersetzung wies V.Pogorelov²⁵⁾ hin. Das zögernde Ersetzen der kirchenslavischen Formen der 2.Sg. Imperf. und Aor. durch die 2.Sg.Perf bei Zyzanij hat ganz konsequent und überall Smotryćkyj durchgeführt.

4) die griechischen Infinitive (Präs./Impf.Akt. бити 74, творити 86, Pass./Med. битиса 78,82, творитиса 89,92; Perf./Plperf. Akt./Med. бивати 74,82, творити 86, Pass. биватиса 78, творатиса 89; Aor.I, II Akt. бити 74. сстворити 86, Pass. би-

тиса 78, 82, сстваратиса 89, Med. сотворитиса 92; Fut.I Akt. бити хотѣти 74, сотворити 86, Pass. битиса хотѣти 78, 82, сотворитиса 89, Med. оубити имамъ 82, сотворитиса 92; Fut.II Akt. выбити 74, Pass. убитиса 78, Med. оубити хотѣти 82; Fut.III Pass. битиса имамъ 78, сотворитиса имам 89) und Partizipien in Bezug auf ihr Verhältniß zu Tempora und Genera (Präs./Impf. біаѣ 74, твораѣ 86, Pass./Med. біемый 78,82, творимый 90, 92; Perf./Plperf. Akt./Med. бив'са 74,83, творивый 86, Pass. біен'ный 79, твореный 90; Aor. I Akt. бивый 75, сотворь 86, Pass. бивыйса 79, сотворивыйса 90, Med. бивый 83, сотвсривь 92; Aor. II Akt./Med. бивь 75, 83, Pass. бивыйса 79; Fut. I Akt. бити имѣаѣ 75, сотвсривый 87, Pass. оубиваемый 79, сьтвараемый 90, Med. бити имѣый 83, сотворивый 92; Fut. II Akt./Med. біти хотѣаѣ 75, 83, Pass. оубиваемый 79; Fut III Pass. оубіенъ бити имамъ 79, творащій 90).

Auch die von Smotryckyj²⁶⁾ für das Kirchenslavisch sanktionierte Entsprechung des lateinischen Verbum participiale in -ndum (griechisches нарѣчіе знаменованіа положительнаго на -τέον глѣ причáстенъ нѣжду бѣдущаго дѣйства знаменующій, also etwa conjugatio periphrastica passiva, - scribendum, legendum, γραπτέον, λεκτέον писáтелно, читáтелно) zu dem kirchenslavischen причастодѣтіе hat ihren Ursprung in der "Adelphotes", wo solche Formen als ἐπιρρήματα θετικá - нарѣчіа полáгáтелнаа (ίστέον, ἀναγνωστέον, γραπτέον, σπουδαστέον - извѣст-но, читáтелно, писáтелно, тщáтелно I77-78) geführt wurden. Im handschriftlichen Wörterbuch von Slavyněckyj und Korečkyj-Satanovskyj wurden solche Formen auf -телный z.T. als die slavische Entsprechung zu den lateinischen Adjektiva auf -bilis benutzt.²⁷⁾

Verschiedene kirchenslavische sowie ukrainische Formen nutzte die "Adelphotes" aus:

1) um den Akk.Pl. црѣ vom Nom.-Vok.Pl. црїе (41) bzw. den Nom.Pl. смїи vom Akk.-Vok.Pl. смїеѣ (39) der Maskulina - den griechischen Verhältnissen entsprechend - auseinanderzuhalten;

2) um die griechische Dativ- und Akkusativreaktion bei ὑπό zu verdeutlichen: ὑπό δένδρῳ под дрéвом, ὑπό δένδρον под дрéвомъ (I75);

3) ein Simplex und ein Derivatum beim griechischen Adverb

vūv - vuví zu verdeutlichen (нѣѣ - нынѣка, I78-79, südwestukr. ma. nŷn(i)ka 'heute');

4) um für eine primäre und eine abgeleitete griechische verbale Form (εἶδος πρωτότυπον - ἐπαράγωγον) kirchenslavische Entsprechungen zu schaffen (ἄρδω - ἀρδεύω : нападѣю - напавѣю);

5) um griechischen verbalen Suffixvarianten slavische Entsprechungen entgegenzustellen (ἀμφιέννυμι καὶ ἀμφίημι - ὀδῆβάюса ἢ ὀдѣгѣюса, I82, vgl. ukr. Dnister-Ma. voǰih'ajuši 'ziehe mich an'; δύνω κ. δύω, δῦμι - захожду ἢ захожѣю, I89; κáινω κ. κάω - вожжигѣю ἢ палѣю, I94; ὀμνύω κ. ὀμνυμι, κ. ὀμῶ, -ω̃ - клѣнуса, ἢ кленѣюса, ἢ клинѣюса, I98; ῥηγνύω κ. ῥήγνυμι - просадѣюса ἢ растерзѣю, 200; στένω, στενάζω - въздыхѣю, стогнѣю, 202; ταννύω κ. τάνω - простираю ἢ растагаю, 201; τίνω κ. τίω - чтѣю ἢ почи-тѣю, 203; φοινίκω κ. φοινικίζω - червленѣю ἢ чирвонѣю, 204);

6) um griechische Verbsynonyma zu verdeutlichen (τρέχω, δραμοῦμαι - текѣю, бѣжѣю I89-I90);

7) um die synonymen griechischen Aktivum- und Mediumformen zu veranschaulichen (ἐμπάζω κ. ἐμπάζομαι - пекуса ἢ старѣюса, Perf. ἐπέπεκα κ. ἐπέπεσμαι - попечѣние ѣмѣх ἢ старѣлемса, I90);

8) um verschiedene griechische Futurum I-Formen zu veranschaulichen (ῥέω τεку - Fut. ῥεύσω κ. ῥυήσω - потекѣю ἢ /по/те-чѣю, 200);

9) um zwei griechische Subjunktivformen - des Aor. I und II Pass./Med. wiederzugeben (Aor. I Pass./Med. ἐάν τυφθῶ, ἐάν τύψωμαι - ѣще оубѣѣюса 78, 82; Aor. II Pass./Med. ἐάν τυπῶ, ἐάν τύψωμαι - ѣще оубѣюса 78, 82);

10) um griechische Suffixe zu veranschaulichen (ἀνύτω κ. ἀνύττω - кончѣю ἢ ли кончѣю 69);

11) um durch slavische adjektivale Allomorphen die griechischen Genus- und Kasusunterschiede wiederzugeben (-ыхъ: -ѣхъ = -οῖς : -αῖς τыхъ: тѣхъ 57, самыхъ: самѣхъ 59; Dat. und Akk. Pl. м. f. трехъ, тремъ : н. трохъ, тромъ 45; Gen. Pl. м. f. патехъ : н. патихъ 45; Nom. Sg. м. слáдокъ : Vok. Sg. м. ѿ слáдкий 27; Nom. Pl. м. слáдкии : Vok. Pl. м. ѿ слáдци 27);

12) um verschiedene griechische Adverbsynonyma wiederzugeben (τότε, τὴνικαῦτα, τὴνικάδε - тогда, тогда, тогда I75; τέως, ἕως - аж до, даже до I75; ὀπηνίκα, ἦνίκα - гды, егда

I75; εὐθύς, αὐτίκα - абіе, заразъ I75; ἄμφω, ἐξαίφνης - знаг-ла, внезапно I76);

13) um attische Formen zu veranschaulichen: bei Demonstrativa (сесъ, сесе gegenüber сей, се 62-63) sowie bei der Perfektform ἀκήκουα ἀττικῶς, ἤκουα κοινῶς - слышах аттически, слышах ὄбще 71.

Als kirchenslavische "Entsprechungen" zu griechischen Vokal-kontraktionen werden angeführt:

1) bei Substantiven die maskulinen Dat.Sg. Allomorphen -ови/-у (δημοσθένει, -ει - димостѣнови ѥ /димосте/ну 36);

2) bei maskulinen und neutralen Adjektiven die Lang- und Kurzformendungen im Dat.Sg. (τῷ ἀληθεί, -ει - Истин'ному ѥ Истин'ну 37-38);

3) bei Verben vom Typ βοάω - βοῶ, δράω - δρῶ 92 die mittelbulgarischen Formen вопіа, чіна 92 (gegenüber вопію, чиню), dem "Adelphotes"-Übersetzer vermutlich aus Handschriften mittelbulgarischer Provenienz - in der Südwestukraine durch die bukovinisch-nordmoldauischen Klöster verbreitet - bekannt: dort stand anstelle von іа ein іа, а infolge des bulgarisch-makedonischen Zusammenfalls der Gruppen шя, жя, чя, ія und шя, жа, ча, ія. Solche Formen (вопіа, чіна) traten für den "Adelphotes"-Übersetzer vermutlich als "Archaismen" (entsprechend also den griechischen nicht kontrahierten -αω-Endungen) gegenüber den "üblichen" вопію, чиню auf, welche dann als "Entsprechungen" zu den griechischen kontrahierten -ῶ-Endungen aufgefaßt wurden. Dasselbe wiederholte sich bei den weiteren griechischen Verbaaren: τιθέω, -ῶ - τίθημι I09 als полагаа, полагаю - кладу I10; ἵσταώ, -ῶ - ἵστημι als стоа, стою I18 (im Paradigma aber ставлю I18, damit die Parallelität zum Passiv ἵσταμαι ставлюса I22 und Medium ставляюса I25 erhalten bleibt), διδῶω, -ῶ - δίδωμι als даа, даю - давааю I27 (weiterhin im Paradigma als даю I27), ζευγνύω - ζεύγνυμι I35 als спрагаа - спрагаю I36. Beim Verb πετάω, -ῶ - πεταννύω I98 wird das Verhältnis mit Hilfe von verschiedenen slavischen verbalen Suffixen - der Iterativa (äußerlich "länger"!) und Durativa - als лѣтаю ѥ лечу I99 (aber Fut. πετάσω - полѣду I98-99) ausgedrückt. Analog sieht es aus auch bei: ῥωννύω, κ' ῥώννυμι оу-крѣпляю, крѣплю 200, σβεννύω, κ' σβέννυμι гашу ѥ погашаю 200-I,

στάζω κ': σταλάζω κάπλυ ή κάπακ 201.

Um der griechischen Vokalelision "gleichwertige" kirchenslavische Entsprechungen bei gleichbleibenden Wörtern und Formen entgegenzustellen, führte der "Adelphotes"-Übersetzer an:

1) zu ἐπ'αὐτόν ἀντί ἐπί αὐτόν 209 - на нь во мѣсто на не-
рѣ 210 - also eine enklitische pronominale Form des Akk.Sg. m.
neben einer neueren Form des Akk.-Gen.Sg. m., wobei sich die
beiden Formen äußerlich als "kürzer" und "länger" abheben;

2) zu τοῦτ' ἐμόν ἀντί τοῦτο ἐμόν 209 - сѣ моѣ во мѣсто
сѣ моѣ 210,- also eine ältere ("kürzere"!) und eine jüngere
("längere"!) Form des Nom.Sg. n. des kirchenslavischen Demon-
strativums;

3) zu φέρ' εἶπέ ἀντί φέρε εἶπέ 209 - неси рци во мѣсто
принеси рци 210,- also: a) Imperativformen von einem kirchen-
slavischen einfachen und einem präfixierten Verb (неси - при-
неси), b) eine ältere Form mit der Reduktion (und Ausfall) des
Wurzelvokals sowie eine neue, von der Präsenswurzel gebildete
Imperativform (рци - рци); allerdings geht es bei φέρ(ε) -
неси, принеси bereits um eine slavische Lehnübersetzung aus
dem Griechischen (anstatt etwa einer slavischen Aufforderungs-
Interjektion). Äußerlich erscheinen die kirchenslavischen Bei-
spiele jeweils als "kürzer" und "länger".

Um gleichlautende kirchenslavische Formen auseinanderzu-
halten, wenn ihnen verschiedene grammatisch-semantische Funk-
tionen aufgetragen wurden, - wie z.B. zwei verschiedene grie-
chische Formen hervorzuheben,- bediente sich der "Adelphotes"-
Übersetzer sogar verschiedener kirchenslavischer Schreibwei-
sen, wie z.B.:

1) mit -ки- (сладкихъ Gen.Pl. m.) und -кы- (сладкихъ Akk.
Pl. m.),

2) mit -и- und -і- (-и-: бий, бийса, выбий, бию, оубию,
бити - Imper. Pf./Plpf. und Aor. I Akt., Imper. Pf./Plpf. u.
Aor. I Med., Imper. Pf./Plpf. u. Aor. I Pass., Opt. Fut.II
Med. u. Akt., Ind.Fut. II Med., Partiz. Fut. II Akt., Inf.
Präs./Impf., Aor. I u. II, Fut. I u. II Akt., Inf. Präs./Impf.,
Aor. I u. II, Fut. I, II, u. III Pass., Inf. Präs./Impf., Aor.
I u. II, Fut. II Med., Partiz. Fut. I Med.; -і-: биі, биіса,
побиі, оубиіса, бию, оубию, бити - Imper. Präs./Impf., Aor.II

Акτ., Med. u. Pass., Opt.Fut. I Akt. u. Med., Ind.Fut. I Med., Inf. Fut. I Med., Partiz. Fut. II Akt.; ähnlich sieht es aus bei вопиати, вопити, вопиющий, вопиемый bzw. вопіати, вопіти, вопіючий, вопіємый 93-100),

3) durch die Schreibweise unter der Tilde bzw. mit einem anderen Akzentzeichen können identische kirchenslavische Entsprechungen zu verschiedenen griechischen Formen auseinandergehalten werden (Ind.Aor. I Akt. положѣхъ IIO, Opt.Aor. I Akt. да положѣхъ III, Ind.Aor. I Pass. положѣхса IIZ, Ind.Impf./Aor. II Akt. положи^x IIO, Ind.Impf. Pass. положи^xса IIZ),

4) orthographisch-phonetischen Charakter tragen solche kirchenslavische Varianten für verschiedene griechische mundartliche Lautungen der Präpositionen (εἰς ἥτις ἀττικῶς ἐς λέγεται I69-во ѣже аттически в' глаголетса I70; σύν ἥτις καί ξύν ἀττικῶς - съ со, ѣже ѣ зъ аттически глаголетса I70).

All diese künstlichen orthographischen Mittel wurden später von Smotrycky²⁸⁾ nur noch systematischer und konsequenter angewandt.

Beim Abdruck sind griechische Tilden belassen worden; sonst werden bei den aufgelösten griechischen Abkürzungen die von mir in solchen Fällen eingeführten Buchstaben in runde Klammern gesetzt.

Die aufgelösten griechischen Ligaturen sind im Abdruck ohne besonderen Vermerk geblieben.

Die fehlerhaft im "Adelphotes"-Text ausgelassenen Buchstaben bzw. Silben werden ohne Vermerk in schrägen Klammern hinzugefügt.

Da eine Pagnation (ausgenommen die Druckbogenzählung am unteren Rand) im Original fehlt, ist sie im Abdruck nach Blättern jeweils in schrägen Klammern am rechten Rand hinzugefügt worden.

Olexa Horbatsch

A n m e r k u n g e n

- 1) В о з н я к, М.: Історія української літератури, т.ІІ, ч.І, Львів 1921, S.77-78.
- 2) Ebdort, S. 98; vgl. Lavrentij Z i z a n i j, Grammatika slovenska, Wilna 1596, Herausgegeben und eingeleitet von G. Freidhof, Specimina Philologiae Slavicae, Bd.1, Frankfurt a.M. 1972.
- 3) Sie sind ausführlich dargelegt in der Abhandlung В о з н я к, М.: Граматика Лаврентія Зизанія з 1596 р., Записки Наукового Товариства ім.Шевченка у Львові, т.101, с.5-38, т.102, с.11-87, Львів 1911.
- 4) С т у д и н с ь к и й, К.: "Адельфотес", граматика видана у Львові в р. 1591, Записки Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, т. 7, с.1-42, Львів 1895; insbesondere S. 4, 28.
- 5) V.J./a g i ć/: Besprechung von С т у д и н с ь к и й, К.: Адельфотес, граматика видана у Львові в р.1591, студія літературно-язикова, Львів 1895, 42 с. In: Archiv für slavische Philologie, Bd.18, S. 279-80,
- 6) W e i n g a r t, M.: Dobrovského Institutiones, na vděčnou pamet jejich stoletého jubilea, I. Církevněslovanské mluvnické před Dobrovským, Sborník Filosofické fakulty Univerzity Komenského v Bratislavě, r.1, с. 16, Bratislava 1923, S. 16-22.
- 7) С т у д и н с ь к и й, К., а.а.О., S. 28, Anmerkung 2.
- 8) К а р а т а е в, И.П.: Описание славяно-русских книг напечатанных кирилловскими буквами, ч.1. с 1491 по 1652 г., Сборник Отделения Русского Языка и Словесности ИАН, т.34, в.2, СПб. 1883 (1884), S. 245-46, Nr. 125: 8°, 182 nicht nummerierte Blätter, 45,5 Bögen je 4 Bl.
- 9) П е т р о в, С.О. и др.: Славянские книги кирилловской печати 15-18 вв., Описание книг, хранящихся в Государственной Публичной Библиотеке УССР, Киев 1958, S. 25, Nr. 29.
- 10) Das Exemplar gehörte im 18.Jh. dem Basilianerkloster in Žyrovický bei Slonim, wie darüber die Randeintragung auf den Blättern 20-32 spricht (20 сіа, 21 книга, 22 есть, /23 монастыря ?/, 25 жировицкаго, 26 чина, 27 стаго, 28 Василиа, 29 Великаго, 30 1758, 31 Anno, 32 подписан...). Das Exemplar ist defekt (es fehlt das Bl. 23 = S.23-236), was nicht vermerkt ist. Der Mikrofilm wurde mir von Herrn Doz.Dr.G.Freidhof zur Verfügung gestellt.
- 11) Auf dem Titelblatt steht die Eintragung "ex libris jeromonahi (!) joanni bej (?)" und auf dem Vorblatt der Vermerk: "Въ библиотеку народнаго дома во Львовѣ въ память посѣденія славянами Москвы въ маѣ 1867 г. /о/тъ Московскаго Публичнаго/ Музея чрез Я.Ф.Головацкаго 25 мая 1867 г. Директоръ Музея (Unterschrift unleserlich), Хранитель рукописей Музея (Unterschrift unleserlich).
- 12) Б у л и ч, С.К.: Очерк истории языкознания в России. т.І, Записки Историко-филологического Факультета Имп.СПб. Университета, т.75, СПб. 1904, S.170-78, - schrieb dem Werk

hauptsächlich den Verdienst zu, die grammatische Terminologie der nachfolgenden Grammatiken der kirchenslavischen Sprache von Zyzanij und Smotryćkyj beeinflusst zu haben.

- 13) М о с к а л е н к о, Н.А.: Нарис исторії української гра-
матичної термінології, Київ 1954.
- 14) Я г и ч, И.В.: История славянской филологии. СПб.1910¹,
Leipzig 1967 (Nachdruck), S. 27.
- 15) L a s c a r i s, Constantini: De octo partibus orationis.
Grammatica Graeca, Venetiis 1512 (Erstausgabe: Mediolani
1476). Exemplar der UB Ffm. Sign. W 428.
- 16) С т у д и н с ь к и й, К., а.а.О., S. 3.
- 17) C r u s i i, Martini: Grammaticae Graecae cum Latina con-
gruentis pars I-II, Basileae 1566. Exemplar der UB Ffm.
Sign. 642.
- 18) M e l a n c h t h o n i s, Philippi: Grammatica Graeca,
Francofurti 1544. Exemplar der UB Ffm. Sign. Ffm 2/339.
- 19) Institutiones ac meditationes in Graecam linguam Nicolao
C l e n a r d o authore cum scholiis et praxi Petri Ante-
signani Rapistagnensis, editio postrema, Genevae 1580.
Exemplar der UB Ffm. Sign. 15/360.
- 20) Dem Sinn der angeführten Beispiele nach bedeutet bei Zyzanij мимощедшее (іавих 57, спасохъ 62, вьстах 66, гласих 68, бихъ 72) den kirchenslavischen Aorist, протяженное и пресовер'шенное (іавлах, іавлаах 57, гласах 68, глашаах 69, біаахъ 72) das kirchenslavische Imperfekt; der Aorist непредѣлнос (59, 61, 71, 72, 74) wird - außer in Partizipien, Infinitiven und z.T. Optativen von быти (77) - nur bei възгласихъ 69 und быхъ 76 angeführt.
- 21) Smotryćkyjs Modifikation bezog sich auf eine nicht zu Ende durchdachte Berücksichtigung der slavischen verbalen Aspekte: Er führte nämlich zwei Präsentia ein (von perfektiven und imperfektiv-iterativen bzw.-durativen Verben), was ihn weiterhin gezwungen hatte, schematisch jeweils zwei Präterita-Imperfekta (преходящее von Perfektiva und прешедшее von Imperfektiva-iterativa) einzuführen, wobei er in diese Zeitformen entsprechende kirchenslavische Aoristformen von nicht präfixierten Verben (чтохъ - читахъ, творихъ - творахъ) hineingezwängt hat. Als kirchenslavische "Aoristform" erklärte er die präfixierten Aorist- bzw. auch die kirchenslavischen Perfektformen (прочтохъ, прочель есмь /251/, сотворихъ); als kirchenslavische "Plusquamperfektformen" erklärte er die nicht kontrahierten kirchenslavischen Imperfekt- und Perfektformen (читаах, читаааль есмь /252/, твораахъ) - nach dem Vorbild von "Adephotes" und Zyzanij.
- 22) Bei Zyzanij (S. 57-65) allerdings noch parallel mit der ursprünglichen Form der 2. Person Imperf./Aor. (іавиль еси и іави, іавлаал' еси, іавлааше, 57).
- 23) Bei Smotryćkyj konsequent nur чтохъ, чель/чла/чло, чте /249/, читах, читаль/-ла/-ло, читаше /259/, читаах, читааль/-ла/-ло, читааше, прочтохъ, прочель/-ла/-ло, прочте /251/; allerdings räumte er ein: переходящее (чель есмь,

чель еси/чла/чло, чель есть), прешѣдшее (читаль есмь и проч.), мимошѣдшее (читааль есмь и проч.) и непредѣльное (прсчель есмь и проч.) ... Руска ѡногда ѡзьяка навькомъ дѣйстви́тельнѣ и страдательнѣ произно́сима быти шбрѣтаем' сице существительнымъ гл(а)го́ломъ раство́раема ... /252/ - d.h. Smotryckyj hielt diese alten Perfektformen nicht für "kirchenslavisch", sondern für ukrainisch bzw. ostslavisch.

- 24) Г о р б а ч, О.: Три церковнослов'янські літургічні рукописні тексти Ватиканської бібліотеки, Праці Філософічно-Гуманістичного Факультету Українського Католицького Університету ім.св.Климентія папи, т.І, Ромає 1966, S. 25-26.
- 25) П о г о р е л о в, В.: Из наблюдений в области древне-славянской переводной литературы, II. Употребление форм прошедшего сложного в тексте Евангелия, Sborník Filosofické Fakulty University Komenského v Bratislavě, r.III, č. 32 (6), Bratislava 1925, S. 218, 221, 224.
- 26) Грамматіки славѣнскіа правільное сѣнтагма, потщаніємъ многогрѣшнаго мніа Мелѣтіа С м о т р і с к о г о, ... (1619) в' З-вю, S./284-85/. Die Pagination stammt von mir.
- 27) Г о р б а ч, О.: Перший рукописний українсько-латинський словник Арсенія Корецького-Сатановського та Єпіфанія Славинецького, Праці Філософічно-Гуманістичного Факультету Українського Католицького Університету ім. св. Климентія папи, т. III-IV, Ромає 1968, S. 322; vgl. сътворительный creabilis, S.247.
- 28) Н о r b a t s c h, O.: Die vier Ausgaben der kirchenslavischen Grammatik von M.Smotryckyj, Frankfurter Abhandlungen zur Slavistik, Bd. 7, Wiesbaden 1964, S. 15-16.

Α Δ Ε Λ Φ Ο Τ Η Σ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ ΔΟΒΡΟΓΛΑГОЛИВАГО ЕЛЛИНОСЛОВЕНСКОГО ЯзыКА.

Совершенствоу йскуства ђсми частей слѡва.

Ко наказанію многоименітому Ρο^σсійскому рѡду.

ВО ЛВОВѢ

В друкáрни Братско́й. Рѡку

а ф ч а.

Π Ι Σ Μ Ε Ν Α Γ Ρ Ε Ц К Ι Ι

Α	α	ἄλφα,	Алфа	а.
Β	β β	βῆτα,	Вѣта	в.
Γ	γ γ	γάμμα,	Гáмма	г.
Δ	δ δ	δέλτα,	Дéлта	д.
Ε	ε	έ φιλόνη,	Ефíлѡнъ	е.
Ζ	ζ ζ	ζῆτα,	Ζíта	з з.
Η	η	ἦτα,	Ηта.	и.
Θ	θ θ θ	θῆτα,	Θíта	θ.
Ι	ι	ίῶτα,	Íῶта	í.
Κ	κ	κάππα,	Кáп'па	к.
Λ	λ	λάμβδα,	Лáмвда	л.
Μ	μ	μῦ,	Μῦ	м.
Ν	ν	νῦ,	Νῦ	н.
Ξ	ξ	ξῖ	Ξí	ξ.
Ο	ο	ὀ μικρόνη	Омикрѡнъ	ο.
Π	π π	πῖ,	Πí	п.
Ρ	ρ ρ	ρῶ,	Ρῶ	р.

Σ	σ	ς	σῖγμα,	Σῖγμα	с.
Τ	τ	τ	τᾶυ,	Τᾶφ	т т.
Υ	υ		ὕ ψιλόν	ὕψιλὸνъ	υ.
Φ	φ		φῖ,	Фῖ	ф.
Χ	χ		χῖ,	Χῖ	х.
Ψ	ψ		ψῖ,	Ψῖ	ψ.
Ω	ω		ω μέγα,	ὦμέγα	ω.

/2/

Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ι Κ Η

ΣΥΝΤΕΘΕΒΙΣΤΑ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ, ΔΙΑ ΣΠΟΥΔΑΙΩΝ, ΟΙ ΕΝ Τῷ
τῆς λεοπόλεως παιδοτριβίῳ.

Γραμματικὰ слόжен'на ω^τ различныхъ грамматикъ, спудэйми йже
въ лвб'ской шкóлѣ.

* * *

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ κύριος καὶ ἀπλεῖσθε ἐξ
ὁδοῦ δικαίας.

Пріймѣте наказаніе, да не когдὰ прогнѣвае^тсѧ гь и погѣбнете
ω^т пути праведнаго.

/26/

Λ Ε Ω Π Ο Α Ι Σ

Знаменіе тезоименитаго князѧ лва гра^д сѣй мае^т.

Егоже ѧмѧ по всѣй ѣвропѣи россійскій ро^д знаѣтъ.

В митрополїи Киевогалицкой славно пребывѣтъ.

Егоже всѧ ѡкрестнаѧ страна ѡбогачѣтъ.

Лѣвъ царствуетъ безсловѣсны^М въвремь в началѣ.
 Словѣсны^М жѣ образъ, хѣво царство на^М са показало.
 Мужайса многоплемѣнный ро^Сскій народе.
 Дà христось началѣ крѣпости в тебѣ буде.

/ 3 /

П Р А В О В ъ Р Н Ы М ъ

Оученіа любітеле^М. єдиніа, сѣа, каѣоли^Тскіа, и апл^Скіа цркве.
 многоименітому рос'сійскому роду, братіи нашої ѡ гѣсподѣ ра-
 доватиса.

Бѣга всесілнаго блгостію, изобразіхомъ вамъ ѡ любоучащійса
 христоименітый родѣ рѣсскій. съ всаки^Ммъ ѡпаствомъ, єллиносло-
 вѣнски^М ѣзыко^М зложѣную грамматику. юже издае^М въ ѡбщю ва^М
 пѣлзу. и в началѣ оубо сію начинающе, четырма же єа ча^Сми
 предѣбучаемьса. ѣаже сѣуть, ѡрфографіа, просодіа, єтимологіа,
 и синтагисъ. сирѣчь, правописаніе, припѣваніе, правослѣвіе, и
 съчиненіе. предречѣнное же єа ѡпаство и^Скусна творитъ бѣти
 тшатела, во словесѣхъ и разслѣвіахъ творцевъ, и ѣаже вѣтій
 неудобнѣйшаа. сіа бо е^С пѣрваа ключъ ѡ^Тверзаай оумъ разумѣти
 писаніа. ѡ^Т неа же ѣако по степѣнехъ всѣѣ лѣствицу, по чіну
 оученій трудолюбивій достизають. діалектіки, риторіки, мусі-
 ки, арифметіки, геомѣтріи, и астрономіи. и сіими же седми, ѣа-
 ко же и^Скіимъ съсудо^М разсуденіа почерпаемъ истѣчникъ фило-

софїи. разумѣвающе же и́ врачевства, ко бл҃гои́скуству превос-
ходимъ всё совершеннаго б҃гослѡвіа. И понѣже прѣжде в рссїй-
скомъ родѣ мало си^х обрѣсти, да не чудѣши^{с̃}; Ибѡ ко концу ти-
сачнаго лѣта х^{с̃}ва воплощенїа. вновосажденнїи вѣрою процвѣтши,
непло^дно и́зсыхающе завистїю непрїазнею и́стерзаеми сѹде.

Изволѣніе^м

/36/

Изволѣніе^м же бжїа чл҃колюбїа, прїйде стѣйшїй патриархъ вели-
кїа а́нтиохїа бжїа града, кїрь Іоакї^м, во б҃гохранїмый градъ
лвѡвъ. року ^маѣ^{с̃} мѣца генуарїа. оувидѣ же нераденїе ѡ и́с-
правленїи в ро^{с̃}ско^м родѣ. совѣтовà сїа и́зраднѣ полезнѣйша бы-
ти. бра^тство, шкѡла, и́ друкáрна. и́ ко вселѣнскому патриарху
ѡ си^х возвѣсти. В то́ же лѣто, мѣца и́юнїа, ѡ^т вселѣнскаго па-
триарха ѣѡаршески прїйде, митрополїтъ димони^тскїй и́ еласон-
скїи кїрь Арсенїе. и́же шкѡльное оученїе наченше пребысть здѣ
во градъ лвѡвъ оуча двѣ лѣтъ. Всѣстѣйшїи же вселѣнскїй пат-
риархъ кїрь Іеремїа привилѣйнымъ писанїемъ своимъ ѡ^т костан-
тинопола вса сїа оукрѣпї. та́ же и́ са^м здѣ во страны ро^{с̃}сїй/с/-
кїа прише^дши року аѣѣ^{с̃} мѣца маа, совершеннѣ неразрушнѣ и́ не-
подвижно во вса рѡды сїмъ тако быти повелѣ. шкѣлу и́ кнїгы
всакаго наказанїа по православію друкѡвати братс/т/ву оувѣрї.
та́ же и́ архїеп^{с̃}кѡпъ всеа ро^{с̃}сїи. митрополи^т кїевскїй и́ гáлиц-
кїй кїрь Михаїл^л (ѣго же во прїше́ствїе свое вселѣнскїй патрї-
архъ кїрь Іеремїа рукоположенїе^м свои^м совершї.) собѡрне сїа
оукрѣпї. и́ прїше́ствїемъ своимъ посѣтївше здѣ, року аѣѣ^{с̃}а. ге-
нуарїа зї. и́ по всеїй епáрхїи своеїй распространїтиса семѹ
бл҃гочестно оустрой. Сего рáди прїйдѣте всї и́же ѡ сїхъ тѣаше-
са. и́ со усѣрдїемъ наказанїе прїймѣте, да не к томѹ прѡчее
свои^х лишáетеса. и́ ѣже ннѣ нами и́зображенна радостнѣ сїа

πρίημίѣте. ѡ во малѣ бѡлшихъ бѣгодѣткю бѣіею сподобитѣса. Нѣше оубо ѣже успѣшествовати. Вѣше же оуспѣшне πρίημάти.

/4/

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ, ΦΙΛΕΛΛΗΣΙ οπουδαίοις πάσης ῥωσσίας, τῆς ἐυσεβοῦς πίστεως καθολικῆς ἐκκῆσίας ὀρθοδόξοις ἐν κῆ χέρειν.(!)
 θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ χρηστοτητι, ἐτυπώσαμεν ὑμῖν ὧ φιλομαθέστατοι νέοι φιλέλληνες ἐλληνοσλοβαϊκή γλώττη συντεθημένην γραμματικὴν. πάση ἀκρηβία ἐπανόρθοθέντα τὰ οκτῶ μέρη τοῦ λόγου. ἦν ἐκδίδομεν εἰς τὴν ὑμετέραν κοινοφελείαν. ἀλλ' ὅτι μὲν τοῦ πρωτέρου εἰς τὴν γεννεάν τῆς ρωσσίας ὀλίγον ἐστὶν ὑπο τούτων ἐυρεῖν, μὴ θαυμάζης; καὶ γὰρ χιλία ἔτη ἀπὸ χριστοῦ σαρκόσεως, νεοπεφυτευμένοι εἰς τὴν ἐυσέβειαν τῆ πίστει ἐπανθοῦντες, οὔπω εἰς ἀκμὴν καρποφορούμενοι, ξηρανθόντες διαφθόνου τῆς πονηρίας συλλεξάμενοι. Τῆ δὲ ἐυσπλαγχνία φιλανθίας θῦ, ἦλθεν ἀγιότατος πατηρά/ρ/χης τῆς μεγάλης ἀντιοχείας Ἰωακείμ, ἐπισκέψαι πάσαν ρωσσίαν, ἔφθασεν εἰς θεωφύλακτον λεώπολιν, ἔτη θῦ γονίας ἀφῆς, γενουαρίου. ὅς ἔιδεν ὑστερούμενους ἑαυτῶν κοινοφελείαν, ἔυσυμπάθη ξυνεβούλευσε τὰ τῶν δεόντων βέλτιστα εἶναι, καὶ ἄ ξυνοίσειν ἐλλομένοις πεπίστευκε. ἀδελφότης, χαλκογραφιον,

καὶ παιδοτρίβιον.

/46/

καὶ παιδοτρίβιον. περὶ ὧν ἐγνώρισεν οἰκουμενικῷ πατρ/ι/άρχῃ. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐξαρχικῶς ἦλθεν ἀπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ π̄ριάρχου, ὁ πανιερότατος μητροπολίτης δημονίκου καὶ ἐλασσῶνος κῦρ Αρσένιος. ὅς ἤρξατο σπουδῆν, ἔμεινε δύο χρόνους ἐν λεωπόλει διδάσκων τοὺς νέους. ὁ δὲ παναγιότατος οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κῦρ Ἰερεμίας, τῆ αὐτοῦ γραφῆ ἀπὸ κωνσταντίνουπόλεως τὰυτα πάντα ἐστερέωσεν. μετ' οὐ πολὺν τε

καὶ αὐτὸς ἔφθασεν εἰς τὰς χώρας τῆς ρωσσίας, τελίως καὶ ἀπα-
 ρασάλευτως εἰς πάντα γένη ὅυτω γενέσθαι ἐκελεύσατο. καὶ ὁ
 ἀρχιεπίσκοπος πάσης ρωσσίας μητροπολίτης κιοβίας καὶ γαλιτί-
 ας κῦρ Μιχαήλ, συνοδικῶς ταῦτα προστάζων εἰς πάσαν τὴν ἑαυ-
 τοῦ ἐπαρχίαν πληθήνεσθαι καὶ ἀυξάνειν. διὰ γὰρ τοῦτο οὐ μέ-
 νωμεν ἀργῶς τῇ αὐτῇ χάριτι περιεχόμενοι. ἀλλ' ἐκ φιλεταίρου
 καρδίας ταῦτα ὑμῖν προσφέρωμεν. καὶ ὅπερ ἐν τῷ παρόντι ἐτυ-
 πόθη χαριέστερον δέχεσθε. ἡμῖν γὰρ σπουδάζεσθαι, ὑμῖν δέ
 σπουδεότερον δέξασθαι. μετ' οὐ πολὺν δέ χρόνον καὶ μεγάλων
 καταξιωθήσεσθε τοῦ χάριτι δίδοντος. Εὐτυχεῖτε νέοι φ/ι/λομα-
 θέστατοι.

/5/

Т И Т Л Ы

Четверопрестόλныа е́диница, с̃тѣѣши^х Патрі́арховъ вселѣнныа Пас-
 тѣрей, с̃тыа, б̃жїа, Каθολи^тскїа, и апл^{с̃}кїа Цр̃кве.

Іеремїа мл^{с̃}тїю б̃жїею Архіепископъ костантїноπόла новаго рїма
 ѿ вселѣнскїѣ Патрі́архъ.

Мелѣнтїе мл^{с̃}тїю б̃жїею Пάππα ѿ πατριάρхъ, великаго б̃жїа града
 Αλεξανδρίа И судїа вселѣнскїѣ.

Іоакїмъ мл^{с̃}тїю б̃жїею Патрі́архъ, великїа Антиохїа б̃жїа града,
 киликїа, ѿверїа, сирїа. ѿ всего востόка.

Сѣφρόнїе мл^{с̃}тїю б̃жїею Патрі́архъ, с̃того града Іерусалима, си-
 рїа, аравїа, ὀβόνъполь іордана, канагалилѣа, ѿ всеа палестїны.

/56/

ΠΕΡΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ.

Γραμματικὴ ἐστὶ, τέχνη διδάσκουσα ἡμᾶς τὰ νοούμενα γράφειν.
 καὶ τὰ ὡς πρὸς τινα ἐμμέτρως ἢ ἐυρύθμως πραγματευθέντα, με-
 τὰ διακρίσεως διηγουμένη.

Η" Γραμματικὴ ἐστὶ, τέχνη θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ. τὸ εὖ λέ-

γειν και εὔ γράφειν διδάσκουσα ἡμᾶς.

Οὐ γάρ πᾶς ὁ γράφων ἢ ἀναγινώσκων, λέγεται γραμματικός.
ἀλλ' ὁ τὸν κανόνα και τὸν ὄρον ἀποδιδοῦς. τὸν μὲν κανόνα,
εἰς τὸ κανονίσαι. τὸν δὲ ὄρον, εἰς τὸ ὀρίσαι.

Ἡ" Γραμματικὴ ἐστίν, ἐμπειρία τῶν παρά ποιηταῖς τε και
συγγραφεῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένων γράμμα, ὃ δηλοῖ τὸ
ποίημα και τὸ σύγγραμμα.

Γίνεται δὲ γραμματικός και γραμματικὴ. ὡς παρά τὸ πρᾶγμα
πραγματικός, και πραγματικὴ.

ὦ γραματίцъ

/6/

ὦ ГРАММАТИЦЪ

Грамматика ἔσть, художествò οὐχάшее насъ οὔмна писáти. ἢ ἕα-
κο къ кому мѣрѣтелно, ἢли числѣтелно веществѣнна, съ расуждѣ-
нїемъ повѣдающа.

Или грамматика ἔσть, художествò зрѣтелное ἢ дѣлáтелное ἔже
блго глѣти ἢ блго писáти учáшее на^с./.

Не всáкъ бò пишáй ἢли чтáй глаголѣтса грамматикъ, нò ἢже пра-
вѣло ἢ предѣль ω^тдáвый. правѣло οὔбо въ ἔже οὔправити. пре-
дѣл же въ ἔже предѣлѣти.

Или грамматика ἔσть, ἰскуство при творцехъ же ἢ ἰсписáтелехъ
ἕако на мнóсѣ глаголѣмыхъ писмò, ἔже ἰавлáеть творѣнїе ἢ ἰс-
писáнїе.

Бывáеть же грамматикъ ἢ грамматика ἕако ω^т вѣщи веществѣнъ
ἢ веществò.

Περὶ διαίρεσεως

/66/

ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Γράμμα ἐστὶ μέρος ἐλάχιστον, φωνῆς ἀδιαίρετον. εἰσὶ δὲ

γράμματα ἕικοσι τέσσαρα.

α.β.γ.δ.ε.ζ.η.θ.ι.κ.λ.μ.ν.ξ.ο.π.ρ.σ.τ.υ.φ.χ.ψ.ω.

Διαιροῦνται μὲν ταῦτα, εἰς δύο. εἰς φωνήεντα καὶ εἰς σύμφω-
να.

Φωνήεντα μὲν ἑπτὰ. α, ε, η, ι, ο, υ, καὶ ω.

Διαιροῦνται μὲν γὰρ καὶ τὰ ἑπτὰ φωνήεντα εἰς τρία. εἰς μακ-
ρά. εἰς βραχέα καὶ εἰς δίχρονα.

Μακρὰ μὲν δύο. ἦ. καὶ ῶ.

Βραχέα δὲ δύο. ἔ. καὶ ὄ.

Δίχρονα δὲ τρία. α.ι.υ.

Ἐκ τούτων δὲ ἑπτὰ φωνηέντων, κυρίως δίφθογγοι ἔξ γίνονται.

αι αυ ει ευ οι ου.

Κατάχρηστικῶς δὲ ἔξ φ η ψ υ ι η υ ω υ.

Σύμφωνα δὲ δέκα ἑπτὰ. β.γ.δ.ζ.θ.κ.λ.μ.ν.ξ.π.ρ.σ.τ.φ.χ.ψ.

Ταῦτα δὲ διαιροῦνται εἰς δύο. εἰς ἡμίφωνα. καὶ ἄφωνα.

ὦ раздѣленіи

/7/

ὦ РАЗДѢЛЕНІИ ПИСМѢНЪ.

Писмò есть часть малáа, глáса нераздѣлна. с̣уть же писменá
двáдесатъчеты́ри.

α.β.γ.δ.ε.ζ.η.θ.ι.κ.λ.μ.ν.ξ.ο.π.ρ.σ.τ.υ.φ.χ.ψ.ω.

Раздѣлáются оῦбо с̣íа нá двѣ. на глáсныя и̣ нà с̣ьглáсныя.

Глáсны^х оῦбо с̣édмь α.ε.η.ι.ο.υ. и̣ ω.

Раздѣлáются оῦбо и̣ с̣édмь глáсныя нá три. нà дóлгiа, нà кра^т-
кiа, и̣ нà двoврéменныя.

Дóлгiа оῦбо двѣ, ἦ. и ῶ.

Крáткiа же двѣ, ἔ. и ὄ.

Двоврéменныя же трѣ, α.ι.υ.

ω^т с̣iх же с̣едмi глáсныхъ, господствѣн'но двoглáсныя ше^{ст} б̣ы-

важ^τ αι αυ ει ευ οι ου.

Потребователно жè шe^{σ̄τ̄}, φ η ψ υι ηυ ωυ.

Согласныя жè седмьнадеся^τ, β γ δ ζ θ κ.λ.μ.ν.ξ.π.ρ.σ.τ.φ.χ.ψ.

Сїа же раздѣлѣются на двѣ, на полъгласныя, и безгласныя.

ᾱβ̄

ήμίφωνα

/76/

Ημίφωνα μὲν ὀκτώ. ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ.

Διαίρουνται μὲν τὰ ἡμίφωνα, εἰς τρία εἰς διπλᾶ. εἰς ἀμετάβολα. καὶ εἰς τὸ ἄσημον σ.

Διπλᾶ μὲν τρία. ζ.ξ.ψ.

Αμετάβολα δὲ τέσσαρα. λ.μ.ν.ρ.

Αφωνα δὲ ἑννέα. β γ δ κ π τ θ φ χ.

Τὰ δὲ ἄφωνα διαίρουνται εἰς τρία. εἰς ψιλὰ, εἰς δασεα, καὶ εἰς μέσα.

Ψιλὰ μὲν τρία. κ.π.τ.

Δασεα δὲ τρία. θ.φ.χ.

Μέσα δὲ τρία. β.γ.δ.

Ἐκ τῶν διηρημένων δὲ τῶν δε γραμμάτων αἱ συλλαβαὶ γίνονται.

οἶον, πε. ὅθεν αἱ λέξεις. οἶον, πέτρος. ἐξ ὧν ὁ λόγος, οἶον, ὁ πέτρος ἀναγινώσκει.

ΠΕΡΙ ΣΥΛΛΑΒΗΣ.

Συλλαβὴ ἐστὶ σύλληψις τοῦλάχιστον δύο γραμμάτων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ φωνηέντα συλλαβαὶ λέγονται. οἶον α.ε.

Διαιρεῖται δὲ ἡ συλλαβὴ εἰς τρία.

Εἰς μακράν, οἶον, κῶθῶν.

Εἰς βραχεῖαν, οἶον, λῶγῶς.

Εἰς κοινήν, οἶον, μῶθῶν.

полъгласны^х

/8/

Полъгласны^х оубо ѻсмь ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ.

Раздѣлѣются оубо пслгласныя на три. на сугубыя, на неω^τмѣн'-

ныа, ѝ нà незнаменáтелную σ.

Сугубыа оўбо тры̆, ζ.ξ.φ.

Неш^Тмѣныа жè четыри, λ μ ν ρ.

Безгласны^Х жè дѣва^Т, β γ δ κ π τ θ φ χ.

Безгласныа же раздѣлáются нá три. нà тонкíа, нà сиплívыа, ѝ нà среднаа.

Тонкíа оўбо тры̆, κ.π.τ.

Сиплívыа жè тры̆, θ.φ.χ.

Среднаа жè тры̆, β.γ.δ.

ω^Т раздѣлѣнныхъ жè сѣхъ писмѣнъ слóги бывáютъ, ꙗко пе. ω^Тнó-
ду жè речѣнiа, ꙗко пѣтръ. ω^Т нѣхъ же слóво. ꙗко, пѣтръ чита-
еть.

ὦ ΣΛΟΖΪ.

Слóгъ ёсть сложенiе малѣхъ двѣхъ писмѣнъ, потребовáтелно жè ѝ
гласныа слóги глаголѣтса. ꙗко, α. ε.

Раздѣлáет же са слóгъ нá три.

нà дóлгiй, ꙗко сосудъ.

нà краткiй, ꙗко слóво.

нà ѳбщiй, ꙗко ѳвременѣн'ный.

αῖ

περί λέξεως.

/86/

ΠΕΡΙ ΛΕΞΕΩΣ.

Λέξεις ἐστί μέρος ἐλάχιστον, τοῦ συντακτικοῦ λόγου διαιρετι-
κόν.

ΠΕΡΙ ΛΟΓΟΥ.

Λόγος ἐστί λέξεων σύνθεσις. διάνοιαν αὐτοτελεῆ δηλοῦσα.

Τούτου δέ μέρη ὀκτώ.

Ἀρθρον.

Μετοχή.

Ὀνομα.

Πρόθεσις.

Ἀντωνυμία.

Ἐπίρρημα.

Ῥῆμα.

Σύνδεσμος.

Τούτων κλιτά μὲν πέντε.
 Ἄρθρον. ῥημα.
 Ὄνομα. Μετοχή.
 Ἀντωνυμία.

Ἄλλιστα δὲ τρία.
 Πρόθεσις.
 Ἐπίρρημα.
 Σύνδεσμος.

ὦ ρеченіи.

/9/

ὦ РЕЧЕНИИ.

Реченіе ёсть часть малѧ съчинител'наго слѧва раздѣлительнаѧ.

ὦ СЛОВѢ.

Слѧво ёсть реченій сложеніе, мѣсль самосовершену ѡавлѧющее.

Сегό же частій ὄσμη.

Разлічіе.	Причастіе.
Имѧ.	Предлогъ.
Мѣстоимѧ.	Нарѣчіе.
Глаголь.	Съюзъ.

Сѣхъ скланѧемыя οὔβο πѧть.

Разлічіе.	Глаголь.
Имѧ.	Причастіе.
Мѣстоимѧ.	

Нескланѧемыя жѧ три.

Предлогъ.
 Нарѣчіе.
 Съюзъ.

Περὶ ἄρθρου

/96/

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἄρθρον ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, προτασσόμενον τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων, καὶ ὑποτασσόμενον.

Τούτου δὲ τὰ μὲν προτακτικά, οἷον ὁ ἢ τὸ
 Τὰ δὲ ὑποτακτικά, οἷον ὅς ἢ ὄ.

Παρέπεται δὲ αὐτῷ τρία. (Γένος.
 (Ἀριθμός.
 (Πτῶσις.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ.

Γένη μὲν τοῦ ἄρθρου εἰσὶ τρία. (Ἀρσενικόν, ὄιον ὁ.
 { Ἰηλυκόν, ὄιον ἦ
 { Οὐδέτερον, οἶον τό

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΟΥ.

Ἀριθμοὶ δὲ τρεῖς. (Ἐνικός. ὄιον, ὁ.
 { Δυικός, ὄιον, τῶ.
 { Πληθυντικός ὄιον, οἰ.

ΠΕΡΙ ΠΤΩΣΕΩΣ.

Πτώσεις δὲ τέσσαρες. (Ονομαστική. Γενική. Δοτική.
 { Αἰτιατική.

Κλητική δὲ οὐδὲ μία ἄρθρον ἔχει, τὸ γὰρ ὦ, ἐπίρρημα ἐστὶ κλητικόν.

ὦ разлічїи.

·ΙΟ/

ω РАЗЛИЧИИ.

Разлічїе ёсть часть слова скланяема, предчиняема скланенїа ѡ-мєнъ, ѡ подчиняема.

Сегό же предчинна оубо, ꙗко о ѡ τό.

Подчинна же, ꙗко, оς ѡ ѡ.

Послѣдуєтъ же сему трїи. (Родъ.
 { Числò.
 { Падєжъ.

ὦ РОДЪ.

Роды оубо разлічїа соу^τ трїи. (Мужескїи, ꙗко о. τόи.
 { Жєньскїи, ꙗко ѡ. тал.
 { Среднїи, ꙗко τó, тóе.

ὦ ЧИСЛЪ.

Числá же трїи. (Ёдин'ственное ꙗко о. τόи,
 { Двойствен'ное, ꙗко τώ, тà
 { Мно^жственное, ꙗко οἰ, тѡи

ὦ ПАДЕЖИ.

Падєжїи же четїри. (Именóв'ный. Родный. Дáтєлный.
 { Вино́в'ный.

Званїе же нїже ёдино раз'лічїе ѡма^τ, сїе бò ὦ, нарѣчїе ёсть звательное.

бѡ

Κλισις

ΚΛΙΣΙΣ ΑΡΘΡΩΝ προτακτικῶν.

Ἀρθρα προτακτικά ἀρσενικά δέκα.

Ἐνικά μὲν τέσσαρα.	(ἡ ὀνομαστική,	ὁ.
	(ἡ γενική,	τοῦ.
	(ἡ δοτική	τῶ.
	(ἡ αἰτιατική,	τόν.

δυικά δέ δύο	(ἡ ὀνομαστική, καὶ αἰτιατική,	τῶ.
	(ἡ γενική, καὶ δοτική,	τῶιν.

πληθυντικά δέ τέσσαρα.	(ἡ ὀνομαστική,	οἱ.
	(ἡ γενική,	τῶν.
	(ἡ δοτική,	τῶις.
	(ἡ αἰτιατική,	τούς.

Ἀρθρα προτακτικά θηλυκά.

ἐνικά,	(ἡ	τῆς	τῆ	τῆν.
δυικά,	(τά	ταῖν.	
πληθυν.	(αἱ	τῶν	ταῖς	τάς.

Ἀρθρα προτακτικά οὐδέτερα.

ἐνικά,	(τὸ	τοῦ	τῶ	τό.
δυικά,	(τῶ	τοῖν.
πληθυν.	(τά	τῶν	τῶις	τά.

ΩΣΑΥΤΩΣ ΔΕ ΚΛΙΣΙΣ καὶ τῶν ὑποτακτικῶν.

вѣ

скланѣніе

/II/

СКЛАНЕНІЕ РАЗЛИЧІИ предчѣн'ныхъ.

Разлічїа предчѣн'ныхъ мужескіа дѣса^Т.

ѣдинь/с/твѣн'ныхъ ^Х оубо четыры.	(Именѡвный,	тоѣ.
	(Рѡдный,	тогѡ.
	(Дѡтелный.	тому.
	(Винѡвный,	тогѡ.

двѡйствен'ныхъ ^Х жѣ двѡе.	(именѡвный ѡ винѡвный,	та.
	(рѡдный ѡ дѡтелный,	тѣма.

множествѣн'ныхъ ^Х жѣ четыры.	(Именѡвный,	тѣи.
	(Рѡдный,	тѣхъ.
	(Дѡтелный,	тѣмъ.
	(Винѡвный,	тѣхъ.

Разлічїа предчѣн'н/ыхъ жѣн'скїа.

ѣдинствѣн'ны	(таа,	тоа,	тоѣ,	тую.
двѡйствен'ны	(тѣ,	тѣма.
множествѣн'ны	(тѣа,	тѣхъ,	тѣмъ,	тѣхъ.

Разлічїа предчїн'ныхъ сред'наа.

ѣдин'ствѣн'ны.	(тѣе,	тогѡ,	тому,	тѣе.
двойствѣн'ны.	(та,	тѣма.
множествѣн'ны	(тыа,	ты ^х ,	ты ^ѡ ,	ты ^х '

ТАКОЖЕ СКЛАНЕНІЕ ѣ ПОДЧІН'НЫХЪ.

Λϝθρα
/ΙΙ6/

Αϝθρα ὑποτακτικὰ ἀρσενικὰ.

ѣνικὰ,	(ϝς	οϝ	ϝ	ϝν.
δυσικὰ,	(ϝ	οϝν.
πληθουσ,	(ϝι	ϝν	οϝς	οϝς

Αϝθρα ὑποτακτικὰ θηλυκὰ.

ѣνικὰ,	(ἥ	ἥς	ἥ	ἥν.
δυσικὰ,	(ἄ	ἄιν.
πληθουσ,	(ἄι	ἄν	ἄις	ἄς.

Αϝθρα ὑποτακτικὰ οὐδέτερα.

ѣνικὰ,	(ϝ	δου	ϝ	ϝ.
δυσικὰ,	(ϝ	ϝιν.
πληθουσ,	(ἄ	ἄν	ἄις	ἄ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ

Ὀνομα ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, οὐσίαν ἰδίαν ἢ κοινὴν σημαίνον.

Παρέπεται δὲ αὐτῷ ἕξ.	Γένος,	Εἶδος,
	Σχῆμα,	Ἀριθμὸς,
	Πτῶσις,	Κλίσις.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ.

Γένη μὲν εἰσὶ πέντε.	(Ἀρσενικόν, διον, ὁ γρηγόριος.
	(θηλικόν, διον, ἡ ἀρετὴ.
	(Οὐδέτερον, διον, τὸ φθιτὸν.
	(Κοινόν, οἶον, ὁ καὶ ἡ ἄνθος.
	(Ἐπίκοινων, διον. ὁ ἀετός,

Разлічїа.

Разлічїа подчїн'ныхъ мужескїа.

ѣдин'ствѣн'ны.	(ѣже,	ѣго ^ж ,	ѣмуже,	ѣгоже.
двойствѣн'ны.	(та ^ж ,	тѣмаже.
мно ^ж ствѣн'ны.	(ѣже,	ѣхже,	ѣмже,	ѣхже.

Разлічїа подчїн'ныхъ жѣн'скїа.

ѣдин'ствѣн'ны.	(ѣже,	ѣ ^а же,	ѣѣже,	ѣже.
двойствен'ны.	(тѣже,	тѣмаже.
множествѣн'ны.	(ѣже,	ѣхже,	ѣмже,	ѣхже.

/12/

Разліччя падчын'ных срдннх.

ѣдн'ствѣн'ны.	{	ѣже,	ѣгѣже,	ѣмуже,	ѣже.
двѣйствен'ны.	{			тѣже	тѣмаже.
множествен'ны.	{	ѣже,	ѣхже,	ѣмже,	ѣже.

ω ИМЕНИ:

Имя ѣст' часть слѣва скланѣема, существо свѣйствен'но илѣ ѡб-
щее знаменуема././

Послѣдует же сему шѣсть.	{	Рѡдъ.	Вѣдъ.
	{	Начертѣнѣе.	Число.
	{	Падѣжъ.	Склонѣнѣе

ω РОДЪ.

Рѡды ѡубо сѣтъ пѣт'.	{	мѣжескѣй, ѣако	тѡй григѡрѣй.
	{	жѣн'скѣй, ѣако	тѣа добродѣтель
	{	срднѣй, ѣако	тѡе тлѣнное.
	{	ѡбщѣй, ѣако	члѣкъ
	{	преобщѣй, ѣако	тѡй ѡрѣлъ.

καὶ ἡ Χελιδῶν

/I26/

καὶ ἡ χελιδῶν. ὅπερ μιᾷ φωνῇ καὶ ἐνὶ ἄρθρῳ, ἀρσενικῶ ἢ θη-
λυκῶ δηλοῖ τὰ δύο γένη.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΟΥΣ.

Εἶδη δὲ δύο.	{	Πρωτότυπον, διον,	ὄυρανός.
	{	Παράγωγον, διον,	ὄυράνιος.

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Σχήματα δὲ τρία	{	Απλῶν, διον,	γέλαστος.
	{	Σύνθετον, διον	καταγέλαστος
	{	Παρασύνθετον, διον	ὑπερκαταγέλαστος.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΟΥ.

Αριθμοὶ δὲ τρεῖς.	{	Ἐνικός, διον,	ὁ ἀγαθός.
	{	Δυικός, διον,	τῷ ἀγαθῷ.
	{	Πληθύν, διον,	οἱ ἀγαθοὶ

ΠΕΡΙ ΠΤΩΣΕΩΣ.

Πτώσεις δὲ πέντε.	{	Ὄνομαστικῆ. Γενικῆ.
	{	Δοτικῆ. Αἰτιατικῆ. καὶ
	{	Κλητικῆ. ὧν ὀρθαὶ καὶ ἐυθεταὶ δύο κα- λῶνται, ὀνομαστικῆ καὶ κλητικῆ. ὀρθῶς γὰρ ἰστάμεναι, ὀρθῆν τὴν ὀυσίαν σημαίνουσιν, αἱ ἄλλαι δὲ πλάγαι././

ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΩΣ τῶν ὀνομάτων.

Τῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν κλίνονται ἴσο-

и Ластовица

/13/

и ластовица, ἢ же ἑдинѣ^М гласомъ и ἑдинѣ^Х различіемъ, мажес-
кимъ илѣ жѣн'ски^М явлѣетъ двѣ рѣда.

ὦ ВИДЪ.

Виды же двѣ. (Первообразный, ἴαко нбѣ.
(Производный, ἴαко нбѣ^Сный.

ὦ НАЧЕРТАНИИ.

Начертаніа же трѣ (Прѣстое, ἴαко смѣѣтеленъ.
(Слѣжное, ἴαко посмѣтеленъ.
(Преслѣжное, ἴαко пѣче посмѣтеленъ.

ὦ ЧИСЛЪ.

Числѣ же трѣ. (Един'ствѣн'ное, ἴαко тѣи блгій.
(Двойствѣн'ное, ἴαко тѣ блга.
(Множествѣн'ное, ἴαко тѣи блгій.

ὦ ПАДЕЖИ.

Падѣжій же пѣть. (Именѣвный, Рѣдный.
(Дѣтелный, Вѣновный.
(и Звѣтелный. и^Х же прѣсты и прѣвы двѣ на-
рыцѣются именѣвный и звѣтелный, прѣво бо стоѣщи, прѣвое су-
ществѣ знамену^Т иныа же ω^Тмѣнныа.

ὦ РАЗДѢЛЕНІИ и́мѣнъ.

ω^Т и́мѣнъ οὔβο, ὄва скланѣются равно-

συλλαβως,

в

/136/

συλλάβως, διον, ἀινείας ἀινείου. τὰ δὲ περιττοσύλλαβα,
διον, ἄιας, ἄιαντος. καὶ τὰ μὲν ἰσοσύλλαβα κλίνονται τετρα-
χῶς. τὰ δὲ περιττοσύλλαβα μοναχῶς. Διὸ καὶ πέντε κλίσεις
εἰσίν. ὧν ἡ μὲν πρώτη καλεῖται. ἡ δὲ δευτέρα. ἡ δε τρίτη.
ἡ δὲ τετάρτη. ἡ δὲ πέμπτη, περιττοσύλλαβος.

ΠΕΡΙ Α. ΚΛΙΣΕΩΣ.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων, ἀρσενικῶν ὀνομάτων, λη-
γόντων εἰς ας, καὶ εἰς ης. ἀρσενικῶν καὶ κοινῶν. ὧν ἡ γε-
νική εἰς ου. ἡ δοτική εἰς α. ἢ εἰς η. κατὰ τὸ φωνῆεν τῆς
ὀνομαστικῆς. ἡ αἰτιατική εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνῆεντος τῆς ὀνο-
μαστικῆς.

έν.	Ο ἀινείας, τῶυ ἀινείου τῶ ἀινεία, τόν ἀινείαν. ὦ ἀινεία, κοινῶς, καί ὦ ἀινείας, ἀττικῶς	π.	ὦ ἀινεία, οἱ ἀινεῖαι, τῶν ἀινειῶν, τοῖς ἀινεῖαις, τούς ἀινείας. ὦ ἀινεῖαι.
δ.	τῶ ἀινεία, τοῖν ἀινεῖαιν	έν.	Ο χρύσης, τῶυ χρύσου, σλόζно,

/I4/

σλόζно, ἕακο ἐνῆσας ἐνῆα. пресλόζна же, ἕακο, ἕαςъ ἕаса.
ἢ οὔβο ρавноσλόζна скланáютса четверицею. пресλόζна же ἑдинί-
цею. τῆμ же ἢ πáτῃ σκλονένιῃ ἔσῃ. ἦх же οὔβο пέρвое нарицáет-
са. втóροε же, трéтее же, ἢ четвѣртое. пáτoε же пресλόζное.

ὦ Α. ΣΚΛΟΝΕΝΙИ.

Пέρвое σκλονένιε ἔσῃ ρавноσλόζныхъ, μάжески^х ἰμένῃ кончáщихса
нà ας. ἢ нà ης. μάжескихъ ἢ ὀβщихъ, ἦх же ρόдный нà ου. δάτελный
нà α, ἢли нà η. по глáсному ἰменόвнаго. винόвный нà ν. сь глáс-
нымъ ἰменόвнаго.

ἑд.	Εἠῆσαςъ ἐνῆα, ἐνῆю, ἐнῆа. ὦ ἐнῆа, ὀβще, ἢ ἐнῆсαςъ ἀττικески	ὦ ἐнῆа, ἐнῆи, ἐнῆωвъ, ἐнῆамъ, ἐнῆи, ὦ ἐнῆи.
δво.	ἐнῆа. ἐнῆεμα,	ἑд. Χρύсисъ. χρύса,

вῆ

τῶ χρύση,

/I46/

δου.	τῶ χρύση, τόν χρύσην, ὦ χρύση, κοινῶς, καί ὦ χρύσης, ἀττικῶς.	έν.	Ο καί ἡ ληστής, τοῦ καί τῆς ληστοῦ, τῶ καί τῆ ληστῆ, τόν καί τὴν ληστήν, ὦ ληστά
π.	οἱ χρύσαι, τῶν χρύσῶν, τῶις χρύσαις,	δου.	τῶ καί τὰ ληστά, τῶιν καί τᾶιν ληστᾶιν, ὦ ληστά, π. οἱ καί αἱ λησταί, τῶν ληστῶν,

τούς χρύσας,
ὡ χρύσαι.

τῶις καὶ ταῖς λησταῖς,
τούς καὶ τὰς ληστάς,
ὡ λησταί.

ΠΕΡΙ Β. ΚΛΙΣΕΩΣ.

Δευτέρα κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων θηλυκῶν ὀνομάτων, ληγόντων εἰς α. καὶ εἰς η. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ης. ἡ ὀστικὴ εἰς η. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν. μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

έν. Η μοῦσα,	δ. τὰ μοῦσα.
τῆς μούσης,	ταῖν μούσαιν.
τῆ μούση.	ὡ μοῦσα.
τῆν μοῦσαν.	π. αἱ μοῦσαι.
ὡ μοῦσα.	τῶν μουσῶν.

χρύσυ,

/I5/

χρύσυ,	ἐδ. Разбóйникъ,
χρύσα,	разбóйника,
ὡ χρύσι, ὄβще,	разбóйнику,
ἢ ὡ χρύсисъ,	разбóйника,
аттически.	ὡ разбóйниче.
дво. χρύσα,	дво. разбóйника,
χρύсома,	разбóйникома.
ὡ χρῦса,	ὡ разбóйника.
м. χρύсы,	м. разбóйники,
χρύсовъ,	разбóйникъ,
χρύсомъ,	разбóйникωмъ,
χρύсь,	разбóйники,
ὡ χρύсы,	ὡ разбóйники.

ὡ Β. ΣΚΛΟΝΕΝΙИ.

Второе склонѣніе ѣсть равнослóжныхъ жѣн'скихъ ѣмѣнь, кончáщих'са нà α. ἢ нà η. ἢх же рóдный нà ης. дáтелный нà η. ви-нóвный нà ν, съ глáснымъ ѣменóвнаго.

ἐд. Μυσῖκα,	дво. мусῖка,
μусῖки,	μусῖκοма.
μусῖць,	ὡ мусῖка,
μусῖку.	м. мусῖки,
ὡ мусῖко,	μусῖкъ,

ταῖς μούσαις,

/I56/

ταῖς μούσαις.	ὡ τιμαί.
τάς μούσας.	έν. Η ἡμέρα.

	ὦ μοῦσαι.		τῆς ἡμέρας.
έν.	Ἡ τιμή,		τῆς ἡμέρας
	τῆς τιμῆς,		τὴν ἡμέραν.
	τῆς τιμῆς.		ὦ ἡμέρα.
	τὴν τιμὴν.	δυι.	τά ἡμέρα.
	ὦ τιμή.		ταῖν ἡμέραιν
δυι.	τά τιμά.		ὦ ἡμέρα.
	ταῖν τιμαῖν.	π.	αἱ ἡμέραι.
	ὦ τιμά.		τῶν ἡμερῶν.
π.	αἱ τιμαί.		ταῖς ἡμέραις.
	τῶν τιμῶν.		τας ἡμέρας.
	ταῖς τιμαῖς.		ὦ ἡμέραι.
	τας τιμάς.		

Σημεῖωσαι ὅτι μόνα τὰ εἰς α μακρόν, καὶ εἰς α καθαρόν. καὶ εἰς ρα. καὶ εἰς δα. καὶ εἰς θα. ληγόντα ὀνόματα θηλυκά φυλάττουσι τὸ α ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς. τὰ δ' ἄλλα πάντα τρέπουσι τὸ α εἰς η. ὡς ἄνωθεν ἐκ τοῦ κανῶνος δηλοῦται.

ΠΕΡΙ Γ. ΚΛΙΣΕΩΣ.

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων, ἄρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν ὀνο-

мусікамъ, /I6/

	мусікамъ.		ὦ χέστι.
	мусіки,	ἐд.	Дѣнь,
	ὦ мусіки,		дѣне,
ἐд.	Чѣсть.		днѣ
	чѣсти,		дѣнь,
	чѣстї,		ὦ дѣнь,
	чѣсть,	дво.	днѣ,
	ὦ чѣсти.		днѣма,
дво.	чѣстѣ,		ὦ днѣ,
	чѣстема,	м.	днѣе,
	ὦ чѣстѣ,		днѣвъ,
м.	чѣсти,		днѣмъ,
	чѣстїѣ,		днѣи,
	чѣстемъ,		ὦ днѣе,
	чѣсти,		

Дѣ знаменѣет же сѣ, ꙗко єдинѣ ѣже нѣ α. долгую, ѣ нѣ α. чѣс-
тую, ѣ нѣ ρα, ѣ нѣ δα, ѣ нѣ θα. кончѣемыѣ ѣменѣ жѣнѣ'скїѣ, хра-

νάτῃ α. οὐ ρόδναγο ἢ δάτελ'ναγο. Ἰνυα πὲρ βσᾶ πρετварιάωτῃ α καὶ ἠ. Ἰακο γορῆ ωτῃ κανόνα ἱαυλάετῃσα.

ὦ Γ. ΣΚΛΟΝΕΝΙИ.

Τρέτεε σκλονένιε εἶσῃ ρавноσλόжныхъ μάжескихъ и πεν'ски^х, и ѿб-
щи^х иμένъ,

μάτων,

/I66/

μάτων, ἀττικῶς ληγόντων εἰς ως. καὶ οὐδέτερον εἰς ων. ὦν
ἢ γενική καὶ δοτική εἰς ω. ἢ αἰτιατική εἰς ν. μετὰ τοῦ
φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

έν. Ο μενέλεωσ.	π. ἀι ἄλω,
τῶ μενέλεω,	τῶν ἄλων,
τῶ μενέλεω.	ταῖς ἄλωσ.
τόν μενέλεων,	ταῖς ἄλωσ.
ὦ μενέλεωσ,	ὦ ἄλω.
δ. τῶ μενέλεω.	έν. ὀ καὶ ἠ ἔυγεωσ.
τοῖν μενέλεων.	τοῦ καὶ τῆς ἔυγεω.
ὦ μενέλεω.	τῶ καὶ τῆ ἔυγεω
π. ὀι μενέλεω.	τόν καὶ τῆν ἔυγεων
τῶν μενέλεων.	ὦ ἔυγεωσ.
τοῖς μενέλεωσ.	δ. τῶ καὶ τὰ ἔυγεω.
τούς μενέλεωσ.	τῶν καὶ ταῖν ἔυγεων.
ὦ μενέλεω.	ὦ ἔυγεω
έν. Η ἄλωσ.	π. ὀι καὶ ἀι ἔυγεω.
τῆς ἄλω.	τῶν ἔυγεων.
τῆ ἄλω.	τοῖς καὶ ταῖς ἔυγεωσ
τῆν ἄλων.	τούσ καὶ τὰσ ἔυγεωσ.
ὦ ἄλωσ.	ὦ ἔυγεω.
δου. τὰ ἄλω.	έν. Τὀ ἴλεων.
ταῖν ἄλων.	τῶ ἴλεω.
ὦ ἄλω.	τῶ ἴλεω.

ἀττίчески

/I7/

ἀττίчески кончащи^хса на ως. ἢ σρέδнихъ на ων. Ἰх же ρόдный
ἢ дάτεльный на ω. винóвный на ν. сь глáсны^м Ἰμενóвнаго.

эд. Менéлай,	м. Гумна,
менéлаа	гумéнь,
менéлаω	гумнѡмъ,
менéлаа,	Гумна,
ὦ менéлае,	ὦ Гумна.

дво. менéлаа, менéлаема ѿ менéлаа, м. менéлаи, менéлаѡвъ, менéлаомъ, менéлаи, ѿ менéлаи, ѣд. Гумнò, гумнà, гумнѹ, гумнò, ѿ гумнò, дво. гумнà, гумнóма, ѿ гумнà,	ѣд. Бл̄гозéмлєнъ о̄л̄гозéмнєгаго, о̄л̄гозéмнєму о̄л̄гозéмнєгаго, ѿ о̄л̄гозéмнє дво. о̄л̄гозéмнє, о̄л̄гозéмнємє ѿ о̄л̄гозéмнє, м. о̄л̄гозéмнємє о̄л̄гозéмнє ^х о̄л̄гозéмнє ^м , о̄л̄гозéмнє ^х , ѿ о̄л̄гозé ^м нємє. ѣд. Милосéрдое, милосéрдєгаго, милосéрдєму,
--	--

Г

тò ἴλεων,

/176/

тò ἴλεων, ѿ ἴλεων, δ. τὼ ἴλεω, τῶιν ἴλεων, ѿ ἴλεω,	π. τὰ ἴλεω, τῶν ἴλεων, τῶις ἴλεωσ, τὰ ἴλεω, ѿ ἴλεω.
--	---

ΠΕΡΙ Δ. ΚΛΙΣΕΩΣ.

Τετάρτη κλίσις ἐστὶ τῶν ἰσοσυλλάβων, ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, κοινῶν, καὶ ἐπικρίνων ὀνομάτων, ληγόντων, εἰς ος. καὶ οὐδετέρων εἰς ον. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς ω. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν. μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ὀνομαστικῆς.

έν. Ο λόγος, τοῦ λόγου, τῷ λόγῳ, τοῦ λόγον, ѿ λόγε κοινῶς, καὶ ѿ λόγος ἀττικῶς δ. τὼ λόγω, τῶιν λόγοιν, ѿ λόγω, π. οἱ λόγοι,	έν. Η ὁδός, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδόν, ѿ ὁδέ. καὶ ѿ ὁδός. δ. τὰ ὁδῶ,
τῶις λόγοις, τούς λόγους, ѿ λόγοι. τῶις λόγοις, τους λόγους, ѿ λόγοι.	

τῶν λόγων,

ταῦν ὁδοῦν,

милосѣрдое.

/18/

милосѣрдое,
 ѿ милосѣрдое,
 дво. милосѣрда,
 милосѣрдома,
 ѿ милосѣрда,

милосѣрдыа,
 милосѣрдыхъ,
 милосѣрдымъ,
 милосѣрдыа,
 ѿ милосѣрдыа

ѿ Д. СКЛОНЕНИИ.

Четвѣртое склонѣнїе ѣсть равнослѣжны^х мужескихъ, и жѣн'скихъ, ѿбщихъ, и преѿбщихъ именъ, концѣщи^хса (!) на ос, и срѣднихъ на ов, их же рѣдныи на оу, дѣтельный, на ѿ. винѣвныи на ѹ.

Съ гласны^м именовнаго././

ѣд. Слово,
 слѣва,
 слѣву.

слово,
 ѿ слѣве, ѿбще.
 и ѿ слѣво, ѡттиче,

дво. слѣва.
 слѣвома.
 ѿ слѣва.

м. словеса̀,
 словѣсь,

словесемъ,
 словеса̀,
 ѿ словеса̀,

ѣд. Пѣть,
 путѣ,
 путѣ,
 пѣть.
 ѿ путѣ,
 и ѿ путѣ,

дво. путѣ,
 путѣма,

гѿ

ѿ ὁδῶ

/186/

	ѿ ὁδῶ,		καὶ ѿ ἀετῶς.
п.	ἀι ὁδοί,	δ.	τῶ ἀετῶ,
	τῶν ὁδῶν,		τοῦν ἀετοῦν,
	ταῖς ὁδοῖς,		ѿ ἀετῶ.
	τάς ὁδους,	п.	οἱ ἀετοί,
	ѿ ὁδοί,		τῶν ἀετῶν,
ѣн.	Ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος		τοῖς ἀετοῖς,
	τοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπου,		τούς ἀετούς,
	τῶ καὶ τῆ ἀνθρώπω,		ѿ ἀετοί.
	τόν καὶ τήν ἄνθρωπον,	ѣн.	Τὸ ξύλον,
	ѿ ἄν~ε κοινῶς,		τοῦ ξύλου,
	καὶ ѿ ἄν~ος ἀττικῶς,		τῶ ξύλω,

δ.	τὼ καὶ τὰ ἀνθρώπω, τοῖν καὶ ταῖν ἀνθρώπων, ὃ ἀνθρώπω,	τὸ ξύλον, ὃ ξύλον.
π.	οἱ καὶ αἱ ἄνθρωποι, τῶν ἀνθρώπων, τοῖς καὶ ταῖς ἀνθρώποις τούς καὶ τὰς ἀνθρώπους, ὃ ἄνθρωποι,	δ.
έν.	Ο ἀετός, τοῦ ἀετοῦ. τῷ ἀετῷ τόν ἀετόν, ὃ ἀετέ,	τὴν ξύλω, τοῖν ξύλοιν, ὃ ξύλω, πλ. τὰ ξύλα, τῶν ξύλων, τῶν ξύλων, τά ξύλα, ὃ ξύλα.

ὃ πυτᾶ.

/19/

ω πυτᾶ,	и ω ὄрелъ,
м. πυτίε,	дво. ὄрла,
путэй,	ὄрλόма,
путémъ,	ω ὄрлᾶ,
путй,	м. ὄрлѣ,
ω πυτίε,	ὄрлѡвъ,
ἐд. Чловéкъ,	ὄрлѡмъ,
чловéка,	ὄрлѣ,
чловéку,	ω ὄрлѣ.
члѣкъ,	ἐд. Дрéво,
ω чловéче ὄбще,	дрéва,
и члѣкъ аттíчески,	дрéву,
дво. чловéка,	дрéво,
чловéкома,	ω дрéво,
ω чловéка,	дво. дрéва,
м. чловéкы,	дрéвома,
чловéкъ	ω дрéва,
чловéкомъ,	мно. дрéвеса.
чловéки,	дрéвеса,
ω чловéци,	дрéвомъ,
ἐд. Орèль,	дрéвеса,
ὄрлᾶ,	ω дрéвеса,
ὄрлу,	
ὄрлᾶ,	
ω ὄрлè,	

σημειῶσαι

Σημείωσαι δέ ὅτι ἐν τοῖς ὀυδετέροις ὀνόμασι τρεῖς πτώσεις εἰσὶν ὁμοίαι ἐν παντί ἀριθμῷ. ὀνομαστική, αἰτιατική, καὶ κλητική.

ΠΕΡΙ Β. ΚΛΙΣΕΩΣ τῶν περιττοσυλλάβων.

Πέμπτη κλίσις ἐστὶ πάντων τῶν περιττοσυλλάβων ὀνομάτων, ἀρσενικῶν, καὶ θηληκῶν (!), καὶ ὀυδετέρων, κοινῶν, καὶ ἐπικόινων. διαφόρους καταλήξεις ἔχοντων, ὧν ἡ γενική εἰς ος, ἡ δοτική εἰς ι, ἡ αἰτιατική εἰς α.

ἐν. Ο ἄιας,
τοῦ ἄιαντος.
τῷ ἄιαντι,
τόν ἄιαντα,
ὧ ἄιαν, κοινῶς.
ὧ ἄιας, ἀττι,
δ. τῷ ἄιαντε,
τοῦν ἄιάντοιν,
ὧ ἄιαντε,
π. οἱ ἄιαντες,
τῶν ἄιάντων,
τοῖς ἄιασι,
τοῦς ἄιαντας,
ὧ ἄιαντες.

ἐν. Η τρυγῶν.
τῆς τρυγῶνος,
τῇ τρυγῶνι.
την τρυγῶνα,
ὧ τρυγῶν.
δ. τὰ τρυγῶνε,
ταῖν τρυγῶνοιν,
ὧ τρυγῶνε,
π. αἱ τρυγῶνες,
τῶν τρυγῶνων,
ταῖς τρυγῶσι,
τάς τρυγῶνας,
ὧ τρυγῶνεσ.

дὰ знаме

/20/

Дὰ знаменáет же сá, ἵαко въ срѣднихъ и́менáхъ трѣи паде́жи сѹтъ подобны въ всáкомъ числѣ, и́менόвный, винόвный и зва́тельный.

ὧ Β. ΣΚΛΟΝΕΝΙИ пресλόжныхъ.

Пáтое склонѣнiе ёсть въсѣхъ преслож'ныхъ и́мєнь, мáжескихъ, и жєн'скихъ, и срѣднихъ, ὀбщкхъ (!), и преὀбщихъ, разлiчныа кончáнiа и́мушихъ, их же рόдный нà ος, δάτεльный нà ι, винόв-ный нà α.

ἐδ. Еасъ,
ἔаса,
ἔасу,
ἔаса,
ὧ ἔα, ὀбще,
и ὧ ἔасъ ἀтτί,
δво. ἔаса

ἐд. Гόрлица,
гόрлицѣ,
гόрлици,
гόрлицу,
ὧ гόрлице,
дв. гόрлица,
гόрлицома,

ἐάσομα,
 ὡ ἕασα,
 м. ἕасы,
 ἕасωвъ,
 ἕасωμъ,
 ἕасы,
 ὡ ἕасы,

ὡ гóрлица,
 м. гóрлицы,
 гóрлицъ
 гóрлицамъ,
 гóрлицы,
 ὡ гóрлицы,

Τό βῆμα,

/206/

ἐνικά. Τό βῆμα, ὡ φιλοπόλιδε,
 τῶ βήματος, πληθυν, οἱ καί αἱ φιλοπόλιδες,
 τῶ βήματι, τῶν φιλοπολίδων,
 τό βῆμα, τῶς καί ταῖς φιλοπόλισι,
 ὡ βῆμα, τοὺς καί τὰς φιλοπολίδας
 δυικά. τῶ βήματε, ὡ φιλοπόλιδες,
 τῶ βημάτοι, ἐνικά. Ο κόραξ,
 ὡ βήματε. τοῦ κόρακος,
 πληθυν. τὰ βήματα, τῶ κόρακι,
 τῶν βημάτων, τόν κόρακα,
 τῶς βήμασι, ὡ κόραξ,
 τὰ βήματα, δυικά. τῶ κόρακε,
 ὡ βήματα, τῶν κοράκων,
 ἐνικά. Ο καί ἡ φιλόπολις, ὡ κόρακε, πληθυν. οἱ κόρακες,
 τοῦ καί τῆς φιλοπόλιδος, τῶν κοράκων,
 τῶ καί τῆ φιλοπόλιδι, τῶς κόραξι,
 τόν καί τήν φιλοπόλιδα, τοὺς κόρακας,
 ὡ φιλόπολις, ὡ κόρακες.
 δυικά. τῶ καί τὰ φιλοπόλιδε. τῶν κοράκων,
 τῶν καί τῶν φιλοπολίδων, ἐνικά. Ο καί ἡ βοῦς,
 τῶν καί τῶν φιλοπολίδων, ὡ βοῦς.

ѣдинствѣнно

/21/

ѣдин'стве. Престòль, ὡ градолюбѣва,
 престòла, множе. гридолюбѣвы,
 престòлу, гридолюбѣвыхъ,
 престòль, гридолюбѣвымъ,
 ὡ пре^стòле, градолюбѣвыхъ,
 двóй. престòла, ὡ градолюбѣвыи,
 пре^стòлома, ѣдин'стве. Врàнь.
 ὡ пре^стòла, врàна,
 множе. пре^стòлы, врàну,

	пре ^ѣ тѡль,		врана,
	пре ^ѣ тѡлѡ ^м ,		ѡ вране,
	пре ^ѣ тѡлы,	дво.	врана,
	ѡ пре ^ѣ тѡлы.		вранома,
ѣдин'.	Градолюбѣвъ,		ѡ врана.
	градолюбѣва,	множе.	враны,
	градолюбѣву,		вранѡвъ,
	градолюбѣва,		вранѡмъ,
	ѡ градолюбѣве,		враны.
дво.	градолюбива,		ѡ враны,
	градолюбѣвома,	ѣдин'.	Вѡлъ, крава,
		д	τοῦ καὶ τῆς βοῶς,
			/216/
	τοῦ καὶ τῆς βοῶς,		ѡ βότρυες, υς,
	τῷ καὶ τῆ βοῶτ',	έν.	Ο ηδυς,
	τόν καὶ τήν βόα, καὶ βοῦν,		τοῦ ἡδέος,
	ѡ βοῦς,		τῷ ἡδέι, εἰ,
δ.	τῷ καὶ τὰ βόε.		τόν ἡδέα, ἡδύν,
	τῶν καὶ τᾶν βόων,		ѡ ἡδύ καὶ ἡδύς,
	ѡ βόε,	δυσικά.	τῷ ἡδέε,
π.	οἱ καὶ αἱ βόες, οὔς,		τῶν ἡδέων,
	τῶν βοῶν,		τῶν ἡδέων,
	τῶν καὶ τᾶν βοῶν,	πληθύν.	οἱ ἡδέες, εἷς,
	τούς καὶ τὰς βόας, οὔς		τῶν ἡδέων,
	ѡ βόες, οὔς,		τῶν ἡδέων,
ένι.	Ο βότρυς,		τούς ἡδέας, εἷς.
	τοῦ βότρυος,		ѡ ἡδέες, εἷς,
	τῷ βότρυι,	έν.	Τὸ ἡδύ,
	τόν βότρυα,		τοῦ ἡδέος,
	ѡ βότρυς,		τῷ ἡδέι, εἷ,
δ.	τῷ βότρυε,		τὸ ἡδύ,
	τῶν βοτρυῶν,		ѡ ἡδύ,
	ѡ βότρυε,	δ.	τῷ ἡδέε,
π.	οἱ βότρυες, υς,		τῶν ἡδέων,
	τῶν βοτρυῶν,		ѡ ἡδέε,
	τῶν βότρυων,	π.	τὰ ἡδέα,
	τούς βότρυας, υς,		вола̀,
			/22/
вола̀,	ѡ грѡзды.		

	волу	ѣд. Слáдокъ,
	волà,	слáдкаго,
	ѡ во́ле, ѡ́ во́ль,	слáдкому,
дво.	волà,	слáдкаго,
	волóма,	ѡ слáдкiй,
	ѡ волà,	двой. слáдка,
м.	волѣ,	слáдкима,
	волѡвъ,	ѡ слáдка,
	волѡмъ,	множе. слáдкiи,
	волѣ,	слáдкихъ,
	ѡ волѣ,	слáдкимъ,
ед.	Грóздъ,	слáдки ^х ,
	грóзда,	ѡ слáдци,
	грóзду,	ед. Слáдкое,
	грóздъ,	слáдкаго,
	ѡ грóзде,	слáдкому,
дво.	грóзда,	слáдкое,
	грóздама,	ѡ слáдкое,
	ѡ грóзда,	дво. слáдка,
м.	грóзды,	слáдкима,
	грóздовъ,	ѡ слáдки,
	грóздомъ.	м. слáдкаμ,
	грóзды,	дѣ των ἡδέων,

/226/

τῶν ἡδέων, τὰ ἡδέα,
 τῶσις ἡδέσι, ὡ ἡδέα.

ας.	Ὁ βίας,	τοῦ βίαντος,
ης.	ὁ πένης,	τοῦ πένηντος,
ις.	ὁ ἄδωνις,	τοῦ ἀδώνιδος,
εις.	ὁ τιμήεις.	τοῦ τιμήεντος,
υς.	ὁ γλυκὺς,	τῶ γλυκέος,
υς.	ὁ νέκυς,	τοῦ νέκυος,
ους.	ὁ χοῦς,	τῶ χούσ,
ως.	ὁ χρῶς,	τοῦ χρωτός,
ως.	ὁ ἥρως,	τῶ ἥρωος,
ρσ.	ὁ μάκαρσ.	τῶ μάκαρτος,
νς.	ὁ ἔλμινς.	τοῦ ἔλμινθος.
αν.	ὁ πελεκάν,	τῶ πελεκάνος,

μην. ὁ λιμήν, τοῦ λιμένος,
 λην. ὁ ἔλλην, τῶυ ἔλληρος.
 ιν. ὁ δελφίν, τοῦ δελφῖνος,
 υν. ὁ μῶσυν, καί μῶσους, τοῦ μῶσυνος,
 των. ὁ πλάτων, τῶυ πλάτωνος,
 των. ὁ καί ἡ γείτων, τοῦ καί τῆς γείτωνος,
 δων. ὁ ποσειδῶν, τῶυ ποσειδῶνος,
 δων. ὁ σαρπηδῶν, τοῦ σαρπηδόνος,
 μων. ὁ φιλήμων, τοῦ φιλήμονος,
 αξ. ὁ ἄρπαξ, τοῦ ἄρπαγος,

сладкихъ,

/23/

сладкихъ,

сладка▲,

сладкимъ,

ѡ сладка▲.

Нуджа, нужды,
 οὐβόγъ, οὐβόγα,
 ἀδόниδъ, ἀδόнида,
 чѣстенъ, чѣстнаго,
 сладокъ, сладка,
 смѣртенъ, смѣртнаго,
 мѣри, мѣри,
 тѣло телесѣ,
 пол'бѣжный, пол'бѣжнаго,
 блаженъ, блаженнаго,
 червь, черва,
 неѣсыть, неѣсыта,
 пристѣнище, пристѣнища,
 ѣллинъ, ѣллина,
 дѣлфинъ, дѣлфина,
 клѣтъ, клѣти,
 платонъ, платона,
 съѣдъ, съѣда,
 посидѣнъ, посидѣна,
 сарпидѣнъ, сарпидѣна,
 филѣмонъ, филѣмона,
 хищникъ, хищника,

ηξ. ὁ σκῶληξ,

/236/

ηξ. ὁ σκῶληξ,

τῶυ σκῶληκος,

ληξ. ὁ παραπληξ,

τοῦ παραπληγος,

ιξ. ὁ φῶινιξ,

τῶυ φοίνικος,

υξ.	ὁ κῆρυξ,	τοῦ κήρυκος,
ωξ.	ὁ πτωξ,	τῶυ πτωκός,
ωξ.	ὁ ῥώξ,	τοῦ ῥωγός,
αρ.	ὁ μάκαρ,	τῶυ μάκαρος,
ηρ.	ὁ σωτήρ,	τοῦ σωτήρος,
ηρ.	ὁ ἀιθήρ,	τῶυ ἀιθηρος,
υρ.	ὁ καί ἡ μάρτυρ,	τοῦ καί τῆς μάρτυρος,
ειρ.	ὁ φθείρ,	τῶυ φθειρός,
ωρ.	ὁ μνήστωρ,	τοῦ μνήστορος.
ωρ.	ὁ κέλωρ,	τῶυ κέλωρος,
ωρ.	ὁ τέκμωρ,	τοῦ τέκμωρος,
ωρ.	ὁ πραίτωρ,	τῶυ πραίτωρος,
αψ.	ὁ ἄραψ,	τοῦ ἄραβος,
ιψ.	ὁ οἰκότριψ,	τῶυ οἰκότριβος,
οψ.	ὁ ἀιθίοψ,	τοῦ ἀιθίοπος,
υψ.	ὁ γύψ,	τῶυ γυπός,
ωψ.	ὁ μώλωψ,	τοῦ μώλωπος,

ΘΗΛΥΚΑ.

ας.	ἡ ἀκράγας,	τῆσ ἀκραγάντος,
ας.	ἡ λαμπάσ,	τῆσ λαμπάδος,
ην.	ἡ σειρήν,	τῆσ σειρῆνος,

чѣрвь,

/24/

чѣрвь,	чѣрва,
ненаказанъ,	ненаказана,
финикъ,	финика,
проповѣдникъ,	проповѣдника,
зѣлецъ,	зѣлца,
чѣрвь,	чѣрва,
блаженъ,	блаженаго,
спасъ,	спаса,
ѣѣиръ,	ѣѣира,
мученикъ,	мученика,
вѣшь,	вѣши,
вѣжъ, наученъ,	вѣжа,
вспль,	вѣпла,
кончаніе,	кончаніа,
судище,	судища,
арапъ, ѣѣиѣпъ,	арапа,
готѣвъ,	готѣваго,

ἐθιδὸπъ, ἐθιδόπα,
 γῆπъ, γῆπα,
 ράνα, ράνη,

ЖЕНСКА.

ἀκράγаса, ἀκράγасы,
 свѣщà, свѣщà,
 сίρινα, сирíны.

ιν. ἡ ἀκτίν,

/246/

ιν. ἡ ἀκτίν, καὶ ἀκτίς, τῆς ἀκτῖνος,
 ις. ἡ μῆνις, τῆς μῆνιδος,
 υν. ἡ γόρτυν, τῆς γόρτυνος,
 ων. ἡ μήκων, τῆς μήκωνος,
 αξ. ἡ ἄυλαξ, τῆς ἄυλακος,
 ηξ. ἡ ὕσπληξ, τῆς ὕσπληγος,
 ηξ. ἡ ἀλώπηξ, τῆς ἀλώπεκος,
 οιξ. ἡ προίξ, τῆς προικός,
 ιξ. ἡ ἔλιξ, τῆς ἔλικος,
 ιξ. ἡ μάστιξ, τῆς μάστιγος,
 ιξ. ἡ τρίξ, τῆς τριχός,
 ιγξ. ἡ σάλπιγξ, τῆς σάλπιγγος,
 αρξ. ἡ σάρξ, τῆς σαρκός,
 υξ. ἡ πτέρυξ, τῆς πτέρυγος,
 υξ. ἡ νόξ, τῆς νυκτός,
 αρ. ἡ δάμαρ, τῆς δάμαρος,
 ειρ. ἡ χεῖρ, τῆς χειρός,
 νη. ἡ γυνή, τῆς γυναικός,
 αισ. ἡ δαῖς, τῆς δαιτός,
 αις. ἡ καὶ ὁ παῖς, τῆς καὶ τοῦ παιδός,
 ησ. ἡ ἀγαθότης, τῆς ἀγαθότητος,
 ισ. ἡ νεᾶνις, τῆς νεάνιδος,
 ισ. ἡ σφραγίς, τῆς σφραγίδος,
 εισ. ἡ κλεῖς, τῆς κλειδός,
 ουσ. ἡ τραπεζοῦς, τῆς τραπεζοῦντος,

лучà,

/25/

лучà, лучѣ,
 гнѣвъ, гнѣва,
 гортіна, гортіны,
 мáкъ, мáка,
 браздà, бразды,

ἰάμα,	ἰάмы,	сѣть	вѳлчаа,
лиси́ца,		лиси́цѣ,	
ἕβνο,		ἕβна,	
γόδъ.		γόδα,	
βίчъ,		βίча,	
влас̑ъ,		влас̑а.	
труса̀,		труба̀.	
плѳть.		плѳти,	
крилѳ,		крила̀,	
но́щъ,		но́щи,	
жен̑а̀.		жен̑ѣ,	
рук̑а̀,		рукѝ,	
жен̑а̀,		жен̑ѣ,	
сѣжи́телница,		сѣжи́телницѣ,	
ὄτροκ̑ъ,	ὄτροкови́ца,	ὄτροка	
бл̑аго̑сть,		бл̑аго̑сти,	
юница,		юни́цѣ,	
печ̑а̀ть,		печ̑а̀ти,	
κλω̑чъ,		κλω̑ча̀,	
трапезοῦσα,		трапез̑а̀сы,	

ε

υς. ἡ κροκῦς,

/256/

υς.	ἡ κροκῦς,	τῆς κροκῦδος,
υσ.	ἡ ὀφρῦς,	τῆς ὀφρῦος,
υς.	ἡ πίτυς,	τῆς πίτυος,
αψ.	ἡ λάιλαψ,	τῆς λαίλαπος,
εψ.	ἡ φλέψ,	τῆς φλεβός,
οψ.	ἡ ὄψ,	τῆς ὀπός,

ΟΥΔΕΤΕΡΑ.

α.	Τὸ γράμμα,	τῶυ γράμματος,
λι.	τὸ μέλι,	τοῦ μέλιτος,
στυ.	τὸ ἄστυ,	τοῦ ἄστεος,
νυ.	τὸ γόνυ,	τοῦ γόνυος,
αν.	τὸ μέλαν,	τοῦ μέλανος,
εν.	τὸ χαρίειν	τοῦ χαρίεντος,
ον.	τὸ μῆιζον,	τοῦ μείζονος,
ον.	τὸ ἔυδαιμον,	τοῦ ἐυδαίμονος,
αρ.	τὸ δέλεαρ,	τοῦ δελέατος,
αρ.	τὸ ἔαρ,	τῶυ ἔαρος,

ωρ. τὸ ἔλωρ,	τοῦ ἔλωρος,
ωρ. τὸ ὕδωρ,	τοῦ ὕδατος,
ορ. τὸ ἦτορ,	τῶν ἦτορος,
ος. τὸ τετυφός,	τοῦ τετυφότης,
ως. τὸ φῶς,	τῶν φωτός,
ως. τὸ ὤς,	τῶν ὠτός,

κροκί,

/26/

κροκί, κολόπνα, κροκίδα,	
брѣвъ,	брѣвъ,
сѣсна,	сѣсны.
бурѣ,	бурѣ.
φλέβα, жила,	φλέβη.
ѡκο,	ѡκα.

СРЕДНѢА.

писмѣ,	πισμᾶ.
мѣдъ,	μέδα,
градъ,	γράδα,
колѣно,	κολλῆνα,
чѣрное,	чѣрнаго.
блгодатное,	βλγдатнаго,
вѣщее,	βѣщаго,
блгоденствѣн'ное,	βλгоденствѣн'наго,
лѣстное,	λέстнаго,
веснѣ,	веснῆ,
котъ,	κοτᾶ,
водѣ,	водῆ,
срдце,	срдца,
биваемое,	βиваемаго,
свѣтъ,	свῆта,
оухо,	οῦχα,

eῖ

Τὸ ὄφελος,

/266/

ΤΟ ΟΦΕΛΟΣ ΚΑΙ ΕΙΔΟΣ

ἄλικτα.

Σημεῖωσαι ὅτι ἡ τῶν εἰς ὧν, συγκριτικῶν αἰτιατικῆ πάσχει κρᾶσιν ἀττικῶ ἔθει. ὄιον, τὸν μέιζονα, καὶ μέιζω. τὸν ἐλάττονα, καὶ ἐλάττω. τὸν βελτίονα, καὶ βελτίω. Ὡσαύτως καὶ ἡ εὐθεῖα, καὶ αἰτιατικῆ τῶν πληθυντικῶν. ὄιον, οἱ μέιζονες καὶ μέιζους. τοὺς μέιζονας, καὶ μέιζους.

οἱ ἐλάττινες, καὶ ἐλάττους. τοὺς ἐλάττινας, καὶ ἐλάττους.
 Ἐνῖα δὲ τῶν ὀνομάτων εἰς ἡρ. πάσχει συγκοπὴν. ὄιον, ἀ-
 νήρ ἀνέρος, καὶ ἀνδρός. πατήρ πατέρος, καὶ πατρός. μή-
 τηρ μητέρος, καὶ μντρος. θηγάτηρ, θηγατέρος, καὶ θηγα-
 τρός. δημήτηρ, δημητέρος, καὶ δημητρος. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ
 τῶν λοιπῶν πτώσεων, οὕτως.

έν. Ο ἀνήρ, ὦ ἄνερ, καὶ ὦ ἀνήρ.
 τῶ ἀνέρος, καὶ ἀνδρός, δυικά. τῶ ἀνέρε, καὶ ἄνδρε,
 τῶ ἀνέρι καὶ ἀδρί, (!) τῶν ἀνέρισιν, καὶ
 τὸν ἀνέρα, καὶ ἄδρα, (!) ἀνδροῦν,
 ὦ ἀνέρε, καὶ ἄνδρε.

полза.

/27/

ПОЛЗА И ВИДЪ,
 неокон'чаема.

Дὰ знаменáет же сá ἴακο нà ων. рáзсуждáемы^х винóвный стрáж-
 де^т растворéние áтτίчески^м нрáво^м. ἴακο вáщшаго и вáщша. мé-
 ншаго, мнѣйша. лύшшаго, ἢ лύшша.

Тáкожде ἢ прáва /=-въ, Nom. !/, ἢ винóвный множествен'ныхъ.
 ἴако, вáщшии, ἢ вáщ'ши. вáщшиихъ, ἢ вáщшихъ. мéншии, ἢ мнѣй.
 мéншиихъ, ἢ мнѣйшихъ.

Нѣкаá же ἰмéнь на ἡρ. стрáжде^т οὐсβ́ченіе. ἴако, м̃ужъ, м̃ужа,
 ὄтèць, ὄтцá. м̃ти, мáтере. дщèрь дщèра. двомáтеренъ, двомá-
 терна. Тáкожде ἢ нà прóчїихъ падéжахъ. сїце.

ѣдин'стве. мáжъ, ὦ мáжу,
 м̃жа, двойствé. м̃жа
 мáжу, мажéма,
 м̃жа, ὦ м̃ужа,

πληθουν.

/276/

πληθουν. οἱ ἀνέρες, καὶ ἄνδρες. τοὺς ἀνέρας, καὶ ἄνδρας,
 τῶν ἀνέρων καὶ ἀνδρῶν, ὦ ἀνέρες, καὶ ἄνδρες,
 τῶν ἀνέρασι, καὶ ἀνδράσι.

Τὸ δὲ νοῦσ, καὶ ἀπλουσ, καὶ ὀστοῦν, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ
 τῆς πέμπτης τῶν περιττοσυλλάβων, ἀλλὰ τῆς τετάρτης κλί-
 σεως ἐστὶ, πάσχει δὲ ταῦτα συγκοπὴν ἐκ συναιρέσεως. ἀπὸ
 γὰρ τῶν νόος, καὶ ἀπλόος, καὶ ὀστέον γίνεται.

ὁ κανὼν τούτων ὅυτος ἐστίν,

έν. Ο νόος, οὔς, ὦ νόω, ὦ,
 τῶν νόου, οὔ, π. οἱ νόοι, οἶ,

τῷ νόω ῶ,	τῶν νόων, ῶν,
τόν νόον, ὄυν,	τοῖς νόοις, οῖς,
ῶ νόε, ῶ,	τούς νόους, οῦς,
δ. τῷ νόω, ῶ,	ῶ νόοι, οῖ.
τοῖν νόοιν, οῖν,	

Ῥσαυτως καί ἀπλόος, οῦς. καί διπλόος, οῦς, καί τριπλόος, οῦς. ῶν καί τὰ οὐδέτερα συναϊρῶνται.

ἐνικὰ. Τό ἀπλόον, ὄυν. τό ἀπλόον, ὄυν.
τοῦ ἀπλόου, οῦ. ῶ ἀπλόον, ὄυν.
τῷ ἀπλόω, ῶ.

множе.

/28/

множе. μάχιε,	μαχῆ.
μαχέη	ῶ μάχιε, ἦ μαχῆ.
μαχέμъ,	

Οὔμъ же, ἦ πρὸςτъ, ἦ κὸςτъ, ἦ σιцевάа, не пятаго преслѡж-
ныхъ. но четвѣртаго склонѣнїа ѣсть. страждутъ же сїа оῦςѣ-
чѣнїе ω^T стисненїа. ω^T οῦмὰ δὲ, ἦ πρὸста, ἦ κὸςти бѣвѣають.
Правїло сїхъ сѣ ѣсть.

ед. οὔмъ,	ῶ умὰ,
οῦмὰ,	м. οῦмѣ,
οῦмѹ,	οῦмѡвъ,
οῦма,	οῦмѡмъ,
ῶ οῦмѣ,	οῦмѣ,
дво. οῦмὰ,	ῶ οῦмѣ.
οῦмѡма,	

Тάκο же ἦ πρὸςτъ, ἦ сугубѣ, ἦ трегубѣ, ἦх же ἦ среднаа стис-
нѣют'са.

ѣдин'стве. прѡстое,	прѡстое.
прѡстаго,	ῶ прѡстое.
прѡстому,	

πληθυν.

/286/

πληθυν. τὰ ἀπλόα, ᾶ.	τὰ ἀπλόα, ᾶ.
τῶν ἀπλόων, ῶν.	ῶ ἀπλόα, ᾶ.
τῶς ἀπλόοις, οῖς.	

Η δέ γραῦς λεχθῆϊσα, νᾶυς δέ, οὔτως κανονίζεσθον.

ἐν. Η γραῦς, τῆς γραός, καί γρηός. τῆ γραῖ καί γρηῖ.
τῆν γραῦν, καί γρηῦν. ῶ γραῦς καί γρηῦς.

πληθυντικὰ. ἀι γραῖες, καί γρηῖες. τῶν γραῶν, καί γρηῶν,
καί γρεῶν/. / τᾶις γραῦσι, καί γρηῦσι, καί γρηῖσι.

τάς γράυς, καί γρήυς. ὤ γράεσ, καί γρήεσ.

έν. Η νάυς, τῆς ναός, καί νηός, καί νεώς. τῆ ναῦ, καί νεῖ. τήν νάυν, καί νῆυν, καί νῆα. ὤ ναῦς, καί νῆυς. πληθυντικά. αἱ νᾶεσ, καί νῆεσ, καί νέεσ. τῶν ναῶν, καί νηῶν, καί νεῶν. τᾶισ ναῦσι, καί νηυσί, καί νῆεσι. τάς νῆας, καί ναῦς, καί νῆυς, καί νέας. ὤ ναῦς, καί νῆεσ, καί νέεσ.

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ ὀνομάτων.

Τινά δέ πάλιν τῶν ὀνομάτων. οὐ τό οἰκῆιον φυλλάσσει καί ὁ μαλλοῦ τῆς κλίσεωσ, ἀλλ' ἐτέρωσ πῶσ κλίνεται, ὅθεν καί

множе.

/29/

множе. прѡстыа, прѡстымъ,
прѡстыхъ, прѡстыа, ὤ прѡстыа,
Бѡба жѣ глаголѡи'наа, корѡб'ль жѣ, сѣце скланѡют'са.
ѣдин'ствѣ. Бѡба множе. бѡбы,
бѡбы, бѡбъ,
бѡбъ, бѡбамъ,
бѡбу, бѡбы,
ὤ бѡбо. ὤ бѡбы.

ѣдин'ствѣ, Корѡбль, множествѣ. кораблѣи, корѡбе,
коравлѡ, (!) кораблѣи,
кораблѡ, кораблѣмъ,
корѡбль, кораблѣи,
ὤ корѡблю. ὤ кораблѣи.

ὤ ИНОСКЛАНІАЕМЫХЪ ἱμενάχъ.

Нѣкаа жѣ пѡки ἱμένъ, нѣсвойствѣн'но съхранѡеть ἱ стропѡтно скланѣнѣа, но ἱнако кѡко скланѡетса, ωτῆиѡду жѣ

ἐτερόκλιτα

/296/

ἐτερόκλιτα ὀνομάζεται. ὀιον, Ζέυς, διός. μέγας, μεγαλου. πολύς, πολλοῦ. φρέαρ, φρέατος. ἦπαρ, ἦπατος, δέλεαρ, δελέατος. ὕδωρ, ὕδατος ἐπί γάρ τουτοις οὐκ ἔστι κανόνα λαβεῖν. ἀλλὰ μόνην παρατηρήττεται τήν χρῆσιν,

Εῖνα δέ πάλιν, ἀκλιτα ἐστί δι' ὄλου. τό σέβας. ὄφελος. ὄναρ. δέμας. σέλας. δέπας. βρέτας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΝΗΡΗΜΕΝΩΝ κλίσεων.

Εἰσί καί ἄλλαι πέντε κλίσεις σατηρημένοι/-σιν/ καλούμεναι, ἀπό τῆς πέμπτης κλίσεωσ. κατα συναίρεσιν, καί κρᾶσιν γι-

νόμειαι.

Συναίρεσις μὲν ἐστὶ, δύο φωνήεντων φηλαττομένων, (!), συναλοιφῆ. ὄϊον, δημοσθένει, ει. Κραῖσις δέ, δύο φωνήεντων ἀλλοιουμένων συναλοιφῆ. ὄϊον, δημοσθένεα, η. ἢ τοῦ ἐνός. ὄϊον, δημοσθένεος, ους.

ΠΕΡΙ Α. ΚΛΙΣΕΩΣ τῶν συνηρημένων.

Πρώτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνηρημένων. ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, ὄνο-

ἢ иноскла.

/30/

ἢ иносκланѣмыя именуо́у^тса. ꙗко, Зѣвсь, зѣвса. великъ, великаго. кладазь, кладазя. истина, истинны. лѣстное, лѣстнаго. вода, водѣ. ѿ сѣхъ о̀бъ ѣсть правѣла приѣти, но то́кмо съблюдаѣтсѣ требовѣнїе.

Нѣкаѣ же па́ки, нескланѣмыя су́тъ всѣчески. по́честъ. по́лза. со́нь. плóтъ. свѣтъ. ча́ша. тлѣ.

ѿ СТИСНѢЕМЫХЪ скланѣнїѣхъ.

Соу́тъ же и́наѣ па́тъ скланѣнїѣ стиснѣмыя нарицаѣмаѣ, ѿ па́таго скланѣнїѣ по стиснѣнїю и́ растворѣнїю бывѣмаѣ. Стиснѣнїе о́убо ѣсть, дво^х глѣсны^х съхранѣющи^хса, съ лишѣнїемъ. ꙗко, димостѣнови, и́ ну. Растворѣнїе же, дво^х глѣсны^х ѿ^тмѣнѣющи^хса съ лишѣнїемъ. ꙗко димостѣнь димостѣна, и́ли ѣдинаго тогò димостѣна.

ѿ Α. СΚΛΟΝΕΝΙИ стиснѣемыхъ.

Πέρвое σκλονένιε ѣсть стиснѣемыхъ, μάжески^х, и́ жѣн'ски^х, и́ ὄбщи^х и́μένъ.

жѣ

μάτων.

/306/

μάτων. ληγόντων, εἰς ης. καὶ οὐδετέρων εἰς ες. καὶ εἰς ος. ὧν ἢ γενικῆ δια τοῦ, εος, οὔσα ἰωνικῶς. εἰς ους, κοινῶς κινρᾶται.

ἐνικά.	Ο δημοσθένης,	τῆ τριήρει, ει,
	τοῦ δημοσθένεος, ους,	τὴν τριήρεα, η,
	τῶ δημοσθένει, ει,	ᾧ τριήρεος, ης,
	τὸν δημοσθένεα, η,	δυσικά. τὰ τριήρεε, η,
	ᾧ δημοσθενεος, καὶ	ταῖν τριηρέοιν,
	ᾧ δημοσθένης,	τριηρδιν,

δυσικά.	τῶ δημοσθένεε, η,	ᾧ τριήρεε, η,
	τοῖν δημοσθενέοιν, οιν,	πληθυν. αἱ τριήρεος, εισ,
	ᾧ δημοσθένεε, η,	τῶν τριηρέων, ὧν

πληθουν. οἱ δημοσθένεες, εισ, τῶν δημοσθενέων, ὦν, τῶν δημοσθένεσι, μόν. τους δημοσθένας, εισ, ὧ δημοσθέ/νε/εσ, εισ, ἐνικά. Ο καί ἡ ἀληθής, ἐνικά. Ἡ τριήρηο. τῆς τριήρεος, ουσ,

ταῖς τριήρεσι, μόνωσ. τας τριήρεας, τριήρειο, ὧ τριήρεεσ, ἡρεισ τοῦ καί τῆς ἀληθέος, οὔσ τῶ καί τῆ ἀληθεί, εἷ,

кончáщихса /31/

кончáщихса нà ησ. ἡ срéднихъ нà εс. ἡ нà οс. ἡх же рóдный нà εος. сѣй Ἰονίски. нà οус, ὅσσε растварáе^Тса.

ἑдин'стве. Димостèнь, кораблѹ,
димостéна, кораблѠ,
димостéну, ὧ корáбль,
димостéна, двóйстве. кораблѠ,
ὧ димостéне, кораблéма,
ἡ ὧ димостèнь, ὧ кораблѠ,
двóйстве. димостéна, множе. корабè,
димостéнома, кораблэй,
ὧ димостéна, кораблémъ, τόκμο.
множе. димостéны, кораблѣ,
димостéновъ, кораблэй,
димостéномъ, ὧ кораблѣ.
димостéны, ἑдин'стве. Истин'ный,
ὧ димостéны ἡстин'наго,
ἑдин'стве. Корáбль, ἡстин'ному,
кораблѠ,

τόν καί τήν /316/

τόν καί τήν ἀληθεα, ἡ, δυικά. τῶ ἀληθέε, ἡ,
ὧ ἀληθεσ, καί ὧ ἀληθήσ. τῶν ἀληθέοιν, ἀ-
δυικά. τῶ καί τὰ ἀληθέε, ἡ, ληθοῖν,
τοῖν καί ταῖν ἀληθέοιν, ὧ ἀληθέε, ἡ,
ἀληθοῖν, πληθουν. τὰ ἀληθέα, ἡ,
ὧ ἀληθέε, ἡ, τῶν ἀληθέων, ὦν,
πληθουν. οἱ καί αἱ ἀληθέεσ, τοῖσ ἀληθέσι, μόνωσ.
ἀληθεῖσ, τὰ ἀληθέα, ἡ,
τῶν ἀληθέων, ὦν, ὧ ἀληθέα, ἡ,
τοῖσ καί ταῖς ἀληθέσι, μόνωσ, ἐνικά. Τὸ τεῖχος,
τοῦσ καί τὰσ ἀληθέασ, ἀληθεῖσ, τοῦ τεύχεοσ, ουσ,

ὡ ἀληθέες, εἶς.
 ἑνικά. Τὸ ἀληθέος, οὖς,
 τοῦ ἀληθέος, οὖς,
 τῷ ἀληθεί, ἀληθεῖ,
 τὸ ἀληθέος,
 ὡ ἀληθέος,

τῷ τέιχεῖ, εἰ,
 τὸ τεῖχος,
 ὡ τεῖχος,
 δ. τῷ τέιχεε, η,
 τοῖν τειχέοιν, οἷν
 ὡ τέιχεε, η.
 π. τὰ τέιχεα, η.
 τῶν τειχέων, ὦν,
 τοῖσ τείχεσι,
 τὰ τείχεα, η,
 ὡ τείχεα, η.
 ἤστιννα.

/32/

ἤστιν'на,	двѡйствѡ.	ἤστιν'на,
ὡ ἤστιν'ный,		ἤστιн'нома, ἤστιн'ныма,
ἢ ὡ ἤστιн'не		ὡ ἤστιн'на,
двѡйствѡ.	ἤστιн'на	множе. ἤστιн'ныа,
ἤστιн'нома,		ἤστιн'ны ^х ,
ἤστιн'ныма,		ἤστιн'ны ^м , токмо,
ὡ ἤστιн'на,		ἤστιн'ныа,
множе. ἤστιн'ныи,		ὡ ἤστιн'ныа,
ἢ ἤστιн'ныа,	ἑдин'ствѡ.	Стѣна̀,
ἤστιн'ныхъ,		стѣны̀,
ἤστιн'нымъ,	τόкμο,	стѣнѣ̀,
ἤστιн'ныи,		стѣну̀,
ἢ ἤστιн'ныа,		ὡ стѣно̀,
ὡ ἤστιн'ныи.	дво.	стѣна̀,
ἑдин'ствѡ.	Истин'ное,	стѣна̀ма,
ἤστιн'наго,		ὡ стѣна̀.
ἤστιн'ному,	м.	стѣны̀,
ἢ ἤστιн'ну,		стѣнѣ̀,
ἤστιн'ное,		стѣна̀мъ̀,
ὡ ἤστιн'ное,		стѣны̀,
		ὡ стѣны̀.

περί β.

/326/

ΠΕΡΙ Β. ΚΛΙΣΕΩΣ τῶν συνηρημένων.

Δευτέρα κλίσις ἐστὶ τῶν συνηρημένων, ἀρσενικῶν, καὶ θη-
 λυκῶν, καὶ κοινῶν ὀνομάτων, ληγόντων εἰς ισ. καὶ ὀυδε-
 τέρων, εἰς ι. ὡ ἢ ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ιος, κοινῶσ. καὶ εσα,

ἰονικῶσ. καὶ εἰσ, ἀττικῶσ γίνεται.

ἐνικά. Ο ὄφισ,	πληθυν. οἱ ὄφισσ, ισ,
τοῦ ὄφισ κοινῶσ,	καὶ ὄφισσ, εἰσ,
καὶ ὄφισσ, ἰωνικῶσ,	τῶν ὄφισσ, καὶ ὄφισσ,
καὶ ὄφισσ, ἀττικῶσ,	καὶ ὄφισσ,
τῶ ὄφισσ, ι, καὶ ὄφισσ, εἰ,	τοῖσ ὄφισσ, καὶ ὄφισσ,
ὦ ὄφισσ, κοινῶσ,	τοῖσ ὄφισσ, ισ, καὶ ὄφισσ, εἰσ,
καὶ ὦ ὄφισσ, ἀττικῶσ,	ὦ ὄφισσ, ισ, καὶ ὄφισσ,
δυσικά. τῶ ὄφισσ, καὶ	ὄφισσ.
ὄφισσ, η,	ἐνικά. Η πόλισσ,
τοῖν ὄφισσ, καὶ ὄφισσ-	τῆσ πόλισσ, κοινῶσ,
οἰν, καὶ ὄφισσ,	καὶ πόλισσ,
ὦ ὄφισσ, καὶ ὄφισσ, η.	ἰονικῶσ (!)

/33/

ὦ В. СКЛОНЕНИИ стиснѣмыхъ.

Второе склонѣніе ѣсть стиснѣмыхъ, мѣжескихъ ѡ жѣн'скихъ, ѡ ὄбщихъ ѡмѣнъ, кон'чѣщи^хса нѣ ισ. ѡ срд'нихъ, нѣ ι. ѡх' же рѡд'ный нѣ ισσ, ὄбще. ѡ εος, ἰονίчески. ѡ εἰσ, ἀττικῶσ бывае^т.

ѣдин'ствѣ. Змѣѡ	множе. Змѣѡ,
змѣѡ,	змѣѡвѣ,
змѣѡ,	змѣѡмѣ,
змѣѡ,	змѣѡе,
ὦ змѣѡ	ὦ змѣѡе.

двѡѡствѣ. змѣѡ,	ѣдин'ствѣ. грдѣ,
змѣѡма,	грдѡ,
ὦ змѣѡ,	

s

ἰωνικῶσ,

/336/

ἰ/ω/νικῶσ, καὶ	ἐνικά, τὸ σίνηπι,
πόλѡσσ ἀττικῶσ,	τοῦ σίνηπιос κοινῶσ, καὶ
τῆ πόλѡ, ι, καὶ	σίνηπιос ἰωνικῶσ, καὶ
πόлѡѡ, πόлѡѡ,	σίνηπιос ἀττικῶσ.
τῆν πόлѡ, μόνѡс,	τῶ σίνηπιѡ, ι, καὶ σίνηπιѡѡ, εἰ,
ὦ πόлѡ κοινῶс,	τὸ σίνηπιѡ,
ὦ πόлѡс ἀττικῶс,	ὦ σίνηπιѡ,
δυσικά. τὰ πόлѡѡ, καὶ	δυσικά. τῶ σίνηπιѡѡ, καὶ σίνη-
πόлѡѡѡ, πόлѡѡ,	пѡѡѡ, η,
τѡѡѡ полѡѡѡѡ, καὶ	τѡѡѡ σίνηпѡѡѡѡ, καὶ σίνηпѡѡѡ-
полѡѡѡѡ, καὶ πόлѡѡѡѡ,	сѡѡѡ, καὶ σίνηпѡѡѡѡѡѡ,

ὦ πόλιε, καὶ πόλεε, η. ὦ σινήπιε, καὶ σινήπεε, η.
 πληθουν. αἱ πόλιες, ις, πληθουν. τὰ σινήπια, ι, καὶ σι-
 καὶ πόλεες, εις, νήπεα, η,
 τῶν πολίων, καὶ πολέ- τῶν σινηπίων, καὶ σινηπέων,
 ων, καὶ πόλεων,
 ταῖς πόλισι, καὶ πόλεσι,
 τὰς πόλιας, ις, καὶ πόλεας, εις,
 ὦ πόλιεσ, ις, καὶ πόλεες, πόλεις.

граду,

/34/

граду, един'ствѣ. горчѣца,
 градъ, горчѣцѣ,
 ὦ граде, горчѣци,
 двѣйствѣ. града, горчѣцу,
 градома, ὦ горчѣце,
 ὦ града, двѣйствѣ. горчѣца,
 множе. грады горчѣцема,
 градо̀въ, ὦ горчѣца,
 градо̀м^М, множествѣ. горчѣцы,
 грады, горчѣцѣ,
 ὦ грады.

ѣ

καὶ σινήπεων

/346/

καὶ σινήπεων, τὰ σινήπια, ι, καὶ σινήπεα, η,
 τῶς σινήπισι, καὶ ὦ σινήπια, ι, καὶ ὦ σινήπεα,
 σινήπεσι, σινήπη.

ΠΕΡΙ Γ. ΚΛΙΣΕΩΣ τῶν συνηρημένων.

Τρίτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνηρημένων, ἀρσενικῶν ὀνομάτων,
 ληγόντων εἰς εὐς. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος, κοινῶς. καὶ
 ηος, ἰωνικῶς. καὶ εως, ἀττικῶς γίνεται.

ἐνικά. Ο βασιλευς, ὦ βασιλέε, καὶ βασιλῆε, ἦ,
 τοῦ βασιλέος κοινῶς, καὶ πληθουν. οἱ βασιλέες, εἷς, καὶ
 βασιλῆος ἰωνικῶς, καὶ βασιλῆες,
 βασιλέως ἀττικῶς, τῶν βασιλέων, καὶ βασιλῆων,
 τῷ βασιλέϊ, εἷ, καὶ βα- τοῖς βασιλεῦσι, καὶ βασιλῆ-
 σιλῆι, σι,
 τὸν βασιλέα, καὶ βασιλῆα, τοὺς βασιλέας, εἷς, καὶ βα-
 ὦ βασιλεῦ, καὶ ὦ βασι- σιλῆας,
 λέυς. ὦ βασιλέες, εἷς, καὶ βασι-
 δυικά. τὸ βασιλέε, καὶ βα- λῆες,

σιλῆε, ἦ,
τῶν βασιλέων, καὶ βασιλῆων,

горчіцамъ,

/35/

горчѣца^М,
горчѣцы,
ῶ горчѣцы.

ῶ Γ. ΣΚΛΟΝΕΝΙИ стиснѣемыхъ.

Трѣтее склонѣніе ἔστί стиснѣемы^Χ мужескихъ ἰμὲνъ, кон'ча-
щихъса на εως. Ἰх же рѣднѣй, нὰ εος, ῶще, ἰ ηος. ἰωνή-
ски, ἰ εως, ἀττίчески οὐβάετ̄.

ἑδίν'стве. Цр̄ъ, ῶ цар̄а,
цар̄а, множествѣ. цр̄іе
цар̄у, цр̄ей,
цр̄ъ цр̄емъ,
ῶ цр̄ю, цр̄ѣ,
двѣйстве. цр̄а, ῶ цр̄іе,
царѣма,

περί τετάρτης

/356/

ΠΕΡΙ Δ. ΚΛΙΣΕΩΣ τῶν συνηρημένων.

Τετάρτη κλίσις ἔστί τῶν συνηρημένων θηλυκῶν ὀνομάτων,
εἰς ω, καὶ εἰς ως, ληγόντων. ῶν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος,
οὔσα εἰς οος, κατὰ κράσιν γίνεται.

ἐνικά. Η λητώ, ἐνικά. Η αἰδωζ̄,
τῆς λητόος, οὔς, τῆς αἰδόος. οὔς.
τῆ λητῶι, λητοῖ, τῆ αἰδῶι /, / αἰδοῖ,
τὴν λητόα. ῶ. τὴν αἰδόα. αἰδώ,
ῶ λητῶι. ῶ αἰδῶι.

οὐικά. τὰ λητώ, οὐικά. τὰ αἰδώ,
τᾶιν λητῶιν, τᾶιν αἰδῶιν,
ῶ λητώ. ῶ αἰδώ.

πληθυν. αἰ λητόι, πληθυν. αἰ αἰδοῖ,
τῶν λητῶν. τῶν αἰφῶν,
τᾶις λητῶις, τᾶις αἰδῶις,
τας λητας̄, τας̄ αἰδουζ̄,
ῶ λητώ. ῶ αἰδοῖ.

ῶ четвѣрто^М

/36/

ῶ Δ. ΣΚΛΟΝΕΝΙИ стиснѣемыхъ.

Четвертое склонѣніе ἔστί сти^Снѣемы^Χ, жѣн'скихъ ἰμὲνъ, нὰ ω,
ἰ на ωс. кон'чащи^Χса. Ἰх же рѣднѣй нὰ οος, сѣй, нὰ οος,

по растворѣнію бываѣтъ.

ѣдин'ствѣ. Литѣ, ѣдин'ствѣ. Сѣудъ,
 литѣ, сѣуда,
 литѣ, стоуду,
 литу, сѣудъ,
 ѿ литѣ. ѿ сѣуде.

двѣйствѣ. литѣ, двѣйствѣ. сѣуда,
 литѣ, стоудома,
 ѿ литѣ, ѿ сѣуда,

множе. литѣ, множе. стоуды,
 литѣ, стоудовъ,
 литѣ^М, /с/тоудѣ^М,
 литѣ, стоуды,
 ѿ литѣ. ѿ стоуды.

περί πέμπτης /366/

ΠΕΡΙ Ε. ΚΛΙΣΕΩΣ τῶν συνηρημένων.

Πέμπτη κλίσις ἐστὶ τῶν συνηρημένων ὀυδετέρων ὀνομάτων, ληγόντων εἰς ας, καὶ εἰς ρας. ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ατος, κοινῶς. καὶ αος, ἰωνικῶς. καὶ εως, ἀττικῶς γίνεταί.

ἐνικά. Τὸ κρέας, τῶν κρεάτων, καὶ κρεάων,
 τοῦ κρέατος, κοινῶς, καὶ καὶ κρεῶν,
 κρέας, ἰωνικῶς, καὶ τῆς κρέασι μόνως,
 κρέωσ, ἀττικῶς. τὰ κρέατα, καὶ κρέα,
 τῷ κρέατι, καὶ κρέαϊ καὶ κρέα,
 καὶ κρέα, ѿ κρέατα, καὶ κρέαα, καὶ
 τὸ κρέας, κρέα.
 ѿ κρέας. ἐνικά. Τὸ κέρας,

δυσικά. τὸ κρέατε, καὶ τοῦ κέρατος κοινῶς, καὶ
 κρέαε, κέραος ἰωνι. καὶ κέρωσ
 τοῦ κρεάτοιν, καὶ κρε- ἀττικῶς
 αοιν, κρεῶν, τῷ κέρατι, καὶ κέραϊ,
 ѿ κρέατε, καὶ κρέαε καὶ κέρα,
 καὶ κρέα, τὸ κέρας,
 πληθυν. τὰ κρέατα, καὶ ѿ κέρασ.
 κρέαα, καὶ κρέα, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπά.

ѿ ΠΑΤΟΜЪ /37/

ѿ Ε. ΣΚΛΟΝΕΝΙИ ст/и/снѣмыхъ

Пάτοε σκλονένιε ѣсть стиснѣмыхъ срѣднихъ ѱмѣнь, кон'чѣ-

щи^хса, нà ας. ѝ нà ρας. ѿхъ же ρòднѣй, на ατος, ѿбще. ѝ αος ίωνήчески. ѝ εωσ, αττίчески бывáеть.

ѣдин'ствé. Мâсо, множе. мâса,
 мâса, мâсь,
 мáсу, мáσωмъ,
 мâсо, мâса,
 ѿ мâсо, ѿ мâса,

двóйствé. мâса, ѣдин'ствé. Ρòгъ,
 мáсома, ρòγα,
 ѿ мâса ρòгу,

ρòгъ,

ѿ ρòже. тáκοже жè ѝ πρòчаα.

з

Σημείωσαι

/376/

Σημείωσαι ὅτι τὰ εἰς ας, οὐδέτ/ε/ρα. εἰ μὲν ἔχουσι τὸ ας, καθαρὸν, ἢ μετὰ τοῦ ρ, κλίνονται. καὶ εἰς τος ποι-οῦσι τὴν γενικὴν κοινῶς, εἰ δὲ πρὸ τοῦ α, ἄλλο σύμφωνον ἔχουσι, ἄκλιτα μὲν εἰσίν. ὄιον, τὸ σέλας. δέμας. βρέτας. δέπας. Τὸ δὲ ἄλας, κλίνεται τῷ ἄλατος. ἔυ-ρηται δὲ καὶ δεπάεσσι ποιητικῆ ἀδεία.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ ὀνομάτων.

Εἰδέναι δεῖ ὅτι τὰ ἔν σημαίνοντα ἀριθμητικὰ ὀνόματα, ἐνικῶς μόνον κλίνονται. τὰ δὲ δύο, δυικῶς. τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς, ὧδε.

Ἐνικά.

ἀρσενικά. εἷς, ἐνός, ἐνί, ἕνα.
 θηλυκά. μία, μιᾶς, μιᾶ, μίαν.
 οὐδέτερα. ἕν, ἐνός, ἐνί, ἕν.

Δυικά.

ὁμοιογενῆ. δύο, δυῶν, καὶ δυεῖν.

Καὶ τὸ δύο, οὐ μόνον δυικῶς λέγεται. ἀλλὰ καὶ πληθυντι-κῶς ὅυτως.

Πληθυντικά.

οἱ αἰ τὰ δύο, τῶν δύο, τοῖς καὶ τᾶις δυσί,

Дà знаменáется

/38/

Дà знаменáется α ἵακο нà ας сре^днаα, áще οὔβο ἴмутъ, ας χίс-тоε. ἴли съ ρ, скланáю^тса, ѝ нà, тος, твóратъ ρòднѣй ѿбще, áще же пре^д α ἴное съгλáсное ἴмоу^т нескланáема οὔбо сáтъ.

ἴακο, σῶβτῃ, πλὸς, τῆλα, χάσα. Σὸλῃ ἡ σκλανᾶετῃσα σὸλι. ὀβ-
ρῆταε^τ ἡ σα ἡ χάσαμῃ τῃβῃρτῃεσκῃ σκῃῃδῃστῃῃ,

ὦ ΧΙΣΛΙΤΕΛΝῃΧῃ ἡμῃνᾶχῃ.

Βῃδᾶτῃ ποδῃοβᾶετῃ ἴακο ἡἡε ἡδῃνὸ ἡνᾶχᾶτῃῃ χῃσλῃτελνῃ ἡμῃνᾶ,
ἡδῃνῃστῃβῃνῃ τὸκῃμο σκλανᾶῃῃ^τσα. Τᾶ ἡἡ δῃβῃ δῃοῃστῃβῃνο. τᾶ ἡἡ
μῃόḡ μῃοḡστῃβῃνῃ, σῃῃε.

Ἐδῃνῃστῃβῃνῃνᾶ.

μᾶ^ж. ἡδῃνῃ, ἡδῃνᾶḡ, ἡδῃνὸμῃ, ἡδῃνᾶḡ.

ἡε^н. ἡδῃνᾶ, ἡδῃνὸᾶ, ἡδῃνὸῃ, ἡδῃνῃ.

сре^д. ἡдῃнὸ, ἡдῃнᾶḡ, ἡдῃнὸμῃ, ἡдῃнὸ.

Δῃοῃστῃβῃνῃνᾶ.

ποδῃοβῃρῃδῃνα, δῃᾶ, δῃῃῃμα.

ἡ τὸ δῃᾶ, ἡε τὸκῃμο δῃοῃστῃβῃνῃνο. ḡῃετῃσα, ἡδῃ ἡ μῃοḡστῃβῃνῃно,
τᾶκο. μῃοḡστῃβῃνῃνᾶ.

Δῃᾶ, δῃῃḡχῃ, δῃῃḡμῃ δῃᾶ

зῃ

τούς τᾶσ

/386/

τούς τᾶσ καῃ τᾶ δύο.

οῃ καῃ ᾶῃ τῃεῃσ, τῃν τῃριῃν, τῃῃς καῃ τᾶῃς τῃρισῃ, τῃῃσ
καῃ τᾶσ τῃεῃσ.

τᾶ τῃρία, τῃν τῃριῃν, τῃῃς τῃρισῃ, τᾶ τῃρία.

οῃ καῃ ᾶῃ τῃεῃσαῃεῃς, τῃν τῃεῃσᾶῃρων, τῃῃσ καῃ τᾶῃσ τῃεῃ-
σαῃρῃσι, τῃῃσ καῃ τᾶσ τῃεῃσαῃραῃς.

τᾶ τῃεῃσαῃρα, τῃν τῃεῃσᾶῃρων, τῃῃσ τῃεῃσαῃρῃσι, τᾶ τῃεῃσαῃρα.

Ἀπο δῃ τῃν τῃεῃσᾶῃρων μῃεχῃρῃ καῃ ἡκατὸν, πᾶσ ᾶῃρῃθῃμὸс ᾶκῃῃ-
τῃс ἡστῃ.

Ἀπο δῃ τῃν ᾶῃρῃθῃρων δῃακῃρῃνομῃν τᾶ ḡῃνῃ, καῃ τᾶσ πῃῃσεῃσι.

δῃον, ᾶῃρῃσῃνῃκᾶ. θῃηῃλῃκᾶ. οῃυδῃεῃτεῃρα.

οῃῃ πῃνῃτε, ᾶῃ πῃνῃτε, τᾶ πῃνῃτε,

τῃν πῃνῃτε, τῃν πῃνῃτε, τῃν πῃνῃτε,

τῃῃσ πῃνῃτε, τᾶῃσι πῃνῃτε, τῃῃς πῃνῃτε,

τούς πῃνῃτε. τᾶσ πῃνῃτε. τᾶ πῃνῃτε.

ὀμοῃῃωс καῃ ἡξ. καῃ ἡπῃτᾶ. καῃ ὀκῃτῃ. καῃ ἡνῃεᾶ, καῃ δῃεῃκα.
καῃ τᾶ ῃοῃιπᾶ.

Ἀπο δῃ τῃν δῃακῃοῃσίῃων κῃλῃνῃετᾶῃ πᾶс ᾶῃρῃθῃμὸс πῃῃθῃνῃτῃκῃὸ

τῃρῃḡενῃῃς. δῃον, οῃῃ δῃακῃόῃσιοῃ, τῃῃς δῃακῃοῃσίῃους,

τῃν δῃακῃοῃσίῃων, ᾶῃ δῃακῃόῃσαι,

τῃῃς δῃακῃοῃσίῃοῃς, τῃν δῃακῃοῃσίῃων, Τῃρῃῃ,

Трѣи, трѣхъ, трѣмъ, трѣи.

трѣи, трѣхъ, трѣмъ, трѣи.

четѣри, четырѣхъ, четыре^М, четѣри.

четѣри, четырехъ, четыре^М, четѣри.

ω^Т четырѣхъ же да́же ѡ́ до ста̀, вса́ко числò нескланя́емо ёсть,

ω^Т разлѣчий жѐ рассужда́емъ, ро́ды, ѡ́ паде́жи, ꙗ́ко.

моу́жескїй. жѣн'скїй. сре́днїй.

пѣть, пѣть, пѣть,

патѣхъ, патѣхъ, патѣхъ,

патѣмъ, патѣмъ. патѣмъ,

пѣть, пѣть, пѣть,

та́ко^Жде, ѡ́ шесть, ѡ́ се́д^М, ѡ́ ѡ́смь, ѡ́ де́ва^Т, ѡ́ де́сать, ѡ́ про-
чаа.

ω^Т двоухъсо́тъ же скланя́ется вса́ко числò мно́жественное трерод-
но, ꙗ́ко.

двѣстѣ, двѣстѣ.

дво^Хсо́тъ, двѣстѣ,

дво^Мсто́мъ, дво^Хсо́тъ,

ταῖς διακο-

/396/

ταῖς διακοσίαις,

τῶν διακοσίων,

τάς διακοσίας.

τοῖς διακοσίοις,

τά διακόσια,

τά διακόσια.

ὁμοίως, καί τριακόσιοι, τετρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξα-
κόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι/, / ἔννεακόσιοι. χίλιοι,
δισχίλιοι, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι,
καί τὰ λοιπά.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΞΕΩΝ τῶν ἐπιθέτων.

Τῶν ἐπιθέτων τὰ μέν, εἰς ας. ης. ην. εις. ις. ος. ους.
υς. ως. ων.

ΑΣ.

Ὁ πᾶς, τοῦ παντός,
ἡ πᾶσα, τῆς πάσης,
τὸ πᾶν, τοῦ παντός.

ΗΝ.

Ὁ καί ἡ τέρην,
τοῦ καί τῆς τέρενος,
τὸ τέρεν.

ΙΣ.

Ὁ καί ἡ φιλόπατρις,

ΗΣ.

Ὁ καί ἡ ἀληθής,
τοῦ καί τῆς ἀληθείος
τὸ ἀληθεές.

ΕΙΣ.

Ὁ χάριεις, χαρίεντος,
ἡ χάριεσσα, χαρίεσσης
τὸ χαρίεν, χαρίεντος.

ΟΣ.

Ὁ ἀνδρεῖτος, ὁ σοφός

τοῦ καὶ τῆς φιλοπά.
τὸ φιλόπατρι.

ἡ ἀνδρεῖτα, ἡ σοφή.
τὸ ἀνδρέιον τὸ σοφόν
дво^Мсто^М

/40/

дво^Мстѡмъ, двоухъсѡтъ,
дѣѣстѣ. двомъстѡмъ,
дѣѣстѣ, дѣѣстѣ.

Τάκοжде, ἢ τρῖστα, τετρηστὰ, πατεςѡтъ, шестъсѡтъ, седмъ-
сѡтъ, осмъсѡтъ, дева^Тсѡтъ, тисаща двѣ тисащи, три тисащи,
четыри тисащи, па^Т тисащій, ἢ прѡчаа.

Ω̄ ΚΟΝΧΑΝΙΑΧ̄ налага́емыхъ.

Налага́емыхъ ѣже оῦ̄бо нὰ ας. ης. ην. εις. ις. ος. ους. υς.
ως. ων. ΑΣ. ΗΣ.

всѣкъ, всѣкаго,
всѣка, всѣкоа.
в/с/ѣкое, всѣкаго,

ѣстинный, ѣстиннаго,
ѣстин'наа, ѣстин'ныа,
ѣстинное, ѣтин'наго./=ѣст-/

ΗΝ.

ΕΙΣ.

мѡкрій, мѡкраго.
мѡкраа, мѡкрыа.
мѡкрое, мѡкраго.

благодѣтел'ный, аго.
блѣгодѣтелнаа, ыа.
блѣгодѣтелное, аго.

ΙΣ.

ΟΣ.

ω^Тчелѡбникъ,
ω^Тчелѡбника,
ω^Тчелѡбное.

мужествѣнъ, моудрый,
мужествѣнаа, моудраа
муже^Ствѣн'ное, моудрое. ΟΣ.

/406/

ΟΣ.

Αττικῶς.

ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος,
τοῦ καὶ τῆς φιλοσόφου,
τὸ φιλόσοφον.

ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος,
τοῦ καὶ τῆς φιλοκάλου,
τὸ φιλόκαλον.

Δεῖ δὲ εἰδέναи ὅτι τὰ εἰς ος, καθαρὸν, ἐπίθετα. ποιоῦ-
σιν θηλυκά εἰς α. διον, ἀνδρεῖος, ἀνδρεῖα. λογίος, ло-
γία πλὴν τοῦ ὄγδοος, ὄγδοη.

Τα δὲ μὴ εἰς ος καθαρὸν, εἰς η, διον, σοφός, σοφή.
ἀγαθός, ἀγαθή. πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ρ. διον, φσεβρός,
φοβερά.

ΟΥΣ.

ΟΥΣ.

ὁ καὶ ἡ πολύπους,
τοῦ καὶ τῆς πολύποδος,
το πολύпουν,

ὁ ἀπλοῦς, τοῦ ἀπλοῦ.
ἡ ἀπλή, τῆς ἀπλῆς.
τὸ ἀπλοῦν, ἀπλοῦ.

ΥΣ.

ὁ ἠδύς, τοῦ ἠδέος.
ἡ ἠδεῖα, τῆς ἠδείας.
το ἠδύ, τοῦ ἠδέος.

ΩΣ.

ὁ καὶ ἡ ἔυγεως,
τῶυ καὶ τῆς ἔυγεω/ς/,
τὸ ἔυγεων.

Μόνον δέ ὁ δεῖνα, τρία ἐπιδέχεται ἄρθρα, ὄιον.

ΟΣ. Αττίчески.

ΟΣ.

Αττίчески.

/41/

любомѣдрь.

любомѣдраго.

любодόбрь,

любодόбраго.

любомудрое,

любомудраго.

Подобáетъ же вѣдати ἴακο ἔже на ος, чѣстное, налага́емъа, твό-
ра^Т жѣн'ское на α. ἴακο, мужествѣнъ, мужествѣн'наа, словѣс-
ный, словѣснаа. ὀбáче ὀсмый ὀсмаа.

А ἔжене на ος, чѣстное, на η. ἴακο, мудрый, мудраа. бѣгѣй, бла-
гаа. ὀбáче ἰмущи^Х ρ. ἴακο, страшний, страшнаа.

ΟΥΣ.

ΟΥΣ.

многонόж'ный,

прόстый, прόстаго.

многонόж'наго,

прόстаа, прόстыа.

многонόжъное,

прόстое, прόстаго.

ΥΣ.

ΥΣ.

слáдкѣй, слáд'каго,

безъслéзный,

слáдкаа, слáдкѣа,

безъслéзнаго, (!)

слáдкое, слáд'каго.

безъслéзное.

ΩΝ.

ΩΝ.

благозѣмный,

бѣгоден'ствѣнъ,

благозѣмнаго,

бѣгоден'ствѣн'наго

благозѣмное.

благоден'ствѣн'ное.

Тόκμο жѣ ὄнсица τρῆ приемлѣть различѣа. ἴακο,

ἰ

ὁ δεῖ-

/416/

ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῶ δεῖνι, τόν δεῖνα.

ἡ δεῖνα, τῆς δεῖνος, τῆ δεῖνι, τήν δεῖνα.

τό δεῖνα, τοῦ δεῖνος, τῶ δεῖνι, τό δεῖνα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΤΡΟΥΣΙΚΩΝ.

Πατρονυμικόν ἐστὶ ὄνομα, τὸ ἀπὸ πατροῦ ἐσχηματισμένον. καὶ σημαίνει υἱὸν πατρός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐκ προγόνων σχηματίζεται. Διον, πηλείδης ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ Αἰακίδης ὁ αὐτός.

Τριγενῶς δὲ τούτου κλινομένου.

Τὸ ἀρσενικόν τρεῖς ἔχει καταλήξεις.

δης. ων. αδιος. Διον,

πηλείδης. πηλείων. ὑρράδιος.

Ὅσα μὲν γὰρ τῶν ὀνομάτων εἰς ὅσους καθαρὸν λήγει. εἰς ἁδης σχηματίζει τὸ πατρωνυμικόν. Διον, ἥλιος, ἡλιαδης.

Ὅσα δὲ μὴ εἰς καθαρὸν, εἰς ἰδης. Διον, πρίαμος, πριαμίδης.

Ὅσα δὲ εἰς εὐς. εἰς εἰδης. Διον, πηλλεύς, πηλείδης.

ἀπὸ γὰρ τοῦ πηλείδης κατὰ συναίρεσιν ἐγένετο πη-
ὄνσιца,

/42/

ὄнсица, ὄнсица, ὄнсици, ὄнсицу.

ὄнсица, ὄнсица, ὄнсици, ὄнсицу.

ὄнсица, ὄнсица, ὄнсици, ὄнсицу.

Ὡ ΣΕΔΜΙ ВИДѢХЪ производныхъ ѡмѣнь.

НАЧЕРТАНІА ОТЕЧЕСКИХЪ.

Отѣческое ѡмѣ εἶναι ὡ^τ ὡ^τца начертáváемо, ἢ значáщее сѣна ὡ^τ-ча. невлáсно жѣ ἢ ὡ^τ прародѣтель начертáváется. Ἰáκο, πηλίδовичъ Ἀχιλλей. ἢ εἰακίδовичъ τὸй же.

Трерѡдно жѣ сѣму скланáему.

Мáжескїй трї ѡмáть кон'чáнїá.

δης. ων. αδιος. Ἰáκο,

πηλίδовичъ, πηλίδовичъ, ἡρράδιεвиτς.

Ελїка οὐβο ѡмѣнь нà ὅς, чїстое кон'чáются, на αδης, начертáváется отѣческое. Ἰáκο, сѣнце, сѣнечный.

Ελїка же не нà чїстое, нà ἰδης. Ἰáκο πριáμъ, πριáμίδовичъ.

Ελїка жѣ нà εὐς. нà εἰδη, Ἰáκο, πηλλέвсь, πηλίδовичъ. ὡ^τ πηλείда δὲ по растворѣнїю бѣсть, πηλίδовичъ,

ἰѣ

λείδης,

/426/

λείδης. καὶ πηλείων, ἰωνικῶς.

Τὰ δὲ θηλυκὰ πατρωνυμικὰ, τρεῖς ἔχει καταλήξεις. ας.

ισ. νη. Διον, ἡλιάς. πριαμῖς. ἀδραστίνη.

Σχηματίζεται δὲ τὰ μὲν εἰς ας. καὶ εἰς ἰς. ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἀρσενικῶς, ἐκβολῆ τοῦ δη. Διον, ἡλιάδης, ἡλιάς.

πριαμίδησ, πριαμίς.

Τά δέ έισ νη. από τῆσ γενικῆσ τδϋ ιδίου πρωτοτύπου.
 Διον, από τδϋ άδράστου, άδραστίνη. καί από τδϋ ήετίω-
 νος, ήετιώνη.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ κτητικδϋ.

Κτιτικόν όνομα έστί, τό κτῆσιν τινός πράγματος δηλοϋν.
 Τριγενῶσ δέ κλινόμενον. δύο καταλήξεισ έχον. Διον, όμη-
 ρικός, καί όμήρειοσ.

Παράγεται δέ, από κυρίων, καί προσηγορικῶν όνομάτων.
 Διον, πλατωνικόν, καί πλατώνειον. όμηρικόν, καί όμήρει-
 ον. άιαντικόν, καί άιάντειον. άνθρωπικόν, καί άνθρώπει-
 ον. ίππικόν, καί ίππειον. βασιλικόν, καί βασίλειον.

и пилидовичъ,

/43/

и пилидовичъ, іонічески.

Жέν'ска жè отéческаа, трѣ ѣматъ кон'чанїа, ас. ις. νη.

ѣако, слнечнаа, приамїдовна, адрáстовна.

Начертавáет же са ѓва оубо на ас, и на ις. ω^τ своéго моу-
 жескаго, ω^τ лагáнїемъ, δη, ѣако слнечный, слнечнаа. приамї-
 довичъ, приамїдовна.

ѓва же на νη, ω^τ рódьнаго своéго первообразнаго, ѣако, ω^τ á-
 дрáста, адрáстовна. и ω^τ іетїона, іетїовна.

НАЧЕРТАНІА зиждїтелнаго.

Зиждїтелное ѣмá єсть, зиждénїе ѣѣкоеа вéщи ѣавлáющее.

Трерóдно же скланáемое. двѣ кон'чанїа ѣмущее. ѣако, ѓмир'-
 скїй, и ѓмир'скїй.

Произвóдит' же са ω^τ господ'ствén'ны^х и оглагблны^х, ѣако,
 плáтон'ское, и плáтон'ское. ѓмирское, и ѓмирское. έáское,
 и έáское. чловéческое, и чловéческое. κβн'ское, и κβн'ское.
 цáрское, и цáрское.

Καί τά μέν

/436/

Καί τά μέν έισ κοσ. τρεїσ καταλήξεισ. ι. α. υ. Διον,
 μουσικός. κυριακόσ. θηλυκόσ.

Τά δέ έισ ον. δ. ι. ει. αι. ω. Διον, λογίον. πλατώνει-
 ον. ρωμαϊον. πατρῶον.

Τινέσ καί τά είς ωδέσ. μετουσιαστικά προσηγορέυκασιν.

Διον, σαρκῶδεσ. πυρῶδεσ. ύδατῶδεσ. γεῶδεσ. πετρῶδεσ.

πηλῶδεσ. καί τά λοιπά.

Ετι δέ καί τά παρωνύμωσ άπό τόπου λεγόμενα. κτητικά.

οίκειωματικά λέγουσιν. ὄιον, τὸ οὐράνιον, ἐπίγ/ε/ιον, θαλάσιον, ἀέριον.

Ὡστε τριχῶς λέγοιτ' ἂν τὰ κτητικά. ἢ γὰρ συνεκφαντικῶς. ὄιον, ὀμηρικόν, ὀμήρειον. ἢ μετουσιαστικῶς. ὄιον, γεῶ-δεσ, πυρῶδεσ. ἢ οἰκειωματικῶς, ὄιον, οὐράνιον, θαλάσιον.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟῦ καὶ ὑπερθετικοῦ.

Συγκριτικὸν μὲν ὄνομα ἐστί, δι' οὗ ἡ σύγκρισις γίνεται. πρὸς ὁμοφυεῖς ἢ ἑτεροφυεῖς.

Υπερθετικὸν δέ, δι' οὗ τὴν ὑπέρθεσιν δηλοῦμεν.

И еже оубо на кос, три кончаниа. ι. α. υ. Ἰακο, /44/
 мусикійскій, госпѡд'скій, жѣн'скій.
 А еже на он. д. ι. ει. αι. υ. Ἰακο, словѣсное, платон'ское, рим'ское, ω^τчѣское.

Нѣци и на ωδεσ. ὡςυществѣнаа ὡглаголаша. Ἰακο, плѡтъское ὀгнѣн'ное, водное, зѣмное, кáмен'ное, брѣн'ное, и прѡчаа. Еще жѣ и еже ω^τимѣн'но ω^τ мѣста глаголемаа. зиждѣтелнаа свѡйствен'наа глаголѡтъ. Ἰακο небѣсное, зѣмное, мѡρское, ѡερное. Тѣм же трерѡдно глаголѡт'са зиждѣтелнаа илѣ оубо Ἰαвествѣн'но. Ἰακο, ὀмирское, и ὀмирское. илѣ ὀсυществѣн'но. Ἰακο, зѣм'ное, ὀгнѣное. илѣ свѡйствен'но. Ἰακο, небѣсное, мѡρское.

НАЧЕРТАНІА РАЗСОУДИТЕЛНАГО, и превосходнаго.

Разсудѣтелное оубо имà ε̄сть, ἴм' же разсудѣнѣе бывáеть, къ ѣдносаждѣн'нымъ, и ἰновсаждѣн'нымъ.

Превосходное же, ἴм' же превосхождѣнѣе Ἰαвлáемъ.

Καταλή- /446/
 Καταλήξεισ δέ τῶυ μὲν συγκριτικῶυ, δύο. εἶσ ερος.
 κοινή. καὶ εἶσ ων. ἀνώμαλος.

Σχηματίζονται δέ ἀπὸ τῶν ἐπιθέτων τριγενῶν ὀνομάτων. ὅσα τὴν τῶυ μᾶλλον ἐπίτασιν ἀναδέχονται. ὄιον, ἀπὸ τῶν εἶσ ος. ας. εις. ης. ουσ. υς. ων. γίνονται συγκριτικά εἶσ ερος. καὶ ὑπερθετικά εἶσ τατος. ὄιον,

Επίθετα.	Συγκριτικά.	Υπερθετικά.
πρῶτος.	πράότερος.	πράοτατος.
δίκαιος.	δικαιότερος.	δικαιοτάτος.
ος. ἀνδρεῖος.	ἀνδρειότερος.	ἀνδρειότατος.
ἅγιος.	ἀγιώτερος.	ἀγιώτατος.
μωρός.	μωρότερος.	μωρότατος.
ας. μέλας.	μελάντερος.	μελάντατος.

οσ. κακός.	κακίων.	κάκιστος.
	χείρων.	χείριστος.
	μείων.	
	ἥττων.	
μικρός.	μικρότερος.	μικρότατος.
	ἐλάττων.	ἐλάχιστος.
άισχρός.	άισχίων.	ἄισχιστος.
έχθρός.	έχθρίων.	ἔχθριστος.
ῥάδιος.	ῥάων.	ῥάστος.
	ἡδύτερος.	ἡδύτατος.
ἡδύς.	ἡδύων.	ἡδιστος.
	γλυκότερος.	γλυκύτατος.
γλυκός.	γλύσσω.	
	γλυκύων.	γλύκυστος.

ἢ ἡδίστος,

ἢ ἡδίστος. превосхóд'наα ω^т ἡβкихъ, ἕже ἡδίστος. ἢ υς. ἢ ας. /46/
 налагаемыхъ имѣнь начертаваются. ἵακο,

Налагаемаа.	Ра ^з судителнаа	Прево ^с хо ^д наа.
блгій,	лучшіЙ,	израднайшіЙ, преблгій.
	лучшіЙ,	преизраднайшіЙ,
	израднайшіЙ,	преизраднѣ.
крѣпкіЙ,	лучшіЙ,	крѣпчайшіЙ
добрый,	добрайшіЙ,	предобрайшіЙ.
золь,	злѣйшіЙ,	презлѣйшіЙ.
	горшіЙ,	прегоршіЙ.
	мніЙ,	
	мѣн'шіЙ,	
малій,	малѣйшіЙ,	премалѣйшіЙ,
	мѣн'шіЙ,	наименшіЙ.
срамный,	сра ^м найшіЙ,	пресрамнайшіЙ.
врагъ,	враждебный,	враждебнайшіЙ.
оудобень,	оудобнайшіЙ,	преудобнай.
	сладоснайшіЙ,	пресладоснѣ.
сладостень,	сладоснайшіЙ,	пресладоснѣ.
	сладоснайшіЙ,	пресладоснѣй.
сладокъ,	сладчайшіЙ,	пресладчайшіЙ.
	сладчайшіЙ,	пресладчайшіЙ.

нѣ

βραχύτερος

/466/

	βραχύτερος.	βραχύτατος.	/466/
βραχύς.	βραχίων.	βράχιστος.	
	ώκύτερος.	ώκύτατος.	
ώκύς.	ώκίων.	ώκιστος.	
	ταχύτερος.	ταχύτατος.	
ταχύς.	θάσων.		
	ταχίων.	τάχιστος.	
	βραδύτερος.	βραδύτατος.	
βραδύς.	βράσων.		
	βραδίων.	βράδιστος.	
	παχύτερος.	παχύτατος.	
παχύς.	πάσων.		
	παχίων.	πάχιστος.	
ας. μέγας.	μείζων.	μέγιστος.	

Σημειώσαι δέ, ὅτι οὐ μόνον ἐξ ὀνομάτων γίνεται συγκριτικά, καὶ ὑπερθετικά ὡς ἔιρηται. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ῥημάτων. Διον, βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. φέρω, φέρτερος, φέρτιστος, φέριστος, φέρτατος.

καὶ ἀπὸ μετοχῶν. Διον, ἐρρώμενος, ἐρρωμενέστερος, ἐρρωμενέστατος.

καὶ ἀπὸ προθέσεων. Διον, πρό, πρότερος, πρότατος, καὶ πρῶτος. ὑπέρ, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος.

καὶ ἀπὸ ἐπιρρήμάτων. Διον,

кратчайшій,

/47/

	кратчайшій,	прекратчайшій,
краткій,	кратчайшій,	прекратчайшій,
	прудшій,	наипрудшій,
прудкій,	прудчайшій,	препрудчайшій
	скорѣйшій,	прескорѣйшій,
скóрый,	срорѣйшій,/=ско-/	прескорѣйшій,
	скорѣйшій,	прескорѣйшій.
	κόσ'снѣй,	коснѣйшій,
κόσень,	κόσ'снѣй,	
	κόσ'снѣй,	коснѣйшій.
	дебелѣйшій	предебелѣйшій,
дебель,	дебелѣйшій,	
	дебелѣйшій,	предебелѣйшій.
βελίη,	βάψшій,	величайшій.

Дὰ знаменáет' же сá, ἵαко не тóкмо ω^Т ἰμὲнь бывáетъ разсудί-
 телнаá ἰ превосхóднаá ἵако речеса. нò ἰ ω^Т глагòль ἵако, по-
 лагáю. лучш́й, преизрадн́йшй. нес̀у. крѣпчáйшй, крѣпл́шй,
 ἰ ω^Т причáстйй. ἵако, здрав'ст́уемый, здрав'бйшй, здрав'стве-
 н́йшй.

ἰ ω^Т предлóговъ. ἵако, пре^Д. пре^Дн́йшй, перв́йшй, ἰ пѣр-
 вый, презъ. превыш'шй, превысочáйшй,
 ἰ ω^Т нарѣч́я. ἵако,

ἄνω.

/476/

ἄνω, ἀνώτερος, ἀνώτατος. κάτω, κατώτερος, κατώτατος.
 μάλα, μᾶλλον, μάλιστα. πόρρω, πόρρωτερος, πόρρωτατος.
 πέρα, περαιτέρω, περαιτάτον. ἐγγύς, ἐγγύτερος, ἐγγύτα-
 τος. ἢ ἐγγύων, ἔγγιστος. ἔξω, ἐξώτερος, ἐξώτατος.
 Ети δέ, τὰ διὰ τοῦ οτερος, καί οτατος, συγκριτικά
 καί ὑπερθετικά. Еи мѣν ἔχουσι τὴν πρό τδῦ ο, συλλαβὴν
 βραχεῖαν. διὰ τδῦ ω, μεγάλου γράφονται. ὄιον,
 σοφώτερος, σοφώτατος, καθαρώτερος, κασαρώτατος, /-καθα-/
 πλήν τδῦ στενότερος, καί κενότερος.
 Еи δέ μακράν, ἢ φύσει ἢ θέσει, διὰ τοῦ ο, μικροῦ. ὄιον,
 πραότερος, πραότατος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΥΠΟКОριστικοῦ.

Υποκοριστικὸν ὄνομα ἐστὶ, τὸ μείωσιν τοῦ πρωτοτύπου, ἄ-
 νευ συγκρίσεως δηλοῦν. Απὸ δέ κυρίων, καί προσηγορικῶν
 ὀνομάτων παραγόμενον. Τριγενῶς κλίνεται.

Καί τὸ μὲν ἀρσενικὸν τούτου, κατα-

горѣ,

/48/

горѣ. гóрнйи, горн́йшй. дóлѣ. дóлнйй, долн́йшй.
 пáче, вáще, нáпаче, далéче, дáлнйй, далш́й, об́он'поль,
 далечáйшй, далечáйшее, близъ, близќйй, ближáйшй, ἰли
 бли³шйй, ближáйшйй, вн́ѣ, вн́ѣшнйй, вн́ѣшн́йшйй.

Еще же, ἔже нà οτερος, и οτατος, разсудίтелнаá ἰ превос-
 хóднаá, ἄще оῦбо ἰмѣютъ, пре^Д ο, слóгъ кратъќйй ω мѣ ве-
 л́йкимъ п́шетса, ἵако, мудр́йшйй, премудр́йшйй, чист́йшйй.
 пречист́йшйй, об́аче, тѣсн́йшйй, ἰ тчетн́йшйй,
 Аще^Ж дóлгыи, ἰли е^Сство^М, ἰли положéние^М о мѣ малъ^С, ἵако.
 кротчáйшйй, прекротчáйшйй, славн́йшйй преславн́йшйй,

НАЧЕРТАНІА ОУМАЛителнаго.

Οὐμалителное ἰмá ἔсть, ἔже οὐμалένіе первообразнаго бе³

рас'сужденіа завлѣющее, ω^τ господ'ствѣнны^х же ѿ ὀγλαголάν-
ныхъ ѿмѣнь производѣмо. Τρερόдно же скланѣетса.

И οὕβο μυέескіѣ сегò кон'-

λήξεισ

/486/

λήξεισ ἔχει πέντε. ας, ων, αξ, σκος, λος. ὄιον, μηνᾶσ,
μωρίων, μείραξ, λήθαξ, ἀνθρωπίσκος, καλαθίσκος, ναυτί-
λος.

Τὸ δέ θηλυκόν, δύο ἔχει καταλήξεισ, ις, σκη. ὄιον, θε-
ραπενίς, δουλίς, παιδίσκη.

Τὸ δέ οὐδέτερον, μίαν ἔχει κατάληξιν, ον. ὅπερ ἔχει πα-
ραλήξεισ ὀκτώ. νι, κι, ὀρι, λλι, φι, χνι, πι, δι. ὄιον,
ὀψώνιον, μειράκιον, λογύδριον, μειρακύλλιον, ζωύφιον,
πολύχνιον, ἀνθρώπιον, κρεάδιον,

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΑΡΩΝΥΜΟΥ.

Παρώνυμον ἐστίν ὄνομα, τὸ ἀπ' ὀνόματος παραγόμενον. ὄιον,
θέων, ἀπό τοῦ θεός. τρύφων, ἀπό τοῦ τρυφή. κλάτων, ἀπό
τῶσ πλατύς.

Εἴη δ' ἄν ὀνομάζειν καί τὰ λοιπά τῶν παραγῶγων εἶδη. κα-
ταχρηστικῶσ παρώνυμα ὡс ἀπό ὀνομάτων παρηγμένα, καί σχη-
ματίζειν. Εἰπὶ μὲν τοῦ πατρωνυμικοῦ, εἰс δης, ὡс εἰρηται.

чάνіа /49/

чάνіа ѿмать пѣть, ας, ων, αξ, σκος, λος, ѿако, мѣсачникъ,
дурнейкіѣ, дѣвчинка, каменѣць, чловѣчокъ, κόшичокъ, корáбликъ.
Жѣн'скіѣ же дѣвѣ ѿмать кончάνіа, ις, σκη, ѿако, служѣбничка,
служѣбница, рабѣна.

Срѣднее же, ἑдинò ѿмать кончάνіе ον. ἔже ѿмать предкончάνіа
ὀсмъ, νι, κι, ὀρι, λλι, φι, χνι, πι, δι, ѿако, ὀбрóчокъ,
хлóпатко, словочерпáтелное, хлóпаточко, свѣрѣатко, многослѣ-
дóвное, чловѣчокъ, масцѣ.

НАЧЕРТАНІА ω^τ ѿмѣннаго.

ω^τ ѿмѣнно ἔсть ѿмà, ἔже ω^τ ѿменè производѣмо, ѿако, θέонъ, ω^τ
ὀбга. τρύфонъ, ω^τ пѣща, плáтонъ, ω^τ широтѣ.

Буди же ѿменовáти ѿ прóчал производныхъ вѣды. неплáсно ω^τ ѿмен-
на, /-неελα-/ ѿако ω^τ ѿмѣнь производѣма, ѿ начертáвати. Нà
ὀтѣческомъ οὕβο ѿменѣ нà δης, ѿако же речѣса.

κ

Εἰπὶ δέ

/496/

Εἰπὶ δέ τοῦ κτητικοῦ, εἰс κοс, сс, ωδες.

Ἐπί δέ τοῦ ὑποκοριστικῶς, εἰς ας, αξ. καί τὰ λοιπὰ ὡς δεδῆλωται. ὄιον, πριαμίδης, νεστορίδης. ὀμηρικὸς, ὀμήρειος. μεῖραξ. παιδίσκη. ζωῦφιον. οὐ μὴν, ἀλλὰ καί εἰς ινος, ρος, ωδες, ἕξεστι σχηματίζειν παρώνυμα. ὄιον, ἀνθρώπινον, γήλινον, πήλινον, γεηρόν, ὑδατηριτόν, ἀνθηρόν, γεῶδες, πηλῶδες, πετρῶδες.

Ἀλλὰ καί ἐφ' ἐκάστου τῶν ὀνομάτων εἶη δ' ἄν παράγειν. ἀρσενιόν μὲν εἰς ων. θηλυκόν δέ εἰς οτης. οὐδέτερον δέ εἰς ιον. ὄιον, φίλος, φίλων, φιλότης, φίλιον.

Χρή μέντοι γινώσκειν, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τᾶυτα ἐν πᾶσι τριγενῶς κλίνεσθαι. ἀλλ' ἐπ' ἐνίων μὲν καί διγενῶς. ὄιον, ἀγαθός, ἀγαθῶν ἀγαθότης. ἐπ' ἐνίων δ' ἄυ μονογενῶς μόνον. ὄιον, ἅγιος, ἀγιωσύνη. ζωῦφιον, λεβήτιον, μεираκύλλιον, καί τὰ λοιπὰ.

μονογενῆ γὰρ τᾶυτα.

Нὰ зи-

/50/

Нὰ зиждѣтелно^М жѣ, нὰ κος, ος, ωδες.

Нὰ οὐмалѣтелномъ жѣ, нὰ ας, αξ. ἢ πρόчал, ἕακο ἕавѣса. ἕаκο, приамѣдовичъ, несторѣдовичъ. ὀмир'скѣй ὀмир'скѣй. дѣв'чинка, рабѣна, звѣрѣтко, нѣ нὸ ἢ нὰ ινος, ρος, ωδες, подобаѣтъ начертавати ω^Тимѣнна. ἕаκο, чловѣческое, зѣмное, брѣн'ное, зѣмное, вѣдно, цѣв'тно, зѣмное, брѣнное, κάμεнное.

Нὸ ἢ нὰ κὄждо ἰмѣнь буди же производѣти мужѣскѣй οὐбо нὰ ων. жѣн'скѣй жѣ нὰ οτης. срѣднѣй жѣ нὰ ιον. ἕаκο, другъ, филωνъ, любѣвь, любѣмое.

Подобаѣтъ вѣдати ἕаκο нѣ прѣемлѣтъ сѣа въ всѣхъ трерѣдно скланѣтиса, нὸ нὰ ἢвкихъ οὐбо ἢ дворѣдно. ἕаκο, благѣй, ἀγαθὸнь, блáгость. нὰ ἢвкѣ^Х жѣ пáкы ἕдинорѣдно тѣкмо. ἕаκο, сѣъ сватѣна, звѣрѣтко, котѣлокъ, κλόпатко, ἢ πρόчал.

ἕдинорѣдна οὐ сѣа.

κῶ

Περὶ ρη-

/506/

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΙΚΟΥ.

Ῥηματικὸν ἐστὶν ὄνομα, τὸ ἀπὸ ῥήματος παραγόμενον.

Σχηματίζεται δὲ ἀπὸ τοῦ παθητικῶς ὡς ἐπι το πλεῖστον παρκειμένου. ἢ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου, ἢ τοῦ δευτέρου.

Καί ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου, οὐδέτερα μὲν εἰς μα. ἀρσενικά δέ εἰς μος. ὄιον, γέγραμμαι, γράμμα. πεποίημαι, ποίημα πέπραγμα, πρᾶγμα. ἕφαλμαι, φαλμός. λελόγισμαι, λογισμός. πεφώτισμαι, φωτισμός.

Από δὲ τοῦ δευτέρου προσώπου, εἰς ἰς θηλυκά. καὶ εἰς ἰα, σύνθετα. ὄιον, λέλεξα, λέξις. τέτρωσαι, τρώσις. λέλυσαι, λύσις. τέταξαι, ἔταξία. πέπραξαι, ἔπραξία. Από δὲ τοῦ τρίτου. τὰ εἰς στος, τριγενῆ. καὶ τὰ εἰς της, τηρ, ηριον, τρον, πτον, εον. ὄιον, ἤκουσαι, ἀκουστός. πεποίηται, ποιητής. κεχάρακται, χαρακτήρ. πέποται, ποτήριον. δεδίδακται, δίδακτον. γέγραπται, γραπτόν. ἀνεγνωσται, ἀναγνωστέον.

ω̇ глаго-

/51/

ω̇ ГЛАГОЛНѢМЪ.

Глагольное ѣсть имѧ, ѣже ω^T глагола производимо.

Начертавѧет' же сѧ ω^T страдѧтельного, ꙗко же наипаче протѧжен'наго, илѧи ω^T пѣрваго лица, илѧи втѣраго.

И ω^T пѣрваго / =пѣр- / оубо начертавѧет' сѧ среднаѧ оубо на ма. мажеска же на мос. ꙗко, писѧхъ сѧ, писмѣ. творѧхъ сѧ, творѣнѧе. вествовѧхъ вещь. поѧхъ, пѣнѧе. помытлѧхъ, / =помыш- / помышлѣнѧе. просвѣща^х сѧ, просвѣщѣнѧе

ω^T втѣраго же лица на ἰς. женска, и на ἰα. слѣжна. ꙗко, рѣкл' сѧ ѣсѧ, рѣчѣнѧе. оубризал' сѧ ѣсѧ, оубризѣнѧе. разрѣшал' сѧ ѣсѧ, разрѣшѣнѧе. чѧнносѣтварѧл' сѧ ѣсѧ, блѣгочѧнѧе. дѣл' сѧ ѣсѧ блѣгодѣѧ.

ω^T трѣтѧго же, ѣже на στος. трѣрѣднаѧ. и ѣже на της, τηρ, ηριον, τρον, πτον, εον. ꙗко, слышѧ сѧ, слышѧтель, творѧшесѧ, твѣрецѣ. начер' тѧшесѧ, начер' тѧнѧе. напавѧше^{с̣}, потѧръ. научѧшесѧ, научѧемое. писѧ сѧ, пѧшѣмое. читѧшесѧ, читѧтельное.

Τινά δέ

/516/

Τινά δέ καὶ ἐξ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος πρώτου, καὶ ἀορίστου δευτέρου, σχηματίζονται.

Εξ ἐνεστῶτος μὲν. ὄιον, γράφω, γραφή. μέλπω, μολπή. τρέφω, τροφή. λέγω, λόγος. τρέχω, τροχός. βρέχω, βροχή. ἄρχω, ἀρχή. ζῶ, ζωή. πλουτῶ, πλούτος.

Εκ δὲ μέλλοντος πρώτου. ὄιον, πάυσω, παυσωλή.

Εκ δ' ἀορίστου δευτέρου. ὄιον, ἔτεκον, τόκος. ἔτυπον, τύπος. ἔλαβον, λαβή.

/52/

Нѣкаѧ же и ω^T настоѧщаго и ω^T будущаго пѣрваго, и непредѣлнаго втѣраго начертавѧютсѧ.

ω^T настоѧщаго оубо. ꙗко, пишѧ, писѧнѧе. поѧ, пѣснь, питѧю, пѧща. словлѧю, слѣво. теѧю, коло. ѣдож' дѧю, дѣждѣ. начинѧю,

начало. живу, живότη. богащуса, богат'ство.

ω^τ будущаго же перваго. ἴακο, οὐποκόβυσα, οὐποκοένιε.

ω^τ непредѣлнаго же втораго. ἴακο, породѣхъ, рождѣніе. ἰζобра-
зѣхъ, ἰζображѣніе. прѣлхъ, прѣлѣтіе.

/526/

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ

Αντωνυμία ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, ἀντὶ ὀνόματος παρα-
λαμβανόμενον.

Παρέπεται δὲ αὐτῇ ἕξ. γένος. εἶδος. ἀριθμὸς. πρόσωπον.
πτῶσις. καὶ κλίσις.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ.

Γένη μὲν τῆς ἀντωνυμίας ἐῖσι τέσσαρες.

ἀρσενικόν. ὄδιον, ἡμέτερος.

θηλυκόν. ὄδιον, ἡμετέρα.

οὐδέτερον. ὄδιον, ἡμέτερον.

κοινόν. ὄδιον, ἐγώ.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΟΥΣ.

Εἶδη δὲ πέντε. τὸ μὲν πρωτότυπον.

τὸ δὲ κτητικόν. τὸ δὲ δεικτικόν.

τὸ δὲ ἀναφορικόν. τὸ δὲ σύνθετον.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΟΥ.

Αριθμοὶ δὲ τρεῖς. ἐνικός. ὄδιον, ἐγώ.

δυσικός. ὄδιον, νῶ.

πληθυν. ὄδιον, ἡμεῖς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

Πρόσωπα δὲ τρία. πρῶτον. ὄδιον, ἐγώ,

δέυτερον. ὄδιον, σύ.

τρίτον. ὄδιον, ἐκεῖνος.

ω μѣсто-

/53/

ω ΜѢСТОИМЕНИ.

Мѣстоимѣ ѣсть, часть скланѣема, в мѣсто ѣмени прѣемлѣма.

Послѣдует же сему шѣсть. ро^д, ви^д, числò, лицè, падѣжъ, ѣ
скланѣніе.

ω РОДЪ.

Рòды мѣстоимени сѣуть четѣри.

мѣжескѣй, ἴако, нѣшъ.

жѣн'скѣй, ἴако, нѣша.

срѣднѣй, ἴако, нѣше.

òбщѣй, ἴако, ѣ зъ.

ὦ ВИДЪ.

Виды же пѣть. первообразный оубо, сиждѣтельный же, ѥ показѣ-
 телный, наносный же, ѥ слѣжный.

ὦ ЧИСЛЪ.

Числѣ же трѣ. ѣдин'ствѣн'ное, ѥако, ѥзъ.
 двойствѣн'ное, ѥако, вѣ.
 множествѣн'ное, ѥако, мѣ.

ὦ ЛИЦИ.

Лицѣ же трѣ. пѣрвое, ѥако, ѥзъ.
 втѣрое, ѥако, тѣ.
 трѣтее, ѥако, ѣнъ.

л

περί

/536/

ΠΕΡΙ ΠΤΩΣΕΩΣ.

Πτώσεις δὲ τέσσαρες. ὀνομαστικῆ. γενικῆ. δοτικῆ.
 αἰτιατικῆ.

ΠΕΡΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ.

Πρωτότυπα μὲν εἰσὶ τρία. ἐγώ. σύ. ὄς.

ΚΛΙΣΙΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ.

τῶυ πρῶτου προσώπου.	τοῦ δευτέρου προσώπου.
Ενικά.	Ενικά.
ὄνομ. ἐγώ.	σύ.
γενικ. ἐμοῦ, καὶ μοῦ.	σοῦ.
δοτικ. ἐμοί, καὶ μοί.	σοί.
αἰτιατ. ἐμέ, καὶ μέ.	σέ.
Δυικά.	Δυικά.
ὄν. καὶ αἰτ. νωί, καὶ νώ.	σφῶι, καὶ σφῶ.
γεν. καὶ δο. νῶιν, καὶ νῶν.	σφῶιν, καὶ σφῶν.
Πληθун.	Πληθун.
ὄνομ. ἡμεῖς.	ὕμεῖς.
γενικῆ. ἡμῶν.	ὕμῶν.
δοτικῆ. ἡμῖν.	ὕμῖν.
αἰτιατ. ἡμᾶς.	ὕμᾶς.

Τῶυ τρίτου προσώπου.

Ενικά. ὀνομαστικῆ. ὄς. δοτικῆ. ὄι.
γενικῆ. ὄυ. αἰτιατ. ἔ.

ὦ падежѣ

/54/

ὦ ПАДЕЖИ.

Падѣжѣй же четѣри. ѥменѣвный, рѣдный, дѣтелный, винѣвный.

ὦ ΠΕΡΒΟΟΒΡΑΖΝΟΜЪ.

Περβοὐβραζνυα же соὔτѣ τρῖ. ἄзъ. тѣ. ѡнъ.

СКЛАНЕНІЕ ΠΕΡΒΟΒΡΑΖΝУ^Х

	πέρυαго лица̄.	втѡраго лица̄.
	ѣдин'ствѣ.	ѣдин'ствѣ.
именѡв.	ἄзъ.	тѣ.
рѡднѣй,	моѣго, ἢ моѣ.	твоѣго.
дѣтел.	мнѣ, ἢ мѣ.	тебѣ, тобѣ тѣ.
винѡв.	менѣ, ἢ мѣ.	тебѣ.
	двойствѣ.	двойствѣно.
име. ἢ ви.	наῦ, ἢ вѣ,	ваῦ.
рѡд, ἢ дѣ,	нама,	вѣма,
	множество,	множество.
именѡв,	мѣ,	вѣ.
рѡднѣй,	наши ^Х ,	ваши ^Х .
дѣтел,	намъ,	вамъ.
винѡвнѣй,	насъ,	васъ,

трѣтῖаго лица̄. ѣдинствѣное.

именѡв.	ѡн же,	дѣтел.	ѣму же,
рѡднѣй,	ѣгѡ же,	винѡвнѣй,	ѣгѡ же,

лѣ

δουικᾶ,

/546/

Δουικᾶ.	σφῶε, καὶ σφῶ.	Πληθυντικᾶ.	σφεῖς.
	σφέοιν, σφοῖν,		σφῶν.
	καὶ σφῖν.		σφῖσι.
			σφᾶς.

ΠΕΡΙ ΚΤΗΤΙΚΟΥ.

Κτητικᾶ δὲ ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων παραγόμενα ὀκτώ.

Εμός. Σφωίτερος.

Σός. Ημέτερος.

Εός. Υμέτερος.

Νωίτερος. Σφέτερος.

Παρά ποιηταῖς δὲ εἰσὶ καὶ ἄλλα κτητικᾶ εἶδη, κατὰ τὴν ἀκολουθεῖαν τούτων.

ἄμός ἄμή. ἄμόν. ἀντί, ἡμέτερος. ἡμετέρα. ἡμέτερον. καὶ

ὑμός. ὑμή. ὑμόν. ἀντί, ὑμέτερος. ὑμετέρα. ὑμέτερον. καὶ

σφός. σφή. σφόν. ἀντί, σφέτερος. σφετέρα. σφέτερον. καὶ

τεός. τεᾶ. τεόν. ἀντί, σός. σή. σόν.

Καὶ τὰ μὲν ἀροενικᾶ, καὶ οὐδέτερα. κατὰ τὴν τετάρτην κλί-

νονται κλίσιν. Θηλυκά δέ, κατά τήν δευτέραν.

двойствѣн'ное,	ἐγόβα,	множествѣн'ное.	σίи,	/55/
	ἐγόβα же,		своіхъ, сіихъ,	
	ἐγόμα,		своімъ, сѣмъ,	
	ἐγόμα же.		своіхъ, сіихъ.	

ὦ ΖΙЖДИТЕЛНОМЪ.

Зиждѣтельныя жє ω^т первообразныхъ производѣніа ѿсмъ.

μόй,	νάшь,
твоѣй,	βάшь,
своѣй,	βάшь,
νάшь,	βάшь.

οὗ τωβρцев' жє сѣуть ѡ̄ ῑнаα Ζиждѣтельныя вѣды, πὸ послѣдовάνιου сѣихъ.

ἀμός,	ἀμή,	ἀμόν,	въ мѣсто,	νάшь,	νάша,	наше,	ἡ
ὕμός,	ὕμή,	ὕμόν,	въ мѣсто,	βάшь,	βάша,	ваше,	ἡ
σφός,	σφή,	σφόν,	въ мѣсто,	βάшь,	βάша,	ваше,	ἡ
τεός,	τεά,	τεόν,	въ мѣсто,	твоѣй,	твоᾱ,	твоє̄,	

И οὗβο μάжескіа, ἡ срдннаα, по четвѣртому скланᾱѡтса скланѣ-
нїю. жен'скїа же, по втѡрому.

/556/

ΠΕΡΙ ΔΕΙΚΤΙΚΟΥ.

Δεικτικὰ δέ δύο. ὅυτος. ἐκεῖνος. Τριγενῶς δέ κλινόμενα.
καί τᾶυτα, κατά τήν δευτέραν, καί τετάρτην κλίσιν.

ΚΛΙΣΙΣ ΔΕΙΚΤΙΚΩΝ.

	Αρσενικά.		Θηλυκά.		Οὐδέτερα.
έν.	Οὗτος.	έν.	Αὕτη.	έν.	Τῶυτο.
	τούτου.		τάυτης.		τούτου.
	τούτῳ.		τάυτη.		τούτῳ.
	τοὔτον.		τάυτην.		τῶυτο.
	ὦ ὅυτος.		ὦ αὕτη.		ὦ τοὔτο.
δυι.	τούτῳ.	δυι.	τάυτα.	δυι.	τούτῳ.
	τούτοιιν.		τάυταιιν.		τούτοιιν.
	ὦ τούτῳ.		ὦ ταὔτα.		ὦ τούτῳ.
πλ.	ῶυτοι.		αὕται.		ταὔτα.
	τούτων.		τούτων.		τούτων.
	τούτοις.		τάυταις.		τούτοις.
	τούτους.		τάυτας.		ταὔτα.
	ὦ ὅυτοι.		ὦ αὕται.		ὦ ταὔτα.

/56/

ὦ ΟΥΚΑΖΑΤΕΛΗΝΟМЪ,

Οὐκαζάτελνυα жὲ двà, сѣй, ѡнь. Трерόдно жὲ скланáεμυа й
сiа, по втόрому, и четвѣртому скланенiю,

СКЛОНЕНИЕ ΟΥΚΑΖΑΤΕΛΝΥ^Х

мáжескаа,	жѣн'скаа,	Срѣднаа.
ѣдин'. сѣй	ѣдин'. сiа,	ѣдин'. сiε,
сегò,	сеâ,	сегò,
се̑му,	сѣй,	се̑му,
сегò,	сiю,	сè,
ѡ тѣ,	ѡ сiа,	ѡ сiε,
двой. сiа	двóй. сiа,	двой. сiа,
си̑ма,	си̑ма,	си̑ма,
ѡ сiа,	ѡ сiа,	ѡ сiε,
множ. сiи,	множ. сiа,	мно. сiа,
си̑хъ,	си̑хъ,	си̑хъ,
си̑мъ,	си̑мъ,	си̑мъ,
сiи,	сiа,	сiа,
ѡ сiи, вѣ,	ѡ сiа, вѣ,	ѡ сiа.

/566/

Αρσενικά.	Θηλυκά.	Οὐδέτερα.
ἐνικά. Εκεῖνος.	Εκεῖνη.	ἐν. Εκεῖνο.
ἐκεῖνου.	ἐκεῖνης.	ἐκεῖνου.
ἐκεῖνῳ.	ἐκεῖνῃ.	ἐκεῖνῳ.
ἐκεῖνον.	ἐκεῖνην.	ἐκεῖνο.
καὶ τὰ λοιπὰ.	καὶ τὰ λοιπὰ.	καὶ τὰ λοιπὰ.

Από δὲ τοῦ ὀ, ἄρθρου, καὶ τοῦ δέ, καὶ γε, συνδέσμων.
γίνονται ἀντωνυμικά.

Αρσενικά.	Αρσενικά.
ἐν. Οδε, καὶ ὀδί, ἀττικῶς.	ἐν. Ογε.
τῷδε.	τῷγε.
τῷδε.	τῷγε.
τόνδε.	τόνγε.
Θηλυκά.	Θηλυκά.
ἐν. Ηδε.	ἐν. Ηγε.
τῆςδε.	τῆςγε.
τῆςδε,	τῆςγε.
τὴνδε,	τὴνγε.
Οὐδέτερα.	Οὐδέτερα.
ἐν. Τόδε, καὶ τοδί,	ἐν. Τόγε.

τῷδε,
τῶδε,
τόδε,

τῷγε.
τῶγε.
τόγε.

/57/

Μάжескаα, ἑδι. ὄνъ, ὄνάγο, ὄνομῦ, ὄνάγο, ἢ πρόчаα, ω ^τ ὀ, жè разлѣчїа. ἢ	Жέν'скаα, (!) ἑδι. ὄνάα, ὄноа̂, ὄно́й, ὄнῡю. ἢ πρόчаα.	Срédнаα. ἑδι. ὄно, ὄνάγο, ὄνομῦ, ὄно́е. ἢ πρόчаα.
---	---	--

ω^τ ὀ, жè разлѣчїа. ἢ δέ, ἢ γέ, съюзовъ, бивають мѣстоимѣн'наα.

μάжескаα, ἑδι. σεί, ἢ σέсь, ἀττίчески, σεγò, семῦ, σεί, Жέν'скаα. ἑδι. σία, сеа̂, σεί, σίю. срédнаα. ἑδι. сè, ἢ сесè, σεγò, семῦ, σεγò.	μάжескаα, ἑδι. σεί, σεγò, семῦ, σεί, Жέν'скаα. ἑδι. σία, сеа̂, σεί, σίю. срédнаα. ἑδι. сè. σεγò, семῦ, σεγò.
---	--

м

περί ἀνα-

/576/

ΠΕΡΙ ΑΝΑΦΟΡΙΚΟΥ.

Αναφορικόν δέ ἔν. τριγενῶσ λεγόμενον. Τῷτο δέ κλίνε-
ται κατὰ τὴν τάξιν τῆς δευτέρας, καί τετάρτης κλίσεως.
οὕτως.

Арсениκά. έν. Αυτός, αὐτοῦ, αὐτῶ, αὐτόν. δυι. αὐτῶ, αὐτοῖν.	Θηλυκά. έν. Αυτή, αὐτῆς, αὐτῆ, αὐτήν, δυι. αὐτά, αὐταῖν.	Οὐδέτερα. έν. Αυτό, αὐτοῦ, αὐτῶ, αὐτό. δυι. αὐτῶ, αὐτοῖν.
---	--	---

πλ. αὐτοί,	πλ. αὐταί,	πλ. αὐτά,
αὐτῶν,	αὐτῶν,	αὐτῶν,
αὐτοῖς,	αὐταῖς,	αὐτοῖς,
αὐτούς.	αὐτάς.	αὐτά.

Ἰδιον δὲ τούτου ἡ τριπρόσωπος σημασία. αὐτός, ἐγώ.
αὐτός, σύ. αὐτός, ἐκεῖνος.

ω̂ нанόсномъ

/58/

ω̂ НАНОСНОМЪ.

Наносный же еди́нь, треродно глѣмый. Сѣй же скланѣтса по
чинѹ втораго ѡ четвѣртаго скланѣнїа. та́ко.

	мѣжескаа,	жѣн'скаа,	Срѣднаа.
	тоѡ,	таа,	ѣди. тоѣ,
	тогò,	тоа̂,	тогò,
	тому,	тоѡ,	тому,
	тогò,	тыю.	тоѣ.
двой.	та̂,	двоѡ. та̂,	двоѡ. та̂,
	ѣма,	ѣма,	ѣма,
мно.	тыи,	мно. тыа̂,	мно. таа̂,
	тыхъ,	ѣхъ,	тыхъ,
	тымъ,	ѣмъ,	тымъ,
	тыи,	тыа̂,	таа̂.

Своѡствен'но же сеѡму трилїчное значѣнїе. αὐτός, ἄзъ.
αὐτός, ты̂. αὐτός, ο̂нь,

мѣ

Εάν δε

/586/

Εάν δὲ ποτὲ αὐτοῦ, αὐτῶ, αὐτόν. δασυνόμεναι εὐρίσκονται.
Εἰδέναι δεῖ, ὅτι αὗται ἀντωνυμῖαι ἐξ ἑαυτοῦ εἰσί, κατ'
ἀφαίρεσιν. τὸ γὰρ πνεῦμα δασύ ὃ ἦν ἐπὶ ε. ὡσαύτως καὶ
ἐπὶ αὐ φυλάττεται.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΤΟΥ.

Σύνθετα δὲ τρία. ὀνομαστικὰς οὐκ ἔχουσι. ἑμαυτοῦ. σεαυ-
τοῦ. ἑαυτοῦ. Ταῦτα τριγενῶς κλίνονται. Καὶ τὰ μὲν τοῦ
πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου, ἐνικῶς μόνον κλίνονται.

Τοῦ πρώτου Προσώπου.

ἀρσενι.	ἑμαυτοῦ.	ἑμαυτῶ.	ἑμαυτόν.
θηλυκ.	ἑμαυτῆς.	ἑμαυτῆ.	ἑμαυτήν.
οὐδετ.	ἑμαυτοῦ.	ἑμαυτῶ.	ἑμαυτό.

Τοῦ δευτέρου Προσώπου.

ἀρσενι.	σεαυτοῦ.	σεαυτῶ.	σεαυτόν.
---------	----------	---------	----------

θηλ. σεαυτῆς. σεαυτῆ. σεαυτήν.

οὐδ. σεαυτοῦ. σεαυτῶ. σεαυτό.

Ἀτίνα καί κατὰ κρᾶσιν λέγονται. σαυτῶ σαυτῆς. σαυτοῦ.
Ὡσαύτως καί ἐπὶ τῶν λοιπῶν πτώσεων.

Аще же

/59/

Аще же когда, αὐτοῦ, αὐτῶ, αὐτόν, сиплѣвую прїймáющїа ὀβρά-
щутса, вѣдати подобáеть, ꙗко сїа мѣстоименà, ω^т ἑαυτοῦ
суть по ω^т ꙗтїю. Духъ ὁδ сиплѣвый, ꙗже ὁѣ надъ ε. тáкожде
же ꙗ надъ ау, сѣхранáется.

ὦ СЛОЖНОМЪ.

Сложныя же трї, ѡменѡвны^х неимѡщїа. ꙗко, менѣ самѡго, тебѣ
самѡго, себѣ самѡго. Сїа трерѡдно скланáются. И οὔσο пѣрва-
го ꙗ втораго лицà ἑдин'ствѣн'но тѡкмо скланáются.

Пѣрваго лицà.

М. мене само^ѣ, мнѣ самому, мене само^ѣ.

Ж. мене самѡи, мнѣ самѡй, мене самѡю.

С. мене само^ѣ, мнѣ самѡм^у, мене самѡго.

Втораго лицà.

М. тебе самѡго, тебѣ самѡму, тебе самѡго.

Ж. тебе самѡи, тебѣ самѡй, тебе самѡю.

С. тебе самѡго, тебѣ самѡм^у, тебе самѡе.

Иже ꙗ по растворѣнїю глаголѡтса. тебе самѡго, тебѣ самѡму,
тебе самѡго.

Тáкожде же ꙗ на прѡчїихъ падѣжахъ.

τοῦ τρίτου /596/

Τοῦ τρίτου Προσώπου.

ἀρσενι. ἑαυτοῦ. ἑαυτῶ. ἑαυτόν.

θηλυκ. ἑαυτῆς. ἑαυτῆ. ἑαυτήν.

οὐδέτ. ἑαυτοῦ. ἑαυτῶ. ἑαυτό.

Καί πληθυντικῶς δέ κλίνονται, ἀττικῶ ἔθει. καί οὐ μόνον
συνθέτως, ἀλλά καί διηρημένως ὧδε.

ἀρσενικά.

θηλυκά.

Οὐδέτερα.

Πληθυντικά.

ἰπληθυντικά.

Πληθυντικά.

ἑαυτῶν καί σφῶν ἀυ- ἑαυτῶν καί σφῶν ἑαυτῶν καί σφῶν ἀυ-
τῶν. αὐτῶν. τῶν.

ἑαυτῶς καί σφίσιν ἑαυτᾶς καί σφί- ἑαυτῶς καί σφίσιν
αὐτῶς. σιν αὐτᾶς. αὐτῶς.

ἑαυτοῦς καί σφάς ἑαυτάς καί σφάς ἑαυτά καί σφά αὐτά.

αυτούς.

αυτάς.

τρέτιαγο

/60/

Трѣтїаго лица.

М. себе самόго, себѣ самόму, себе самόго.

Ж. себе самόи, себѣ самόи, себе самόю.

С. себе самόго, себѣ самόму, себе самόго.

И множествѣн'но жѣ скланяются ат'тїчески^М н'раво^М. и не токъ-
мо слόбно, нѣ и раздѣлно, сїце,

Мѣжескіа.

Жѣн'скїа.

Среднаа.

Множествѣн'.

Множествѣ.

Множествѣ.

Самыхъ себѣ, и ихъ.

Самѣхъ себѣ, и ихъ. Самыхъ себѣ, и ѡ.

самы^М себѣ, и имъ.

самѣмъ себѣ, и имъ. самѣмъ себѣ, и имъ.

самыхъ себѣ, и ихъ.

самѣхъ себѣ, и ихъ. самы^Х себѣ, и ѡ.

Περὶ ῥη-

/606/

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμα ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, μετὰ διαφόρων χρόνων, ἐ-
νέργειαν, ἢ πάθος, ἢ οὐδέτερόν τι σημαῖνον.

Παρέπεται δὲ αὐτῷ, ὁκτῶ.

Ἐγκλισις. Γένος, εἴτε διάθεσις.

Εἶδος. Σχήμα. Ἀριθμός.

Πρόσωπον. Χρόνος. καὶ Συζυγία.

ΠΕΡΙ ΕΓΚΛΙΣΣΕΩΣ.

Ἐγκλίσεις εἰσὶ πέντε. Οριστική. ὄιον, τύπτω. / =τύπ- /

Προστακτική. ὄιον, τύπτε.

Ἐυκτική. ὄιον, εἴθε τύπτοιμι.

ὑποτακτική. ὄιον, εἴαν τύπτω. (!)

Ἀπαρέμφατος. ὄιον, τύπτειν.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ.

Γένη μὲν εἰσὶ πέντε. Ἐνεργητικόν. ὄιον, τύπτω.

Παθητικόν. ὄιον, τύπτομαι.

Οὐδέτερον. ὄιον, ὑγιαίνω.

Κοινόν, ἢ μέσον. ὄιον, βιάζομαι

Ἀποθετικόν. ὄιον, μάχομαι.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΟΥΣ.

Εἶδη δὲ δύο. Πρωτότυπον. ὄιον, ἄρδω.

Παράγωγον. ὄιον, ἀρδέυω.

ω γῆβ.

ω ГЛАГОЛѢ.

/61/

Глаголь ёсть часть слóва скланáема, съ разлѣчными временѣи,
дѣйство, илѣ страсть, илѣ средне нѣчто знаменуаѣи.

Послѣдуютъ же сему ѡсмь.

Изложѣнїе,	Родъ,	илѣ	Залогъ,
Видъ,	Начертанїе,		Число,
Лицѣ,	Вре́мя,	и	Супружество.

ѡ ИЗЛОЖЕНІИ.

Изложѣнїй же пáть,	Изъавѣтелное.	Ѥако,	бїѤ,
	Повелителное.	Ѥако,	бїѤ.
	Молѣтвенное.	Ѥако,	да бїѤ.
	Подчїн'ное.	Ѥако,	аще бїѤ.
	Необáвное.	Ѥако,	бїти.

ѡ РОДЪ.

Роды оубо сѣуть пáть.	Дѣйствѣн'ный.	Ѥако,	бїѤ.
	Страдателный.	Ѥако,	бїѤса.
	Среднїй.	Ѥако,	здрав'ствую.
	ѡбщїй. илѣ посре ^д ствѣ.	Ѥако,	понуждáюса
	ѡ ^т ложный.	Ѥако,	боруса.

ѡ ВИДЪ.

Вїды же двá.	Первообразный.	Ѥако,	напаáю.
	Производный.	Ѥако,	напавáю.

и

περί Σχημα-

/616/

ΠΕΡΙ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Σχήματα δέ τρία.	Απλοῦν.	ἴδιον.	φέρω.
	Σύνθετον.	ἴδιον.	ἐπιφέρω
	Παραούνητον.	ἴδιον,	προσεπιφέρω.

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΟΥ.

Αριθμοί δέ τρεῖς.	Ἐνικός.	ἴδιον,	τύπτω.
	Δυϊκός.	ἴδιον,	τύπτетον.
	Πληθυν.	ἴδιον,	τύπτομεν.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

Πρόσωπα δέ τρεῖα.	Πρῶτον.	ἴδιον,	τύπτω.
	Δεύτερον.	ἴδιον,	τύπτεις.
	Τρίτον.	ἴδιον,	τύπτει.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΟΥ.

Χρόνοι δέ ἕξ.	Ἐνεστώς.	ἴδιον,	τύπτω.
	Παρατατικός.	ἴδιον,	ἔτυπτον.
	Παρακείμενος.	ἴδιον,	τέτυφα.

Υπερσυντέλικος. ὄιον, ἔτετύφειν
 Αόριστος. ὄιον, ἔτυφα.
 Μέλλων. ὄιον, τύψω.

ΠΕΡΙ ΣΥΖΥΓΙΑΣ.

Συζυγίαι δὲ δέκα τρεῖς. ἕξ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων.
 τρεῖς τῶν περισπομένων.
 καὶ τέσσαρες τῶν εἰς μι.
 ὦ начер-

ὦ НАЧЕРТАНИИ.

/62/

Начертáниá жὲ τρῖ. Πρόστω. ἴακο, несу.
 Σλόζνω. ἴακο, наношу.
 Преслоζνω. ἴακο, прои³ношу

ὦ ЧИСЛЪ.

Числá жὲ τρῖ. Един'ствén'ное. ἴακο, бiю.
 Двóйствén'ное. ἴακο, бiевá.
 Множествén'ное. ἴακο, бiе^М.

ὦ ЛИЦИ.

Лицá жὲ τρῖ. Пέρτω, ἴακο, бiю.
 Втóρω, ἴακο, бiέши.
 Трétеε, ἴακο, бiётъ.

ὦ ВРЕМЕНИ.

Временá жὲ шéсть, Настоóщее, ἴακο, бiю.
 Μιμοшédшее, ἴακο, уобйхъ./=ουб-/
 Протáжén'ное, ἴακο, бiа^Х.
 Пресъвершén'ное, ἴακο, бiла^Х.
 Непредýλное, ἴακο, бiхъ.
 Бúдущее, ἴακο, οубiю.

ὦ СОУПРОУЖЕСТВЪ.

Супружества жὲ τрина́деса^Т. ше^С тажкоударителны^Х гл̄ь.
 τρῖ ὀблечéныхъ.
 ἦ четýри ἴже нà μι.
 н̄β Περὶ πρώτης

/626/

ΠΕΡΙ ΠΡΩΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΑΣ τῶν βαρυτόνων.

Πρώτη συζυγία ἐστὶ, τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, ληγόντων. εἰς,
 β. π. φ. πτ. ὄιον, λείβω. τέρπω. γράφω. τύπτω. ὦν ὁ
 μέλλων. εἰς, ψ. ὄιον, λείψω. τέρψω. γράψω. τύψω. ὁ πα-
 ρακείμενος. εἰς, φ. ὄιον, λέλεφα. τέτερφα. γέγραφα. τέ-
 τυφα.

ΠΕΡΙ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Δευτέρα ἐστὶ τῶν ληγόντων. εἷς, γ. κ. χ. κτ. ὄιον, λέγω. πλέκω. τρέχω. τίκτω. ὦν ὁ μέλλων. εἷς, ξ. ὄιον, λέξω. πλέξω. τρέξω. τέξω. ὁ παρακείμενος. εἷς, χ. ὄιον, λέλεχα. πέπλεχα. τέτρεχα. τέτιχα.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΤΗΣ.

Τρίτη ἐστὶ τῶν ληγόντων. εἷς, δ. θ. ἔν τ κοινῶς, καὶ δύο ττ ἀττικῶς. ὄιον. ἄδω. πλήθω. ἀνύτω. καὶ ἀνύττω. ὦν ὁ μέλλων. εἷς, σ. ὄιον, ἄσω. πλήσω. ἀνύσω. ὁ παρακείμενος εἷς, κ. ὄιον, ἦκα. πέπληκα. ἦνηκα.

/63/

ὦ ΠΕΡΒΟМЪ СОУПРУЖЕСТВѢ ТАЖКОУДАРИТЕЛНЫ^х.

Πέρβοε супружество ἐστὶ тажкоударен'ныхъ глѣ кон'чащихся на β, π, φ, πт. ἴαко, прѣмлю, оукрашаю, пишу, бѣю. Ἰх' же будущее на ψ, ἴαко, прѣмю, оукрашу, напишу, оубѣю. протажен'ное, на φ, ἴαко, прѣяхъ, крашахъ, писахъ, бѣяхъ.

ὦ ВТОРОМЪ.

Второе ἔστω кон'чащихся на γ, κ, χ, κт, ἴαко, глаголѣ, плѣту, теку, рожду, Ἰх' же будущее на ξ, ἴαко, реку, оупле-
ту, потеку, оурожду. протажен'ное на χ, ἴαко, глаголахъ, плѣтахъ, течахъ, ражда^х.

ὦ ТРЕТЕМЪ.

Третье ἔστω кон'чащихся на δ, θ, ἑдинὸ τ, ὄбще, ἢ двѣ τт, ἀττικески, ἴαко, поѣ, ἰсполнаю, кон'чаю, ἢли конѣу, Ἰх' же будущее на σ, ἴαко, воспѣю, ἰсполнѣ, скончаю. протажен'ное на κ, ἴαко, пѣвахъ, ἰсполнахъ, кон'чахъ.

/636/

ΠΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Τέταρτη ἐστὶ τῶν εἷς, ζ. καὶ δύο σσ κοινῶς, δύο δὲ ττ ἀττικῶς. ὄιον, φράζω. ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω. Καὶ τὰ μὲν εἷς, ζω. ποτέ μὲν τὸ ξ ἐν τῷ μέλλοντι ἔχουσι. ὄιον, παίζω, παίξω. κράζω, κράξω. στηρίζω. στηρίξω. ὦν ὁ παρακείμενος τὸ χ ἔχει. ποτέ δὲ τὸ σ. ὄιον, φράζω, φράσω. κτίζω, κτίσω. ὦν ὁ παρακείμενος τὸ κ ἔχει.

Τὰ δὲ εἷς, σω, ἢ εἷς, ττω. ὡς ἐπὶ το πλεῖστον εἷς, ξω τὸν μέλλοντα ποιῶσιν. ὄιον, ὀρύσσω, καὶ ὀρύττω, ὀρύξω. ὦν ὁ παρακείμενος τὸ χ ἔχει.

Ἐξερεῖται, τὰ εἷς σω. τὸν μέλλοντα ποιῶσιν. ὄιον, ἰμασ-

σω, ἰμάσω. πλάσσω, πλάσω. ἐρέσσω, ἐρέσω. ὢν ὁ παρα-
κειμένος τὸ κ ἔχει.

ΠΕΡΙ ΠΕΜΠΤΗΣ.

Πέμπτη ἐστὶ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων, λ, μ, ν, ρ, ὄιον,
φάλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω. ὢν ὁ μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ
ἀμεταβόλου, περισπόμενος ἐστὶ τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν
ἔχων ἀμε/τά/-

ὦ четвер-

/64/

ω ЧЕТВЕРТОМЪ.

Четвёртое ёсть нὰ ζ, ἢ δύο σσ, ὄбще, δύο же ττ, ἀττί-
чески, ἴακο, σκάζω, κοπάω.

Ἡ ἴже οὔβο нὰ ζω, ὄвогда οὔβο ξ, в б́удущемъ ἰмѣють, ἴακο,
ἰγράω, възиграώ, вопію, возопію. οὔτврждάω, οὔтвржд́у, и^х
же протаж́еное χ, ἰмѣе^т. ὄвогда ж́е σ, ἴακο, σκάζω, скаж́у.
зижд́у, сози^жду. и^х же протаж́еное κ, ἰма^т.

Ἄ ἴже нὰ σσω, ἢ ττω, ἴακο множа́е нὰ ζω, б́удущее твр́атъ,
ἴακο, κοπάω, ἰσκοπάω. ἴх же протаж́ен'ное χ, ἰмѣе^т.

ω^тεμλέτσα, ἴже нὰ σω, б́удущее твр́атъ, ἴακο, гонῶ οὔγονῶ.
здаῶ, созд́амъ. жуῶ, зжуῶ. ἴх же протаж́ен'ное κ, ἰма^т.

ὦ ΠΙΑΤΟΜЪ.

Πάτοε ёсть четвр́ехъ неω^тмѣн'ныхъ, λ, μ, ν, ρ. ἴακο, ποῶ,
паῶ, сужд́у, сѣю. ἴх же б́удущее т́м' же неω^тмѣн'нымъ, ὄбле-
чен'ное ёсть пре^дкон'чаемый слогъ краткῖй ἰмѣющее неω^т-

βολος,

/646/

βολος, ἢ τὸ ι τῆς διφθόγγου ἐκβάλλων. ὄιον, φαλῶ,
νεμῶ, κρινῶ, σπερῶ. ὁ παρακειμένος εἰς, κ. ὄιον,
ἔφαλκα. νενέμηκα. κέκρικα. ἔσπαρκα.

ΠΕΡΙ ΕΚΤΗΣ.

Ἐκτη ἐστὶ τῶν εἰς, ω καθарόν. ὄιον, βασιλέω, ἀκούω.
ὢν ὁ μέλλων, εἰς σ. ὄιον, βασιλέωσω, ἀκούσω. ὁ παρα-
κειμένος, εἰς, κ. ὄιον, βεβασίλευκα. ἦκουκα κοινῶς.
καὶ ἀκήκουα ἀττικῶς.

мѣн'ное

/65/

мѣн'ное, ἢ ἢ ι двогласнаго ἰзлаѓающее. ἴακο, во^{с̃}πόю, οὔ-
писῶ, ὄсужд́у, ποῶ. протаж́ен'ное, нὰ κ. ἴακο, пѣв́ахъ, пи-
с́ахъ, сужд́ахъ, сѣ́ахъ.

ὦ ШЕСТΟМЪ.

Ш́естое ёсть ἴх же нὰ ω, ч́истое, ἴακο, царεσ́тв́ую, сл́ышу. ἴх
же б́удущῖй, нὰ σ, ἴακο, въцару́са, οὔсл́ышу, протаж́ен'ное.

нὰ κ, ꙗко, царствовáхъ, слыша^х, ὅσπε. ἢ слышаа^х ἀττίчес-
ки.

Рῆμα,

/656/

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ ἐνεργητικῆς.

Συζυγίας ἁ τῶν βαρυτόνων.

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА жѣ дѣлѣтел'наго.

Супружества ἄ го тл^жкоударігел'ны^х.

Ἐνεστώς χρόνος. Нас'тоáщее врѣмя.

ἐνικά. Бїѳ. Τύπτω τύπτεις τύπτει.

δουικά τύπτетон τύπτетон.

πληθ. τύπτομεν τύπτετε τύπτουοι.

Παρατατικός. Мимоще^дшее.

ἐν. Би^х. ἔτυπιον ἔτυπτες ἔτυπτε.

δουι. ἐτύπτетон ἐτυπτέτην.

πλ. ἐτύπτομεν ἐτύπτετε ἔτυπτον.

Παρακείμενος. Протажѣн'ное. оїа^х,

ἐν. τέτυφα τέτυφας τέτυφε.

δουι. τετύφατον τετύφατον.

πλ. τετύφαμεν τετύφατε τετύφασι.

ὑπερσυν-

/66/

Ἐπερσυντέλικος. Пресонер'шеное. Бїла^х

ἐν. ἐτετύφειν ἐτετύφεις ἐτετύφει.

δουι. ἐτετύφειτον ἐτετυφείτην

π. ἐτετύφειμεν ἐτετύφειτε ἐτετύφεισαν

Αόριστος, ἁ. Непредѣл'ное, ἄ е. би^х.

ἐν. ἔτυψα ἔτυψας ἔτυψε.

δουι. ἐτύψατον ἐτυψάτην

πλ. ἐτύψανεν ἐτύψατε ἔτυψαν.

Αόριστος β. Непредѣл'ное ѳ е. ои^х.

ἐν. ἔτυπον ἔτυπες ἔτυπε.

δουι. ἐτύπειτον ἐτυπέτην.

πλ. ἐτύπομεν ἐτύπετε ἔτυπον.

μέλλων α. Будыщее ἄ е. оити йма^м.

ἐν. τύψω τύψεις τύψει.

δουι. τύψетон τύψетон.

πλ. τύφομεν τύψετε τύψουοι.

Μέλλων β. Будыщее ѳ е. біти хощ^у.

ἐν. τυпῶ τυπεїς τυпеї.

δουι. τυпеїтон τυпеїтон

πλ. τυπδυμεν τυπεΐτε τυπδυσι.

ов

προστα-

/666/

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ. Ενεργητικῆς. Повелίтел'наго. дѣлѣ-
тел'наго.

Ενεστῶς, καὶ Παρατατικὸς. Настоящее, ἢ мимоще́дшее.

ἐνικά. οἶη. τύπε τυπέτω.

δυικά. τύπετον τυπέτων.

πληθυν. τύπετε τυπέτωσαν.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное, и
пресъвершѣн'ное.

ἐν. βῆβη. τέτυφε τετυφέτω.

δυι. τετύφετον τετυφέτων.

πλ. τετύφετε τετυφέτωσαν.

Αοριστος α. Непредѣльное ѣ е.

ἐν. βῆβη. τύψον τυψάτω.

δυι. τύψατον τυψάτων.

πλ. τύψατε τυψάτωσαν.

Αοριστος β. Непредѣльное ѵ е.

ἐν. οὔοἶη. τύπε τυπέτω.

δυι. τύπετον τυπέτων.

πλ. τύπετε τυπέτωσαν.

έυκτικῆς

/67/

ΕΥΚΤΙΚΗΣ. ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Молітвен'наго. дѣлѣтел'наго.

Ενεστῶς, καὶ Παρατατικὸς. Настоящее, ἢ мимоще́дшее. да

ἐν. Τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι. οἶη.

δυι. τύπτοιτον τυπτοίτην

πλ. τύπτοιμεν⁶ τύπτοιτε τύπτοιεν.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное, ἢ пре-
соврѣше́. да бы о́и^х.

ἐν. τετύφοιμι τετύφοις τετύφοι.

δυι. τετύφοιτον τετυφóιτην.

π. τετύφοιμεν τετύφοιτε τετύφοιεν.

Αόριστος α̃ Непредѣльное, а̃ е. да бы о́и^х.

ἐν. τύψαιμι τύψαις τύψαι.

δυι. τύψαιτον τυψαίτην.

πλ. τύψαιμεν τύψαιτε τύψαιεν.

καὶ ἀιολικῶς. ἢ ἐολήчески.

έν.	τύφεια	τύφειας	τύφειε.
δυι.		τυφείατον	τυφειάτην.
πλ.	τυφείαμεν	τυφείατε	τύφειαν.

Αόριστος

/676/

Αόριστος β. Непредѣльное ѵ е. да бѣ ои^х.

έν.	τύποιμι	τύποις	τύποι
δυι.		τύποιτον	τυπόιτην
πλ.	τύποιμεν	τύποιτε	τύποιεν.

Μέλλων α. Будущее ã е. да оію.

έν.	τύποιμι	τύποις	τύποι
δυι.		τύποιτον	τυπόιτην
πλ.	τύποιμεν	τύποιτε	τύποιεν.

Μέλλων β. оудущее ѵ е. да оію.

έν.	τυπόιμι	τυπόις	τυπόι
δυι.		τυπόιτον	τυποίτην
πλ.	τυπόιμεν	τυπόιτε	τυπόιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Под'чйн'наго дѣлѣтелнаго.

Ενεστώς, καὶ Παρατατικός. Настоящее, ἢ мимощѣдшее. ἄще

έν.	ἐάν τύπτω	τύπτης	τύπτη	οἶю.
δυι. ἐάν		τύπτητον	τύπτητον	
π. ἐάν τύπτωμεν		τύπτητε	τύπτωσι.	

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος Протажѣн'ное ἢ несо-
совершѣн'. ἄще бїа^х.
ἐνικά

/68/

έν.	ἐάν τετύφω	τετύφης	τετύφη.
δυι. ἐάν		τετύφητον	τετύφητον
π. ἐάν τετύφωμεν	=τετύ-/	τετύφητε	τετύφωσι

Αόριστος α. Непредѣльное ã е. ἄще бїю.

έν.	ἐάν τύψω	τύψης	τύψη.
δυι. ἐάν		τύψητον	τύψητον
πλ. ἐάν τύψωμεν		τύψητε	τύψωσι

Αόριστος β. Непредѣльное ѵ е. ἄще бїю.

έν.	ἐάν τύπω	τύπης	τύπη
δυι. ἐάν		τύπητον	τύπητον
πλ. ἐάν τύπωμεν		τύπητε	τύπωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Необάвнаго дѣлѣтелнаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατικὸς τύπτειν.

Насто́щее ἢ мимоше^дшее. βίτι.

Παρακ. καὶ ὑπερσυν. τετυφέναι

Протаже. и пресоверше. бивάτι.

Αόριστος α. τύψαι. Непредѣльное ā e. βίτι.

Αόρι. β. τύπειν. Непред. ã e. βίτι.

Μέλλων α. τύψειν. Будущее ã e. бити хотѣти.

Μέλ. β. τυπεῖν. будущее ã e. вѣбити.

/686/

Μέλλοντες ἐν ταῖς προστακτικαῖς, καὶ ὑποτακτικαῖς οὐκ εἰσὶν. οἱ ἀόριστοι δὲ καὶ παρακείμενοι, τὴν τῶν μελλόντων σημασίαν ἔχουσι.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ

Μετοχή ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν, τῆς ἰδιότητος τοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ ῥήματος μετέχον.

Παρέπεται δὲ αὐτῇ ὀκτώ. Γένος. Πτώσις.

Εἶδος. Χρόνος.

Σχήμα. Διάθεσις. καὶ

Αριθμὸς. Συζυγία.

/69/

Будущаа в' повелѣтел'ныхъ, ἢ под'чин'ныхъ нѣ сѹтъ. непредѣлнаа жѣ ἢ протажен'наа будущихъ значенїа имѣють.

ω ΠΡΙЧАСТΙИ

Прича́стїе е́сть, ча́сть сло́ва скланяема, сво́йства ἰменѣ ἢ глагола́ причащающїаца.

Послѣдуетъ жѣ сему ѿсмь. Родъ. Падѣжь.

Βίδъ. Вре́ма.

Начертáнїе. Залòгъ. ἢ

Числò. Супрjúжество.

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Прича́стїе дѣлѣтелнаго.

Ενεστῶς, καὶ παρατατικὸς. Насто́щее ἢ мимоше́дшее. βί'αἱ.

ὁ τύπτων τοῦ τύπτοντος,

ἡ τύπτουσα τῆς τυπτούσης.

τὸ τύπτον τοῦ τύπτοντος.

π

παρακεί-

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

/696/

Протажен'ное ἢ пресовершен'ное. бив'са

ὁ τετυφῶς τοῦ τετυφότος

ἡ τετυφυῖα τῆς τετυφυίας.

τό τετυφός τδυ τετυφόςτος.

Αόριστος ά. Непр/е/дѣлное ā е. бйвыи.

ὁ τύφας τοῦ τύφαντος.

ἡ τύφασα τῆς τυφάσης.

τό τύφαν τδυ τύφαντος.

Αόριστος β. Непредѣлное ÷ е. бйвъ.

ὁ τυπών τδυ τυπόντος.

ἡ τυπῶσα τῆς τυπδουσης.

τό τυπόν τοῦ τυπόντος.

Μέλλων ά. будущее ā е. бити ймѣйи.

ὁ τύφων τοῦ τύφοντος.

ἡ τύφουσα τῆς τυφούσης.

τό τύφον τδυ τύφοντος.

Μέλλων β. будущее ÷ е. біти хотаіи

ὁ τυπῶν, τοῦ τυπδυντος.

ἡ τυποῦσα τῆς τυπούσης.

τό τυπδυν τοῦ τυποῦντος.

Ρῆμα

/70/

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ παθητικῆς.

ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же страдательнаго.

Ενεστώς. Настоящее, бйса.

έν. Τύπτομαι τύπη τύπτεται

δυι. τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον

π. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται.

Παρατατικός. Мимошедшее, бй^хса.

έν. έτυπτόμην έτύπτου έτύπτετο

δυι. έτυπτόμεθον έτύπτεσθον /έτυ/πτέσθην

π. έτυπτόμεθα έτύπτεσθε έτύπτοντο

Παρακείμενος. Протажёное. бй^аса.

έν. τέτυμμαί τέτυψαι. τέτυπται

δ. τετύμμεθον τέτυφθον τέτυφθον

π. τετύμμεθα τέτυφθε τετυμμένοι είσι, και ιω-
νικῶς τετύφатаи

Υπερσυντέλικος. Пресоверше. бй^{аа}са

έν. έτετύμμην έτέτυφο έτέτυπρο

δυι. έτετύμμεθον έτέτυφθον έτετύφθην

π. ἐτετύμμεθα ἐτέτυφθε τετυμμένοι ἦσαν, καὶ ἰω-
νικῶς ἐτετύφαται.

Αόριστος ἄ. Непредѣлное \tilde{a} e. δι^χσα. /706/

ἐν. ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη

δουι. ἐτύφθητον ἐτυφθήτην

π. ἐτύφθημεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν

Αόριστος β. Непредѣлное \tilde{b} e. δι^χσα.

ἐν. ἐτύπην ἐτύπης ἐτύπη

δουι. ἐτύπητον ἐτυπήτην

π. ἐτύπημεν ἐτύπητε ἐτύπησαν.

Μέλλων ἄ. οὐδύσσει \tilde{a} e. οὐδῖόσα.

ἐν. τυφθήσομαι τυφθήση τυφθήσεται

δουι. τυφθησόμεθον τυφθήσεσθον /τυφθ/ήσεσθον

π. τυφθησόμεθα τυφθήσεσθε τυφθήσονται.

Μέλλων β. οὐδύσσει \tilde{b} e. οἴτι^ς κοσῦ.

ἐν. τυπήσομαι τυπήση τυπήσεται

δ. τυπησόμεθον τυπήσεσθον /τυπ/ήσεσθον

π. τυπησόμεθα τυπήσεσθε τυπήσονται

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ οὐβάσσει. οἴτισα ἡμᾶς.

ἐν. τετύσομαι τετύση τετύσεται

δ. τετυσόμεθον τετύσεσθον /τετ/ύσεσθον

π. τετυσόμεθα τετύσεσθε τετύσονται

Προστακτι-

/71/

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ. Παθητικῆς. Повелітел'наго.страдѣтел'наго.

Ενεστώς, καὶ Παρατατικὸς. Настоѣщее, ἢ мимосѣдшее.

ἐνικά. οἴσα. τύπου τυπτέσθω.

δουικά. τύπτεσθον τυπτέσθων.

πληθυν. τύπτεσθε τυπτέσθωσαν.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное, ἢ пре-
сѣвершѣн'ное.

ἐν. οἴσα. τέτυφο τετύφθω.

δουι. τέτυφθον τετύφθων.

πλ. τέτυφθε τετύφθωσαν.

Αόριστος α. Непредѣлное \tilde{a} e.

ἐν. δι^χσα. τύφθητι τυφθήτω.

δουι. τύφθητον τυφθήτων.

πλ. τύφθητε τυφθήτωσαν.

Αόριστος β. Непредѣльное ѣ е.

έν. οὐσίησα. τύπηθι τυκήτω.

δου. τύπητον τυπήτων.

πλ. τύπητε τυπήτωσαν.

Ευκτικής

/716/

ΕΥΚΤΙΚΗΣ. ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Молѣтвен'наго. страдѣтел'наго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός. Настоѣщее, ѣ мимоще^дшее. да

έν. Τυπτοίμην τύπτοιо τυπτοιτο. διύσα.

δου. τυπτόιμεθον τυπτοισθον /τυπτ/οίσθην

πλ. τυπτόιμεθα τυπτοισθε τυπτοιντο.

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος. Протажен'ное, ѣ пре-
соврѣше. оіе^н бы^х.

έν. τετυμμένος εἶην εἶης εἶη.

δου. τετυμμένω εἶητον εἶήτην.

π. τετυμμένοι εἶημεν εἶητε εἶησαν.

Αόριστος α. Непредѣл, ѣ е. да бы^х би^лса.

έν. τυφθείην τυφθείης τυφθείη

δου. τυφθείητον τυφθειήτην

πλ. τυφθείημεν τυφθείητε τυφθείησαν

Αόριστος β. Непредѣл. ѣ е. да бы^х би^хса.

έν. τυπείην τυπείης τυπείη

δου. τυπείητον τυπειήτην

πλ. τυπείημεν τυπείητε τυπείησαν.

Μέλλων α. Будыщее ѣ е. да оуби^юса.

έν. τυφθησοίμην τυφθήσοιο τυφθήσοιτο

δουικά

δ. τυφθησοίμεθον τυφθήσοισθον /τυφθησ/οίσθην

π. τυφθησοίμεθα τ/υ/φθήσοισθε τυφθήσοιντο.

/72/

Μέλλων β. Будыщее ѣ е. да оуби^юса.

έν. τυπησοίμην τυπήσοιο τυπήσοιτο

δ. τυπησοίμεθον τυπήσοισθον /τυπησ/οίσθην

π. τυπησοίμεθα τυπήσοισθε /τυп/ήσοιντο.

Μετ' ὀλίγον μέλλον. По малѣ бывѣюще, да бѣтиса ѣмамъ.

έν. τετυφοίμην τετύφοιο τετύφοιτο

δ. τετυφοίμεθον τετύφοισθον /τετυφ/οίσθην

π. τετυφοίμεθα τετύφοισθε τετύφουντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗτικῆς. Под'чйн'наго страд́ателнаго.

Ενεστῶς, καὶ Παρατατικὸς. Настоя́щее, ѡ̄ мимоше́д.

аще бѣ́юса.

έν. ἐάν τύπτωμαι τύπτη τύπτηται

δου. ἐάν τυπτώμεθον τύπτησθον /τ/τύπτησθον

π. ἐάν τυπτώμεθα τύπτησθε τύπτωνται.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος. Протаже́н'ное ѡ̄
пресовер. аще о́ѣе^н бы^х.

έν. ἐάν τετυμμένος ὦ ἦς ἦ

δουικά.

/726/

δου. ἐάν τετυμμένω ἦτον ἦτον

π. ἐάν τετυμμένοι ὦμεν ἦτε ὦσι.

Αδρι. α. Непредѣ́л. а̄ е. аще оубѣ́юса.

έν. ἐάν τυφθῶ τυφθῆς τυφθῆ

δου. ἐάν τυφθῆτον τυφθῆτον

π. ἐάν τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσι

Αδριστος β. Непредѣ́л. в̄ е. аще оубѣ́юса.

έν. ἐάν τυπῶ τυπῆς τυπῆ

δου. ἐάν τυπῆτον τυπῆτον

πλ. ἐάν τυπῶμεν τυπῆτε τυπῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗτικῆς. Необ́авнаго страд́ателнаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατικὸς τύπτεσθαι.

Настоя́щее ѡ̄ мимоше^дшее. бѣ́тиса.

Παρακ. καὶ ὑπερσυν. τετύφθαι

Протаже. ѡ̄ пресоверше. бива́тиса

Αδριστος α. τυφθῆναι. Непредѣ́льное а̄ е. бѣ́тиса.

Αδρι. β. Непредѣ́л. в̄ е. бити^с τυπῆναι.

Μέλλων α. τυφθήσεσθαι. Буд́ущее а̄ е. битиса хотѣ́ти

Μέλ. β. буд́ущ. в̄ е. ѡ̄битиса τυπήσεσθαι

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По ма́лѣ быва́ющее. бѣ́тиса ѡ̄мамь.

τετύψεσθαι.

/73/

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Прича́стїе страд́ателнаго.

Ενεστῶς καὶ Παρατατικὸς. Настоя́щее, ѡ̄ мимоше^дш. бѣ́емый.

ὁ τυπτόμενος τοῦ τυπτομένου.

ἡ τυπτομένη τῆς τυπτομένης

τὸ τυπτόμενον τοῦ τυπτομένου.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное ѣ
пресовершѣ. бїѣнн'ный(!)

ὁ τετυμμένος τῶυ τετυμμένου
ἡ τετυμμένη τῆς τετυμμένης
τὸ τετυμμένον τῶυ τετυμμένου

Αόρι. α. Непредѣл. ѣ е. бївнѣса.
ὁ τυφθεῖς τοῦ τυφθέντος
ἡ τυφθεῖσα τῆς τυφθείσης
τὸ τυφθέν τῶυ τυφθέντος

Αόριστος β. Непредѣл. ѣ е. бївнѣса.
ὁ τυπεῖς τοῦ τυπέντος
ἡ τυπεῖσα τῆς τυπείσης
τὸ τυπέν τοῦ τυπέντος

Μέλλων α. Будущее ѣ е. οὐβινάемый
ὁ τυφθησόμενος τοῦ τυφθησομένου
ἡ τυφθησομένη τῆς τυφθησομένης
τὸ τυφθησόμενον τῶυ τυφθησομένου

ἡ τυφθη-

/736/

Μέλλων β. Будущее ѣ е. οὐβινάемый
ὁ τυπησόμενος τοῦ τυπησομένου
ἡ τυπησομένη τῆς τυπησομένης
τὸ τυπησόμενον τοῦ τυπησομένου

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бивающее,
οὐβιένъ бїти ѣмамъ.

ὁ τετυψόμενος τῶυ τετυφομένου
ἡ τετυφομένη τῆς τετυφομένης
τὸ τετυψόμενον τῶυ τετυφομένου

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ Μέσης.

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же среднаго.
Ενεστώς. Настоящее, бїѣса.

έν. Τύπτομαι τύπτη τύπτεται
δυι. τυπτόμεθον τύπτεσθον τύπτεσθον
π. τυπτόμεθα τύπτεσθε τύπτονται.

Παρατατικός. Мимошедшее, бн^хса.
ένικα.

έν. έτυπτόμην	έτύπτου	έτύπτετο
δυι. έτυπτόμεθον	έτύπτεσθον	/έτυ/πτέσθην
π. έτυπτόμεθα	έτύπτεσθε	έτύπτοντο

Παρακείμενος.	Протаженое.	δια ^χ σα.
έν. τέτυπα	τέτυπας.	τέτυπε
δυι.	τετύπατον	τετύπατον
π. τετύπαμεν	τετύπατε	τετύπασι.

Υπερσυντέλικος.	Пресоверше.	οϊλα ^χ .
έν. έτετύπειν	έτετύπεις	έτετύπει
δυι.	έτετύπειτον	έτετυπείτην
π. έτετύπειμεν	έτετύπειτε	έτετύπεισαν

Αόριστος α.	Непредѣльное ã e.	οι ^χ .
έν. έτυψάμην	έτύψω	έτύψατο
δ. έτυψάμεθον	έτύψασθον	έτυψάσθην
π. έτυψάμεθα	έτύψασθε	έτύψαντο.

Αόριστος β.	Непредѣльное ð e.	οϊχ ^χ .
έν. έτυπόμην	έτύπου	έτύπετο
δυι. έτυπόμεθον	έτύπεσθον	έτυπέσθην
π. έτυπόμεθα	έτύπεσθε	έτύποντο.

Μέλλων α.	будущее ã e.	οίτι ήμα ^μ .
έν. τύφομαι	τύψη	τύφεται
δυι. τυφόμεθον	τύψεσθον	τύψεσθον
π. τυφόμεθα	τύψεσθε	τύφονται.

pð

μέλλων

/746/

Μέλλων β.	будущее ð e.	οίτι хош ^υ .
έν. τυπούμαι	τυπή	τυπεϊται
δ. τυπούμεθον	τυπεϊσθον	τυπεϊσθον
π. τυπούμεθα	τυπεϊσθε	τυπῶνται

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ	Повелительнаго. сред'наго.	
Ενεστώς, καί Παρατατικός.	Настоящее, ή мимощедшее.	
ένικά. δίησα.	τύπτου	τυπτέσθω.
δυικά.	τύπτεσθον	τυπτέσθων.
πληθυν.	τύπτεσθε	τυπτέσθωσαν.

Παρακείμενος, καί ύπερσυντέλικος. Протажэн'ное, ή пресовершен'ное.

έν.	οήΐσα.	τέτυπε	τετυπέτω.
δυι.		τετύπετον	τετυπέτων.
πλ.		τετύπετε	τετυπέτωσαν

Αόριστος α. Непредѣльное ã e.

έν.	οήΐ.	τύψαι	τυψάσθω.
δυι.		τύψασθον	τυψάσθων
π.		τύψασθε	τυψάσθωσαν.

Αόριστος β. Непредѣльное ã e.

έν.	ποβίΐ.	τυποῦ	τυπέσθω.	ένικά
δυι.		τύπεσθον	τυπέσθων.	/75/
πλ.		τύπεσθε	τυπέσθωσαν.	

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ. Молитвеннаго среднаго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός. Настоящее, и мимошедшее.

δα οίΐσα.

έν.	τυπτόιμην	τύπτοιо	τύπτοιτο.
δυι.	τυπτόιμεθον	τύπτοισθον	/τυпт/οίσθην
πλ.	τυπτόιμεθα	τύπτοισθε	τύπτοιντο.

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος. Протажэн'ное, и пресовръше. да бых оиа^{л̃}.

έν.	τετύποιμι	τετύποις	τετύποι
δυι.		τετύποιτον	τετυπόιτην
π.	τετύποιμεν	τετύποιτε	τετύποιεν.

Αόριστος α. Непредѣл, ã e. да бых би^{л̃}.

έν.	τυφαίμην	τύψαιо	τύψαιτο
δυι.	τυφαίμεθον	τύψαισθον	τυψαίσθην
π.	τυφαίμεθα	τύψαισθε	τύψαιντο.

Αόριστος β. Непредѣл. ѿ e. да бых би^{л̃}.

έν.	τυποίμην	τύποιо	τύποιто	δυικά
δυι.	τυποίμεθον	τύποισθον	τυποίσθην	/756/
π.	τυποίμεθα	τύποισθε	τύποιντο.	

Μέλλων α. Будущее ã e. да оуби^ю.

έν.	τυφοίμην	τύφοιο	τύφοιτο
δυι.	τυφοίμεθον	τύφοισθον	τυφοίσθην
π.	τυφοίμεθα	τύφοισθε	τύφοιντο.

Μέλλων β.	будущее	ῥ ε.	дὰ οὐβιῶ.
έν.	τυποίμην	τυποῖο	τυποῖτο
δυι.	τυποίμεθον	τυποῖσθον	τυποῖσθην
π.	τυποίμεθα	τυποῖσθε	τυποῖντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Под'чйн'наго срѣднаго.

Ενεστώς, καὶ Παρατατικός. Настоящее, ἢ мимощѣд.

аще бїѡ.

έν.	ἐάν τύπτωμαι	τύπη	τύπτηται
δυι.	ἐάν τυπτώμεθον	τύπησθον	/τ/ύπτησθον
π.	ἐάν τυπτώμεθα	τύπεσθε	τύπτωνται.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное ἢ

пресовер.

аще бїе^н бм^х.

έν.	ἐάν τετύπω	τετύπης	τετύπη
δυι.	ἐάν	τετύπητον	τετύπητον
π.	/ἐάν/ τετύπωμεν	τετύπητε	τετύπωσι.

Αόριστος

/76/

Αόρι.	ά.	Непредѣл.	ã ε.	аще οὐбїѡса.
έν.	ἐάν τύψωμαι	τύψη		τύψεται
δυι.	ἐάν τυψώμεθον	τύψησθον		τύψησθον
π.	ἐάν τυψώμεθα	τύψησθε		τύψωνται.

Αόριστος β. Непредѣл. ῥ ε. аще οὐбѡса.

έν.	ἐάν τύπωμαι	τύπη	τύπηται
δυι.	ἐάν τυπώμεθον	τύπησθον	τύπησθον
πλ.	ἐάν τυπώμεθα	τύπησθε	τύπωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΜΕΣΗΣ Неодѣвнаго срѣднаго.

Ενεστώς καὶ παρατατικός τύπτεσθαι.

Настоящее ἢ мимощѣдше.

бїтиса.

Παρακ. καὶ ὑπερσυν. τετυπέναι

Протаже. ἢ пресоверше.

бивѣти.

Αόριστος ά. τύψασθαι. Непредѣльное ã ε. бїтиса.

Αόριστος β. τυπέσθαι. Непредѣльное. ῥ ε. бїтиса.

Μέλλων ά. τύψεσθαι. Будущее ã ε. οὐбїѣти ἢмамъ

Μέλλων β. τυπεῖσθαι. будущее. ῥ ε. οὐбїѣти хотѣти

Μετοχή

/766/

ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΣΗΣ. Причѣстїе срѣднаго.

Ενεστώς, καὶ παρατατικός. Настоящее ἢ мимощѣдше.

бїѣмый.

ὁ τυπτόμενος τοῦ τυπτομένου
 ἡ τυπτομένη τῆς τυπτομένης
 τὸ τυπτόμενον τῶν τυπτομένων

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажен'ное ἢ
 пресовершен'ное. бив'са

ὁ τετυπῶς τῶν τετυπότος
 ἡ τετυπυῖα τῆς τετυπυῖας
 τὸ τετυπός τοῦ τετυπότος.

Αδριστος ἄ. Непредѣльное а е. бивый.

ὁ τυψάμενος τοῦ τυψαμένου.
 ἡ τυψαμένη τῆς τυψαμένης.
 τὸ τυψάμενον τῶν τυψαμένων.

Αδριστος β. Непредѣльное в е. бивъ.

ὁ τυπόμενος τῶν τυπομένου.
 ἡ τυπομένη τῆς τυπομένης.
 τὸ τυπόμενον τοῦ τυπομένου.

Μέλλων ἄ. будущее а е. бити имѣвый.

ὁ τυψόμενος τοῦ τυψομένου.

ἡ τυψομένη

/77/

ἡ τυψομένη τῆς τυψομένης
 τὸ τυψόμενον τῶν τυψομένων.

Μέλλων β. будущее в е. бити хотѣй

ὁ τυπούμενος τοῦ τυπουμένου.
 ἡ τυπουμένη τῆς τυπουμένης
 τὸ τυπούμενον τῶν τυπουμένων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυν-
 τόνων κατὰ συναίρεσιν γίνεται. ὄιον, ἀπὸ τοῦ ποιέω, ποιῶ.
 Εἰσὶ δὲ καὶ τούτων αἱ συζυγαὶ τρεῖς. Ὡς ἡ πρώτη διὰ τῶν
 εω, προσφέρεται. ὄιον ποιέω, ὦ. καὶ ἐν τῇ παραληγοῦσῃ
 τῶν μέλλοντος, καὶ πάντων τῶν παρακειμένων. πλήν τῶν πα-
 ρατατικοῦ τὸ η ἔχει, ὄιον πεποίηκα, ἐπεποιήκειν. ἐ-
 πόησα, ποιήσω. πλήν τινῶν διὰ τοῦ εσω, τὸν μέλλοντα
 ποιούντων. ὄιον, τελῶ, τελέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. φρονῶ, φρο-
 νέσω, καὶ φρονήσω. καὶ τὰ λοιπὰ.

ὠблечѣн'ныя глѣ ωτ шѣстаго супрѣжества тажкооударѣн'ныхъ по
 стиснѣнїю с бивѣють

бывають. ἴακο, ω^τ творῦ, творῦ.

Сут же и сѣхъ супружествъ трѣ. Иѣ же пѣрвое нὰ εω, пронόсит-
са. ἴακο, творῦ. и въ предкончаемомъ будущаго и въ всѣхъ про-
тажѣн'ныхъ, крѣмъ мимошѣдшаго η, имѣють. ἴακο, твора^х, тво-
раа^х. сътворѣхъ, сътворῦ. крѣмъ нѣкихъ нὰ εσω, будущее тво-
ращихъ, ἴακο, кон'чаю, скон'чу. погублᾶю, погублῶ. мудръ-
ствῦю, мудръствовᾶти ἴμα^м и мудръствовᾶти буду. и прѣчаа.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ ἐνεργητικῆς.

Συζυγίας ἁ τῶν περισπομένων.

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА жѣ дѣлѣтел'наго.

Супружества ἄ го облечѣн'ныхъ.

Ἐνεστῶς χρόνος. Настоящее время творῦ

ἐν. Ποιῶ ὦ ποιέεις εἷς ποιέει εἷ

δυι. ποιέετον εἵτον ποιέετον εἵτον

π. ποιέομεν οὔμεν ποιέετε εἵτε ποιέουσι ποιοῦσι

Паратаτικὸς. Μιμοше^дшее. твори^х.^{Пара- /78/}

ἐν. ἐποίηον οὖν ἐποίηες εἷς ἐποίηε εἷ

δυι. ἐποιέετον εἵτον ἐποιεέτην εἵτην

π. ἐποιέομεν οὔμεν ἐποιέετε εἵτε ἐποίηον οὖν.

Παρακείμενος. Προταθένое. твора^х.

ἐν. πεποίηκα πεποίηκας πεποίηκε

δυι. πεποιήκατον ήκατον

π. πεποιήκαμεν πεποιήκατε πεποιήκασι.

ὑπερσυντέ. Пресове/р/шѣн'ное творраа^х.

ἐν. ἐπεποίηκιν ἐπεποίηκεις ἐπεποίηκει

δυι. ἐπεποιήκειτον ἐπεποιηκείτην

π. ἐπεποιήκειμεν ἐπεποιήκειτε ἐπεποιήκεισαν.

Ἀόριστος ἁ. Непредѣлное ἄ е. сотвори^х.

ἐν. ἐποίησα ἐποίησας ἐποίησε

δυι. ἐποίησατον ἐποίησάτην

π. ἐποίησαμεν ἐποίησατε ἐποίησαν.

Μέλλων ἁ. будущее ἄ е. сътворῦ.

ἐν. ποιήσω ποιήσεις ποιήσει

δυι. ποιήσετον ποιήσετον

π. ποιήσομεν ποιήσετε ποιήσουσι

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Повелѣтельнаго дѣлѣтельнаго.
 Ενεστώς. καὶ παρατατικός. Настоящее. ѣ мимошедшее. творѣ
 ἔν. ποιέε ει ποιέετω είτω
 δυι. ποιέετον εἶτον ποιεέτων είτων
 πλ. ποιέετε εἶτε ποιεέτωσαν είτωσαν

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное ѣ
 пресовершеное. творѣ.

ἔν. πεποίηκε πεποιηκέτω
 δυι. πεποίηκετον πεποιηκέτων.
 π. πεποίηκετε πεποιηκέτωσαν.

Αόριστος ά. Непредѣльное ѣ е. сотвори
 ἔν. ποιησον ποιησάτω
 δυι. ποιήσατον ποιησάτων
 πλ. ποιήσατε ποιησάτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ Моли́твен'наго дѣлѣтельнаго.
 Ενεστώς καὶ παρατατικός. Настоящее ѣ
 мимошедшее. дѣ творѣ
 ἔν. ποιέοιμι διμι ποιέοις δις ποιέω δι
 δυι. ποιέοιτον οἶτον ποιεδιτην οἶτην
 πλ. ποιέοιμεν οἶμεν ποιέοιτε οἶτε ποιέοιεν οἶεν.
 πληθυν.
 /79/

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное,
 ѣ пресоврѣш. дѣ бы твора^х

ἔν. πεποιήκοιμι πεποιήκοις πεποιήκοι
 δυι. πεποιήκοιτον πεποιηκοίτην
 π. πεποιήκοιμεν πεποιήκοιτε πεποιήκοιεν.

Αόριστος ά. Непредѣльное ѣ е. сотвори^х.
 ἔν. ποιήσαιμι ποιήσαις ποιήσαι
 δυι. ποιήσαιτον ποιησαίτην
 π. ποιήσαιμεν ποιήσαιτε ποιήσαιεν.

Μέλλων ά. будущее ѣ е. сотворѣ.
 ἔν. ποιήσοιμι ποιήσοις ποιήσοι
 δυι. ποιήσοιτον ποιησοίτην
 π. ποιήσοιμεν ποιήσοιτε ποιήσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡγητικῆς. Под'чин'наго дѣл'ател'наго.
 Ενεστώς, καί Παρατατικός. Настоящее, ἢ мимосѣ. ἄще твору.
 ἔν. ἔάν ποιέω ὦ ποιέης ἦς ποιέη ἦ
 δυι. ἔάν ποιέητον ἦτον ποιέητον ἦτον
 πληθυν.
 /796/

π. ἔάν ποιέωμεν ὦμεν. ποιέητε ἦτε ποιέωσι ὦσι.

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος. Протажѣн'ное,
 ἢ пресъвер. ἄще твора^x

ἔν. ἔάν πεποιήκω πεποιήκεις πεποιήκει
 δυι. ἔάν πεποιήκητον πεποιήκητον
 π. /ἔάν/ πεποιήκωμεν πεποιήκητε πεποιήκωσι.

Αόρι. ά. Непредѣл. ā e. ἄще сотвору.
 ἔν. ἔάν ποιήσω ποιήσης ποιήση
 δυι. ἔάν ποιήσητον ποιήσητον
 π. ἔάν ποιήσωμεν ποιήσητε ποιήσωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝΕΡγητικῆς. Необ'внаго дѣл'ател'наго.
 Ενεστώς καί παρατατικός ποιέειν εἶν
 Настоящее ἢ мимосѣ^dшее. творίτι

Παρακει. καί ὑπερσυν. πεποιημένα
 Протаже. ἢ пресоверше. творіти.

Αόριστος ά. ποιῆσαι Непредѣл'ное ā e. сотворіти
 Μέλλων ά. ποιήσειν. Будущее ā e. сотворіти

Μετοχή
 /80/

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Прич'стіе дѣл'ател'наго.

Ενεστώς, καί παρατατικός. Настоящее ἢ
 мимосѣ^dшее. твора́й.

ὁ ποιέων ὦν τῶν ποιέοντος οὔντος
 ἡ ποιέουσα οὔσα τῆς ποιεύσης ούσης
 τό ποιέον οὔν τοῦ ποιέοντος οὔντος.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн'ное ἢ пресовер. творівый.

ὁ πεποιηκώς τῶν πεποιηκότος
 ἡ πεποιηκυῖα τῆς πεποιηκυῖας
 τό πεποιηκός τῶν πεποιηκότος.

Αόριστος ά. Непредѣл'ное ā e. сотворъ.
 ὁ ποιήσας τῶν ποιήσαντος

ἡ ποιήσασα τῆς ποιησάσης
τό ποιῆσαν τῶ ποιησάντος.

Μέλλων α. Будущее ã e. сотворívый

ὁ ποιήσων τῶ ποιήσοντος
ἡ ποιήσουσα τῆς ποιησούσης
τό ποιῆσον τῶ ποιήσοντος

Ρῆμα /806/

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ Παθητικῆς.
ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВІТЕЛНАГО ЗАЛОГА же с/т/радáтелнаго.

Ενεστώς. Настоящее, твору́са.

έν. ποιέομαι οὔμαι ποιέη ἢ ποιέεται εἴται
δυι. ποιεόμεθον ούμεθον ποιέεσθον εἴσθον ποιέεσθον εἴσθον
π. ποιεόμεθα ούμεθα ποιέεσθε εἴσθε ποιέονται δυνται.

Παρατατικός. Мимоше^дшее, твори^хса

έν. έποιεόμην ούμην έπισιέου οὔ έποιέετο έποιεἴτο
δυι. έποιεόμεθον ούμεθον έποιέεσθον εἴσθον έποιεέσθην
είσθην

π. έποιεόμεθα ούμεθα έποιέεσθε εἴσθε έποιέοντο δυντο

Παρακειμενος. Протажé. твора^хса.

έν. πεποιήμαι πεποί/η/σαι πεποιήται
δυι. πεποιήμεθον πεποίησθον οίησθον
π. πεποιήμεθα πεποίησθε πεποιήντο
Υπερσυν-

/81/

Υπερσυντέ. Пресоверше́. твора^х.

έν. έπεποιήμην έπεποίησο έπεποίητο
δυι. έπεποιήμεθον έπεποίησθον ήσθην
π. έπεποιήμεθα έπεποίησθε έπεποίηντο

Αόριστος ά. Непредѣл. ã e. сотворе^н бы^х.

έν. έποιήθην έποιήθης έποιήθη
δυι. έποιήθητον έποιήθητην
π. έποιήθημεν έποιήθητε έποιήθησαν

Μέλλων ά. будущее ã e. сотвору́са.

έν. ποιηθήσομαι ποιηθήση ποιηθήσεται
δ. ποιηθηοόμεθον ποιηθήσεσθον ήοεσθον
π. ποιηθησοόμεθα ποιηθήσεσθε ποιηθήσονται.

Μετ' όλίγον μέλλων. По малѣ бывáющее. творíтиса ймамъ.

έν. πεποιήσομαι πεποιήση πεποιήσεται
 δυι. πεποιησόμεθον πεποιήσεσθον πεποιήσεσθον
 π. πεποιησόμεθα πεποιήσεσθε πεποιήσονται
 τ προστακτικῆς

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑθητικῆς. Повелίтелнаго страдáтелнаго. /816/

Ενεστῶς, καί Παρατατικῶς. Настоáщее, ἢ
 мимоше^Δшее. творίса.

έν. ποιέου οὔ ποιέεσθω εἰσθω
 δυι. ποιέεσθον εἶσθον ποιέεσθων εἰσθων
 πλ. ποιέεσθε εἶσθε ποιέεσθωσαν εἰσθωσαν.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος. Протажέν'ное
 и пресоверше. сотвори́са

έν. πεποίησο πεποιήσθω
 δυι. πεποίησθον πεποιήσθων
 πλ. πεποίησθε πεποιήσθωσαν

Αόριστος, á. Непредѣ. ã е. сотвори́са

έν. ποιήθητι ποιηθήτωσαν
 δυι. ποιήθητον ποιηθήτων
 πλ. ποιήθητε ποιηθήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚῆς. Молíтвен'наго страдáтелнаго.
 Ενεστῶς καί Παρατατικῶς. Настоáщее, ἢ мимоше. да створу́са.

έν. ποιεοίμην δίμην ποιέοιο διο ποιέοιτο ποιδοιτο
 /82/

δυι. ποιεοίμεθον δίμεθον ποιέοισθον διοσθον ποιεοίσθην
 διοσθην

π. ποιεοίμεθα δίμεθα ποιέοισθε διοσθε ποιέοιντο διοιντο

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

протажέν'ное ἢ пресовер. да сотворе^ἦ бы^х.

έν. πεποιήμην πεποιῆο πεποιῆτο.
 δ. πεποιήμεθον πεποιῆσθον πεποιήσθην
 π. πεποιήμεθα πεποιῆσθε πεποιήντο

Αόριστος á. Непредѣ, ã е. да бы^х сотвори́^л.

έν. ποιηθείην ποιηθείης ποιηθείη
 δυι. ποιηθείητον ποιηθείητων ποιηθειήτην
 π. ποιηθείημεν ποιηθείητε ποιηθείησαν

Μέλλων á. будущее ã е. да створу́са.

έν. ποιηθησόμεην ποιηθήσοιο ποιηθήσοιτο
 δ. ποιηθησόμεθον ποιηθήσοισθον ποιηθησόμεσθην
 πλ. ποιηθησόμεθα ποιηθήσοισθε ποιηθήσονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бвв́ающее.

да сотворѣтиса ѿмамъ.

έν. πεποιησόμεην πεποιησόιο (!) πεποιήσοιτο
 δυι. πεποιησόμεθον πεποιήσοισθον πεποιησόμεσθην πλ.
 /826/

π. πεποιησόμεθα πεποιήσοισθε πεποιήσονται.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗτικῆς. Подчѣн'наго страд́ателнаго.

Ενεστῶς, καί παρατατικός. Насто́ащее ѿ

мимоше́.

ѣще твору́са

έν. ἐάν ποιέωμαι ὦμαι ποιέη ποιῆ ποιέηται ποιῆται

δυι. ἐάν ποιέώμεθον ὠμεθον ποιέησθον ῆσθον ποιέησθον
 ποιῆσθον

π. ἐάν ποιεώμεθα ὠμεθα ποιέησθε ποιῆσθε ποιέωνται ὦνται.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος. Протаже́н'.

ѿ пресовер.

ѣще сотвору́са.

έν. ἐάν πεποιῶμαι πεποιῆ πεποιῆται

δυι. πεποιώμεθον πεποιῆσθον ῆσθον

π. πεποιώμεθα πεποιῆσθε πεποιῶνται

Αόρι. ά. Непредѣл. ѿ е. ѣще сотвору́са

έν. ἐάν ποιηθῶ ποιηθῆς ποιηθῆ

δυι. ἐάν ποιηθῶμεθον ποιηθῆτον ποιηθῆτον

π. ἐάν ποιηθῶμεν ποιηθῆτε ποιηθῶσι

Απαρεμ-

/83/

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗτικῆς. Необ́авнаго страд́ателнаго.

Ενεστῶς καί παρατατικός ποιέεσθαι εἶσθαι

Насто́ащее ѿ мимоше́.

творѣтиса.

Παρακει. καί ὑπερσυν. πεποιεῖσθαι

Протаже. и пресоверше.

творѣтиса.

Αόριστος ά. ποιηθῆναι Непредѣльное ѿ е. сотварѣтиса

Μέλλων ά. ποιηθήσεσθαι Будущее ѿ е. сотворѣтиса

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бвв́ающее. сотворѣтиса ѿма^М.

πεποιήσεσθαι

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Прича́стїе страд́ателнаго.

Ενεστώς, καί παρατατικός. Настоящее и

		μιμοσέ.	творимый.
ὁ ποιεόμενος	ούμενος	τῶν ποιεομένου	ποιουμένου.
ἡ ποιεομένη	ουμένη	τῆς ποιεομένης	ουμένης
τὸ ποιεόμενον	ούμενον	τῶν ποιεομένου	ουμένου.

παρακεί-

/836/

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος.

	Протажэн'ное, и пресъвер.	творённый.
ὁ πεπονημένος	τῶν πεπονημένου	
ἡ πεπονημένη	τῆς πεπονημένης	
τὸ πεπονημένον	τῶν πεπονημένου.	

Αόρι.	ά.	Непредѣл. ѣ е.	сотворивыйсѧ.
ὁ ποιηθείς		τῶν ποιηθέντος	
ἡ ποιηθεῖσα		τῆς ποιηθείσης	
τὸ ποιηθέν		τῶν ποιηθέντος.	

Μέλλων	ά.	будущее	ѣ е.	сътваряемый
ὁ ποιηθησόμενος		τῶν ποιηθησομένου		
ἡ ποιηθησομένη		τῆς ποιηθησομένης		
τὸ ποιηθησόμενον		τῶν ποιηθησομένου.		

Μετ' ὀλίγον μέλλων.	По малѣ будящее.	творящій.
ὁ πεπονησόμενος	τῶν πεπονησομένου	
ἡ πεπονησομένη	τῆς πεπονησομένης	
τὸ πεπονησόμενον	τῶν πεπονησομένου.	

РЪМА, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ Μέσης.

Глаголь, /84/

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же средняго.

Ενεστώς.	Настоящее,	творюсѧ.	
έν. ποιέομαι	οὔμαι ποιέη ἢ ποιέεται	εἶται	
δυι. ποιεόμεθον	ούμεθον ποιέεσθον	εἶσθον ποιέεσθον	εἶσθον
π. ποιεόμεθα	ούμεθα ποιέεσθε	εἶσθε ποιέονται	δυνται.

Παρατατικός.	Мимосе ^д шее,	твори ^х сѧ	
έν. ἐποιεόμην	ούμην ἐποιέου οὔ ἐποιέετο	ἐποιεῖτο	
δυι. ἐποιεόμεθον	ούμεθον ἐποιέεσθον	εἶσθον ἐποιεέσθην	
		εἶσθην	
π. ἐποιεόμεθα	ούμεθα ἐποιέεσθε	εἶσθε ἐποιέοντο	δυντο.
Αόριστος	ά. Непредѣльное	ѣ е. сотвори ^х .	

έν.	ἐποιησάμην	ἐποιήσω	ἐποιήσατο
δυι.	ἐποιησάμεθον	ἐποιήσασθον	σάσθην
π.	ἐποιησάμεθα	ἐποιήσασθε	ἐποιήσαντο

Μέλλων ά. будуще ã е. сотворѹ.

έν.	ποιήσομαι	ποιήση	ποιήσεται
δυι.	ποιησόμεθον	ποιήσεσθον	ποιήσεσθον
π.	ποιησόμεθα	ποιήσεσθε	ποιήσονται.

προστακτικῆς
/846/

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Повелительнаго среднаго.

Ενεστώς. καί παρατατικός. Настоящее. ѿ

мимошедшее. творѹ

έν.	ποιέου	ποιου̃	ποιεέσθω	εἶσθω
δυι.	ποιέεσθον	εἶσθον	ποιεέσθων	εἶσθων
π.	ποιέεσθε	εἶσθε	ποιεέσθωσαν	εἶσθωσαν.

Αόριστος ά. Непредѣльное ã е. сотвори̃

έν.	ποίησαι	ποιησάσθω
δυι.	ποιήσασθον	ποιησάσθων
π.	ποιήσασθε	ποιησάσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ. Молитвен'наго среднаго.

Ενεστώς καί παρατατικός. Настоящее ѿ мимошедшее. да творѹ

έν.	ποιεοίμην	οίμην	ποιέοιο	διο	ποιέοιτο	ποιδιτο
δυι.	ποιεοίμεθον	οίμεθον	ποιέοισθον	δισθον	ποιεοίσθην	οίσθην

π. ποιεοίμεθα οίμεθα ποιέοισθε δισθε ποιέοιντο οἴντο.

Αόριστος

/85/

Αόρι.	ά.	Непредѣльное ã е. да бы ^х сотвори̃ ^{л̃}	
έν.	πο/ι/ησαίμην	ποιήσαιο	ποιήσαιτο
δυι.	πσησαίμεθον	ποιήσαισθον	σαίσθην
π.	πσησαίμεθα	ποιήσαισθε	ποιήσαιντο

Μέλλων ά. Будуще ã е. да сотворѹ.

έν.	ποιησοίμην	ποιήσοιο	ποιήσοιτο
δυι.	ποιησοίμεθον	ποιήσοισθον	σοίσθην
π.	ποιησοίμεθα	ποιήσοισθε	ποιήσοιντο

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Под'чин'наго среднаго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός. Настоящее, ѿ мимоше. аще творѹ.

έν. ἐάν ποιέωμαι ὡμαι ποιέη ἢ ποιέηται ἦται
 δυι. ἐάν ποιεώμεθον ὡμεθον ποιέησθον ἦσθον ποιέησθον
 ἦσθον

π. ποιεώμεθα ὡμεθα ποιέησθε ἦσθε ποιέωνται ὦνται.

Αόριστος ἄ. Непредѣл. ѣ е. ἄще сотворѹ

έν. ἐάν ποιήσωμαι ποιήση ποιήσεται

δυι. ποιησώμεθον ποιήσησθον ἦσησθον

π. ποιησώμεθα ποιήσησθε ποιήσωνται

у

Απαρεμ-

/856/

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΜΕΣΗΣ Необáвнаго срéднаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατικός ποιέεσθαι εἶσθαι

Настоáщее ἢ мимоше^дшее творíтиса

Αόριστος ἄ. ποιήσασθαι Непредѣл'ное ѣ е. сотворíтиса

Μέλλων ἄ. ποιήσεσθαι будúщее ѣ е. сотворíтиса.

ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΣΗΣ. Причáстíе срéднаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατικός. Настоáщее ἢ мимоше^дшее творíмый

ὁ ποιεόμενος ούμενος τῶυ ποιεομένου ουμένου

ἡ ποιεομένη ουμένη τῆς ποιεομένης μένης

τό ποιεόμενον ούμενον τῶυ ποιεομένου ουμένου.

Αόριστος ἄ. Непредѣл. ѣ е. сотворíвъ.

ὁ ποιησάμενος τῶυ ποιησαμένου

ἡ ποιησαμένη τῆς ποιησαμένης

τό ποιησάμενον τοῦ ποιησαμένου.

Μέλλων ἄ. будúщее ѣ е. сотворíвъй.

ὁ ποιησόμενος τοῦ ποιησομένου

ἡ ποιησομένη τῆς ποιησομένης

τό ποιησόμενον τοῦ ποιησομένου.

/86/

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΣΥΖΥΓΙΑΣ τῶν περισπωμένων.

Δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων (!) διὰ τοῦ αω προφέ-
 ρεται. ὄιον, βοάω, βοῶ. δράω, ῶ. καὶ ἐν τῇ παραληγούση
 τοῦ μέλλοντος τὸ η. ἢ τὸ α ἔχει. ὄιον, βοήσω. δράσω.

ὦ ВТОРОМЪ СОУПРОУжествѣ облечѣн'ныхъ.

Второе супружество облечѣн'ныхъ на αω проно́сится. Ἰáκο,
 вопі̀à вопі̀ò. чин̀à чин̀ò. ἢ во пре^дпоследнѣмъ будúщаго η ἢлῖ
 α ἦмáть. Ἰáκο, возопі́ю о́учинò.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΑΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ ἐνεργητικῆς.

έν. βεβόηκε βεβοηκέτω
 δυι. βεβοήκετον βεβοηκέτων.
 πλ. βεβοήκετε βεβοηκέτωσαν.

Αόριστος ά. Непредѣ. ѣ е. возопіѣ.
 έν. βόησον βοησάτω
 δυι. βοήσατον βοησάτων
 πλ. βοήσατε βοησάτωσαν

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΓΡΗτικῆς. (!) Молітвен'наго дѣлѣтелнаго.
 Ενεστῶς καί παρατατικός.Настоѣщее ή μιμοше^дшее.дѣ вопію.
 έν. βοάοιμι ψμι βοάοις ψς βοάοι ψ
 δυι. βοάοιτον ψτον βοαιοίτην ψτην
 π. βοάοιμεν ψμεν βοάοιτε ψτε βοάοιεν ψεν

/876/

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн'ное, ή пресовръш. дѣ бы вопіа^х
 έν. βεβοήκοιμι βεβοήκοις βεβοήκοι
 δυι. βεβοήκοιτον βεβοηκοίτην
 π. βεβοήκοιμεν βεβοήκοιτε βεβοήκοιεν

Αόριστος ά. Непредѣл. ѣ е. дѣ бы вопи^х.
 έν. βοήσαιμι βοήσαις βοήσαι
 δυι. βοήσαιτον βοήσαιτήν (!)
 π. βοήσαιμεν βοήσαιτε βοήσαιεν.

Μέλλων ά. будуще ѣ е. дѣ возопію.
 έν. βοήσοιμι βοήσοις βοήσοι
 δυι. βοήσοιτον βοησοίτην
 π. βοήσοιμεν βοήσοιτε βοήσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡγητικῆς. Подчѣн'наго дѣлѣтелнаго.
 Ενεστῶς. καί παρατατικός.Настоѣщее.ή μιμοше.ѣще вопію
 έν. εάν βοάω ω βοάης ςς βοάη ѣ
 δυι. εάν βοάητον ѣτον βοάητον ѣτον
 π. εάν βοάωμεν ωμεν βοάητε ѣτε βοάωσι ωσι

παρακεί-(!)

/88/

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн'ное ή пресовер. ѣще возопію
 έν. εάν βεβοήκω βεβοήκησ βεβοήκη
 δυι. εάν βεβοήκητον βεβοήκητον
 π. βεβοήκωμεν βεβοήκητε βεβοήκωσι.

π. ἐβοαόμεθα ὠμεθα ἐβοάεσθε ἄσθε ἐβοάοντο ὦντο

Παρακείμενος Протажѣн'ное βοπί^Δ^Χ.

ἐν. βεβόημαι βεβόησαι βεβόηται
 δυι. βεβοήμεθον βεβόησθον βεβόησθον
 π. βεβοήμεθα βεβόησθε βεβόηνται.

ὑπερσυντέ. Пресоверше. βοπί^Δ^Α^Χ.

ἐν. ἐβεβοήμην ἐβεβόησο ἐβεβόητο
 δ. ἐβεβοήμεθον ἐβεβόησθον ἐβεβοήσθην
 π. ἐβεβοήμεθα ἐβεβόησθε ἐβεβόηντο

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ἄ е. возопѣхъ.

ἐν. ἐβοήθην ἐβοήθης ἐβοήθη
 δυι. ἐβοήθητον ἐβοήθητην
 π. ἐβοήθημεν ἐβοήθητε ἐβοήθησαν

Μέλλων ἄ. будущее ἄ е. возопію.

ἐν. βοηθήσομαι βοηθήση βοηθήσεται
 δ. βοηθησόμεθον βοηθήσεσθον ήσεσθον
 π. βοηθησόμεθα βοηθήσεσθε βοηθήσονται

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бнвѣющее. βοπίти ἦμα^Μ.

у

ἐνικά

/896/

ἐν. βεβοήσομαι βεβοήση βεβοήσεται.
 δυι. βεβοησόμεθον βεβοήσεσθον ήσεσθον
 π. βεβοησόμεθα βεβοήσεσθε βεβοήσο/ν/ται

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑθητικῆς. Повелітелнаго страдѣтелнаго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός. Настоѣщее, ἢ мнмоше^Δшее. βοπίѣ.

ἐν. βοάου βοῶ βοάεσθω βοάσθω
 δυ. βοάεσθον ἄσθον βοάεσθων άσθων.
 π. βοάεσθε ἄσθε βοάεσθωσαν άσθωσαν.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн'ное ἢ пресоверше. возопіѣ.

ἐν. βεβόησο βεβοήσθω
 δυ. βεβόησθον βεβοήσθων
 πλ. βεβόησθε βεβοήσθωσαν

Αόριστος. ἄ. Непредѣл. ἄ е. возопіѣ.

ἐν. βοήθητι βοηθήτω
 δ. βοήθητον βοηθήτων

π. βοήθητε βοηθήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Молітвен'наго страдательнаго.

Ενεστώς καί παρατατικός.

Насто-

/90/

Насто́щее и́ мимосе́дшее. да́ вопію́
 έν.βοαοίμην ὦμην βοάοιο ὦο βοάοιτο ὦτο
 δ. βοαοίμεθον ὦμεθον βοάοισθον ὦσθον βοαοίσθην ὦσθην
 π. βοαοίμεθα ὦμεθα βοάοισθε ὦσθε βοάοιντο βοῶντο

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος.

Протаже́н'ное, и́ пресе́вер. да́ вопіа́х.
 έν. βεβοήμην βεβοῆο βεβοῆτο
 δυι. βεβοήμεθον βεβοῆσθον βεβοήσθην
 πλ. βεβοήμεθα βεβοῆσθε βεβοῆντο.

Αόρι. ά. Непредѣл. а̃ е. да́ возопію́.
 έν. βοηθείην βοηθείης βοηθείη
 δυι. βοηθείητων βοηθειήτην
 πλ. βοηθείημεν βοηθείητε βοηθείησαν.

Μέλλων ά. будуще а̃ е. да́ возопію́.
 έν. βοηθησοίμην βοηθήσοιο βοηθήσοιτο
 δ. βοηθησοίμεθον βοηθήσοισθον σοίσθην
 π. βοηθησοίμεθα βοηθήσοισθε θήσοιντο.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ́ двѣающе да́ вопіти ѱма^М.
 έν. βεβοησοίμην βεβοήσοιο βεβοήσοιτο
 δ. βεβοησοίμεθον βεβοήσοισθον σοίσθην
 πλ. βεβοησοίμεθα βεβοήσοισθε πληθυσ

/906/

π. βεβοησοίμεθα βεβοήσοισθε βεβοήσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Подчѣн'наго страдательнаго.

Ενεστώς, καί παρατατικός.Насто́щее и́ мимосе́.аще вопію́.

έν.έάν βοάωμαι ὦμαι βοάη α̃ βοάηται βοᾶται
 δ. έάν βοάωμεθον ὦμεθον βοάησθον ᾶσθον βοάησθον ᾶσθον
 πλ. βοάωμεθα ὦμεθα βοάησθε ᾶσθε βοάωνται ὦνται.

Παρακείμενος και ὑπερσυντέλικος.

Протаже́н'. и́ пресе́вер. аще вопіа́х.
 έν.έάν βεβοῶμαι βεβοῆ βεβοῆται

δ. ἔάν βεβώμεθον βεβοῆσθον βεβοῆσθον

π. ἔάν βεβώμεθα βεβοῆσθε βεβοῶνται

Αόριστός ἄ. Непредѣ, ã е. ἄще возопі́ю.

ἐν. ἔάν βοηθῶ βοηθῆς βοηθῆ

δυσ. ἔάν βοηθῆτον βοηθῆτον

π. ἔάν βοηθῶμεν βοηθῆτε βοηθῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Необáвнаго страдáтельного.

Ενεστῶς
/91/

Ενεστῶς καὶ παρατατικός βοάεσθαι ἄσθαι

Настоáщее ἢ мимошé. вопі́ти.

Παρακει. καὶ ὑπερσυν. βεβοῆσθαι

Протáже. ἢ пресоверше. вопиáти

Αόριστος ἄ. βοηθῆναι Непредѣльное ã е. возопі́ти.

Μέλλων ἄ. βοηθήσεσθαι Будúщее ã е. возопі́ти

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По мálѣ бывáющее. возопі́ти ἴμα^М.

βεβοήσεσθαι

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Причáстіе страдáтельного.

Ενεστῶς καὶ Παρατατικός.

Настоáщее, ἢ мимошé. вопі́емый.

ὁ βοαόμενος ὤμενος τοῦ βοαομένου ωμένου

ἡ βοαομένη ωμένη τῆς βοαομένης ωμέ.

τὸ βοαόμενον ὤμενον τοῦ βοαομένου ωμένου

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протáжен'ное ἢ пресоверше. вопі́емый.

ὁ βεβοημένος τοῦ βεβοημένου

ἡ βεβοημένη τῆς βεβοημένης

τὸ βεβοημένον τοῦ βεβοημένου.

Αόριστος β. Непредѣл. ѵ е.

вопíющъ

ὁ βοηθεῖς
/916/

ὁ βοηθεῖς τοῦ βοηθέντος

ἡ βοηθεῖσα τῆς βοηθείσης

τὸ βοηθέν τοῦ βοηθέντος.

Μέλλων ἄ. будúщее ã е. вопі́ющій.

ὁ βοηθησόμενος τῶυ βο/η/θησομένου

ἡ βοηθησομένη τῆς βοηθησομένης

τὸ βοηθησόμενον τῶ βοηθησομένου.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ сывάюще. вопіти ѿмѣй.

ὁ βεβοησόμενος τῶ βεβοησομένου

ἡ βεβοησομένη τῆς βεβοησομένης

τὸ βεβοησόμενον τῶ βεβοησομένου.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ Μέσης.

ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВІТЕЛНАГО ЗАЛОГА же сръднаго.

Ενεστῶς. Настоящее, вопію.

έν. βοάομαι ὦμαι βοάη ᾱ βοάεται ᾱται

δ. βοαόμεθον ὠμεθον βοάεσθον ᾱσθον βοάεσθον ᾱσθον

π. βοαόμεθα ὠμεθα βοάεσθε ᾱσθε βοάονται ὦνται.

παρατα

/92/

Παρατατικός. Мимошедшее. вопи^х.

έν. έβοαόμην ὠμην έβοάου ὦ έβοάετο ᾱτο

δ. έβοαόμεθον ὠμεθον έβοάεσθον ᾱσθον έβοαέσθην ᾱσθην

π. έβοαόμεθα ὠμεθα έβοάεσθε ᾱσθε έβοάοντο ὦντο.

Αόριστος ά. Непредѣльное ᾱ е. возопи^х.

έν. έβοησάμην έβοήσω έβοήσατο

δ. έβοησάμεθον έβοήσασθον έβοησάσθην

π. έβοησάμεθα έβοήσασθε έβοήσαντο.

Μέλλων ά. судущее ᾱ возопію.

έν. βοήσομαι βοήση βοήσεται

δ. βοησόμεθον βοήσεσθον βοήσεσθον

π. βοησόμεθα βοήσεσθε βοήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Повелітелнаго сръднаго.

Ενεστῶς καί παρατατικός. Настоящее ѿ мимошедшее вопіи.

έν. βοάου βοῶ βοάεσθω άσθω

δ. βοάεσθον ᾱσθον βοάεσθων άσθων.

π. βοάεσθε ᾱσθε βοάεσθωσαν άσθωσαν

Αόριστος ά. Непредѣ. ᾱ е. возопіи.

έν. βόησαι βοησάσθω

δ.υ.κ.ά

/926/

δ.υ. βοήσασθον βοησάσθων

π.λ. βοήσασθε βοησάσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ. Молітвен'наго сръднаго.

ὁ βοησόμενος τῷ βοησομένου
 ἡ βοησομένη τῆς βοησομένης
 τὸ βοησόμενον τῷ βοησομένου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΑΣ τῶν περισπωμένων.

Ἡ τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων, διὰ τῷ οω προφέρεται. ὄιον, χρυσῶ ω. καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ τῷ μελλοντος, τὸ ω μέγα ἔχει. ὄιον χρυσῶσω. πλὴν τοῦ ἄρῶ, ἄρῶσω. ὀμόω, ὀμόσω. ἐννῶω, ἐννῶσω. βῶω, βῶσω. ὀνόω, ὀνόσω.

ὦ ТРЕТЕМЪ СОУПРЮЖествѢ (!) ὀблечέν'ныхъ.

Третье супружество ὀблечένыхъ нὰ οω проно́сится. ἴακο, позлащάю. ἢ въ пре^дконеч'номъ будύщаго ω великое ἴмать. ἴακο, позлащάшу. ὀβάче, ὀρῦ, ποорῦ. κλίνуσα заклинύса. ἑдиноумствύю. пасῦ, οὔпасῦ. οὔничжάю, οὔничжῦ.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ ἐνεργητικῆς.

Συζυγίας ὕ τῶν περισπωμένων.

глаголь,

/94/

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА жѢ дѣлѣтел'наго.

Супружества ᾱ го ὀблечέν'ныхъ.

Ενεστώς. Настоящее. позлащάю.

ἐν. χρυσῶω ὦ χρυσῶεις σοῖς χρυσῶει σοῖ

δυ. χρυσῶετον οὔτον χρυσῶετον οὔτον

π. χρυσῶομεν οὔμεν χρυσῶετε οὔτε χρυσῶουσι οὔσι.

Παρατατι. Мимошѣдшее. позлати^х.

ἐν. ἐχρύσοον ουν ἐχρύσοες ους ἐχρύσοε ου

δυ. ἐχρυσῶετον οὔτον ἐχρυσῶέτην οὔτην

π. ἐχρυσῶομεν οὔμεν ἐχρυσῶετε οὔτε ἐχρύσοον ουν.

Παρακείμε. Протажѣное. позлаща^х.

ἐν. κεχρύσωκα κεχρύσωκας κεχρύσωκε

δυ. κεχρυσῶκατον κεχρυσῶκατον

π. κεχρυσῶκαμεν κεχρυσῶκατε κεχρυσῶκασι.

Υπερσυντέ. Пресоверше. позлащаа^х.

ἐν. ἐκεχρυσῶκειν ἐκεχρυσῶκεις ἐκεχρυσῶκει

δυ. ἐκεχρυσῶκειτον ἐκεχρυσῶκειτην.

π. ἐκεχρυσῶκειμεν ἐκεχρυσῶκειτε ἐκεχρυσῶκεισαν.

ФѢ

Абри-

/946/

Αόριστος ἄ. Непредѣльное ᾱ ε. позлати^x
 ἔν. ἐχρύσωσα ἐχρύσωσας ἐχρύσωσε
 δυ. ἐχρυσώσατον ἐχρυσώσατην
 π. ἐχρυσώσαμεν ἐχρυσώσατε ἐχρύσωσαν.

Μέλλων ἄ. будущее ᾱ ε. позлащѹ.
 ἔν. χρυσώσω χρυσώσεις χρυσώσει
 δυ. χρυσώσετον χρυσώσετον
 π. χρυσώσομεν χρυσώσετε χρυσώσουσι

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΕΡγητικῆς. Повелительнаго дѣлательнаго.
 Ενεστώς. καί παρατατικός. Настоящее ἢ мимошѣ. позлащай.
 ἔν. χρύσοε σου χρυσοέτω ούτω
 δυι. χρυσόετον οὔτον χρυσοέτων ούτων
 π. χρυσόετε οὔτε χρυσοέτωσαν ούτωσαν

Παρακείμενος. καί ὑπερσυντέλικος.
 Протажѣн'ное, ἢ пресовръш. позлати.
 ἔν. κεχρύσωκε κεχρυσωκέτω
 δυι. κεχρυσώκετον κεχρυσωκέτων
 π. κεχρυσώκετε κεχρυσωκέτωσαν.

Αόριστος ἄ. Непредѣл. ᾱ ε. позлати.
 ἔν. χρύσωσον χρυσωσάτω
 δυι. χρυσώσατον χρυσωσάτων
 π. χρυσώσατε χρυσωσάτωσαν.
 δυικά /95/

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΠΕΓΡΗτικῆς. (!) Молитвен'наго дѣлательнаго.
 Ενεστώς, καί παρατατικός. Настояще ἢ мимошѣ. да позлащай.
 ἔν. χρυσόοιμι οἴμι χρυσόοις οἴς χρυσόοι οἴ
 δυι. χρυσόοιτον οἴτον χρυσοοίτην οἴτην
 π. χρυσόοιμεν οἴμεν χρυσόοιτε οἴτε χρυσόοιεν οἴεν.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.
 протажѣн'ное ἢ пресовер. да бѣ позлаща^x
 ἔν. κεχρυσώκοιμι κεχρυσώκοις κεχρυσώκοι.
 δυ. κεχρυσώκοιτον κεχρυσωκοίτην
 π. κεχρυσώκοιμεν κεχρυσώκοιτε κεχρυσώκοιεν.

Αόριστος ἄ. Непредѣл. ᾱ ε. да позлащѹ
 ἔν. χρυσώσαιμι χρυσώσαις χρυσώσαι
 δυ. χρυσώσαιτον χρυσωσαίτην

π. χρυσώσαιμεν χρυσώσαιτε χρυσώσαιεν.
μέλλων /956/

Μέλλων ά. бyдyщee ã δὰ ποzлащy.
έν. χρυσώσοιμι χρυσώσοις χρυσώσοι
δυ. χρυσώσοιτον χρυωσοίτην
π. χρυσώσοιμεν χρυσώσοιτε χρυσώσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗτικῆς. (!) Подчйн'наго страдáтелнаго. (!)
Ενεστῶς, καί παρατατικός.

Настoáщee ñ мимoшé. áще ποzлащáю
έν. έάν χρυσώω ω χρυσώης οῖς χρυσώη σῖ
δ. έάν χρυσώητον ωτον χρυσώητον ωτον
π. έάν χρυσώωμεν ωμεν χρυσώητε ωτε χρυσώωσι ωσι.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протáжén'. и пресовер. áще ποzлащá^x.
έν. έάν κεχρυσώωω κεχρυσώης κεχρυσώη
δυ. έάν κεχρυσώήτον κεχρυσώήτον
π. έάν κεχρυσώώωμεν κεχρυσώήτε κεχρυσώήωσι.

Αόριστος ά. Непредѣ, ã e. áще ποzлащy
έν. έάν χρυσώωω χρυσώσης χρυσώση
δυ. έάν χρυσώσητον χρυσώσητον
π. χρυσώωωμεν χρυσώσητε χρυσώωωσι

άπαρεμφάτου

/96/

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝΕΡγητικῆς. Необáвнаго дѣлáтелнаго.
Ενεστῶς καί παρατατικός χρυσόειν οῦν

Настoáщee ñ мимoше^дщee златίτι.
Παρακείμε. καί ὑπερσ. κεχρυσωκέναι

Протáжén'ное ñ пресоверше. ποzлащáти
Αόριστος ά. χρυσῶσαι Непредѣлнoе ã ποzлатίτι
Μέλλων ά. χρυσώσειν бyдyщee ã e. ποzлатίτι.

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Причáстiе дѣлáтелнаго.

Ενεστῶς καί Παρατατικός. Настoáщee, ñ мимoшé. ποzлащá^ди.

ὁ χρυσῶν ων τῷ χρυσόντος ὄντος
ἡ χρυσόουσα οὔσα τῆς χρυσοούσης σούσης
τὸ χρυσόν οὖν τοῦ χρυσόντος ὄντος.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протáжén'ное ñ пресовершé. ποzлатί^двий

ὁ κεχρυσωκῶς τοῦ κεχρυσωκότος
 ἡ κεχρυσωκυῖα τῆς κεχρυσωκυίας
 τό κεχρυσωκός τῶυ κεχρυσωκότος

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ᾱ ε. позлатѣвъ.

ὁ χρυσώσας

/966/

ὁ χρυσώσας τῶυ χρυσώσαντος
 ἡ χρυσώσασα τῆς χρυσωσάσης
 τό χρυσῶσαν τῶυ χρυσώσαντος.

Μέλλων ἄ. Будѹщее ᾱ ε. позлащάющ'

ὁ χρυσώσων τῶυ χρυσῶσοντος
 ἡ χρυσώσουσα τῆς χρυσωσοῦσης
 τό χρυσῶσον τῶυ χρυσώσοντος.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ Παθητικῆς.

ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же с/т/радѣтелнаго.

Ενεστώς. Настоѣщее. позлащάюса.

έν. χρυσόμαι ὄυμαι χρυσόη ἢ χρυσόεται οὔται.

δυ. χρυσοόμεθον ούμεθον χρυσοέσθον οὔσθον χρυσοέσθον
 οὔσθον.

π. χρυσοόμεθα ούμεθα χρυσοέσθε οὔσθε χρυσοόνται οὔνται.

Παρατατι. Μιμοσέ. позлати^хса.

έν. έχρυσοόμην ούμην έχρυσόου οὔ έχρυσόετο οὔτο

δουλκά

/97/

δυ. έχρυσοόμεθον ούμεθον έχρυσόεσθον οὔσθον έχρυσοέσθην
 ούσθην

π. έχρυσοόμεθα ούμεθα έχρυσόεσθε οὔσθε έχρυσόντο οὔντο.

Παρακείμε. Προταжé. позлаща^хса.

έν. κεχρύσωμαι κεχρύσωσαι κεχρύσωνται

δ. κεχρυσώμεθον κεχρύσωσθον ύσωσθον

π. κεχρυσώμεθα κεχρύσωσθε κεχρύσωνται.

ὑπερσυντέ. Пресовершé. позлащаа^хса

έν. έкеχρυσώμην έкеχρύσωσο έкеχρύσωτο

δυ. έкеχρυσώμεθον έкеχρύσωσθον έкеχρυσώσθην

π. έкеχρυσώμεθα έкеχρύσωσθε έкеχρύσωνται.

Αόρι. ἄ. Непредѣлное ᾱ ε. позлати^хса.

έν. έχρυσώθη έχρυσώθης έχρυσώθη

δυ. ἔχρυσώθητον ἔχρυσωθήτην
 π. ἔχρυσώθημεν ἔχρυσώθητε ἔχρυσώθησαν.

Μέλλων ἄ. ду́щее ā позлащѹса.
 ἔν. χρυσωθήσομαι χρυσωθήση χρυσωθήσεται.

x

δυ.

/976/

δυ. χρυσωθησόμεθον χρυσωθήσεσθον χρυσωθήσεσθον
 π. χρυσωθησώμεθα χρυσωθήσεσθε χρυσωθήσονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бѹвѹщее. позлатѣтиса ѥмамѣ.

ἔν. κεχρυσώσομαι κεχρυσώση κεχρυσώσεται

δυ. κεχρυσωσόμεθον κεχρυσώσεσθον κεχρυσώσεσθον.

π. κεχρυσωσώμεθα κεχρυσώσεσθε κεχρυσώσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑθητικῆς. Повелѣтелнаго страдѣтелнаго.

Ἐνεστῶς καὶ παρατατικός. Насто́щее ѥ мимоше^дшее златѣса.

ἔν. χρυσόου οὔ χρυσοέσθω ούσθω

δ. χρυσδέσθον οὔσθον χρυσοέσθων ούσθων

πλ. χρυσδέσθε οὔσθε χρυσοέσθωσαν ούσθωσαν.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протажен' ѥ пресовер. позлащѣйсѣ.

ἔν. κεχρύσωσο κεχρυσώσθω.

δυ. κεχρύσωσθον κεχρυσώσθων.

πλ.

/98/

π. κεχρύσωσθε κεχρυσώσθωσαν

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ā е. позлатѣса.

ἔν. χρυσώθητι χρυσωθήτω

δυ. χρυσώθητον χρυσωθήτων

π. χρυσώθητε χρυσωθήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤικῆς. Молѣтвен'наго страдѣтелнаго.

Ἐνεστῶς καὶ Παρατατικός. Насто́. ѥ мимоше^д. да позлащѣйсѣ.

ἔν. χρυσοοίμην οίμην χρυσόοιο οῖο χρυσοοίτο οίτο.

δυ. χρυσοοίμεθον οίμεθον χρυσοοίσθον οῖσθον χρυσοοίσθην
 οίσθην.

πλ. χρυσοοίμεθα οίμεθα χρυσοοίσθε οῖσθε χρυσοοίντο

οῖντο.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протаже. ѥ пресовръш. да позлаща^хсѣ.

ἔν. κεχρυσώμην κεχρυσῶ κεχρυσῶτο

δυ. κεχρυσώμεθον κεχρυσῶσθον κεχρυσώσθην.
 πλ. κεχρυσώμεθα κεχρυσῶσθε κεχρυσῶντο.

Αόρι. ά. Непредѣл. ā e. да сѧ позлащѹ.
 έν. χρυσωθείην χρυσωθείης χρυσοθείη (!)
 δυι. /986/

δυ. χρυσωθείητο/ν/ χρυσωθειήτην.
 πλ. χρυσωθείημεν χρυσωθείητε χρυσωθείησαν.

Μέλλων. ά. оу/д/ущее ā e. да позлащѹса
 έν. χρυσωθησοίμην χρυσωθήσοιο χρυσωθήσοιτο
 δυ. χρυσωθησόμεθον χρυσωθήσοισθον χρυσωθησόισθην
 π. χρυσωθησοίμεθα χρυσωθήσοισθε χρυσωθήσοιντο

Μετ'όλίγον μέλλων. По малѣ бвбвѡщее
 да сѧ ѥмамъ позлатѣти.

έν. κεχρυσωσδίμην κεχρυσώσοιο κεχρυσώσοιτο
 δυ. κεχρυσωσδίμεθον κεχρυσώσοισθον κεχρυσωσδίσθην
 πλ. κεχρυσωσδίμεθα κεχρυσώσοισθε κεχρυσώσοιντο

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗτικῆς. Подчѣн'наго страдѣтелнаго.
 Ενεστώς, καί παρατατικός.

Настоѡщее ѥ мимоше. ѡще позлащѡѹ^{с̃}
 έν. έάν χρυσόωμαι ὦμαι χρυσόη δι χρυσόηται ὦται
 /99/

δυ. έάν χρυσοώμεθον ὠμεθον χρυσόησθον ὦσθον χρυσόησθον
 ὦσθον

π. έάν χρυσοώμεθα ὠμεθα χρυσόησθε ὦσθε χρυσόωνται ὦνται
 Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протѡжѣ. ѥ пресовер. ѡще позлаща^хсѧ.
 έν. έάν κεχρυσῶμαι κεχρυσῆ κεχρυσῆται
 δυι. έάν κεχρυσώμεθον κεχρυσῆσθον κεχρυσῆσθον.
 π. έάν κεχρυσώμεθα κεχρυσῆσθε κεχρυσῶνται.

Αόριστος ά. Непредѣл, ā e. ѡще позлащѹ^{с̃}
 έν. έάν χρυσωθῶ χρυσωθῆς χρυσωθῆ.
 δυι. έάν χρυσωθῆτον χρυσοθῆτον. (!)
 π. χρυσωθῶμεν χρυσωθῆτε χρυσωθῶσι

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗτικῆς. Необѣвнаго страдѣтелнаго.

Ενεστώς καί παρατατι. χρυσόεσθαι οὔσθαι
 Настоѡщее ѥ мимоше. позлащѣтисѧ

Παρακει. καὶ ὑπερσυν. κεχρυσῶσθαι
 Протже. ἢ пресовѣрше. позлащаѣти^ѣ
 Αόριστος ἄ. χρυσωθῆναι Непредѣльное ἄ е. позлатѣтиса.
 Μέλλων ἄ. χρυσωθήσεσθαι
 будущее

/996/

Будущее ἄ е. позлатѣтиса
 Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бѹвающее. позлатѣтиса ἴма^М.
 κεχρυσώσεσθαι

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Прича́стїе страд́ателнаго.
 Ενεστώς καὶ παρατατικὸς.

Насто́щее ἢ мимоше^Д позлаща́емый.
 Ο χρυσοόμενος ούμενος τῶ χρυσοομένου. ουμένου
 ἢ χρυσοομένη ουμένη. τῆς χρυσοομένης ουμένης.
 τὸ χρυσοόμενον ούμενον τοῦ χρυσοομένου ουμένου.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протже́. ἢ пресоверше. позлащен'ный
 Ο κεχρυσῶμενος.(!) τοῦ κεχρυσωμένου
 ἢ κεχρυσωμένη. τῆς κεχρυσωμένης.
 τὸ κεχρυσώμενον. τοῦ κεχρυσωμένου.

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ἄ е. позлатѣвый
 ὁ χρυσωθείς. τοῦ χρυσωθέντος
 ἢ χρυσωθείσα. τῆς χρ/υ/σωθείσης.
 τὸ χρυσωθέν τοῦ χρυσωθέντος.

Μέλλων ἄ. бѹдущее ἄ. позлаща́ющий
 ὁ χρυσωθησόμενος τοῦ χρυσωθησομένου
 ἢ χρυ- /100/
 ἢ χρυσωθησομένη. τῆς χρυσωθησομένης
 τὸ χρυσωθησόμενον. τοῦ χρυσωθησόμενου (!)

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бѹдущее позлатѣти ἴмѣй.
 ὁ κεχρυσωσόμενος. τοῦ κεχρυσωσομένου.
 ἢ κεχρυσωσομένη. τῆς κεχρυσωσομένης.
 τὸ κεχρυσωσόμενον τοῦ κεχρυσωσομένου.

РНА, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ μέσης.
 ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же срѣднаго.
 Ενεστώς, καὶ Παρατατικὸς.
 Насто́щее, ἢ мимоше́. позлаща́ю^ѣ.

έν. χρυσόμαι οὔμαι χρυσή δι χρυσόεται οὔται. καί τὰ
λοιπά
Παρατατι. Μιμοσή. позлати^хса.

έν. έχρυσοόμην ούμην έχρυσόου οὔ έχρυσόετο οὔτο. καί τὰ
λοιπά.

Αόριστος ά. Непредѣл. ã е. позлати^х.

έν. έχρυσωσάμην έχρυσώσω έχρυσώσατο

δ. έχρυσωσάμεθον έχρυσώσασθον έχρυσωσάσθην
πλ.

π. έχρυσωσάμεθα έχρυσώσασθε έχρυσώσαντο. /1006/

Μέλλων α. будущее ã е. позлащѹ.

έν. χρυσώσομαι χρυσώση χρυσώσεται

δ. χρυσωσόμεθον χρυσώσεσθον ώσεσθον

πλ. χρυσωσόμεθα χρυσώσεσθε χρυσώσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Повелітелнаго срѣднаго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός. На/с/тоѡще ѱ μιμοσή. позлащѡй

έν. χρυσόου οὔ χρυσοέσθω ούσθω

δ. χρυσοέσθον ούσθον χρυσοέσθων ούσθων

πλ. χρυσοέσθε ούσθε χρυσοέσθωσαν ούσθωσαν.

Αόριστος, ά. Непредѣл. ã е. позлати

έν. χρύσωσαι χρυσωσάθω

δυι. χρυσώσασθον χρυσωσάσθων

π. χρυσώσασθε χρυσωσάσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ. Молітвен'наго срѣднаго.

Ενεστώς. καί παρατατικός. Настоящее ѱ μιμοσή. да позлащѡю.

έν. χρυσοοίμην οίμην χρυσοοιο οὔ χρυσοοιτο οὔτο. καί τὰ
λοιπά.

άόρι-
/101/

Αόριστος. ά. Непредѣл. ã е. да позлати^х

έν. χρυσωσαίμην χρυσώσαιο χρυσώσαιτο

δ. χρυσωσαίμεθον χρυσώσαισθον χρυσωσαίσθην.

π. χρυσωσαίμεθα χρυσώσαισθε χρυσώσαιντο.

Μέλλων. ά. будущее ã е. да позлащѡю

έν. χρυσωσοίμην χρυσώσοιο χρυσώοιτο

δ. χρυσωσοίμεθον χρυσώσοισθον οίσθην

πλ. χρυσωσοίμεθα χρυσώσοισθε χρυσώσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Подчѣн'наго срѣднаго.

Ενεοτώς, καὶ παρατατικός.

Насто́щее ѱ мѣмоше́. ѡще позлаца́ю̃

έν. ἐάν χρυσόωμαι ὦμαι χρυσόη οἷ χρυσόηται οἷται. καὶ

τά λοιπά̃.

Αόριστος ἄ. Непредѣ, ѡ е. ѡще позлащу̃

έν. ἐάν χρυσώσωμαι χρυσώση χρυσώσηται.

δ. χρυσωσώμεθον χρυσώσησθον σώσησθον

π. ἐάν χρυσωσώμεθα χρυσώσησθε χρυσώσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΜΕΣΗΣ

ѡ

Необá-

/1016/

Необáвнаго срѣднаго.

Ενεοτώς καὶ παρατατι. χρυσοεσθαι οὔσθαι

Насто́щ. ѱ мѣмоше́. позлащатѣса

Αόριστος ἄ. χρυσώσασθαι. Непредѣл'ное ѡ е. позлатѣтѣса.

Μέλλων ἄ. χρυσώσεσθαι Будѣщее ѡ е. позлатѣтѣса.

ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΣΗΣ. Причáстїе срѣднаго.

Ενεοτώς καὶ παρατατικός. Насто́щее ѱ мѣмоше́^Д позлащáемый.

ὁ χρυσοόμενος, οὔμενος, τοῦ χρυσοομένου, ουμένου,

ἡ χρυσοομένη, ουμένη, τῆς χρυσοομένης, ουμένης,

τὸ χρυσοόμενον ούμενον, τοῦ χρυσοομένου ουμένου.

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ѡ е. позлатѣвыйса

ὁ χρυσωσάμενος τῶу χρυσωσαμένου

ἡ χρυσωσαμένη τῆς χρυσωσαμένης

τὸ χρυσωσάμενον τῶу χρυσωσαμένου

Μέλλων ἄ. будѣщее ѡ. позлащѣйса.

ὁ χρυσωσόμενος τῶу χρυσωσομένου

ἡ χρυσωσομένη τῆς χρυσωσομένης

τὸ χρυσωσόμενον.

περί

/102/

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΜΙ ΡΗΜΑΤΩΝ.

Τὰ εἰς μι ῥήματα, ἀπὸ τῶν περισπωμένων ῥημάτων γίνονται.

Εἰσὶ δὲ τούτων αἱ συζυγίαι τέσσαρες. ὧν ἡ πρώτη, ἀπὸ τῆς

πρώτης τῶν περισπωμένων γίνεται, ὄιον τιθέω ὦ, τίθημι.

ἔχει δὲ τὸ η, ἐν τῇ παραληγοῦση τοῦ ἐνεργητικοῦ. τὸ δὲ

ε, ἐν τῇ τῶу παθητικοῦ. ὄιον τίθημι, τίθεμαι.

ѡ ИЖЕ НА МІ ГЛАГОЛЬ

Иже ἡ μὶ глаголῶν ὡς ὀβλεχέν'νων γλῶσσαι бивають. Συτ̄ же си^χ συζυγείων τετάρη. Ἰς же πέρυον, ὡς πέρυου ὀβλεχέν'νων бивають. Ἰακο. ποлагάα ποлагάου, κλάου. Ἰματ̄ же η, въ πρε^δ-κον'чаемомъ дѣлѣтелнаго. ε, жѣ въ страдѣтелнῶ^μ. Ἰаκο ποлагάου ποлагάουσα.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ ἐνεργητικῆς.

συζυγείας δὲ ἄ. τῶν εἰς μι.

Глаголь

/Ι026/

ΓΛΑΓΟΛῶ, ΙΖΟЖΕΝΙΑ ΙΖΙΑΒΙΤΕΛΝΑΓΟ ΖΑΛΟΓΑ жѣ дѣлѣтел'наго. Συζυγείων τετάρη Ἰς же ἡ μὶ.

Ενεστώσ. Настоῶщее. ποлагάου.

ἐν. τίθημι τίθης τίθησι

δυ. τίθετον τίθετον

πλ. τίθεμεν τίθετε τιθεῖσι καὶ ἰωνικῶς τιθέασι.

Παρατατι. Μιμοσῆδшее. положи^χ.

ἐν. ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη

δυ. ἐτίθετον ἐτιθέτην

πλ. ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν

Παρακείμε. Προταῖμένο. ποлага^χ.

ἐν. τέθεικα τέθεικας τέθεικε

δυ. τεθείκατον τεθεικάτην

π. τεθείκαμεν τεθείκατε τεθείκασι. καὶ διὰ τοῦ η, τέθηκα. ἀπὸ τοῦ θῆσω μέλλοντος.

ὑπερσυντέ. Пресове/р/шен'ное ποлагаα^χ.

ἐν. ἐτεθείκειν ἐτεθείκεις ἐτεθείκει

δ. ἐτεθείκειτον ἐτεθεικειήτην

π. ἐτεθείκειμεν ἐτεθείκειτε ἐτεθεικειεσαν

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ἄ е. положихъ.

ἐνικά

/Ι03/

ἐν. ἔθηκα ἔθηκας ἔθηκε

δυ. ἐθήκατον ἐθηκάτην.

πλ. ἐθήκαμεν ἐθήκατε ἐθήκασι.

καὶ τὸ μὲν ἔθηκα ἀντὶ ἔθησα, ἔξω τοῦ κανόνος.

ὁμοίως καὶ ἔδωκα, καὶ ἤκα, καὶ ἤνεγκα, καὶ εἶπα,

ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸ σύμφωνον τοῦ οἰκείου

μέλλοντος.

Αόριστος β. Непредѣл. β е. положи^χ.

-III-

έν. ἔθην ἔθης ἔθη
 δυ. ἔθετον ἔθέτην
 πλ. ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν.

Μέλλων ά. будуще ä e. положу.
 έν. θήσω θήσεις θήσει
 δυ. θήσετον θήσετον.
 πλ. θήσομεν θήσετε θήσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Повелительнаго дѣлательнаго
 Еνεστώς, και Παρατατικός.Нѣ/с/тоаще и мимоше. полагай

έν. τίθει τιθέτω
 δυ. τίθετον τιθέτων
 πλ. τίθετε τιθέτωσαν.

Παρακείμενος και ὑπερσυντέλικος.

протажé-

/1036/

Протажэн'ное. и пресоверше. положи
 έν. τέθεικε τεθεικέτω
 δυ. τεθείκετον τεθεικέτων
 πλ. τεθείκετε τεθεικέτωσαν.

Αόριστος, ά. Непредѣ. ä e. положи.
 έν. θήκον θηκάτω. τό δέ γίνεται από τδῦ ἔθηκα.
 άλλ' ἄχρηστον ἐστί.

θέτι ἢ θές θέτω
 δυ. θέτον θέτων
 πλ. θέτε θέτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Молитвен'наго дѣлательнаго.
 Еνεστώς, και παρατατικός.Настоаще и мимоше. да полагаю.

έν. τιθείην τιθείεις (!) τιθείη
 δυ. τιθείητον τιθειήτην
 πλ. τιθείημεν τιθείητε τιθείησαν, και τιθειεν.

Παρακείμενος και ὑπερσυντέλικος.

Протажэн'ное. и пресовер. да полагаю.
 έν. τεθείκοιμι τεθείκοις τεθείκοι
 δυ. τεθείκοιτον τεθεικόιτην
 π. τεθείκοιμεν τεθείκοιτε τεθείκοιεν.

άορι-

/104/

Αόρι. (!) ά. Непредѣл. ä. да положихъ.

ἡ τεθεικυῖα τῆς τεθεικυῖας τὸ τεθεικός /105/

τὸ τεθεικός τῶν τεθεικότος.

Αόριστος β. Непредѣл. ѿ е. πολὸζъ.

ὁ θεῖς τῶν θέντος

ἡ θεῖσα τῆς θείσης

τὸ θέν τοῦ θέντος.

Μέλλων α. оуду. ѿ. положѣти хотѣи

ὁ θήσων τῶν θήσοντος

ἡ θήσουσα τῆς θησούσης

τὸ θῆσον τῶν θήσοντος.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΣΩΣ Ο/ΡΙ/ΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΣΩΣ δὲ παθητικῆς.

ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА же страдѣтелнаго.

Ενεστώς. Настоящее. полагаюса.

έν. τίθεμαι τίθεσαι τίθεται

δυ. τιθέμεθον τίθεσθον τίθεσθον.

πλ. τιθέμεθα τίθεσθε τίθενται.

Παρατατι. Мимошедшее. положи^хса.

έν. ἐτιθέμην ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου ἐτίθετο

δ. ἐτιθέμεθον ἐτίθεσθον ἐτιθέσθην

π. ἐτιθέμεθα ἐτίθεσθε ἐτίθεντο.

ц

παρακεί-

/1056/

Παρακείμε. Протаже. полага^хса.

έν. τέθειμαι τέθεισαι τέθειται,

δυ. τεθειμέθον τεθεισθον τέθεισθον

π. τεθειμέθα τέθεισθε τέθεινται.

ὑπερσυντέ. Пресоверше. полагаа^хса,

έν. ἐτεθείμην ἐτέθεισο ἐτέθειτο

δυ. ἐτεθείμεθον ἐτέθεισθον ἐτεθείσθην

π. ἐτεθείμεθα ἐτέθεισθε ἐτέθειντο

Αόρι. α. Непредѣл. ѿ е. положѣхса.

έν. ἐτέθην ἐτέθης ἐτέθη

δυ, ἐτέθητον ἐτεθήτην

πλ, ἐτέθημεν ἐτέθητε ἐτέθησαν.

Μέλλων α. оудущее ѿ е. положуса.

έν. τεθήσομαι τεθήση τεθήσεται
 δυ, τεθησόμεθον τεθήσεσθον τεθήσεσθον
 πλ, τεθησόμεθα τεθήσεσθε τεθήσονται

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ боудущее положйтиса имамъ.

έν. τεθείσομαι τεθείση τεθείσεται
 δυ, τεθεισόμεθον τεθείσεσθον εἰσεσθον
 π, τεθεισόμεθα τεθείσεσθε τεθείσονται

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑθητικῆς. Повелітелнаго страдáтелнаго.

Ενεστῶς
 /I06/

Ενεστῶς καὶ παρατατικὸς

Настоáщее, ἢ мимоме^дшее. полагаи^{с̃},

έν. τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω
 δυ. τίθεσθον τιθέσθων
 πλ. τίθεσθε τιθέσθωσαν.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протажэн. ἢ пресовѣрше. положиса.

έν. τέθεισο τεθείσθω
 δυ. τέθεισθον τεθείσθων
 π. τέθεισθε τεθείσθωσαν.

Αόρι. á. Непредѣл. ã е. положиса.

έν. τέθητι τεθήτω
 δυ. τέθητον τεθήτων
 πλ. τέθητε τεθήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚῆς. Молітвен'наго страдáтелнаго.

Ενεστῶς. καὶ παρατατικὸς. τιθέναι.

Настоáщее ἢ мимоме́ да полагаюса.

έν. τιθείμην τιθεῖτο τιθεῖτο
 δυ. τιθείμεθον τιθεῖσθον τιθείσθην
 π. τιθείμεθα τιθεῖσθε τιθεῖντο.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протажэн'. ἢ пресовер. да полага^хса.
 ἐνικά.

/I066/

έν. τεθείμην τεθεῖτο τεθεῖτο
 δυ. τεθείμεθον τεθεῖσθον τεθείσθην
 π. τεθείμεθα τεθεῖσθε τεθεῖντο.

Αόρι. (!) α. Непредѣл. ã. да положи^хса.

έν. τεθείην τεθείης τεθείη
 δυ. τεθείητον τεθειλήτην
 πλ. τεθείημεν τεθείητε τεθείησαν.

Μέλλων ά. бyдyщee ã. положyса.

έν. τεθησοίμην τεθήσοιο τεθήσοιτο.
 δυ. τεθησοίμεθον τεθήσοισθον σοίσθην
 πλ. τεθησοίμεθα τεθήσοισθε τεθήσοιντο

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

По малѣ бyдyщee да са ймамъ положѣти.

έν. τεθεισοίμην τεθείσοιο τεθήσοιτο (!)
 δ. τεθεισοίμεθον τεθείσοισθον σοίσθην
 π. τεθεισοίμεθα τεθείσοισθε τεθείσοιντο

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗτικῆς. Подчѣн'наго страдѣтелнаго.

Ενεστῶς, καί Παρατατικῶς.

Настoáщe. й мимoшe. аще полагáю^{с̃}.

έν. εάν τιθῶμαι τιθῆ τιθῆται
 δυ. εάν τιθῶμεθον τιθῆσθον τιθῆσθον.
 π. εάν τιθῶμεθα τιθῆσθε τιθῶνται.

παρακεί-

/107/

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн'. й пресoвер. аще полага^хса.

έν. εάν τεθῶμαι τεθῆ τεθῆτε (!)
 δυ. εάν τεθῶμεθον τεθῆσθον τεθῆσθον
 πλ. εάν τεθῶμεθα τεθῆσθε τεθῶνται

Αόρι. ά. Непредѣл. ã е. аще положyса

έν. εάν τεθῶ τεθῆς τεθῆ
 δυ. εάν τεθῆτον τεθῆτον
 πλ. εάν τεθῶμεν τεθῆτε τεθῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗτικῆς. Необáвнаго страдѣтелнаго.

Ενεστῶς καί παρατατικῶς τίθεσθαι,

Настoáщeе й мимoшe^дшeе полá/га/тѣса.

Παρακεί. καί ὑπερσυντέ. τεθειῖσθαι,

Протажe. й пресoвѣрше. положѣти^{с̃}.

Αόριστος ά. τεθῆναι, Непредѣлное ã е. положѣтиса.

Μέλλων ά. τεθήσεσθαι. Бyдyщee ã. положѣтиса.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ бyвá/кy/щeе. положѣтиса йма^м,
 τεθείσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Прича́стiе страд́ательнаго.
 ένεστώς. /1076/

Ένεστώς και παρατατικός.

Насто́ящее ή мiмоще́дшее полага́йся
 ὁ τιθέμενος τῶυ τιθεμένου
 ἡ τιθεμένη τῆς τιθεμένης
 τὸ τιθέμενον τῶυ τιθεμένου.

Παρακείμενος, και ὑπερσυντέλικος
 Протаж́ен'ное. ή пресоверш. полага́емъ
 ὁ τεθειμένος τῶυ τεθειμένου
 ἡ τεθειμένη τῆς τεθειμένης
 τὸ τεθειμένον τοῦ τεθειμένου

Αόριστος. ά. Непредѣ. ã е. полага́ющъ.
 ὁ τεθείς τοῦ τεθέντος
 ἡ τεθεῖσα τῆς τεθείσης
 τὸ τεθέν τῶυ τεθέντος

Μέλλων. ά. будущее ã е. полага́ющіи.
 ὁ τεθησόμενος τοῦ τεθησομένου
 ἡ τεθησομένη τῆς τεθησομένης
 τὸ τεθησόμενον τοῦ τεθησομένου,

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ ѡбв́ающее. положі́тиса ѡмамъ.
 ὁ τεθεισόμενος τοῦ τεθεισομένου
 ἡ τεθησομένη (!) τῆς τεθεισομένης
 τὸ τεθεισόμεν/ον/ τοῦ τεθεισομένου
 ῥῆμα, /108/

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ μέσης.
 ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВІТЕЛНАГО ЗАЛОГА жѣ Срѣднанаго. (!)
 Ένεστώς. Насто́ящее. полага́юса.

έν. τίθεμαι τίθεσαι τίθεται τὰ λοιπά

Παρατατι. Μιμоще́д. полага^хса.
 έν. έτιθέμην έτίθεσο και έτίθου έτίθετο, και τὰ λοιπά.

Αόρι. ά. Непредѣл. ã е. положи^хса.
 έν. έθηκάμην έθήκω έθήκατο
 δυ, έθηκάμεθον έθήκασθον έθηκάσθην
 π, έθηκάμεθα έθήκασθε έθήκαντο,
 Αόρι, β. Непредѣл. ѵ е. положи^хса.

έν. ἐθέμην ἔθεσο καὶ ἔθου ἔθετο
 δυ. ἐθέμεθον ἔθεσθον ἐθέσθην
 π. ἐθέμεθα ἔθεσθε ἔθεντο,

Μέλλων ἄ. бyдyщee ἄ e. положyсa.

έν. θήσομαι θήση θήσεται
 δυ. θησόμεθον θήσεσθον θήσεσθον
 π. θησόμεθα θήσεσθε θησόνται.

προστακτικῆς /1086/

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Повелίтелнаго срѣднаго.

Ενεστῶς, καὶ παρατατικῶς. Насто́щее ἢ мимосé. полага́йсa.

έν. τίθεσο καὶ τίθου τιθέσθω
 δυ. τίθεσθον τιθέσθων
 πλ. τίθεσθε τιθέσθωσαν.

Αόριστος, β. Непредѣ. ѿ e. положи.

έν. θέσο καὶ θοῦ θέσθω
 δυ. θέσθον θέσθων.
 πλ. θέσθε θέσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ. Молі́твен'наго срѣднаго.

Ενεστῶς, καὶ Παρατατικῶς.

На/с/то́щее ἢ мимосé. да полага́йсa.

έν. τιθείμην τιθεῖτο τιθείτο, τὰ λοιπὰ

Αόριστος β. Непредѣ, ѿ e. да положи^хсa

έν. θείμην θεῖτο θεῖτο
 δυ. θείμεθον θεῖσθον θεῖσθην
 πλ. θείμεθα θεῖσθε θεῖντο,

Μέλλων ἄ. бyдyщee ἄ. да положyсa.

έν. θησοίμην θήσοιο θήσοιτο
 δυ. θησοίμεθον θήσοισθον θησοίσθην
 πλ. θησοίμεθα θήσοισθε θήσοιντο.

/109/

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Под'чйн'наго срѣднаго.

Ενεστῶς, καὶ παρατατικῶς. Насто́щ. ἢ мимо. ἄще полага́йсa.

έν. ἐάν τιθῶμαι τιθῆ τιθῆτε, (!) τὰ λοιπὰ

Αόρι, β. Непредѣлѣ ѿ e. ἄще положy^ѣ.

έν. ἐάν θῶμαι θῆ θῆται
 δυ. ἐάν θώμεθον θῆσθον θῆσθον
 πλ. ἐάν θώμεθα θῆσθε θῶνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΜΕΣΗΣ Необάвнаго срѣднаго.

Ενεστῶς καί παρατατι. τίθεσθαι

Насто́щее ἢ мимоше^д, полага́тисα.

Αόριστος β. θέσθαι. Непредѣльное ѿ е, положи́ти.

Μέλλων ά. θήσεσθαι. Будύщее ā е. положи́тисα.

ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΣΗΣ, Прича́стие срѣднаго.

Ενεστῶς καί παρατατικῶς.

Насто́щее ἢ мимоше^дшее полага́йтисα

ὁ τιθέμενος τῶυ τιθεμένου

ἡ τιθεμένη τῆς τιθεμένης

τὸ τιθέμενον τῶυ τιθεμένου

ч

Αόριστος.

/1096/

Αόρι. ά. Непредѣл. ā е. положи́вый

ὁ θέμενος τῶυ θεμένου

ἡ θεμένη τῆς θεμένης

τὸ θέμενον τῶυ θεμένου

Μέλλων ά. будύщее ā е. полага́ющій/—гáющій/

ὁ θησόμενος τῶυ θησομένου

ἡ θησομένη τῆς θησομένης

τὸ θησόμενον τῶυ θησομένου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ συζυγίας τῶν εἰς μι.

Δευτέρα συζυγία τῶν εἰς μι. γίνεται ἀπό τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων.(!) ὅιον ἰστάω ῶ, ἴστιμι.(!) ἔχει δέ τὸ η. ἐν τῇ παραληγούσῃ τῶυ ἐνεργητικῶυ, τὸ α δέ ἐν τῇ τοῦ παθητικοῦ. ὅιον, ἴστημι ἴσταμαι.

ὡ ВТОРОМЪ СОУПРОУжествѣ ἴже на μι.

Второе супружество ἴже на μι, бывае^т ὡ^т второга ὀблечѣн'ны^х. ἴако, сто̀ сто̀ ἴмать ж̀ η во предпоследне^м дѣлѣтелнаго, α ж̀ страдѣтелнаго. ἴако сто̀, стáвлюса.

Рῆμα,

/110/

РНМА, ΕΓΚΑΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ ἐνεργητικῆς.

συζυγίας β. τῶν εἰς μι.

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА ж̀ дѣлѣтелнаго супружества ѿ го. ἴже на μι.

Ενεστῶς.

Насто́щее.

стáвлю.

έν. ἴστημι ἴστης ἴστησι
 δυ. ἴστατον ἴστατον
 πλ. ἴσταμεν ἴστατε ἴστασι.

Παρατατι. Μιμοσέδ. постави^X.

έν. ἴστην ἴστης ἴστη
 δυ. ἴστατον ἰστάτην
 πλ. ἴσταμεν ἴστατε ἴστασαν.

Παρατατι. (!) Μιμοше^Дшеε. став^Δ^X.

έν. ἔστακα ἔστακας ἔστακε
 δυ. ἑστάκατον ἑστάκατον
 πλ. ἑστάκαμεν ἑστάκατε ἑστάκασι.

καί συρακουσίως, ἔστηχα ἑστηχας ἑστηχε.

Ἀπό τῶν ἴστημι, παρακείμενος ἑστηκα. ἔνθεν

ἑστήκω. μέλλων, ἑστήξω. ὡς καλλιμάχου ἐξηγητῆς.

ὑπερσυντέ-

/1106/

ὑπερσυντέ. Пресовершέ. ставла^X,

έν. ἑστάκειν ἑστάκεις ἑστάκει
 δυ. ἑστάκειτον ἑστακείτην
 πλ. ἑστάκειμεν ἑστάκειτε ἑστάκεισαν

Ἄρι. ἄ. Непредѣл. ã e. постави́хъ.

έν. ἔστησα ἑστησας ἑστησε
 δυ. ἑστήσατον ἑστησάτην
 πλ. ἑστήσαμεν ἑστήσατε ἑστησαν.

Ἄριστος β. Непредѣл. ã e. постави^X.

έν. ἔστην ἑστης ἑστη
 δυ. ἑστητον ἑστήτην
 πλ. ἑστημεν ἑστητε ἑστησαν.

Μέλλων ἄ. будуще. ã e. поставлю.

έν. στήσω στήσεις στήσει
 δυ. στήσετον στήσετον
 πλ. στήσομεν στήσετε στήσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕργητικῆς. Повелительнаго дѣлительнаго
 Ενεστώς, καί παρατατικός.

Настоящее и мимосе.

ста́влѣи.

έν. ἴσταθι ἰστάτω
 δυ. ἴστατον ἰστάτων

πλ. ἴστατε	ἰστάτωσαν.	παρακεί-	/III/
Παρακείμε.	Протажé.	поставí.	
έν. ἔστακε	έστακέτω		
δυ. έστάκετον	έστακέτων		
πλ. έστάκετε	έστακέτωσαν.		
Αόριστος. ά.	Непредѣ. ã e.	поставí,	
έν. στησον	στησάτω		
δυ. στησατον	στησάτων		
πλ. στησατε	στησάτωσαν.		
Αόρι, β.	Непредѣл. ѣ e.	поставí.	
έν. στηθι	στήθω		
δυ. στητον	στήτων		
πλ. στητε	στήτωσαν.		

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Молíтвен'наго дѣлáтелнаго.
Ενεστώς, καί Παρατατικός.

	Настоáщ. ѣ мимоще ^д .	дà ставлæ,
έν. ἰσταίνη	ἰσταίνης ἰσταίνη	
δυ.	ἰσταίνητον ἰσταινήτην	
π. ἰσταίνημεν	ἰσταίητε ἰσταίησαν καί ἰστᾶιεν.	

Παρακειμένος καί ὑπερσυντέλικος.

	Протажéн'ное. ѣ пресоверш. дà ставл ^х .
έν. έστάκοιμι	έστάκοις έστάκοι
δυ.	έστάκοιτον έστακοίτην
πλ. έστάκοιμεν	έστάκοιτε έστάκοιεν

/IIIб/

Αόρι. ά.	Непредѣл. ã.	дà постави ^х .
έν. στησαιμι	στήσαις στησαι.	
δυι.	στήσαιτον στησαίτην.	
πλ. στησαιμεν	στήσαιτε στησαιεν.	

Αόριστος β.	Непредѣ, ѣ e.	дà постави ^х .
έν. σταίνη	σταίνης οταίνη.	
δυι.	σταίνητον σταιήτην	
πλ. σταίημεν	σταίητε σταιήσαν καί οτᾶιεν	

Μέλλων ά.	будýщее ã e.	дà поставлæ.
έν. στησοιμι	στήσοις στήσοι	

δυ. στήσοιτον στήσοίτην
πλ. στήσοιμεν στήσοιτε στήσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Подчѣн'наго дѣлѣтелнаго.

Ενεστώς καὶ παρατατικός Настоѡщ. ѣ мимоше. ѡще поставлѡю.

έν. ἐάν ἰστῶ ἰστᾶς ἰστᾶ
δυ. ἐάν ἰστᾶτον ἰστᾶτον
πλ. ἐάν ἰστῶμεν ἰστᾶτε ἰστῶσι.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος

Протажен'. ѣ пресовер. ѡще поставлю.

έν. ἐάν ἐστάκω ἐστάκης ἐστάκη
δυ. ἐάν ἐστάκητον ἐστάκητον
πλ. ἐάν ἐστάκωμεν ἐστάκητε ἐστάκωσι.

/II2/

Αόρι. ἀ. Непредѣл. ѡ е. ѡще поставлю

έν. ἐάν στήσω στήσης στήση
δυ. ἐάν στήσητον στήσητον
πλ. ἐάν στήσωμεν στήσητε στήσωσι.

Αόρι, β. Непредѣ. ѡ е. ѡще поставлю.

έν. ἐάν στῶ στῆς στῆ
δυ. ἐάν στῆτον στῆτον
πλ. ἐάν στῶμεν στῆτε στῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝ/Ε/ΡΓΗΤΙΚΗΣ. Необѡвнаго дѣлѣтелнаго.

Ενεστώς καὶ παρατατικός ἰσάναί.

На/с/тоѡщее ѣ мимоше^дшее ставлѣти

Παρακεί. καὶ ὑπερσυντέ. ἐστακέναι,

Протаже. ѣ пресовѣрше. поставлѣти

Αόριστος ἀ. στῆσαι, Непредѣл'ное ѡ е. поставити.

Αόριστος β. στῆναι Непредѣл'ное ѡ поставити.

Μέλλων ἀ. στήσειν. Будущее ἀ. поставити ѣма^М

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Причѣстїе дѣлѣтелнаго.

Ενεστώς, καὶ Παρατατικός.

На/с/тоѡщее ѣ мимоше. ставлѣѣ.

/II26/

ὁ ἰστάς, τοῦ ἰσάντος.
ἡ ἰστᾶσα, τῆς ἰστάσης.
τὸ ἰσάν, τοῦ ἰσάντος.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протажен'. ѣ пресовѣрше. поставлѣѣ.

ὁ ἔστακώς, τοῦ ἔστακότος
 ἡ ἔστακυῖα τῆς ἔστακυίας
 τὸ ἔστακός τοῦ ἔστακότος.

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ã e. поставивый
 ὁ στήσας τοῦ στήσαντος
 ἡ στήσασα τῆς στησάσης
 τὸ στήσαν τοῦ στήσαντος

Αόριστος β. Непредѣл. ÷ e. поставль
 ὁ στάς τοῦ στάντος
 ἡ στάσα τῆς στάσης
 τὸ στάν τοῦ στάντος

Μέλλων ἄ. будущее ã. поставляющй
 ὁ στήσων τοῦ στήσοντος
 ἡ στήσουσα τῆς στησοῦσης
 τὸ στήσον τοῦ στήσοντος.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ παθητικῆς.
 Глаголь,

/II3/

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА жѣ страдательнаго.

Ἐνεστώς. Настоящее. ставлюса.

έν. ἴσταμαι ἴστασαι ἴσταται
 δυ. ἰστάμεθον ἴστασθον ἴστασθον
 πλ. ἰστάμεθα ἴστασθε ἴστανται.

Παρατατι, Мимошедшее постави^хса

έν. ἰστάμην ἴστασο καὶ ἴστω ἴστατο
 δυ. ἰστάμεθον ἴστασθον ἰστάσθην
 πλ. ἰστάμεθα ἴστασθε ἴσταντο.

Παρακείμε. Протяженое. став^хса

έν. ἔσταμαι ἔστασαι ἔσταται
 δυ. ἐστάμεθον ἔστασθον ἔστασθον
 πλ. ἐστάμεθα ἔστασθε ἔστανται

ὑπερσυντέ. Пресове/р/ше, ставла^хса

έν. ἐστάμην ἔστασο ἔστατο
 δυ. ἐσταμεθον ἔστασθον ἐστάσθην
 πλ. ἐστάμεθα ἔστασθε ἔσταντο.

Αόρι, ἄ, Непредѣльное ã e, постави^хса

έν. ἐστάθην ἐστάθης ἐστάθη
 δυ. ἐστάθητον ἐσταθήτην
 π. ἐστάθημεν ἐστάθητε ἐστάθησαν

ш

μέλλων

/1136/

Μέλλων ά. будущае а. поставлюса.

έν. σταθήσομαι σταθήση σταθήσεται.
 δυ. σταθησόμεθον σταθήσεσθον σταθήσεσθον
 π. σταθησόμεθα σταθήσεσθε σταθήσονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ будущае. поставитиса ѿмамъ.

έν. ἐστάσομαι ἐστάση ἐστάσεται.
 δυι. ἐστασόμεθον ἐστάσεσθον ἐστάσεσθον.
 πλ. ἐστασόμεθα ἐστάσεσθε ἐστάσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑθητικῆς. Повелительнаго страдательнаго.
 Ενεστώς. καί παρατατικός. Настоящее ѿ мимоше, стависа.

έν. ἴστασ καί ἴστω ἰστάσθω
 δυι. ἴστασθον ἰστάσθων.
 πλ. ἴστασθε ἰστάσθωσαν.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος

Протажэн' ѿ пресовер.

постависа.

έν. ἔστασο ἐστάσθω
 δυ. ἔστασθον ἐστάσθων
 πλ. ἔστασθε ἐστάσθωσαν.

Αδρι, ά. Непредѣльное а е,

постависа

έν. στάθητι σταθήτω
 δυ. στάθητον σταθήτων
 πλ. στάθητε σταθήτωσαν.

/114/

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΠΑΗΤΙΚῆς. Молитвен'наго страдательнаго.
 Ενεστώς καί παρατατικός.

Настоящее ѿ мимоше.

да ставляюса

έν. ἰσταίμην ἰσταῖτο ἰσταῖτο
 δυ. ἰσταίμεθον ἰσταῖσθον ἰσταίσθην
 πλ. ἰσταίμεθα ἰσταῖσθε ἰσταῖντο.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажэн' ѿ пресоверш.

да ставаса.

έν. ἐσταίμην ἐσταῖτο ἐσταῖτο
 δυ. ἐσταίμεθον ἐσταῖσθον ἐσταίσθην

πλ. ἐσταίμεθα ἐσταῖσθε ἐσταῖντο.

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ã. да постави^xса.

έν. σταθείην σταθείης σταθείη

δυ. σταθείητον σταθειήτην

π. σταθείημεν σταθείητε σταθείησαν.

Μέλλων ἄ. будущ. ã e. да поставлюса

έν. σταθησοίμην σταθήσοιο σταθήσοιτο

δυ. σταθησοίμεθον σταθήσοισθον σοίσθην

π. σταθησοίμεθα σταθήσοισθε σταθήσοιντο

Μετ' ὀλιγον μέλλων.

По малѣ́е будущее да поставитиса ѿмамъ.

έν. ἐστασοίμην ἐστάσοιο ἐστάσοιτο

δ. ἐστασοίμεθον ἐστάσοισθον ἐστασοίσθην

π. ἐστασοίμεθα ἐστάσοισθε ἐστάσοιντο.

/II46/

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗτικῆς. Подчѣн'наго страдѣтелнаго.

Ενεστώς καί παρατατικός

Настоящ. ѿ мимоше. ѿще ставлюса

έν. ἐάν ἰστῶμαι ἰστῶ ἰστῶται

δυ, ἐάν ἰστῶμεθον ἰστῶσθον ἰστῶσθον

πλ. ἐάν ἰστῶμεθα ἰστῶσθε ἰστῶνται.

Παρακείμενος, καί ὑπερσυντέλικος

Протажѣн'. и пресове. ѿще поставлюса

έν. ἐάν ἐστῶμαι ἐστῶ ἐστῶται

δυ. ἐάν ἐστῶμεθον ἐστῶσθον ἐστῶσθον

πλ. ἐάν ἐστῶμεθα ἐστῶσθε ἐστῶνται.

Αόρι. ἄ. Непредѣл. ã e. ѿще поставлю^ç

έν. ἐάν σταθῶ σταθῆς σταθῆ

δυ. ἐάν σταθῆτον σταθῆτον

πλ. ἐάν σταθῶμεν σταθῆτε σταθῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗτικῆς. Необѣвнаго страдѣтелнаго.

Ενεστώς καί παρατατι. ἴστασθαι.

Настоящее ѿ мимоше. ставлати^ç.

Παρακεί. καί ὑπερσυντέ. ἐστῶσθαι,

Протаже. ѿ пресовѣрше. поставлати^ç

Αόριστος ἄ. σταθῆναι, Непредѣл'ное ã e. поставити^ç.

μέλλων

Μέλλων ά. σταθήσεσθαι. Будущее ά. поставитисα
 Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ будущее. поставитисα ѿμα^М,
 ἑστάσεσθαι.

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Причастіе страдательнаго.

Ενεστώς, καί Παρατατικός. Настоящ. ѿ мимоше^Д. ставимыѿ.

ὁ ἱστάμενος. τοῦ ἱσταμένου

ἡ ἱσταμένη, τῆς ἱσταμένης

τὸ ἱστάμενον τοῦ ἱσταμένου

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн. ѿ пресовѣрше. поставлѣи^Ѣ.

ὁ ἑσταμένος, τοῦ ἑσταμένου

ἡ ἑσταμένη, τῆς ἑσταμένης

τὸ ἑσταμένον τοῦ ἑσταμένου

Αόρι. ά. Непредѣл. ѿ е. поставлѣисα

ὁ σταθεῖς, τοῦ σταθέντος

ἡ σταθεῖσα, τῆς σταθείσης

τὸ σταθέν τοῦ σταθέντος,

Μέλλων ά. будущее ѿ. поставлѣющѣисα

ὁ σταθησόμενος, τῶυ σταθησομένου

ἡ σταθησομένη, τῆς σταθησομένης.

τὸ σταθησόμενον τῶυ σταθησομένου.

/1156/

Μετ' ὀλίγον μέλλων. По малѣ доудущее поставитисα ѿмамѣ.

ὁ ἑστασόμενος τοῦ ἑστασομένου

ἡ ἑστασομένη τῆς ἑστασομένης

τὸ ἑστασόμενον τῶυ ἑστασομένου.

РНМА, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δέ μέσης.

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА жѣ среднаго.

Ενεστώς. Настоящее. ставлюсα.

έν. ἴσταμαι ἴστασαι ἴσταται. καί τὰ λοιπά.

Παρατατι. Мимошед. постави^Хсα.

έν. ἱστάμην ἴστασο καί ἴστω ἴστατο, καί τὰ λοι.

Αόρι. ά. Непредѣл. ѿ е. поставихсα

έν. ἑστησάμην ἑστήσω ἑστήσατο

δυ. ἑστησάμεθον ἑστήσασθον ἑστησάσθην

πλ. ἑστησάμεθα ἑστήσασθε ἑστήσοντο. (!)

	Насто́щее ἢ μιμοше ^Д .	στάβλ ^С атисα.
Αόριστος ἄ.	στήσασθαι. Непредѣльное ѣ	постάβ ^С ити.
Μέλλων ἄ.	στήσεσθαι. Будύщее ѣ е	постάβ ^С итисα.

ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΣΗΣ. Прича́стїе Срѣднаго.

Ενεστώς καί παρατατικός.

	Насто́щее ἢ μιμοше ^Д шее	став ^С аемы́й
ὁ ἰστάμενος	τοῦ ἰσταμένου	
ἡ ἰσταμένη	τῆς ἰσταμένης	
τό ἰστάμενον	τοῦ ἰσταμένου.	

Αόριστος /117/

Αόριστος. ἄ.	Непредѣ. ѣ е.	постάβ ^С льсα
ὁ στησάμενος	τοῦ στησαμένου	
ἡ στησαμένη	τῆς στησαμένης	
τό στησάμενον	τοῦ στησαμένου.	

Μέλλων. ἄ.	будущее ѣ е.	став ^С ляющі́йсα
ὁ στησόμενος	τοῦ οτησομένου	
ἡ στησομένη	τῆς στησομένης	
τό στησόμενον	τοῦ στησομένου.	

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ συζυγίας τῶν εἰς μι.

Τρίτη συζυγία τῶν εἰς μι. γίνεται ἀπό τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων. ὅσον διδώ, (!) ὦ, δίδωμι. ἔχει δὲ τὸ ω μέγα ἐν τῇ παραληγοῦσῃ τοῦ ἐνεργητικοῦ. τό δε ο μικρόν, ἐν τῇ τῶ παθητικοῦ. ὅσον, δίδωμι, δίδομαι.

ὦ ТРЕТЕМЪ СОУПРОУжествѣ ἴже нὰ μι.

Трѣтее супружество ἴже нὰ μι. бывае^Т ω^Т трѣтїаго ὀблечѣн' - ны^Х. ἴако, даѣ, даѡ, даваю. ἴмат жѣ ω великое во предконецно^М дѣлѣтелнаго. о, жѣ малѣе въ страдѣтелномъ. ἴако, даѡ, даѡсα.

щ

ῥήμα,

/1176/

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ ἐνεργητικῆς.

συζυγίας γ. τῶν εἰς μι.

ГЛАГОЛЬ ИЗЛОЖЕНІА (!) ИЗІАВІТЕЛНАГО ЗАЛОГА жѣ дѣлѣтелнаго
супружествѣ γ го. ἴже нὰ μι.

Ενεστώς χρονος,	Насто́щее вре ^М ,	даѡ.
ἐν. δίδωμι	δίδως	δίδωσι
δυ.	δίδοτον	δίδοτον
πλ. δίδομεν	δίδοτε	δίδο ^С υσι, καί ἰωνικῶς δι- δό ^С ασι.

Παρατατικός. Μιμοше^Δшее. дахъ.
 έν. έδίδων έδίδως έδίδω
 δυ. έδίδοτον έδιδότην
 πλ. έδίδομεν έδίδοτε έδίδοσαν.

Παρακείμενος. Προταθέν'ное. даа^χ.
 έν. δεδωκα δέδωκας δέδωκε
 δυ. δεδώκατον δεδώκατον
 πλ. δεδώκαμεν δεδώκατε δεδώκασι.

ΰπερσυντέ. Пресовершен'ное. дааа^χ,
 έν. έδεδώκειν έδεδώκεις έδεδώκει.
 δυ. έδεδώκειτον έδεδωκείτην

π. έδεδώκειμεν έδεδώκειτε έδεδώκεισαν

πλη-
/II8/

Αόριστος. ά. Непредѣльное. ã e. да^χ.
 έν. έδωκα έδωκας έδωκε
 δυ. έδώκατον έδωκάτην
 πλ. έδώκαμεν έδώκατε έδωκαν.

Αόριστος β. Непредѣл. ñ e. да^αхъ.
 έν. έδων έδως έδω
 δυ. έδοτον έδότην
 πλ. έδομεν έδοτε έδοσαν.

Μέλλων ά. будуще ã e. дамъ.
 έν. δώσω δώσεις δώσει
 δυ. δώσετον δώσετον
 πλ. δώσομεν δώσετε δώσουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕργητικῆς. Повелительнаго дѣлательнаго
 ενεστώως, καί παρατατικός. Настоящее, ή μιμοше^Δшее, дава^й.
 έν. δίδοθι διδότη
 δυ. δίδοτον διδότην
 πλ. δίδοτε διδότησαν.

Παρακείμενος καί ΰπερσυντέλικος.

Протажѣн'ное ή пресовершен'ное дай.
 έν. δέδωκε δεδωκέτω

δυσικά.

δυ. δεδώκετον δεδωκέτων
 πλ. δεδώκετε δεδωκέτωσαν.

/II86/

Αόριστος, ά. Непредѣльное ā e. дадӣ.
 έν. δώκον δωκάτω. γίνεται από τοῦ ἔδωκα,
 ἀλλ' ἄχρηστον ἐστίν.

Αόρι, β. Непредѣльное. ѿ e. дадӣ.
 έν. δόθι καί δός δότω
 δυ. δότον δότων
 πλ. δότε δότωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Молѣтвен'наго дѣлѣтелнаго.

Ενεστώς. καί παρατατικός. Настоѣщее ѿ мимоше^Δшее, да даѡ,
 έν. διδοίμην διδοίης διδοίη
 δυ. διδοίητον διδοιήτην.
 π. διδοίημεν διδοίητε διδοίησαν καί διδοῖεν

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος,

Протажѣн'ное, ѿ пресовершен. да даа^χ
 έν. δεδώκοιμι δεδώκοις δεδώκοι
 δυ. δεδώκοιτον δεδωκοίτην
 πλ. δεδώκοιμεν δεδώκοιτε δεδώκοιεν.

Αόριστος β, Непредѣльное ѿ e. да да^χ,
 έν. δοίην δοίης δοίη
 δυ. δοίητον δοιήτην
 πλ. δοίημεν δοίητε δοίησαν καί δοῖεν.
 δυικά, /119/

Μέλλών ά, оудѣщее ā e, да дамъ.
 έν. δώσοιμι δώσοις δώσοι
 δυ. δώσοιτον δωσοίτην
 πλ. δώσοιμεν δώσοιτε δώσοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡγητικῆς. Подчѣн'наго дѣлѣтелнаго.

Ενεστώς καί παρατατικός. Настоѣщее ѿ мимоше^Δшее, ἄще даѡ
 έν. ἔάν διδῶ διδῶς διδῶ.
 δυ. ἔάν διδῶτον διδῶτον
 πλ. ἔάν διδῶμ/ε/ν διδῶτε διδῶσι.

Παρακείμενος καί ὑπερσυντέλικος.

Протажѣн'ное ѿ пресоверше, ἄще да^М,
 έν. ἔάν δεδώκω δεδώκης δεδώκη
 δυ. ἔάν δεδώκητον δεδώκητον
 π. δεδώκωμεν δεδώκητε δεδώκασι

Αόριστος. β. Непредѣл. ѿ. ἄσσε δα^Μ.
 ἐν. ἐάν δῶ δῶς δῶ
 δυ. ἐάν δῶτον δῶτον
 πλ. ἐάν δῶμεν δῶτε δῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝ/Ε/Ρηγητικῆς. Необάвнаго дѣлѣтелнаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατι. διδόναι. /1196/
 Настоящее ἢ мимосе. δαβάτι.
 Παρακει. καὶ ὑπερσυντέ. δεδωκέναι
 Протаже. ἢ пресовёрше. δαβάτι.
 Αόριστος β. δδυναи. Непредѣл'ное ѿ е. δάτι.
 Μέλλων ἄ. δώσειν. Будыщее ἄ. δάτι.

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗτικῆς. Причáстiе дѣлѣтелнаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατικῶς. Настоящее ἢ мимосе́дшее, да́й.
 ὁ διδῶς τοῦ διδόντος,
 ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης,
 τὸ διδόν τοῦ διδόντος.

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протажэн'. ἢ пресоверш. δαβάай
 ὁ δεδωκῶς τοῦ δεδωκότος,
 ἡ δεδωκυῖα, τῆς δεδωκυῖας,
 τὸ δεδωκός, τοῦ δεδωκότος.

Αόριστος β. Непредѣл. ѿ е. дáвый,
 ὁ δούς τοῦ δόντος,
 ἡ δοῦσα, τῆς δούσης,
 τὸ δόν, τοῦ δόντος,

Μέλλων /120/

Μέλλων ἄ. будыщее ἄ е. да́ющӣй.
 ὁ δῶσων, τοῦ (!) δῶσοντος
 ἡ δῶσουσα, τῆς δωσοῦσης,
 τὸ δῶσον τοῦ δῶσοντος.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΣΕΩΣ δέ παθητικῆς.

ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪЯВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА жѣ страдѣтелнаго.

Ενεστῶς. Настоящее. дайсá.
 ἐν. δίδομαι δίδοσαι δίδοται
 δυ. διδόμεθον δίδοσθον δίδοσθον
 πλ. διδόμεθα δίδοσθε δίδονται

Παρατατι.	Μιμοσέδшее,	δάχσα.
έν. έδιδόμην	έδίδοσο καί έδίδου	έδίδοτο
δ. έδιδόμεθον	έδίδοσθον	έδιδόσθην
πλ. έδιδόμεθα	έδίδοσθε	έδίδονται.

Παρακείμε.	Προταζέное.	даа ^х са.
έν. δέδομαι	δέδοσαι	δέδοται
δυ. δεδόμεθον	δεδόσθον	δεδόσθον
πλ. δεδόμεθα	δέδοσθε	δέδονται.

ύπερσυντέ.	Пресове/р/ше,	дааа ^х са, ένικά. /I206/
------------	---------------	---

έν. έδεδόμην	έδέδοσο	έδέδοτο
δυ. έδεδόμεθον	έδέδοσθον	έδεδόσθην
π. έδεδόμεθα	έδέδοσθε	έδέδοντο.

Αόρι, ά,	Непредѣльное	ã e,	δάχσα,
έν. έδόθην	έδόθης	έδόθη	
δυ.	έδόθητον	έδοθήτην	
π. έδόθημεν	έδόθητε	έδόθησαν.	

Μέλλων ά.	будущее	ã.	δάμσα,
έν. δοθήσομαι	δοθήση	δοθήσεται	
δ. δοθησόμεθον	δοθήσεσθον	θήσεσθον	
π. δοθησόμεθα	δοθήσεσθε	θήσονται.	

Μετ' όλίγον μέλλων.	По малѣ	будущее	δάτиса	ήμάμъ.
έν. δεδδοσομαι	δεδόση	δεδόσεται		
δ. δεδοσόμεθον	δεδόσεσθον	όσεσθον		
π. δεδοσόμεθα	δεδόσεσθε	όσονται.		

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑθητικης. Повелітелнаго страдательнаго.
Ενεστώς, καί παρατατικός. На/с/тоащее ή мимосе^дшее дайсα.

έν. δίδοσο καί δίδου	διδόσθω	
δυ. δίδοσθον	διδόσθων	
πλ. δίδοσθε	διδόσθουσαν	παρακεί

/I21/

Παρακείμενος καί ύπερσυντέλικος	Προταζέν'η. ή пресовершее.	дадйсα.
έν. δέδοσο	δεδόσθω	
δυ. δέδοσθον	δεδόσθων	
πλ. δέδοσθε	δεδόσθουσαν.	

Αόρι, ά. Непредѣльное ã е, дадіса
 έν. δόθητι δοθήτω
 δυ. δόδητον (!) δοθήτων
 πλ. δόθητε δοθήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Молітвен'наго страдательнаго.
 Ενεστώς, και Παρατατικός. На/с/то́щее и мимоше. да даюса.

έν. διδοίμην διδοῖτο διδοῖτο
 δυ. διδοίμεθον διδοῖσθον διδοίσθην
 πλ. διδοίμεθα διδοῖσθε διδοῖντο.

Παρακείμενος και ὑπερσυντέλικος.

Протажэн. и пресовѣрше. да даюса.
 έν. δεδοίμην δεδοῖτο δεδοῖτο
 δυ. δεδοίμεθον δεδοῖσθον δεδοίσθην
 πλ. δεδοίμεθα δεδοῖσθε δεδοῖντο.

Αόρι. ά. Непредѣл. ã е. да даюса,
 έν. δοθείην δοθείης δοθείη
 δυ. δοθείητον δοθειήτην

πλ, δοθείημεν δοθείητε δοθείησαν. πληθυν- /I2I6/
 ъ

Μέλλων ά. будущее. ã е. да дамса.

έν. δοθησοίμην δοθήσοιο δοθήσοιτο
 δυ. δοθησοίμεθον δοθήσοισθον σοίσθην
 π. δοθησοίμεθα δοθήσοισθε δοθήσοιντο

Μετ'όλιγον μέλλων. По малѣ будущее. дайтиса ймамъ.

έν. δεδοσοίμην δεδόσοισ δεδόσοιτο
 δ. δεδοσοίμεθον δεδόσοισθον δεδοσοίσθην
 π. δεδοσοίμεθα δεδοσδισθε δεδόσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Подчйн'наго страдательнаго.

Ενεστώς, και παρατατικός. Настоящее и мимо. аще даюса.

έν. εάν διδῶμαι διδῶ διδῶται
 δυ. εάν διδώμεθον διδῶσθον διδῶσθον
 π. εάν διδώμεθα διδῶσθε διδῶνται.

Παρακείμενος, και ὑπερσυντέλικος

Протажэн'. и пресове. аще дамса.
 έν. εάν δεδῶμαι δεδῶ δεδῶται
 δυ. εάν δεδώμεθον δεδῶσθον δεδῶσθον

πλ. ἐάν δεδώμεθα δεδῶσθε δεδῶνται.

Αόριστος. ἄ. Непредѣ, ã е. ἄще да^Мса

ἐνικά.

/I22/

ἐν. ἐάν δοθῶ δοθῆς δοθῆ

δυ. ἐάν δοθῆτον δοθῆτον

πλ. ἐάν δοθῶμεν δοθῆτε δοθῶσι

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗΤΙΚῆς. Неодѣвнаго страдѣтелнаго.

Ενεστῶς καὶ παρατατικὸς δίδοσθαι.

Настоѣщее ἢ мимоме^Д.

давѣтиса.

Παρακεί. καὶ ὑπερσυντέ. δεδόσθαι.

Протѣже. и пресовѣрше.

давѣтиса.

Αόριστος ἄ. δοθῆναι. Непредѣл'ное ã е. дѣтиса.

Μέλλων ἄ. δοθήσεσθαι. Будѣщее ἄ. дѣтиса.

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Причѣстїе страдѣтелнаго.

Ενεστῶς, καὶ Παρατατικὸς. Настоѣщее. ἢ мимоме^Д. даѣмый.

ὁ διδόμενος, τοῦ διδομένου,

ἡ διδομένη, τῆς διδομένης,

τὸ διδόμενον τοῦ διδομένου,

Παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος.

Протѣжѣн'ое. ἢ пресовѣрш.

давѣтиса

ὁ δεδομένος, τοῦ δεδομένου,

ἡ δεδομένη, τῆς δεδομένης,

τὸ δεδομένον, τοῦ δεδομένου.

/I226/

Αόριστος ἄ. Непредѣл'. ã е. даѣтиса.

ὁ δοθείς, τοῦ δοθέντος,

ἡ δοθεῖσα, τῆς δοθείσης,

τὸ δοθέν, τοῦ δοθέντος,

Μέλλων ἄ. будѣщее ã е. даѣщїтиса.

ὁ δοθησόμενος, τοῦ δοθησομένου,

ἡ δοθησομένη, τῆς δοθησομένης,

τὸ δοθησόμενον, τοῦ δοθησομένου,

Μετ' ὀλιγον μέλλων. По малѣ будѣщее, дѣтиса ἢ мѣтї.

ὁ δεδοσόμενος τοῦ δεδοσομένου,

ἡ δεδοσομένη, τῆς δεδοσομένης,

τὸ δεδοσόμενον τοῦ δεδοσομένου,

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΣΕΩΣ δέ μέσης.

ГЛАГОЛЪ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗЪАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА жè среднаго.

Ενεστῶς χρόνος, Настоящее вре^М, даѣса.
 έν. δίδομαι δίδοσαι δίδοται. καί τά λοιπά

Παρατατι, Мимоше^Дшее да^Хса.
 έν. έδιδόμην έδίδοσο καί έδίδου έδίδοτο.

Αόριστος /123/

Αόριστος. ά. Непредѣльное ā е. да^Хса.
 έν. έδωκάμην έδώκω έδώκατο
 δυ. έδωκάμεθον έδώκασθον έδωκάσθην (!)
 πλ. έδωκάμεθα έδώκασθε έδώκαντο.

Αόριστος β. Непредѣл. ѵ е. дахса.
 έν. έδόμην έδοσο καί έδου έδοτο
 δυ. έδόμεθον έδοσθον έδόσθην
 πλ. έδόμεθα έδοσθε έδοντο.

Μέλλων ά. будущее ā. дам'са.
 έν. δώσομαι δώση δώσεται
 δυ. δωσόμεθον δώσεσθον δώσεσθον
 πλ. δωσόμεθα δώσεσθε δώσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Повелітелнаго среднаго.

Ενεστῶς καί παρατατικός. Настоящее и мимощедшее, даѣса.
 έν. δίδοσο καί δίδου διδόσθω, καί τά λοιπά

Αόριστος, ά. Непредѣл. ā е. дадѣса.
 έν. δόσο καί δοῦ διδόσθω
 δυ. δόσθον δόσθων
 πλ. δόσθε δόσθωσαν

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ. Молітвен'наго среднаго.

Ενεστῶς /1236/

Ενεστῶς καί παρατατικός. Настоящее. и мимоще. да даѣса.
 έν. διδοίμην διδοῖτο διδοῖτο, καί τά λοιπά

Αόρι. β. Непредѣл. ѵ е. да дахса.
 έν. δοίμην δοῖτο δοῖτο
 δυ. δοίμεθον δοῖσθον δοίσθην
 πλ. δοίμεθα δοῖσθε δοῖντο.

Μέλλων ά. будущее ā е. да дамса.

έν. δωσοίμην δώσοιο δώσοιτο
 δυ. δωσοίμεθον δώσοισθον δωσοίσθην
 πλ. δωσοίμεθα δώσοισθε δώσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΣΗΣ Под'чѣн'наго срѣднаго.

Ενεστώς, καί παρατατικός.

Насто́ящее, ѱ мѣшо^д, ѱще даѳса.

έν. εάν διδῶμαι διδῶ διδῶται. καί τὰ λοι.

Αόρι. β. Непредѣл. ѱ е. ѱще да^мса.

έν. εάν δῶμαι δῶ δῶται

δυ. εάν δῶμεθον δῶσθον δῶσθον

πλ. εάν δῶμεθα δῶσθε δῶνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΜΕΣΗΣ Необѣвнаго срѣднаго.

Ενεστώς.

/124/

Ενεστώς καί παρατατι. δίδοσθαι.

Насто́ящее ѱ мѣшо^е. даѳатѣса.

Αόριστος β. δόσθαι. Непредѣльное. ѱ е. дѳатѣса.

Μέλλων α. δόσεσθαι. Будѳщее ѳ е. дѳатѣса.

ΜΕΤΟΧΗ ΜΕΣΗΣ. Прича́стїе Срѣднаго.

Ενεστώς. καί παρατατικός. Насто́ящее ѱ мѣшо^е, даѳѣса.

ὁ διδόμενος τοῦ διδομένου

ἡ διδομένη τῆς διδομένης

τὸ διδόμενον τοῦ διδομένου

Αόριστος β, Непредѣльное ѱ е. даѳѣса

ὁ δόμενος. τοῦ δομένου.

ἡ δομένη. τῆς δομένης.

τὸ δόμενον. τοῦ δομένου.

Μέλλων. α. будѳщее ѳ е. даѳѣѣса,

ὁ δωσόμενος, τοῦ δωσομένου (!)

ἡ δωσομένη, τῆς δωσομένης,

τὸ δωσόμενον, τοῦ δωσομένου,

περί τετάρτης

/1246/

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ συζυγίας τῶν εἰς μι.

Τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι, γίνεται ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, εἰς υω, ληγόντων. διον, ζευγνύω, ζεύγνυμι. ἔχει δέ τὸ υ, ἐν τῇ παραληγοῦσῃ τοῦ ἐνεργητικῶς καί παθητικῶς. διον, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

ὦ ΤΕΤΕΡΤΟΜЪ СΟΥΠΡΟΥЖЕСТВЪ Ἰже нὰ μι.

Четвѣртое супружество Ἰже нὰ μι, бѡвѣеть ω^Т шѣстаго супру-
жества тѣжко οὐдарѣн'ныѣ глѣ, нὰ υω, кончаѣмы^Х. Ἰако спра-
гѣα, спрагѣю. Ἰма^Т же υ въ пре^Дконѣчно^М дѣлѣтелнѣмъ ἰ стра-
дѣтелнѣ^М, Ἰако спрагѣю спрагѣюса.

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΕΩΣ δὲ ἐνεργητικῆς.
συζυγίας δ. τῶν εἰς μι.

ΓΛΑГОΛЬ, ИЗЛОЖЕНΙΑ ИЗЪАВИТЕЛНАГО ЗАЛОГА же дѣлѣтелнаго су-
пружества ѡ го. Ἰже нὰ μι.

Ενεστῶς.
/I25/

Ενεστῶς.	Настоѣщее.		сѡпрагѣю.
ἐν. ζέυγνυμι	ζέυγνυς	ζέυγνυσι	
δου.	ζέυγνυτον	ζέυγνυτον	
πλ. ζέυγνυμεν	ζέυγνυτε	ζευγνύουσι.	
Παρατατι.	Μιμοшѣдшее,		сопраго ^Х .
ἐν. ἐζέυγνυν	ἐζέυγνυς	ἐζέυγνυ	
δου.	ἐζέυγνυτον	ἐζεуγνύτην	
π. ἐζέυγνυμεν	ἐζέυγνυτε	ἐζέυγνυσαν.	

οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι ἐξέλιπον. τὰ γάρ τῆς τετάρτης
μέχρι παρατατικοῦ κλίνονται.

Инаα жѣ временὰ οσкудѣша. Ἰже οδ че^Твертаго τόчию
до мимоше^Дшаго скланѣю^Тса

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Повелίτελναго дѣлѣтелнаго
Ενεστῶς. καί παρατατικός,

	Настоѣщее ἰ мимоше ^Д шее,	сопрагѣй.
ἐν. ζέυγνηθι	ζεу/γ/νύτω	
δου. ζέυγνυτον	ζεуγνύτων	
π. ζέυγνυτε	ζεуγνύτωσαν	

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΝ/Ε/Ρηητικῆς. Неοβѣвнаго дѣлѣтелнаго.

Ενεστῶς, καί παρατατι. ζευγνῦναι,
На/с/тоѣщее ἰ мимоше^Дшее сопрагѣти.
и μετοχή,
/I256/

ΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗΣ. Причѣстїе дѣлѣтелнаго.

Ενεστῶς καί παρατατικός.Настоѣщее ἰ мимоше^Дшее, сопрагѣй

ὁ ζευγνύς τοῦ ζευγνύντος
 ἡ ζευγνῦσα τῆς ζευγνύσης
 τὸ ζευγνύν τοῦ ζευγνῦντος

ΡΗΜΑ, ΕΓΚΛΙΣΣΩΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ. ΔΙΑΘΕΣΣΩΣ δέ παθητικῆς.

ГЛАГОЛЬ, ИЗЛОЖЕНІА ИЗІАВИТЕЛНАГО. ЗАЛОГА жè страдательнаго.

Ενεστώς. Настоящее. сопрαγáюса.

έν. ζεύγνυμαι ζεύγνυσαι ζεύγνυται
 δ. ζευγνύμεθον ζεύγνυσθον ζεύγνυσθον
 π. ζευγνύμεθα ζεύγνυσθε ζεύγνυνται.

Παρακεί. Протажén'ное. сопрαγο^хса,

έν. ἐζευγνύμην ἐζεύγνυσο ἐζεύγνυτο
 δυ. ἐζευγνύμεθον ἐζεύγνυσθον γνύσθην
 π. ἐζευγνύμεθα ἐζεύγνυσθε ἐζεύγνυντο

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Повелительнаго страдательнаго.

Ενεστώς

/126/

Ενεστώς καί παρατατικός. Настоящее и мимоще^д, сопрαгáйсá.

έν. ζεύγνυσο ζευγνύσθω
 δυ. ζεύγνυσθον ζευγνύσθων
 πλ. ζεύγνυσθε ζευγνύσθωσαν

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ. Необáвнаго страдательнаго.

Ενεστώς καί παρατατικός, ζεύγνυσθαι.

Настoáщее и мимощé, сопрαгáти^ѣ.

ΜΕΤΟΧΗ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ Причáстiе страдательнаго.

Ενεστώς, Настоящее, сопрαгáйсá.

ὁ ζευγνύμενος, τοῦ ζευγνυμένου,
 ἡ ζευγνυμένη, τῆς ζευγνυμένης,
 τὸ ζευγνύμενον, τοῦ ζευγνυμένου.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟῦ ῥήματος, εἰμί.

ὡ ὄсуществén'нѣмъ глаголѣ ѣсмъ.

Ενεστώς, Настоящее. ѣсмъ.

έν. εἰμί εἶς καί εἶ ἐστί
 δυ. ἐστὸν ἐστὸν
 πλ. ἐσμέν ἐστέ εἰσί.

Παρατατικός. Мимоще^дшее. ъѣхъ.

έν. ἦν ἦς ἦ, καί ἦν ъυικá.

δου. ἦτον ἦτην
 πλ. ἦμεν ἦτε ἦσαν. καὶ ἀττικῶς, ἔην
 ἔης ἔη,

ὑπερσυντέ. Пресовершен'ное. об^х,
 ἐν. ἦμην ἦσο ἦτο

Μέλλων ά, будущее ā e, буду.
 ἐν. ἔσομαι ἔση ἔσεται
 δου. ἐσόμεθον ἔσεσθον ἔσεσθον
 πλ. ἐσόμεθα ἔσεσθε ἔσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟῦ. Повелительнаго осуществёнаго.
 Ενεστώς, Насто́ящее, буди.
 ἐν. ἔσο καὶ ἴσθι ἔστω
 δου. ἔστον ἔστων
 πλ. ἔστε ἔστωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟῦ. Молитвен'наго осуществён'наго.
 Ενεστώς, Насто́ящее. да ἔсмь.
 ἐν. εἶην εἶης εἶη
 δου. εἶητον εἶήτην
 πλ. εἶημεν εἶητε εἶησαν. καὶ εἶεν
 Μέλλων ά. будущее ā e. да буду.
 ἐν. ἐσοίμην ἔσοιο ἔσοιτο
 δου. ἐσοίμεθον ἔσοισθον ἐσοίσθην
 πλ. ἐσοίμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο.

ὑποτα

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟῦ, Подчин'наго осуществён'на/а/го.
 Ενεστώς, Насто́ящее, аще ἔсмь.
 ἐν. εἶάν ᾧ ἦς ἦ
 δου. εἶάν ἦτον ἦτον
 πλ. εἶάν ᾧμεν ἦτε ᾧσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟῦ, Необавнаго осуществён'наго.
 Ενεστώς καὶ παρατατικός εἶναι,
 Насто́ящее ἢ мимошедшее бывати.
 Μέλλων ά. ἔσεσθε будущее ā. быти.

ΜΕΤΟΧΗ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟῦ причастіе осуществён'наго залόга.
 Ενεστώς, Насто́ящее, сый.
 ὁ ὢν τοῦ ὄντος,

ἡ οὔσα τῆς οὔσης,
τό ὄν, τοῦ ὄντος,

Μέλλων ά. будущее ã e сущіѣ.
ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου,
ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης,
τό ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου.

περὶ ἑτερδ-
/I27σ/

ΠΕΡΙ ΕΤΕΡΟΚΛΙΤΩΝ ῥημάτων.

Ὡσπερ δὲ ὀνόματα, ἔνια μὲν ἑτερόκλιτα ἔνια δὲ ἄκλιτα.
οὔτω δὴ καὶ ῥήματα ἑτερόκλιτα λέγονται. ὄιον, τό πέττω
πέψω. τίκτω, τέξω. πίπτω, πεσοῦμαι. ἀλίσκω ἀλώσω.
ἔρχομαι, ἐλεύσσομαι.

Πολλά δὲ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα, διό τὴν χρῆσιν ζητητέον. ἐπὶ
τούτων μόνην, οὐχὶ δὲ κανόνα καὶ κλίσιν ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων.

ΠΕΡΙ ΑΠΡΟΣΩΠΟΥ ῥημάτων.

Ἐνια δ' ἄυθις τῶν ῥημάτων ἀπρόσωπα εἰσὶν, ὅσα τύπον μὲν
ἔχει τρίτου προσώπου, ἐστὶ δὲ οὐδενός.

Τούτων δὲ τὰ μὲν ἐνεργητικοῦ προφορὰν ἔχοντα πολλά τυγ-
χάνει τοῦ ἀριθμοῦ, οἷον τό. δεῖ. χρή. δοκεῖ. συμβαίνει.
προσῆκει. ἀρκεῖ. πρέπει. ἔξεστι. συμφέρει. καὶ ἕτερα.

Τὰ δὲ παθητικοῦ, πλεῖστα πέφυκε. πᾶν γάρ παθητικὸν ἐνι-
κὸν τρίτον πρόσωπον δύναται ἀπροσώπως παραλαμβάνεσθαι
οἷον, λέγεται. εἴρηται. γέγραπται. δύναται. ἔγνωσται.
ἤκουσται. ἐνδέχεται. εἰρήσθω. πεποιήσθω.

/I28/

ὦ ИНОСКЛАНІАЕМЫХЪ глаголъхъ.

Іако жє именà, нѣкаа оубо ѡноскланѣма. нѣкаа жє нескланѣ-
ема. тако жє ѡ глѣ ѡноскланѣма глѣтса. Іако леѣу. полеѣу.
рождѣу оубо рожду. падаю оупадѣу. ѡстрошѣю ѡждивѣу. граѣу прѣ-
идѣу.

Многа жє сѣуть такова, тѣм же требуютъ ѡзысканїа, сє ѡ сѣхъ
єдинѣ. нѣ же канѣнъ нѣ же склонєнїє іако ѡ ѡныхъ.

ὦ БЕЗЛИЧНЫХЪ ГЛАГОЛЪХЪ.

Нѣкаа жє ѡ глаголѣ безлична сѣуть, єлика ѡбразѣ оубо ѡимѣуть
трєтїаго лицà. сѣуть же никако.

Сѣих же ѡва оубо дѣлѣтелнаго прѣдложенїє ѡмѣуще многа случа-
єтса числом. Іако ѣже подобаєт, требѣтъ, мнѣт, случаєтса, при-

гѡже, оу҃гаж^дае^т, достои^т, прѣстои^т, полезно и ѿнаа.

Страдательнаго же, мно҃га обыче. всако бѣ страдательное третѣе лице мѡжетъ безлично воспрѣиматиса. ꙗко, глетса. речеса. пѣшеса. мѡжеса. знаетса. слыши^тса. прѣемле^тса. да речѣтса, да сотворитса.

/128с/

Ο ἐνεστῶς, δεῖ. ὁ πα/ρα/τατικός, ἔδει. τὸ ἀπαρέμφατον δεῖν. χρή. ἔχρην. χρῆναι προσήκει. προσήκεν. προσήκειν. δοκεῖ. ἔδοκει. δοκεῖν. πρέπει. ἔπρεπεν. πρέπειν συμφέρει. συνέφερεν. συμφέρειν. μέλλει. ἔμελλεν. μέλειν. συμβαίνει. συνέβαιν. συμβαίνειν.

Ποιεῖ δὲ ταυτὶ καὶ μετοχὰς ἐν οὐδετέρῳ γένει. οἶον, δέον. προσήκον. συμφέρον. πρόπον, ἀρκοῦν, ἐξόν, χρεῶν, μέλλων, συμβαῖνον, ἀκουοθὲν,

Настоящее, подобае^т. мимоше^д, подобаса. необавное подобати. трѣба, потрѣба, требовати. пригожаѣтса, пригодѣлоса, пригодѣтиса. мни^т, возмѣѣ, мѣѣти. прѣстойно, прѣстоало, прѣстоати. полезно, ползова, ползовати. хѡще^т восхоѣѣ, хотѣти, случаетса, случиса случѣити.

Твѡра^т же сѣце и причастѣа во среднемъ родѣ. ꙗко, подобное, прѣстойное, полезное, достѡйное, доволное, вѣѣшнее, потрѣбное, будѣщее, случаемое, слышан'ное.

περί τῆς

/129/

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΓΓΕΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ, ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΙΚῶΝ καὶ ἀμεταβόλων φωνηέντων καὶ διφθόγγων. καὶ περί σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.

ὦ НАСТОΙΑШЕМЪ ГЛАГѢЛЬ нѡ ω, и ѡ назданїи мимошѣдшаго. Мимошѣдшїй соиздѣетса ѡ^т пѣрваго лица единственнаго настоящаго. претваряюще ω, нѡ он. и ко началу прилагяюще, возрастъ ѡше трѣбѣ буде^т.

Кѡгда оубо настоящїй начинае^тса ѡ^т согласнаго. прѣемлетса в началѣ глагола ε. ѿже нарицѣетса възраст глаголь. ꙗко. τύπτω, ἔτυπτον. γράφω ἔγραφον.

Кѡгда же ѡ^т гласнаго илї ѡ^т двогласнаго ѡ^т мѣѣннаго начало ѿмать. тогда претварѣетса краткое, илї ѡбщее во своѣ долгое, ѿже нарицѣетса возрастъ временный. и сѣ яснѣе оузрѣши въ своѣмъ образѣ.

Гласныи ѡ^т мѣѣнныи.

α	въ	η.	ἀκούω,	ἤκουον.	
ε	πρeтварáютcя	η.	ἴακο	ἐλέεω,	ἤλεεον.
ο	въ	ω.	ὀνομάζω,	ὠνόμαζον.	

Двогласныи ω̄ μ̄β̄нныи.

αι	въ	η	ἄιρω,	ἦρον.
οι	πρeтварáютcя	ἴακο,	οἰκτείρω,	ὠκτειρον.
αυ	въ	ηυ	αυλέω,	ἦυλεον.
ευ	ἀττίчески		ἔυδω.	ἦυδον,

ь

Аще жè

/1296/

Аще жè въ настоáщемъ начáло ἦмать ω̄ ἦнаго гласнаго ἦли двогласнаго, ἴακο ω̄ η, ι, ω, ει, ου, ευ. Въ начáлѣ мiмошeдшаго нī еди́но же прeтворeнiе ἦмать. нò тóчiю конéчноe ω̄, iзмѣнáетcя на òν. ἴακο, ἦχέω, ἦχεον, ἰπέυω, ἰπευον. εἰκάζω, εἰκαζον οὐτάω, οὔτον. ἔυδω, ἔυδον. ὅще.

Вьнáтiе двое.

Изимáютcя пeрвѣе гл̄ы н̄β̄кiа, ἦже ἄще ἦ ω̄ ἔ. начáло пpиeмлють, нò въ мiмошeдшемъ нī еди́ноá iзмѣны страждеть на η. тóкмо i, пpиeмлeть. ἴακο δà двогласное съдѣлáетcя. ἴακο ἔχω, εἶχον. ἔπω, εἶπον. ἔλω, εἶλον. ἔπομαι, εἰπιδιμην. ἐστήκω, εἴστηκον. ἐστίαώ, εἴστιαον. ἐάω, εἶαον. ἐρπύζω, εἶρπυζον. ἐρύω, εἶρυον. ἐθίζω, εἶθιζον. ἔθω, εἶωθα. ἔω, εἶμαι. ἐργάζομαι, εἶργαζόμεν. ἐρέω, εἶρηκα. ἔρπω, εἶρπον, ἔλκω, εἶλκον. ἐλκύω, εἶλκυον.

Втóрое, н̄β̄кiа глагол̄ь. ἦхъ же οι, двогласное н̄β̄когда не ω̄ μ̄β̄нáютcя. ἴακο, οἶομαι, οἰώθην. οἰμέω, οἶμησα, οἶνόω, οἶνίζω, οἰστρέω, οἰωνίζομαι, οἰωνοσκοπέω, οἰωνοπολέω, οἰακίζω, οἰακονομῶ, οἰακοστροφῶ.

Къ сeмoу подoбaēт вѣдати, ἴακο гл̄ы ἦже начинáющiаcя ω̄ ρ, вóзраста рáди, не толи́ко пpиeмлю̄т ε. нò ἦ ρ, οὐсугублaю̄т. ἴακο ρίπτω, ἔρριπτον. ῥέπω, ἔρρεπον.

ω̄ СЛОЖЕНИИ ПРЕДЛОГЪ.

Множiцею предлòгы съ коймъ колiко гл̄омъ сьлагáютcя, подoбáеть зpѣти. ἄще чáсть гл̄а с нīм же слагaeтcя ω̄т соглáснаго начинaeтcя, пpóсто и^х бьвáеть слагáнiе. ἴακο ω̄т κατá ἦ γρáφω, бьвáеть

καταγράφω

/130/

καταγράφω. ἄще же нача́ло ἵмать ω^T гласнаго, пре^Дλόг же конча́ща гл̃ны^М, тогда гл̃ное конечное пре^Дλόга ω^T рѣва́ется. ἴко ω^T παρὰ, ἵ ἀκούω, слага́ется. παρακούω.

Вына́тїе.

Изми̃ περι, ἵ πρό, ἵже свое гласное о́бдѣржать. ἴако ω^T περι, ἵ ἔχω, περιέχω. ω^T πρό, ἵ ἄγω. слага́ется προάγω.

ВНИМАИ.

Аще ли̃ ω^T ринѣши гласное ω^T предл́ога, ἵ скончїши на̃ сьгласное тонко́е, глаго́ль же къ нѣму же хо́щеши приложїти начина́ется ω^T гласнаго со дасїею. тогда̃ тонко́е премѣни̃ въ свое сиплївое.

ἴако, ω^T ἀπό ἵ ὀπλίζω, слага́ется ἀφοπλίζω.

ἐκ же̃, ἐгда̃ гласное и́ли двогласное во слаганїи послѣдуеть, претваря́ется на̃ ἐξ, ἴако ω^T ἐκ, ἵ ἔλω, слага́ется ἐξέλω. та́ко же ω^T ἐκ, ἵ αἰρέω. слага́ется ἐξαίρέω.

ὦ ВОЗРАСТЪ СВОИСТВЕННЫХЪ ὀбразовъ гл̃ъ.

Егда̃ гл̃ъ со предл́огомъ сло́женъ своѣго пр́остаго ничт́о же бо́ле знаменует (ἵбо мно́жицею пре^Дλόгы оукрашенїа ра́ди и́ли стиха̃ прилагя́ются) тогда̃ во́зраст быва́етъ в нача́лѣ пре^Дλόга, ἴако же̃ рече́са ἐνέπω ἥνεπον.

Ќогда же сло́женъ гл̃ъ бо́ле своѣго пр́остаго знаменуеть. тогда̃ во́зраст быва́етъ въ сре́дѣ си^М ὀбразомъ. пѣрвѣе раздѣли̃ши предл́огъ гл̃а. по се^М глаго́лу по чин̃у пре^Дреченнаго кан́она во́зраст приложї. та́ же предл́огъ ω^T дѣленъ сьвѣкупї. ἴако ω^T κατὰ, ἵ ἀκούω. быва́етъ κατακούω. въ мимо-
ше́дшемъ

/I306/

ше́дше^М же̃ твѣритса κατήκουον. καταλείπω, κατέλειπον. καταλέλειφα.

В нача́лѣ о́тсрокомъ дово́лно ѣсть сїе вѣдати, соверше́ннѣе же хотя́ще разумѣти, да̃ чте^T книгопїшцы. в кои^Х нї сегò нї ἵныхъ кан́оновъ, ἄще не со мно́гы^М попечѣнїе^М соблюде́нны^Х мо́жно оу́вѣдати.

ὦ НЕПРЕДѢЛНОМЪ ВТОРОМЪ.

Непредѣ́льное вто́рое, оу́добѣе твѣритса ω^T мимосе́дшаго, неже́ли ω^T непредѣ́лнаго пѣрваго.

Твѣрит же с̃ ω^T мимосе́дшаго сїмъ ὀбразомъ. ἐгда̃ прѣдь он, конѣчно́мъ въ мимосе́дшемъ обрѣта́ется /=-етса/ πт, κт, λλ, μν, тогда̃ ω^T ринути подобае^T послѣднее сьгласное. со внимá-

ніем жè зрї въ пре^дконéчное, ꙗко нїжеи наkáжемъ.

πτ		τ		ἔτυπτον	ἔτυπον
κτ	ω ^т рѣвае ^т са	τ	ꙗко	ἔτικτον	ἔτεκον
λλ		λ		ἔφαλλον	ἔφαλον
μν		ν		ἔκαμνον	ἔκαμον
Изимаю ^т са ω ^т канóна.		βλάπτω		ἔβλαπτον	ἔβλαβον
		κρύπτω		ἔκρυπτον	ἔκρυβον
		καλύπτω		ἐκάλυπτον	ἐκάλυβον
		σκάπτω		ἔσκαпτον	ἔскаβον

ὦ ΟΥСМОТРЕНИИ ПРЕДконéчнаго.

Во всёмъ творенїи непредѣлнаго втóраго, подобае^т оύсмотрáти во предконéчномъ мимошédшаго. ꙗ́ще по кое^м канóнѣ нїже писáнномъ ꙗ́змѣна́етса.

КАНОНЪ ПЕРВЫИ

Егда

/I3I/

Егда во предконéчномъ мимошédшаго будетъ η, ω, αι, αυ, во творенїи жè непредѣлнаго втораго претварáетса на̀ α.

η		α		ἔληθον	ἔλαθον
ω	претварáются	α	ꙗко	ἔτρωγον	ἔτραγον
αι		α		ἔδαιον	ἔδαον
αυ		α		ἔπαυον	ἔπαον

КАНОНЪ ВТОРЫИ

Егда мимошédшаго во предконéчномъ ευ, ꙗ́ли ει, двоглáсное будетъ. тогда во творенїи втóраго непредѣлнаго ε, ω^трѣва́етса.

ευ	ω ^т рѣва́етса	ε	ꙗко	ἔλευθον	ἦλυθον
ει				ἔπειθον	ἔπιθον

КАНОНЪ ТРЕТІИ

Егда мимошédшее во предконéчномъ ꙗ́мать ε, ꙗ́ли ει, и^х же ꙗ́ неω^тмѣнное ко другóму соглáсному совокуплénное предхó- дить, ꙗ́ли блїзу послѣдуе^т. претварáетса ε, ꙗ́ли ει, на̀ α.

ε		α		ἔπλεκον	ἔπλακον
ει		α		ἔσπειρον	ἔσπαρον

Вынáтїе пѣрвое.

ω^т пѣрвои чáсти канóна сегò ꙗ́зймáются. ἔφλεγον ἔβλεπον, въ сѣ^х оўбо нї ꙗ́дино ꙗ́змѣненїе бывáетъ. ꙗ́ще ꙗ́ пре^дходи^т не-

ω^Тмѣнное согласное къ иному совокупленно. Ибо единаче сѹть мимошедшее и непредѣльное второе.

Вынѣтїе второе.

Второе и́знима́ются трисложныи глѹ пѣтаго супружества, в ни^х же ѣще и двогласное ει, со неω^Тмѣннымъ послѣдующи^М, о́баче не и́змѣняется на α. то́чию ι, ω^Трѣвѣается, ѣако εγεῖρω ἤγειρον ἤγερων. οφείλω ὄφειλον ὄφελον.

Канонъ

/1316/

КАНОНЪ ЧЕТВЕРТЫИ.

Аще во мимошедшемъ кончатса на αον, или εον, во творенїи же непредѣльнаго втораго ω^Трѣвѣа^Тса α, или ε, и бывае^т мѣншее слогомъ ω^Т мимошедшаго. но глѹ кончащїиса на ω, чїстое, множицею не имѣють непредѣльнаго втораго. и ѣже и́мутъ кацѣхъ мѣло, по сему четвертому канону строенїе и́мутъ. ѣако, εβραον, εβροон. εποιεон, εποιον.

КАНОНЪ Е.

Глаголѹ и́мѣюще в мимошедше^М пред^Д он, двое σσ. ττ. ζ. ѣще же во будуще^М и́мѣю^Т ξ. обращаю^Тса сїа во творенїи непредѣльнаго втораго на γ, ѣще же в будуще^М и́мѣють σ, обращаю^тса на δ.

σσ	ξ	γ
ττ, ѣще во будуще ^М ,	обращаю ^т са,	ѣако.
ζ	σ	δ
εκραζον.	κράξω	εκραγον.
ωρουσον,	оруξω,	ωρουγον,
επραττον,	πράξω	επραγον.
εφραζον,	φράσω,	εφραδον.
επλαττον,	πλάσω,	επλαδον.

Иже двѣма σσ, глаголю^тса, сїа и́ двойма ττ, глаголати мѣчно.

Сїа правїла во си^х глѣхъ мѣста и́мутъ, ѣже в мимсшедшемъ двѣ слѣга преходатъ. ѣще ли же двосложни то́чию будутъ, ничтѣ же свѣйственно и́змѣненїю. но единаче бывае^т мимсшедшее и́ непредѣльное второе, αδω, ἤδον.

Глѹ и́же ни единому ω^Т си^х правїлу подлежа^т, и единаче оба сїа предречѣнна временѣ и́мѣють. ѣако, εχρυσοон, εχρυσοон. ελεγον, ελεγον. ω будуще^М

ὦ БОУДОУЩЕМЪ В.

Будущее второе творится ω^T непредѣльнаго второго, измѣнивши он, конечное на ω, облеченное. ω^T ринувши ѣ возрастъ временный или слоговъ, сирѣчь измѣнивше гласное или двогласное начальное непредѣльнаго второго, на сѣ ѣже в началѣ настоащаго ѳъ. или изринувши ε, ѣже во твореніи мимошедшаго приаго бысть. Иако,

ὀρούσσω,	ὤρουσσον,	ὤρουγον,	ὀρουῶ.
τύπτω,	ἔτυπτον,	ἔτυπον,	τυπῶ.
ὀικτείρω,	ὤκτειρον,	ὤκτερον,	ὀικτερῶ.

Сего ради егда нѣсть второго непредѣльнаго, и второго будущего не бывааетъ.

ὦ БОУДОУЩЕМЪ А. пѣрвы^X тре^X супружествъ.

Будущее пѣрвое супружества пѣрваго, второго, третіаго, творится ω^T пѣрваго лица настоащаго. измѣнивше явлѣніе настоащаго во явлѣніе будущаго, по образу выше положенному. Иако, τύπτω, τύψω. ἄδω, ἄωω. λέγω, λέξω. πλήθω, πλήσω.

ὦ будуще^M пѣрво^M Ѣ го супружества.

Понѣже супружества четвѣртаго глаголы во будущемъ единою ξ, другоіци σ, имуть си^X ради двѣ каноны составихомъ.

КАНОНЪ А.

Глаголы на σω, ττω, множицею во будущемъ ξ. имуть. Иако, ὀρούσσω, ὀρούξω. πράττω, πράξω. Вѣймют же сѣ сѣѣ ѣже имуть σ. Иако, πλάττω
πλάσω.

/1326/

πλάσω. ἐρέσσω, ἐρέσω. ἰνάσσω, ἰνάσω. πάσσω, πάσω λέυσσω, λέυσω. къ си^M прилучи прѣтτω, когда продаю знаменуеть.

КАНОНЪ В.

Глы на ζω. нѣкогда имѣють во будуще^M σ. Иако, ὀρίζω, ὀρίσω φράζω, φράσω. βαδίζω, βαδίσω. Выймют же сѣ сѣѣ ѣже ξ. имѣють. Иако, οἰμῶζω, οἰμῶξω. στηρίζω, στηρίξω. αἰάζω. στενάζω ὀλολύζω. ἀλαπάζω. θρυλλίζω. κράζω. σφάζω. στίζω. ῥέζω. τρύζω. ѣже нѣкогда найдуются σ. имѣти, совокупи, παίζω, ѣже ὀбще творится παίξω. аттѣчески жѣ παίσω.

ὦ будуще^M пѣрво^M ѣ го, супружества.

Сего супружества пѣрвое будѹщее, такожде жѣ ω^Т пѣрваго лица настоѹщаго твѣритса, конѣчное приоблѣкши, и пре^Д конѣчных^М аще долгій будетъ сокративши. Ἰακο, μένω, μενῶ.

Образъ сокращеніа предконѣчнаго.

Аще ли предъ ω, конѣчномъ настоѹщаго обращѣши двѣ неω^Тмѣн-на во пре^Дконѣчномъ, тако краткій сотвориши, когда сѣхъ неизмѣнныхъ послѣднее ω^Тринѣши.

μν		ν	τέμνω	τεμῶ.
λλ	ω ^Т рѣваѣтса	λ	ψάλλω	ψαλῶ.

Аще жѣ во предконѣчномъ настоѹщаго αι, или ει, обращѣтса. во твореніи будѹщаго ω^Трѣваѣтса ι.

αι	ω ^Т рѣваѣтса	ι,	φαίνω.	φανῶ.
ει			φθείρω.	φθερῶ.

ω будуще^М

/133/

ω будуще^М пѣрво^М ѿ го. супружества.

Глы на ω. чѣстое шѣстаго супружества, твора^Т будѹщаго не ω^Тмѣннымъ явлѣніемъ, нѣ приложѣніемъ σ мы, пре^Д ω, конѣчных^М настоѹщаго, Ἰακο. πάω, πάωω. βασιλέωω, βασιλέωωω, ѡбѣче во глѣхъ кончаѣщихся на έω, άω, ѡω. ѣще краткое или ѡщеніе настоѹщаго претворѣтса во свое дол'гое.

έω		ήσω	ποιέω,	ποιήσω.
άω	ω ^Т бращѣю ^Т сѣ, (!)	ήσω	Ἰακο βοάω	βοήσω.
ѡω		ώσω	χρυσόω	χρυσώσω.

ѡбрѣтаютъ же сѣ во читанію книгопѣщцовъ глы, Ἰже предъ άω, έω, и ѡω. неω^Тмѣнныхъ имущѣ, ихъ же гласное во предконѣчномъ не измѣнѣтса. Ἰακο, γελάω, γελάωω. τελέω, τελέωω.

Ко сему глы на έω, аще двосложны будутъ, έω на έωω, претварѣтса. Ἰаκο, πλέω, πλέωω. ρέω, ρέωω.

Ко си^М присовокупѣ κάιω, κάωω. κλαίω, κλάωω.

ω НЕПРЕДѢЛНОМЪ А.

Непредѣльное пѣрвое твѣритса ω^Т пѣрваго лица будѹщаго пѣрваго, измѣнивши ω, конѣчное на α. и пріѣмши вѣзрастъ в началѣ, Ἰаκο, во мимошѣдше^М ѡуказѣхомъ. Ἰаκο, ἔτυπτον τύψω ἔτυφα. ἔλεγον λέξω ἔλεξα. ἤκουον ἀκούσω ἤκουσα.

Свойство пѣтаго супружества во глѣхъ ѣго сѣ ѡбле блкстѣ подобѣетъ. ѣгда во пре^Дпослѣднемъ будѹщаго буде^Т ᾱ. во твореніи непредѣльнаго пѣрваго ѡбращѣтса на η.

аще же будетъ ε, претварѣется на ει двогл^{с̄}ное.

α η ἑφαλλον, φαλῶ, ἑψηλα.

ε ει ἑμενον, μενῶ, ἑμεινα.

Иногда же $\bar{\alpha}$, не ω^тмѣняется на η, но только продолжѣется.

ἴακο, ἐμίαινον, μιανῶ, ἐμίана. ἐχλίαινον, χλιανῶ, ἐχλίανα.

ω ПРОТІАЖЕНОМЪ пѣрваго, втѣраго, трѣтїаго, четвѣртаго и шестаго супружества.

Протажѣнное сѣхъ супружествѣ, творится ω^т пѣрваго лица не-предѣльнаго пѣрваго. измѣньше явленїе будущаго во явленїе протажѣннаго. и сїе тако просто идѣтъ. аще во настоащемъ начало имать ω^т гласнаго илї двогласнаго, дѣломъ илї сїлою, илї ω^т ρ, ἴακο, ακούω, ἦκουσα, ἦκουκα. στίζω, ἔστιξα, ἔστιχα. φιλόω, ἐφίλωσα, ἐφίλωκα. ρίπτω, ἔρριψα, ἔρριφα.

Измї, μέμνημαι, ω^т μνάομαι, κέκτημαι, ω^т κτάομαι. πέπταμαι, ω^т πτάομαι. πέπτωκα ω^т πτόω.

Во сѣхъ оубо глѣхъ оусугублѣнно бывѣеть пѣрвое согласное. ω^т коѣго положѣние глѣа начинаѣется таково во предлежѣщимъ оусугублѣется.

Аще ω^т согласнаго самаго, илї ω^т негласнаго съ неω^тмѣннымъ начинаѣется въ настоащемъ, предлагѣет же сѣ и оусугублѣеть во творѣнїю протажѣннаго пѣрвое согласное настоащаго, ἴακο, τύπτω ἔτυφα, τέτυφα. γράφω, ἔγραφα, γέγραφα.

Вынѣтїе пѣрвое.

Измї начинающаася ω^т γν, и γρη. аще ли же безъ гласное

/134/

гласное со неω^тмѣннымъ ѣсть, нї єдино предлѣженїе бывѣеть согласнаго, но только въ явленїе измѣненїе. ἴακο, γνῶω, ἔγνωσα, ἔγνωκα. γρηγορέω, ἐγρηγόρησα, ἐγρηγόρηκα.

Вынѣтїе втѣрое.

Начинающаася ω^т сиплїваго согласнаго изимаю^тсѣ. ἴακο самѣя сиплївыя не предлагѣю^тсѣ, но и^х тонкїа.

θ τ θαυμάζω, ἐθαύμασα, τεθαύμακα.

φ претварѣю^тсѣ π ἴακο. φιλέω, ἐφίλησα, πεφίλικα. (!)

χ κ χαλιεύω, ἐχάλκευσα, κεχάλκευκα.

Свѣйственно пѣрваго супружества.

Подобáеть вѣдати, ꙗко глы двослѣжны пѣрваго супружества, и-
мущїа во предконѣчномъ тре, сїе во творенїи протажѣннаго
измѣнаѣтса на тра, ꙗко στρέψω, ἔστρεψα, ἔστραφα.

ὦ протажѣно^М ѣ го супружества.

Протажѣнное пáтаго супружества твѣритса ω^Т будущаго пѣрваго.
измѣнївши ω, конѣчное на ка приложївши вѣзраст мимошѣд-
шаго, по предречѣн'ны^М канѣномъ аще подобáеть. предлагáюще
жѣ сьгласное ѣже ѣсть пѣрвое настоáщаго. ꙗко φάλλω, ἔφαλλ-
λον, φαλῶ, ἔφαλλα.

ВНИМАИ.

Аще ли сотвориши измѣну ꙗко реко^Х, и случїтса ν, пред к,
претварáетса ν, на γ. ꙗко, φαίνω, φανῶ, πέφαγκα.

Аще же настоáщаго двослѣженъ на νω, кончáщса во предконѣч-
ном же ι, илї υ, илї ει, ѣмать. тогда ν, не претварáетса
на γ. но ω^Тнюдь изимле^Тса

ꙗко,

/1346/

ꙗко,

κρίνω, κρινῶ, κέκρικα. θύνω, θυνῶ, τέθυκα. κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα.

Ѡбáче жѣ обра́щеши нѣкїа глы многослѣжны по чинѣ вѣше Ѡобраз-
ному, ν, на γ, претварáющеса. ꙗко, μαίνω, μιανῶ, μερέαυ-
κα. μολύνω, μολυνῶ, μεμβλύκα. прилучї, ὀξύνω. и ѣныа
глы аще кїа суть.

ὦ предконѣчно^М.

Въ творенїю жѣ се^М подобáеть внимáти, аще будущаго двослѣж-
ный въ предконѣчномъ ѣмать ε, сїе во протажѣнно^М измѣнїти
на α. ꙗко. κτείνω, κτενῶ, ἔκτακα. σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα.

Аще жѣ во будущемъ на μω, кончїтса, предконѣчное не ω^Тмѣ-
нáетса предречѣнны^М Ѡобразомъ. нѠ коѣ ли будетъ предпослѣд-
нее, ω, обра́щáетса на ηκα. ꙗко, τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα.
νέμω, νεμῶ νενέμηκα. κάμνω, καμῶ, κειάμηκα. Сїхъ нѣкїа
сѣчїтелно глѣтса. ꙗко, τέτμηκα, κέκιμηκα.

ὦ ПРЕСОВЕРШЕНОМЪ

Пресовѣршенное твѣритса ω^Т пѣрваго лицá протажѣннаго, измѣ-
нївши кончáщее α, на ειν. ꙗко, ἦκουκα, ἦκούκειν. ἔστρα-
φα, ἔστράφειν. Ѡбáче же аще во начáлѣ протажѣннаго согласное
Ѡбращѣтса, во творенїи пресовѣршеннаго въ начáлѣ подобáеть
воспрїѣмáти ε. ꙗко, τέτυφα, ἔτετύφειν.

Два каноны подобаетъ сохранати во ины^х изложеніа^х.

Канонъ а й.

Во твореніи же времѣнь непредѣльны^х во ины^х изложеніа^х, възраст да ѡ^трѣваеши сѣмь образомъ ꙗко во второ^м будущемъ научѣхомъ. Ѽтуфа, тѹфов.

/135/

КАНОНЪ ВТОРЫИ

Въ иныхъ же изложеніа^х, настоащее и мимошедшее. тако же протажѣнное и пресовершенство равно бываеа. ꙗко сѣе во читаніи книгописцевъ оузриши.

ѡ ПОВЕЛИТЕЛЬНОМЪ

Въ повелительномъ четѣри токмо времена творатса. настоащее, протажѣнное, и непредѣлна два. творат же са ѡ^т перваго лица изавѣтельны^х, измѣнивши кончащее на е. ꙗко, тѹптѹ, тѹптѹе, ѡ^т тѣтуфа, тѣтуфѹе, ѡ^т Ѽтупов, тѹпѹе.

Непредѣльное же первое свойственнымъ образомъ творитса, ѡ^т перваго лица изавѣтелнаго, измѣнивши конечное на ов. ꙗко, Ѽтуфа, тѹфов.

Будущіа во повелительныхъ не творатса, но во мѣсто ихъ во глѣхъ требуемъ протажѣннаго и непредѣльны^х, сѣа оубо во повелительномъ силу будущаго имуть.

ѡ МОЛИТВЕНОМЪ.

Моливленнаго вса времена творатса ѡ^т перваго лица своего изавѣтелнаго, измѣнивши конечное на оици. Выймуетса непредѣльное первое, иже творитса измѣнивши конечное изавѣтелнаго на оици, ꙗко, тѹптѹ, тѹптоици. ѡ^т тѹфѹ, тѹфѹици. ѡ^т тѣтуфа, тѣтѹфѹици. ѡ^т Ѽтупов, тѹпоици. ѡ^т тѹпѹ, тѹпоици. Но ѡ^т Ѽтуфа, идеть тѹфаици.

Въ всакомъ же лицу моливленнаго обрѣтаетса двогласное ои, или во преднемъ слѹгу, или во предконечномъ. Выймуетса непредѣльный первый иже свойственно имать двогласное ои.

/1356/

ѡ ПОДЧИННОМЪ.

Въ подчинно^м изложеніи четѣри времена точию творатса, и сѣа вса ѡ^т перваго лица своихъ изавѣтельныхъ, ѡ, ов, а, въ ѡ, измѣнаючи. ꙗко, тѹптѹ, ѳан тѹптѹ, Ѽтупов, тѹпѹ. тѣтуфа, тѣтѹфѹ. Ѽтуфа, тѹфѹ.

Сѣе изложеніе будущихъ не творитъ но въ мѣсто ихъ во глаголахъ требуемъ протажѣннаго и непредѣльныхъ.

ὦ НЕОБАВНОМЪ.

Необавнаго насто́щее, будущее пёрвое и́ второе, и́ непредѣльное второе, твóрятся ω^T пёрваго лица сво́его и́зави́тельнаго. и́змѣни́вши конѣчное на ειν. ꙗ́ко ω^T τύπτω, бýváε τύπτειν. ω^T τύψω, τύψειν. ω^T ἔτυπον, τυπεῖν. ω^T τυπῶ, τυπεῖν. необавнаго непредѣльное ѿ е и́ будущее е́диновременно су^T. необавнаго непредѣльное пёрвое твори́тся ω^T пёрваго лица́ и́зави́тельнаго, пріёмши ко α, конѣчной ι, да́ будетъ αι, дво́гласное. ꙗ́ко, ἔτυφα, τύφαι.

Предлежа́щее же́ твóрится ω^T трéтего лица́ сво́его и́зави́тельнаго, и́змѣни́вши на концу полага́юще ναи, ꙗ́ко, τέτυφε, τετυφέναι. Сіе и́зложѣніе число^M и́ лица́ не и́змѣняется, но́ вѣсе сіе е́динъмъ о́бразомъ ключáется. ꙗ́ко,

насто́щаго, и́ мимоше́дшаго,	τύπτειν
протажѣннаго, и́ пресо́верше́ннаго	τετυφέναι,
непредѣльнаго пёрваго	τύφαι,
непредѣльнаго второ́раго	τυπεῖν.
будущаго пёрваго	τύψειν
будущаго второ́раго,	τυπεῖν.

/136/

ὦ ПРИЧАСТІИ глаго́ль на ω.

В нача́лѣ положи́ся прича́стіе ча́сть слóва о́соба́щуся, нѣ́ же а́ще и́ смѣшева́ется но́ не без вины, и́бо та́ко дѣтищу о́удóбѣ къ о́учѣнію. а́ще вса́каго рóда ко глаго́ломъ творѣніе прича́стіа приложі́тся. Прича́стіе мужеско насто́щаго и́ будущаго о́боа́го, твóрится ω^T пёрваго лица́ сво́его и́звѣ́тельнаго. приложі́вши на концу ν. ꙗ́ко, τύπτω τύπτων. τύψω, τύψων. τυπῶ, τυπῶν.

Жѣ́нско сіх же твóрится ω^T сво́ихъ мужескихъ, ων, на ουσα. τύπτων, τύπτουσα. τύψων, τύψουσα. τυπῶν, τυποῖσα.

Та́ко же и́ среднее ω^T мужескихъ ων, и́змѣни́вши на́ ον. но́ въ второ́ромъ будущемъ ον, о́бращáется на́ ουν. ꙗ́ко, τύπτων, τύπτον. τύψων, τύφον. τυπῶν, τυπῶν.

Непредѣльнаго второ́раго прича́стіе мужеско, твóрится ω^T пёрваго лица́ сво́его и́зави́тельнаго, и́зринувши вóзрастъ, и́ ον на ων, и́змѣни́вши, ꙗ́ко, ἔτυπον, τυπῶν. жѣ́нское же и́ среднее пове́дї ω^T мужескаго. ꙗ́ко, во насто́щемъ, τυπῶν, τυποῖσα, τυπῶν.

Непредѣльнаго пёрваго прича́стіе мужеско твóри́тся ω^T второ́раго

лицὰ своѣго ѡзвѣитель/н/аго. ѡзринувши вѡзрасть. ἴακο, ἔτυ-
 φας, τύφας. жѣнское сотвори ω^T мужескаго приложѣ къ концу
 α. ἴακο, τύφας, τύφασα. Среднее тако же ω^T мужескаго, аς,
 нὰ αν. ѡзмѣнивши. ἴακο, τύφας, τύφαν.

Протажѣннаго причастьѣ мужеско сотвори ω^T пѣр
 ваго лицὰ /1366/

ваго лицὰ своѣго ѡзвѣительнаго. α, нὰ ως. ἴακο, τέτυφα,
 тетυφῶς. жѣнско ω^T мужескаго, ως, нὰ υια, ѡзмѣнивши. ἴα-
 ко; тетυφῶς, тетυφῆα. (!) Среднее такожде же ω^T мужеска-
 го, ως, на ος, ѡзмѣнивши. ἴακο, тетυφῶς, (!) тетυφός.

ὦ си^X склонѣнiю.

Всѣако причастьѣ глаголь нὰ ω, мужескаго ѡ среднаго рѡду
 ἔсть склонѣнiа пѣтаго. жѣнска жѣ втѡраго равнослѡжнаго, ἴαко
 же ὄбразъ сѣй ἴαвлаетъ.

Настоѡщее, ѡ мимошѣдшее.

ὁ	τύπτων	τοῦ	τύπτοντος.
ἡ	τύπτουσα	τῆς	τυπτούσης.
τὸ	τύπτον	τοῦ	τύπτοντος.

Протажѣнное ѡ пресовершѣнное.

ὁ	τετυφῶς	τοῦ	τετ/υ/φόςτος.
ἡ	τετυφυῖα	τῆς	τετυφυῖας,
τὸ	τετυφός	τοῦ	τετυφόςτος.

Непредѣльное, пѣрвое.

ὁ	τύφας	τοῦ	τύφαντος.
ἡ	τύφασα	τῆς	τυφάσης.
τὸ	τύφαν	τοῦ	τύφαντος.

Непредѣльное втѡрое.

ὁ	τυπῶν	τοῦ	τυπόντος.
ἡ	τυпоῦσα	τῆς	τυπούσης.
τὸ	τυπόν	τοῦ	τυπόντος.

Будущее пѣрвое.

ὁ	τύψων	τοῦ	τύψοντος.
ἡ	τύψουσα	τῆς	τυψούσης.
τὸ	τύψον	τοῦ	τύψοντος.

будущее /137/

Будущее втѡрое.

ὁ	τυπῶν	τοῦ	τυпоῦντος.
ἡ	τυпоῦσα	τῆς	τυπούσης.

τὸ τυλοῦν

τοῦ τυλοῦντος.

Греческаго ꙗзыка оученикъмъ множицею супружества глаголь, и времѣнь сотворѣнїа толико многъ труд^д содѣлавають, елико ведемъ лютою (ѣже по истиннѣ ни единая е^с), мнози устрашени, все упованїе наказанїа ш^трѣвають, и люботрудїе ш^тсебе ш^тлагают. сего ради прилѣжно ихъ увѣщаваем^м да образомъ прелщеннымъ, не во истиннѣмъ неудобствѣ соблазнѣни предадутся ш^тгреческаго наказанїа ш^твещїса. но да увѣда^т ꙗко во творѣнїи, времѣнь ни единый трудъ естъ. понеже сїце малыми правїлы, и^хже уже исправїхомъ вса заключаѣтся. аще убо кто сїе мало ѣже сказаномъ ш^ттворѣнїю, времѣнь дѣлательны^х пойметъ. сїй уже греческїа грамматикїа вѣщїа части дойде, и весь трудъ сконча. понеже все елико избилуетъ ш^ттворѣнїю времѣнь страдательны^х и средни^х, во указѣ дѣлательны^х состоїтса. и на онѣхъ ꙗко на основанїи зиждетса и ѣже аще дѣлательны^х творїти обучївса. оудобъ страдательное и среднее, ѣже ш^тдѣлательны^х оучинаютса оумомъ обемлетъ. и зручно же. дѣлательныа времена ꙗко же персты илї пазнокти знаемы мѣти подобаѣтъ. но понеже памать чловеческа зѣло не тверда естъ, сїе ей по^дкрѣплѣнїе приподадем^м, им же во малѣ времени, и малым^м трудомъ всѣхъ дѣлательныхъ времѣнь творѣнїе во умѣ напишетса и оутвердїтса. сего ради совѣтуемо всакому мла

е

дѣнцу

/1376/

дѣнцу. да вонѣгда времѣнь дѣлательныхъ каноны, илї ш^тучїтеля столкованы, илї сам^м свои^м оумомъ вразумѣши. нѣсть оубо неудобно самооучѣну бїти во граматикїи греческой, аще и не со малым^м трудомъ сїе естъ, но мощно прежде ш^тдидаскала иномъ навѣкшему. да на всакъ дѣнь единое слово илї двѣ сотворїши, лѣгко ступающе по коемуждо супружеству на конѣчное глѣ през вси времена и изложѣнїа ступающе, на каноны же взирающе и по нїхъ и причастїе исправляюще. и на дщїцахъ илї листѣхъ списующе, оучїтель имъ ко исправлѣнїю да даѣтъ. кромѣ же сущу, на каноны тѣ^м прилѣжнѣе возирѣй, ихъ за учїтеля имуще. ѣже сего наказанїа ктò двѣ илї три седмици поучїтса. кромѣ многаго труда токмо не играюще в сїхъ времена^х, дѣлательныхъ творѣнїа научїтса. сам^м же образомъ во страдательныхъ и среднихъ глѣхъ исправлѣти. наипаче же волею и крѣпкїй оумъ подобаѣтъ мѣти. хотащему оубо вса оудобна суть.

ὦ СТРАДАТЕЛНЫХЪ глаголѣхъ нὰ ω.

Насто́щее быва́еть ω^T пѣрваго лица дѣл́ателнаго насто́щаго из-
мѣни́вши ω нὰ ομαι, ἵαко τύπτω τύπτομαι.

Мимосе́дшее твóритса ω^T пѣрваго лица дѣл́ателнаго мимосе́дшаго,
претворíвши ον, нὰ ομην. ἵαко ἔτυπτον, ἔτυπτόμην.

ὦ протаж́енномъ.

прота-

/138/

Протаж́енное страд́ателнаго твóри^Tса измѣни́вши

φα нὰ μαι, ἵαко τέτυφα, τέτυμμαι.

χα γμαι, λέλεχα, λέλεγμαι.

κα σμαι, πέπεικα, πέπεισμαι.

κα μαι, ἔφαλκα, ἔφαλμαι.

Во кои^X σ, прилож́итса не мóжетъ, ὦ нѣх же трѣ каноны со-
блю́дѣются.

КАНОНЪ А.

Глѣ γ го супружества измѣн́аютъ κα нὰ σμαι. Глѣ четвѣртаго
супружества, ἵже въ протаж́енно^M дѣл́ателномъ ма́ють κα, та-
кожде премѣн́аютъ нὰ σμαι. ἵако, φράζω, πέφρακα, πέφρασμαι.

КАНОНЪ В.

Глѣ п́атаго супружества κα, измѣн́аютъ нὰ μαι. ἵако, κέκρι-
κα, κέκριμαι. ἔφαλκα, ἔφαλμαι.

Изим́аются глѣ п́атаго супружества, ἵже протаж́еннаго дѣл́ател-
наго о́утварѣются нὰ γκα, въ творѣн́и же страд́ателнаго пре-
мѣн́аются нὰ μαι. ἵако, πέφαγκα, πέφαμμαι. μεμολυγκα, με-
μολυμμαι.

КАНОНЪ Г.

Глѣ ω^T супружества шѣстаго нὰ άω, έω, όω. ἄще въ пре^Dконѣч-
номъ протаж́енаго дѣл́ателнаго η, ἱлῆ ω, ἱμῆють. во творѣн́и
протаж́еннаго страд́ателнаго. κα, нὰ μαι, нò не нὰ σμαι,
обращ́аютъ. ἵако, ποιέω, πεποίηκα, πεποίημαι. βοάω βεβόηκα,
βεβόημαι. χρυσόω, κεχρύσωκα, κεχρύσωμαι.

ὦ ἱныхъ глаголѣхъ конч́ащихса нὰ ω, ч́истое. ἱѣсть извѣстна
канóна. οὐ нѣкойх бо κα нὰ σμαι обращ́ается. ἵако, βασιλεύ-
ω, βεβασίλευκα, βε-

βασίλευμαι.

/1386/

βασίλευμαι. Сего р́ади подоб́аетъ зрѣти кáко книгоп́ишцы тре-
бують.

ὦ лиц́ахъ протаж́еннаго.

Трѣтее лицѣ нѣ можно въ сѣхъ творѣти, ѣх же трѣтее лицѣ ѣдинственнаго нѣ нечѣистое ται, кончѣется. нѣ во мѣсто ѣгѣ требуемъ причѣстїа протажѣннаго со глѣомъ, τέτυπται, τετυμμένοι εἰσὶ.

Аще же трѣтѣе лицѣ ѣдинственнаго нѣ ται, чѣистое кончѣется. тогда ω^T нѣго творѣтся множественное трѣтее, воспрѣѣмши ν, прѣ^д ται. ἴακο, πεποίηται, πεποίηνται. κέκριται, κέκρινται.

ὡ прѣсовершѣномъ.

Прѣсовершенное творѣтся ω^T своѣго протажѣннаго ѣзмѣнѣвши μαι, нѣ μην, ѣ аще протажѣнное начинѣется ω^T согласнаго, прѣемлѣть в началѣ ε, ἴακο, ἔφαλμαι, ἐφάλμην. τέτυμαι, ἐτετύμην.

ὡ творѣнїю лицѣ.

Иныя лица сѣ^M же ὄобразомъ ἴако ѣ во протажѣнномъ творѣти будѣши. ὄбѣче сѣе сохрѣнѣюще, ѣдѣже

протаже-
/I396/

протажѣннаго лицѣ кончѣется нѣ αι. во прѣсовершеномъ ѣзмѣнѣется нѣ ο, ἴако, τέτυψαι, ἐτέτυφο.

ὡ по малѣ будѣщемъ.

Глѣы страдѣтелны кромѣ ѣныхъ бывѣющихъ ѣму^T своѣ, ѣже ѣменуется по малѣ будущее. творѣ^T же сѣ ω^T второаго лица ѣдинственнаго протажѣннаго. αι, конѣчное нѣ ομαι, ѣзмѣнѣвши, ἴако, τέτυψαι τετύφομαι.

ὡ непередѣлно^M ᾱ.

Непередѣльное пѣрвое творѣтся ω^T трѣтїаго лица протажѣннаго ω^T мѣнѣвши.

πται		φθην	τέτυπται,	ἐτύφθην.
κται	на	χθην	λέλεκται,	ἐλέχθην.
σται		σθην	πέπεισται	ἐπέίσθην.
ται		θην	ἔφαλται,	ἐφάλθην.

И аще протажѣнное начинѣется ω^T согласнаго, подобѣеть ѣго ω^T ринутѣ, ἴако дѣ ѣмѣеть ѣдинѣче началѣо непередѣльное со мѣмошѣдшимъ.

ὡ непередѣльномъ ῃ.

Непередѣльное второѣе страдѣтелное, творѣтся ω^T своѣго дѣлѣателнаго пѣрваго лица, ον, нѣ ην. ѣзмѣнѣвши. ἴако, ἔτυπον, ἐτύπην.

ὡ будѣще^M пѣрво^M ѣ второ^M.

Будущее первое и второе, творится ω^T первого лица своего непредъзнаго страдательнаго, ην, на ησομαι, изменивши, и возрастъ изменивши, ἴακο, ἐτύφθην, τυφθήσομαι. ἐτύπην, τυπήσομαι.

ω ПОВЕЛИТЕЛЬНОМЪ.

Повелительнаго настоящее творится ω^T насто

ащаго

/I40/

ащаго изавительнаго, изменивши оμαι, на ου. ἴακο, τύπτομαι, τύπτου.

Непредъзнаое первое творится ω^T третаго лица своего изавительнаго, воспріемши τι, къ концу. ἴаκο, ἐτύφθη, τύφθητι.

Непредъзнаое второе творится, ω^T третиаго лица своего изавительнаго, воспріемши ко концу θι. ἴаκο, ἐτύπη, τύπηθι.

Аще же въ конечномъ слóгу третиаго лица изавительнаго будетъ сипліваа, пріемлетъ τι, ἴаκο ἐπίθη, πίθητι.

ω лица^X,

Иныи лица творатса ω^T второго лица, ητι, или ηθι, изменивши си^M образомъ.

τύφθητι

Д.

ητον,

ήτων.

ήτω

τύπηθι

М.

ητε,

ήτωσαν.

Протаженное творится ω^T второго лица своего изавительнаго αι, на ο, изменивши. ἴаκο, τέτυψαι, τέτυψο.

Третее лице творится ω^T второго изменивши.

ψο φθω τέτυψο, τετύφθω.

ξο на χθω λέλεξο, λελέχθω.

σο σθω πέπεισο, πεπείσθω

σο θω во ни^X же σ, прилагати не можно.

ἔψαλσο, ἔψαλθω.

Иныи лица творатса ω^T третиаго, ω, конечное изменивши си^M образомъ,

ω. Д. ου. ων. М. ε. ωσαν.

ω моли-

/I406/

ω МОЛИТВЕНОМЪ.

Настоящаа и вса будущаа творатса ω^T первого лица своего изавительнаго, изменивши оμαι, на οιμην. ἴаκο, τύπτομαι, τυπτοίμην. τυφθήσομαι, τυφθησοίμην. τυπήσομαι, τυπησοίμην. τετύφομαι, τετυφοίμην.

Непредѣлна ѡба твѡратса ω^T пѣрваго лица ѡзавѣтелнаго. ην, нѡ εἶην, ѡзмѣнѣвши. ἴακο, ἑτύφθην, τυφθείην. ἑτύπην, τυπέην.

Протажѣнное ѡбще не твѡритса во семь сложеніи нѡ во мѣсто ѣго требуемъ причѣстїа протажѣнаго, ѡ гла ѡзѡчнаго тогѡжде ѡзложѣнїа. ἴακο, τετυμμένος εἶην. βεβασιλευμένος εἶην.

Рекохъ ѡбще когдѡ оубо протажѣнное ѡзавѣтелнаго нѡ ημαι, ѡ ωμαι, кончѣетса, твѡритса ω^T нѣго протажѣнное во молѣтвенномъ, май нѡ μην ѡзмѣнѣвши ѡ подписѣвши η, ѡлѣ ω, дѡ будеть двоглѣсное. ἴακο, πεποίημαι, πεποιήμην. κεχύσομαι, κεχυσώμην.

Иныи лица твѡратса ω^T пѣрваго сего лица. μην ѡзмѣнѣвши. ἴακο вѣдиши.

ѣдинствѣнно,	πεποιήμην	ο,	το.
двойствѣнно,	πεποιήμεθον	σθον,	σθην
множествѣнно,	πεποιήμεθα,	σθε,	ντο.

Ω ПОДЧИННОМЪ.

Настоѡщее подчѣннаго твѡритса ω^T пѣрваго лица настоѡщаго ѡзавѣтелнаго страдѣтелнаго, во не^M же ѡзмѣнѣнїе ѣсть, ο, нѡ ω, ѡ ε, нѡ η, ἴακο, τύπτομαι, ἑάν τύπτωμαι. τύπτεται, ἑάν τύπτηται,

τύπτεσθον

/141/

τύπτεσθον, ἑάν τύπτησθον. тѡко же ѡ во прѡчїих.

Непредѣлна ѡба бывѡють ω^T пѣрваго лица своего ѡзавѣтелнаго, премѣнѣвши ην, нѡ ω, ѡблечѣнное. ἴακο, ἑτύφθην, τυφθῶ. ἑτύπην, τυπῶ.

Протажѣнное ἴαко же ѡ во молѣтвенномъ не прѣтварѣетса. нѡ во мѣсто сего бывѣетъ причѣстїе протажѣннаго со глаголѡмъ ѡсуществѣнномъ тогѡжде ѡзложѣнїа. τυπτομένος, ῶ, ἥς, ѡ прѡча.

Во сїх же оубо ἴже нѡ ημαι, ѡлѣ ωμαι, протажѣннаго ѡзавѣтелнаго кончѣютса. ω^T сего же подчѣнное твѡритса премѣнѣвши η. ѡлѣ ω, нѡ ω ѡблечѣнную. ἴακο, πεποίημαι, πεποιῶμαι. κεχύσωμαι, κεχυσῶμαι.

Вторѡе лице твѡритса ω^T пѣрваго лица ωμαι, премѣнѣвши во глаѣсное протажѣннаго ѡзавѣтелнаго подписѣвши ѡ ѡблѣкши. πεποιῆ.

Трѣтее лицѣ твѣоритса ω^T втѣраго, ѡзмѣнѣвши η̄, ѡлѣ ωι, на η̄ται, ѡако, πεποιηται, κεχυσηται.

Иныи лица твѣоратса ω^T втѣраго, премѣнѣвши η̄, ѡлѣ ω, ѡако здѣ зрѣ.

двѣйственно	ωμεθον	η̄σθον	η̄σθον
множественно	ωμεθα	η̄σθε	ωνται.

Ω НЕОБАВНОМЪ.

Настоащее ѡ трѣ будущи^X, твѣоратса ω^T трѣтѣаго лица ѣдинственнаго своѣго ѡзавѣтелнаго, ѡзмѣнѣвши таи, нѣ σθαι. ѡако, τυπτεται, τυπτεσθαι. τυφθησεται, τυφθησεσθαι. τυπησεται, τυπησεσθαι. τετυφεται, τετυφεσθαι.

Предлежащее необавнаго твѣоритса ω^T втѣраго лица множественнаго ѡзавѣтелнаго, ѡзмѣнѣ-

ю

ши.

/1416/

ши ε, нѣ αι. ѡако, τετυφθε, τετυφθαι.

Непредѣлна ѡба твѣоратса ω^T пѣрваго лица своѣго ѡзавѣтелнаго, восприѣмши ко концу αι. ѡако, ѣτυφθην, τυφθηναι. ѣτυπην, τυπηναι.

Ουκάζъ необавнаго.

настоащее ѡ мимошѣдшее.	τυπτεσθαι.
протажѣнное ѡ пресовершенное,	τετυφθαι.
непредѣльное пѣрвое,	τυφθηναι.
непредѣльное втѣрое.	τυπηναι.
будущее пѣрвое,	τυφθησεσθαι.
будущее втѣрое,	τυπησεσθαι.
по малѣ будущее,	τετυφεσθαι.

Ω ПРИЧАСТІАХЪ ИЖЪ.

Причастіа настоащаго, трѣхъ будущихъ, ѡ протажѣннаго, твѣоратса ω^T пѣрваго своихъ ѡзавѣтелныхъ, μαι, ѡзмѣнѣвши нѣ μένος, ѡако, τυπτομαι, τυπτόμενος, τέτυμμαι, τετυμμένος, τυφθησομαι, τυφθησόμενος. τυπησομαι, τυπυσόμενος, (!) τετυφομαι, τετυφόμενος,

Непредѣлнаго ѡбойхъ мужеска творѣтса (!) ω^T пѣрваго свсѣихъ ѡзавѣтелныхъ, ѡзмѣнѣвши ην, нѣ εις. ѡако, ѣτυφθην, τυφθεις. ѣτυπην, τυπεις.

Женска же творѣтса (!) ω^T мужескихъ, приѣмши α, ко концу. ѡако, τυφθεισα.

Среднаа такожде твóритса ω^T мужескихъ εις нà εν ίзмѣнίβ-
ши. Ἰακο τυφθείς, τυφθέν. τυπείς τυπέν
женъска же су^T склоненіа втóраго равнослóжнаго τυφθῆσα, (!)
τυφθείσης. τυπεῖσα, τυπείσης.

Мужеска же ѝ среднаа суть склоненіа пáтаго пре
сложéнаго.

/142/

слóжнаго. и^X же рóднаа твóратса ѝзмѣнίβши εις, ѝли εν нà
εντος, τυφθείς. τυφθέντος. τυφθέν, τυφθέντος, τυпείς. ту-
пέντος, τυпέν, τυпέντος.

ὦ СРЕДНИХЪ ГЛАГОЛѢХЪ, нà ω.

Иже назывáются средніи глѣ. писáса о́ рóдѣ глѣ и^X оу́казъ. ѝ
сего ѝаснѣе послѣдовáнїе.

ὦ /И/ЗІАВИТЕЛНОМЪ.

Насто́щее всѣхъ залóговъ рáвно слагáется со своимъ страдáте-
льны^M. Ἰаκο τύπτομαι, τύπτου, τυπτοίμην, ἐάν τύπτωμαι, τύπ-
τεσθαι.

Мимосе^Дшее тако же рáвно со страдáтелны^M. Ἰаκο ἐτυπτόμην.

Будущее пѣрвое Ἰако насто́ще ствóритса ω^T пѣрваго лица сво-
éго ѝзавітелнаго дѣлáтелнаго ω нà оμαι, ѝзмѣнίβши, Ἰако
τύψω, τύψομαι.

Вымуетса бóдущій пѣрвы/ѝ/ пáтаго супружества ѝзмѣнáется
о́убо ω. нà оῦμαι, Ἰако μενῶ, μενοῦμαι, στελῶ, στελοῦ-
μαι.

Будущее втóрое, тако же бывáетъ ω^T свóего дѣлáтелнаго ω ѝ-
змѣнίβши нà оῦμαι, Ἰако τυπῶ, τυποῦμαι.

Непредѣльное пѣрвое бывáетъ ω^T пѣрваго лица своéго дѣлáтел-
наго, воспріемши ко концу, μην. Ἰако ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Непредѣльное втóрое, Ἰако мимосе^Дшее бывáетъ ω^T свóего дѣлá-
телнаго. ον кончáемое пѣрваго лица ѝзмѣнίβши нà δμην.

Ἰако ἔτυπον, ἐτυπόμην.

ὦ прота-

/1426/

ὦ протажéномъ.

Протажéное среднаго твóритса ω^T пѣрваго лица своéго дѣлáте-
лнаго. ѝзмѣнίβши начертáнное, протажéнаго во своè согласное,
ѣже ον непредѣльнаго пре^Дхóдитъ. ἔτυπον, τέτυφα, τέτυπα.

Вынáтїе.

Выймóютса глѣ нà λω, ρω. ѝ ω, чістое сїа о́убо, начертáн-

ное во протаженомъ пр^сно изрѣваю^т и во иное не измѣнаютъ.

Ἰακο ἔφαλα, ἔφαλα, ἔσπαρια, ἔσπαρα, ἦκουα, ἦκουα.

Но не обращеши много глѣ на ω чистое Ἰаже протаженаго среднаго во требованіи имуть. а Ἰаже имуть, ἦκία ω^т ни^х правилу не послѣдуютъ. Ἰаκο δουλέω, δεδούπηκα, δέδουλα.

На εω и ουω кончащаася сѣа ω^т инудь протаженаго не имуть, токмо ἀκούω,

Второе вѣйми глѣ на νω, премѣнающе ν, на γ. во протаженномъ. сѣа оубо κ ω^т рѣваютъ и γ во ν ново измѣнаютъ. Ἰаκο, πέφαγκα, πέφηνα.

Третье, измѣни глѣ патаго супружества ἔже на ηκα, протаженаго творять. сѣихъ оубо протаженное бываеть ω^т дѣлательнаго изринувши ηκ, Ἰаκο, κειάμηκα, κέκαμα. τετέμηκα, τέτομα.

ὦ предконечно^м протаженаго.

Егда во предконечномъ настоащаго дѣлательнаго будетъ αι, сѣе да измѣнаетса во протаженномъ среднемъ твореніи на η, Ἰаκο, φαίνω, πέφαγκα, πέφηνα.

Когда же во предконечно^м будетъ ε, или εи, измѣнаетса во твореніи протаженаго среднаго на ο,

Ἰаκο, /143/

Ἰаκο, πείσω, πέπεικα, πέποιθα. σπερῶ, ἔσπαρια, ἔσπορα.

ὦ пресовершенно^м.

Пресовершенное творитса ω^т своего протаженаго, среднаго си^м образомъ, Ἰако и во дѣлательн^х. ἦκουα, ἦκούειν. τέτυπα. ἐτέτυπειν

ὦ ПОВЕЛИТЕЛЬНОМЪ.

Настоащее повелительнаго равно ἔсть со своимъ страдателнымъ. τύπτου.

Симъ образомъ твори^тса повелительное непредѣльнаго втораго, ω^т перваго лица своего изавѣтельнаго измѣнивши, ὀμην, на οὔ облеченое, Ἰако ἐτυπῶμην τυлоῦ.

Непредѣльное первое творитса ω^т перваго лица, своего рачительнаго. измѣнивши ἀμην на αι, Ἰако ἐτυψάμην, τύψαι.

Протаженое ω^т перваго лица своего изавѣтельнаго, τέτυπα, τέτυπε,

ὦ МОЛИТВЕНОМЪ.

Вса временà млтвенаго (развѣ протаженаго ἔже бываеть ω^т

своёго извѣстнаго. τέτυπα, τετύποιμι) творатса ω^T своихъ дѣлѣтельныхъ. μι нὰ μην измѣнивши. ἴακο, τύποιμι, τυπτοίμην. τύποιμι, τυποίμην. τύφαιμι, τυφαίμην, τύφοιμι, τυφοίμην. τυпоῖμι, τυποίμην.

ὦ ПОДЧИННОМЪ.

Временὰ подчиннаго творатса ω^T своихъ подчинныхъ дѣлѣтельныхъ^X прие^Mши на концу μι. ἴακο, τύ-

πτω,

/1436/

πτω, τύπτωμαι, τύψω, τύψωμαι, τύπω, τύπωμαι.

Совершённое бывае^T ω^T извѣстнаго. τέτυπα, τετύπω.

ὦ НЕОБАВНОМЪ.

Временὰ необάвнаго творатса ω^T трѣтїаго лица свои^X рачїтельныхъ ται ἢли το, нὰ σθαι измѣнивши ἴακο τύπτεται, τύπτεσθαι, ἐτύπετο, τυπέσθαι, τύφεται, τύφασθαι, τυπεῖται, τυπεῖσθαι, тетυπέναι, ἴακο тетυφέναι, ἐτύφατο, τύφασθαι.

Οὐκάζъ необάвнаго.

Насто́щее ἢ мимоше ^Δ шее	τύπτεσθαι.
Протажѣнное ἢ пресовершённое	тетυπέναι,
Непредѣльное пѣрвое.	τύφασθαι.
Непредѣльное втѣрое.	τυπέσθαι.
Будущее пѣрвое	τύφασθαι.
Будущее втѣрое	τυπεῖσθαι.

ω ПРИЧАСТІАХЪ ИХЪ.

Прича́стїе мѣжеское творитса ω^T пѣрваго лица, свои^X извѣстныхъ. μι ἢли μην измѣнивши. нὰ μένος изрїнувши непредѣльнаго вѣзрастъ.

Жѣнскаа же ω^T мѣжески^X бывають ος нὰ η измѣнивши.

Среднаа же такожде ω^T мѣжески^X, измѣнѣюще. σ нὰ ν.

τύπτομαι,	τυπτόμενος,	τυπτομένη,	τυπτόμενον.
τύφομαι,	τυφόμενος,	τυφομένη,	τυφόμενον.
τυποῖμαι,	τυπούμενος,	τυπουμένη,	τυπούμενον.
ἐτυφάμην,	τυφάμενος,	τυφαμένη,	τυφάμενον.
ἐτυπόμην,	τυπόμενος,	τυπομένη,	τυπόμενον.

Мужеска же

/144/

Мужеска же ἢ средна суть склонѣнїа трѣтїаго. ἄ жѣнска втѣраго равнослѣжнаго, Протажѣнное дѣлѣтельнаго своёго склонѣнїа, ἢ творѣнїю послѣ-

дуетъ, глѣмъ оубо. τετυπῶς, τετυπότης. τετυπυῖα, τετυπυί-
ας. τετυπός, τετυπότης. ꙗко же въ дѣлательныхъ оуказано об-
ра́щени.

Ὡ ОБЛЕЧЕНИИ ГЛАГОЛЬ

Суть ѡбкїа глѣ на ω, ѡли ομαι чїстое, ѡже во настоащемъ,
ѡ во мимосе^дшемъ во всѣхъ сложѣнїахъ стиснѣнїе гл^сныхъ сои-
мушихъса претерпѣваю^т ꙗже во трехъ образѣхъ заключаются.

Первый.

Суть глѣ на εω ѡ εομαι ꙗже облечѣнїе сїце ѡму^т.

ω	ῶ	ποιέω,	ποιῶ,
ο	ου	ποιέομαι,	ποιούμαι.
		ἐποίεον,	ἐποίουν.
ε	εῖ	ποιέετον,	ποιεῖτον. ἐποίηε.
ε. во мѣсто	ει		ἐποίηει.
ει	εῖ	ποιέου,	ποιῆι.
η	ῆ	ποιέη,	ποιῆ.
ου	οῦ	ποιέουσι	ποιούσι.
οι	οῖ	ποιέοιμι,	ποιοῖμι.

И ѡще же ε претече коѣго двогласнаго в то же облачїтса.
развѣ глѣ на έω, двослѣжны^х, ѡх же первое лице настоащаго
ѡ мимосе^дшаго, та же ѡ третее лице множественнаго не обла-
чїтса, аще ѡ всїи ѡныи лица облачатса. ꙗко πλέω, ἔπλεον,
πλέεις, πλεῖς.

Второй.

Суть

/1446/

Суть глѣ на αω, ѡлї αομαι, ѡмушїа облечѣнїе послѣдующе
двогласну.

ω	ῶ	βοάω,	βοῶ.
ο	ου	βοάομαι,	βοῶμαι.
οι	οῖ	βοάοιμαι,	βοῶμαι.
ου	οῦ	βοάουσι,	βοῶσι.
ά в мѣ ^с то	ε	βοάετον,	βοᾶτον.
	ει	βοάει,	βοᾶ.
	η	βοάη,	βοᾶ.

Подобаетъ вѣдати ꙗко же в се^м супружествѣ двѣе толко облечѣнїа бывають α, ѡ ω, вса оубо глѣ облачатса ѡлї на α,
ѡлї на ω, по α же послѣдуетъ ѡлї ε, ѡлї η, ѡлї ο,
ѡлї ω, Когда же ε, ѡлї η, послѣдуетъ, облечѣнїе быва-
етъ на α, долгое. ꙗко, βοάετε, βοᾶτε. βοάητε, βοᾶτε.

Когда же о, иль ω, послѣдуетъ. тогда бываётъ ѡблеченіе на ω, ꙗко, βοάω, βοῶ. βοάομεν, βοῶμεν. нò егда въ двогласнѣмъ господствѣннѣмъ ι, ѡбраще^Тса, измѣнена бываётъ во двогласное негосподствѣнное съ ѡблеченіемъ подписавши его. ꙗко, βοάεις, βοᾷς. βοάει, βοᾷ. βοάομι, βοῶμι. βοάουσι, βοῶσι.

Трѣтій.

Суть глы на оω, иль оομαι. иму^Т же ѡблеченіе сице

ω	ῶ	χρυσάω,	χρυσῶ.	
ο	οῦ	χρυσόομεν,	χρυσοῦμεν.	
ου	οῦ	χρυσόουσι,	χρυσοῦσι.	
ε	οῦ	χρυσόετον,	χρυσοῦτον.	
ο, в мѣсто	ειν	οῦν	χρυσόειν,	χρυσοῦν.
	ει	οῖ	χρυσόει	χρυσοῖ.
	οι	οῖ	χρυσόοιμι,	χρυσοῖμι.
				η οῖ.
	η	οῖ	χρυσόη,	χρυσοῖ.
	η	ῶ	χρυσόητον,	χρυσῶτον.

/145/

Во сѣмъ супружествѣ три ѡблеченіа вѣдати подобаётъ, ꙗже сѣуть οι, ου, ω, егда оῦбо о, послѣдуетъ иль ε, иль другбе о. иль самбе иль во двогласнѣмъ. ѡблеченіе бываётъ на ου, ꙗко, χρυσόετον χρυσοῦτον. χρυσόομεν, χρυσοῦμεν. χρυσόουσι, χρυσοῦσι.

Аще же η, иль ω, послѣдуетъ на ω, бываётъ ѡблеченіе. ꙗко, χρυσόητον, χρυσῶτον. χρυσάωσι, χρυσῶσι. χρυσάουσι, χρυσοῦσι.

Аще оῦбо ι, во кое^М гласнѣмъ господствѣннѣ^М иль негосподствѣннѣмъ ѡбраще^Тса. на οι бывае^Т. ѡблеченіе, ꙗко χρυσόοις, χρυσοῖς, χρυσόοιμι. χρυσοῖμι, χρυσόη, χρυσοῖ, Выймуетса неѡбавное дѣлательнаго, во немъ же оῦбо на ου бываётъ ѡблеченіе. ꙗко χρυσόειν, χρυσοῦν.

Ω ГЛАГОЛѢХЪ НА ΜΙ.

Глы на μι, вса производима су^Т. производа^Т же са ω^Т гль на άω, έω, άω, ύω. воспріемши в началѣ ι.

И аще же мѡчно быти по образу правилъ, ꙗже су^Т написаны ѡ мимоше^Дшемъ. оусугубити пѣрвое согласное гла, та же ω^Т нати конѣчное ω^Т пре^Дконѣчнаго сѣмъ образомъ.

αω ημι στάω, ἴστημι.

εω	ἰзмѣнἄются	ημι	θήω,	τίθημι.
οω		ωμι	δῶω,	δίδωμι.
υω		υμι	ζευγνύω,	ζεύγνυμι.

Выймутся глѣ и производима, ω^T глѣ на υω, ἵαже во началѣ ничтѣ же не прѣимуютъ. ἵαко ζευγνύω, ζεύγνυμι.

ω ὠ познἄνῃю

/I456/

ω ПОЗНАНИИ супружествъ.

Супружество познаваѣтся ω^T гласнаго предходимаго μαι, во настоащемъ страдателномъ. илѣ среднемъ.

ἄ го	супружества.	ε	τίθημι,	τίθεμαι.
ῃ го		α	ἴστημι,	ἴσταμαι.
γ го		ο	δίδωμι,	δίδομαι.
ῑ го		υ	ζεύγνυμι,	ζεύγνυμαι.

Предхранѣнἄ.

Супружества трѣ пѣрвыа, тѣкмо трѣ временἄ свойствена имѣютъ. настоащее, мимошѣдшее и непредѣльное второе, Четвѣртое же супружество, тѣкмо двѣ временἄ имѣеть. прѣчаа же временἄ, сѣимую^Tса ω^T господствѣныхъ супружествъ.

ὠ мимошѣдшемъ.

Мимосе^Дшἄй твѣритса ω^T настоащаго, ἰзмѣнивши μι нἄ ν. и сотворἄвши вѣзрастъ. по ὄбразу ὀписаному глѣ на ω, ἵαко τίθημι, ἐτίθην, ἴστημι ἴστην.

Второе лицѣ твѣритса ω^T пѣрваго, ἰзмѣнивши ν нἄ σ, ἐτίθην, ἐτίθης.

Трѣтѣе лицѣ ω^T втораго ἰзриувши σ ἵαко ἐτίθη. прѣчἄа же лицἄ твѣратса ἵαко и в настоащемъ. тѣкмо трѣтѣе двѣйственнаго кончаѣтса нἄ την ἵαко ἐτιθέτην.

ω^T тогѣ трѣтἄаго двѣйственнаго. твѣритса трѣтѣе лицѣ множествѣннаго, (!) ἰзмѣнивши την нἄ σαν. ἵαко ἐτιθέτην, ἐτίθεσαν.

ὠ непре-

/I46/

ὠ непредѣльно^М второмъ.

Непредѣльный вторый твѣритса ω^T бѣдущаго. прѣмѣнивши σω конѣчное нἄ ν, и воспрἄемши вѣзраст^T. ἵαко θήσω, ἔθην. στήσω, ἔστην, δῶσω, ἔδων.

ὠ ПОВЕЛИТЕЛНОМЪ.

Настоащее и непредѣльное второе повелἄтелнаго, твѣратса ω^T

пѣрваго ѣзавѣтелнаго ѣзмѣнѣнѣи. μεν нѣ θι, ѣако ѣотаμεν, ѣотаθι.

Кѣгда же предпослѣднѣй ѣзавѣтелнаго ѣмѣтъ сиплѣвое, ѣзмѣнѣетса μεν нѣ τι, ѣако τίθεμεν. τίθετι.

Вѣнѣтѣе.

Вѣимѣются трѣ глѣы, ѣаже непредѣльное вѣрѣмѣ псвелѣтелнаго ѣнако твѣрѣтъ, ѣθης, θѣς, ѣδως, δѣς, ѣς, ѣς.

Ѡ МОЛИТВЕНОМЪ.

Нѣстоѣщее ѣ непредѣльное вѣторѣе молѣтвеннаго, твѣрѣтса Ѡ^Т пѣрваго лицѣ множественнаго своѣго ѣзавѣтелнаго. ѣзмѣнѣнѣи μεν, нѣ εῖην, ѣако τίθεμεν, τιθεῖην, ѣθεμεν, θεῖην.

Аще же во предпослѣднемѣ пѣрваго лицѣ множественнаго ѣзавѣтелнаго долѣгое ѣсть. ѣ сѣе ѣзмѣнѣетса по начертѣнѣю супрѣжествѣ, ѣστημεν σταιῖην.

Внѣмѣй.

Во четвѣртомѣ супрѣжествѣ молѣтвеннаго ѣ повелѣтелнаго ѣвѣсть.

Ѡ ПОДЧИННОМЪ.

Подчѣнное твѣрѣтса Ѡ^Т своихѣ ѣзавѣтел/н/ыхѣ, Ѡ^Т пѣрваго лица, ημι, ωμι, ην ѣли ων нѣ Ѡ ѣблечѣ-

ное

/1466/

ное ѣзмѣнѣнѣи, ѣако τίθημι, τιθῶ. ѣστημι, ѣστῶ, δѣδωμι, δѣδῶ. ѣθην, θῶ, ѣστην, στῶ. ѣδων, δῶ.

Ѡ НЕОБАВНОМЪ.

Неѣбѣвное нѣстоѣщаго ѣ непредѣльнаго вѣторѣаго твѣрѣтса. бѣвѣаютъ Ѡ^Т пѣрваго лицѣ множественнаго своѣго ѣзавѣтелнаго μεν нѣ ναи ѣзмѣнѣнѣи; ѣако τίθεμεν, τιθέναι. ѣотаμεν. ѣοτά-ναι, ѣστημεν. στήναι.

Вѣимѣются непредѣльнаго трѣ. ѣаже предпослѣднею во двоглѣсное прѣтѣжѣнаго твѣрѣтса. глѣемѣ оубѣο θεῖναι, δοῦναι. εῖ-ναι.

Ѡ причѣстѣа^х дѣлѣтелныхѣ и^х.

Причѣстѣа мужѣска твѣ- ης εῖς τίθης, τιθείς. ѣθης, рѣтса, Ѡ^Т вѣторѣаго лица ης ѣς ѣστης, ѣοτάς, ѣστης, στάς. своѣго ѣзавѣтелнаго ѣзмѣнѣнѣи ως οὐς διδῶς, διδοῦς. ѣδως δοῦς. υς ὑς ζεύγνυς, ζευγνύς

Жѣнска прѣзвѣдѣтса Ѡ^Т мужѣскихѣ воспрѣѣши ко концу α, ѣако

τιθεῖσα, θεῖσα. ἴже ἰ склонѣніа су^T вѣбраго рѣвнослѣжнаго. Мужеска же сѣуть склонѣніа пѣтаго, и^X же рѣднѣй тѣбрѣтса сѣмь ѡбразомь.

рѣднѣй тѣбрѣтса ω ^T	ā	εις	έντος	τιθεῖς.	τιθέντος.
ἰменов/н/аго ἰзмѣ-	В	ας	άντος	ἰστάς,	ἰσάντος.
нѣвши,	Γ	ους	όντος	διδούς,	διδόντος
	Д	ύς	ύντος	ζεγγύς,	γύντος.

Среднаа тѣбрѣтса, ω^T рѣднаго мужескаго ἰзрѣнувши тос, ἴако τιθέντος, τιθέν. рѣднѣй мужески^M рѣвно ἰмѣють.

ω ἰныхъ

/147/

ω ἰны^X причѣстїахъ нѣже оузрѣши во цѣлыхъ ѡбразѣхъ глѣ на μι.

ω СТРАДАТЕЛНЫХЪ.

Настоѡщее тѣбрѣтса ω^T дѣлѣтелнаго конѣчный ἰзмѣнѣвши на ми во пре^Дпослѣднемъ на гла^Сное господствѣнное, ἴако τίθημι, τίθεμαι, ἰστημι, ἰσταμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

Мимосе^Дшее тѣбрѣтса ω^T пѣрваго лица ѣдинствѣннаго настоѡщаго, ми на μην прѣтворѣвши, ἰ е ѡбщїй вѣзраст приложѣвши, τίθεμαι, ἐτίθεμην

Непредѣльное вѣторое во стр/а/дѣтелномъ нѣсть, ἰна временѣ ἴаже глѣ на μι, не сѣуть госпо^Дтсвѣнѣ. (!) нѣ ω^T господствѣнныхъ прѣймѣши.

ω повелѣтельномъ.

Повелѣтелнаго настоѡщее тѣбрѣтса. ω^T вѣбраго лица мимосе^Дшаго тѣкмо вѣзраст ἰзрѣнувши ἐτίθεμην, ἐτίθεσο, τίθεσο бывѣаетъ.

ω молѣтвенномъ.

Настоѡщее мѣлтъвнаго тѣбрѣтса ω^T пѣрваго лица настоѡщаго ἰзѣвѣтелнаго страдѣтелнаго, кончѣемое на μην ἰзмѣнѣвши прилѣжь ἰ пре^Дпослѣднему. τιθεῖμην.

ω подчѣнномъ.

Подчѣннаго настоѡщее тѣбрѣтса ω^T пѣрваго лица подчѣннаго дѣлѣтелнаго, приложѣвши ми, ἑάν τιθῶ, ἑάν τιθῶμαι.

ω необѣвномъ.

Настоѡщее необѣвнаго тѣбрѣтса ω^T трѣтѣаго лица ѣдинствѣннаго страдѣтелнаго, конѣчное на θαί

премѣнѣвши

/1476/

πρὸς τὴν ἰσότητα, καὶ ἐν τῷ σ, τίθεται, τίθεσθαι

ὡς причастία^х.

Причастіе насто́щаго твѣритса ω^т пѣрваго лица насто́щаго из-
авѣтелнаго, μαὶ ἰзмѣνίвши на μενος, τίθεμαι, τιθέμενος,
жѣнское τιθεμένη. срѣднее τιθέμενον, ὡς ἄλλων причастіахъ
ниже οὐζρίши во ὀбразѣхъ совершѣныхъ γλῶσσαι на μι.

ὡς СРЕДНИХЪ ИХЪ.

Насто́щее ἰ мимосе^дшее во вѣхъ срѣднаго причастіа сложені-
а^х равно су^т со своима страдательными.

ὡς неопредѣленномъ второмъ.

Неопредѣленное второе твѣритса ω^т пѣрваго лица своего дѣлатель-
наго, гла^сное конечное во госп^дственное гла^сное превративши,

	ην	на	έμην	ἰзмѣνίвши, ἵακο.
ἄ	ην		έμην	ἔθην, έθέμην.
ῃ	ην		άμην,	ἔστην έστάμην.
τ	ων		όμην,	ἔδων έδόμην.

ὡς повелительн^о.

Повелительнаго неопредѣленное второе такожде же ἵακο ἰ насто́щее
твѣритса ω^т втораго лица своего изавѣтелнаго, ἔθεσο, θεσο

ὡς молитвенномъ.

Молитвеннаго неопредѣленное второе такожде же ἵακο ἰ насто́щее
твѣритса ω^т пѣрваго лица своего изавѣтелнаго срѣднаго, μην
ἰзмѣνίвши на είμην, ἵακο έθέμην, θείμην.

ὡς подчинномъ.

Подчиннаго неопредѣленное твѣритса ω^т пѣрваго
лица

/148/

лица своего дѣлательнаго, воспріемши μαὶ, ἵακο θῶ, θῶμαι.

ὡς необавномъ.

Необавнаго неопредѣленное второе θεσθαι,

ὡς причастіа^х ὀбращеши въ совершѣнны^х ὀбразѣхъ на μι.

Подобаетъ вѣдати ἵακο паче си^х γλῶσσαι ἵαже на μι четыре су-
пружества раздѣлены ὀболе ὀбрѣтаю^тса на μαὶ άνόμαλα, ἵже
ω^т почитаніа книгописцевъ навѣкнеши,

ОБРАЗ СПРІАГАНІА глаголь на вѣа лица.

Во лица^х глаголь се хранити достбить, будущее пѣрвое пѣтаго

супрѹжества во творѣнію лицѹ повсѹду хѹдитъ по ѹбразу бѹдущаго втѹраго. ѳны^х супрѹжествѹ тѹжде бывае^т ω рѹди ѹблечѣнси ѳже ѳмѣютъ ѹбщѹ со ѳными, сегѹ рѹди. глѣмъ во двоѳствѣнѣмъ μενεΐτων, ἀνεμενετων.

Ко семѹ же зрѣ во двоѳствѣно^м нѣкогда недостае^т пѣрваго лица. нѣкогда втѹрое лице ѳ трѣтѣе рѹвно ѣсть, нѣкогда рѹзно. во се^м храни та двѹ канѹна.

пѣрвый канѹнъ.

Егда оѹбо μ ѹбрѣтаеца во пѣрвыхъ лицахъ множественныхъ конечнаго слѹгу. тогда двоѳственное пѣрваго лица не имать, тѣй же прѣсно в дѣлѹтѣлны^х бывае^т. такожде же бо ѳ в непредѣльномъ страдѹтѣльномъ ѳако ѳже на μεν пѣрвое лице множественнаго творѹтъ, ѹбѹче всѹ ѳсполнаютъ. ѳако во среднихъ ѳ страдѹтѣльныхъ оѹзрѣши.

втѹрый

/1486/

втѹрый канѹнъ.

Егда трѣтѣе лице множественнаго, на ι ѳлѣ на αι кончѣтца. тогда втѹрое ѳ трѣтѣе двоѳственного рѹвны су^т. ѹще же трѣтѣе лице множественнаго на чтѹ ѳное кончѣтца, тогда рѹзна бываѹтъ. во мѣсто ѹбразѹ сѣмъ настоѹщее ѳ мимошѣдшее да бѹдетъ.

Ко семѹ трѣтѣе лице множественнаго настоѹщаго дѣлѹтѣльнаго ѳ бѹдущихъ рѹвно ѣсть з дѹтѣльнымъ множественнаго причѹстѣмъ. Ко семѹ во мѣмоше^дше^м ѳ непредѣльномъ втѹромъ пѣрвое лице ѣдинственнаго. ѳ трѣтѣе множественнаго рѹвны сѹтъ.

/149/

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ

Προθεσ/ι/ς ἐστὶ μέρος λόγου ἄκλιτον, προτιθέμενον πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἐν τῇ συνθέσει καὶ συντάξει.

Τῶν δὲ προθέσεων οὕτως καὶ δέκα οὐσῶν. Ἐξ εἰσὶ μονοσύλλαβοι. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν. πρὸς. πρὸ. δύο καὶ δέκα δὲ δισύλλαβοι. ἀνά. κατά. διὰ. μετὰ. παρὰ. ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ.

ω ПРЕДЛОСЪ.

Предлѹгъ ѣсть чѹсть слѹва нескланѣема. пре^длагѹема всѣми слѹва чѹстми, во сложенѣи ѳ сочинѣнѣи. предлѹгъ же ѹсмъ нѹдесѹтъ сѹщихъ. шѣсть сѹтъ едѣнослѹжныѹ. вѣ. во. ω^т. сѣ. к. пре^д. двѹнадесѹтъ же двослѹжныѹ. дѹ. пѹ. рѹди. сѣ. ω^т ѳлѣ

πρὶ. во мѣсто. нὰ. ὦ. ὄκρυστῶ. πο^Δ. чрѣзъ.

/1496/

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥΤΩΝ συντάξεως.

ΕΝ.

Η ἐν αἰδοτικῇ συντάσσεται τῷ ἐν τινι δηλοῦσα. διον, ἐν ὄικῳ. ἐν ἀγρῳ. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ κατέλληψιν (!) τῆς δοτικῆς. διον, ἐν ἄδου. ἀντί, ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἄδου. παρὰ ποιηταῖς δὲ λέγεται, ἐνὶ καὶ εἰν, τό δ' ἐνὶ δύνᾱμιν, τοῦτ' ἔστιν ἔχει.

ΕΙΣ.

Η εἰς, ἥτις. ἀττικῶς εἰς λέγεται. αἰτιατικῇ κοινῶς συντάσσεται. εἰς ναόν. εἰς ἀγοράν. ἀττικῶς δὲ καὶ γενικῇ κατ' ἔλλειψιν τῆς αἰτιατικῆς. διον, εἰς διδασκάλου. ἀντί, εἰς τὴν οἰκείαν τοῦ διδασκάλου, χρώμεθα δὲ ταύτην ἐπὶ ἀψύχων. διον, πορεύομαι εἰς τὴν ἀγοράν.

ΕΞ.

Η ἐξ, ἥτις καὶ ἐκ λέγεται, αἰδοτικῇ συντάσσεται. διον, ἐξ ἀγοραῶ. ἐκ τοῦ βουλευτιρίου. ἔχει δὲ τό ξ, ἐπομένου φονίεντος. (!) τό κ δὲ ἐπομένου συμφώνου. (!)

ΣΥΝ.

Η σύν, ἥτις καὶ ξύν ἀττικῶς λέγεται. δοτικῇ μόνῃ συντάσσεται. ὁμοιοίαν σημαίνουσα. διον, σύν θεῷ. σύν τῷ ἰωάννῃ.

ΠΡΟΣ.

Η πρὸς, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. γενικῇ μὲν, ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν. διον πρὸς θεοῦ τ' ἀγαθὰ, ἀντί παρὰ, ἢ ὅτ' ἐπὶ ὄρκου κεῖται. διον, ποῆσον πρὸς θεοῦ. ἢ τό ἐνώπιον δηλοῖ. διον, πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τό καθῆκον. διον, οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ.

ὦ σίχъ

/150/

ω СИХЪ СЪЧИНЕНИИ.

Въ.

Вѣ, прѣно дѣтелному сочинѣется, во че^М что авлѣлѣи, ꙗко, во доуѣ, во селѣ. аттѣчески же рѣдному лишѣнѣемъ дѣтелнаго. ꙗко, во ѣда. во мѣсто. во мѣстѣ ѣда, ω^Т твѣрцевъ же глаголетса, ἐνὶ. ἢ εἰν. τѣе же ἐνὶ сѣлу ѣужде ѣмѣтъ.

ВО.

Вò ἴже áтѣтѣчески, в', глаголѣтса. винóвнóму ѿсѣе сочинáетса. во хра^м, во тóржище. áтѣтѣчески же ἱ рóдноу лишенíемъ винóвнаго. ἴако, въ оúчѣтла. во мѣсто во докú оúчѣтла. требúемъ же сегò нá бездúшныхъ. ἴако, пойдú в тóржище.

ω^т

ω^т, ἴже ἴзъ, глѣтса прѣно рóдному сочинáетса. ἴако, ω^т тóржища. ἴзъ претóра. ἴмать же ξ. послѣдстѣующу глáсному. κ же, послѣдстѣующу соглáсну.

СО.

Сò, ἴже, ἱ зъ, áтѣтѣчески глѣтса. дáтелнóму тóкмо сочинáетса. éдиномыслие знаменуáй. ἴако, со бóгомъ. со ἰωáннóмъ.

КО.

Кò, рóдному, ἱ дáтелнóму, ἱ винóвнóму сочинáетса. рóдному оúбо éгда ω^т лицá знаменуеть движéние. ἴако ω^т бá блга. во мѣсто ω^т. ἱли éгда на клатвѣ лежѣть, ἴако сотъ/в/орѣ длá бóга. ἱли прѣ^дзавла^т. ἴако, прѣ^д богѣ блажéнными, прѣ^д мертвými^ж члки. ἱли подобáтелно. ἴако, нè оú врачá премуд^раго

Δοτικῆ

/I506/

Δοτικῆ δέ, ὅτε τὸ πλησίον. ὄιον, πρὸς τοῖς ποσί. πρὸς τῷ δέ. Αἰτιατικῆ δέ, ὅταν κίνησιν πρὸς τι ἔμψιχον ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον σημενει (!). ὄιον, πρὸς τὸν ἰωάννην. ἢ ἔνωσιν, ὡς πρὸς τὸν θεόν. ἀντί μετὰ θεοῦ. ἢ λόγον τινά. ὄιον, ὡς τὰ δύο πρὸς τὰ τέτταρα, οὕτω τὰ τέτταρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα. ὄιον, πρὸς αὐλὸν ἄδει.

ΠΡΟ.

Ἡ προ αἰ γενικῆ συντάσσεται, τόπον καὶ χρόνον σημαίνουσαν. ὄιον, πρὸ τῆς θύρας, πρὸ τοῦ περσικοῦ πολέμου ἐγένετο ὁ τρωικός.

ΑΝΑ.

Ἡ ἀνά αἰτιατικῆ κοινῶς συντάσσεται. ὄιον, ἀνά τὴν ὁδόν. ἀνά τὸ στρατόπεδον. ἀνά τὴν πόλιν. ἀντί, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ διὰ τοῦ στρατοπέδου. εἰς τὴν πόλιν. τὸ δέ χρυσέφ ἀνά σκήπτρω. ποιητικόν ἀντί σύν.

ΚΑΤΑ.

Ἡ κατὰ γενικῆ καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν ὅταν ἐπιφορὰν, καὶ κατιγορίαν (!) σημαίνῃ. ὄιον, ὁ ἄθεος νεστόριος κατὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ σοφῶν καὶ λέγει

καί γράφει. ἢ τὸ ἐπάνω, καί περί τι. διον, κατὰ γῆς κά-
θημαι. τὸ δὲ κατ' ὀλύμπσιο (!) καρῆνων χωόμενος. ἀντι ἀπό.
Αἰτιατικῆ δὲ ὅτε ὁμοιότητα. διον κατὰ δημοσθένη γράφει.
καί καθ' ὄμηρον. ἢ χρόνον. διον καθ' ἡμᾶς ἐγένετο ἀνὴρ
σοφός. ἢ κίνησιν. ὡς κατὰ νῆας ἀχαιῶν.

ΔΙΑ.

Ἡ διὰ γενικῆ, καί αἰτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν ἐνέ-
ργειαν, ἢ τὸ μέσον σημαίνουσα. ὡς διὰ σοῦ τοῦτο γένοιτο.
διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐβάδιζον. Αἰτιατικῆ δὲ

дательному

/151/

дательному же ἐγδὰ βλίτζшее, ἴακο при ногάχъ οὐ νέγο. винόв-
ному же, ἐγдὰ движένιe ко нѣкоему ὀдушевλένному ἴακο же
множае знаменуеъ, ἴако, ко ἰοάνну. ἢли ἐдинένиe, ἴако, ко
бόгу. в мѣсто се бόго^М. ἢли слόво нѣкое. ἴако, ἴако двὰ сочетър-
ми, тако четърри со ὀсмми. ἢли οὐказάνиe, ἴако по софѣли по-
еъ.

ПРЕД.

Пре^Д, пр^С но рѣдному сочинá/е/тса, мѣсто ἢ врема значáщй
ἴако, прѣдъ враты. пре^Д персѣйскою брáнию бѣсть тройскаа.

НА.

На, винόвному ὀбще сочинáетса. ἴако на путь на вѣинство на
градъ. во мѣсто на путѣ, вѣинства рáди во градъ. злáтымъ
же со скипетромъ, твѣрческоe в мѣсто. съ.

ПО

По, рѣдному ἢ винѣвному сочинáтеса. (!) ро^Дному οὐбо ἐγдὰ на-
ношένиe, ἢ нарицáниe знаменуеъ. ἴако, безбѣжнй несторѣе
на всѣхъ благѣхъ ἢ премудры^Х ἢ глѣть ἢ пѣшетъ. ἢли на горѣ,
ἢ ὀ чемъ, ἴако, на землѣ сѣжу. ω^Т ὀлѣмбѣйскихъ же краевъ
гнѣвáющеяса, во мѣсто, ω^Т. винόвному же. ἐγдὰ подѣбѣе ἴако,
пс димостѣну пѣшетъ. ἢ по ὀмиру ἢли врема. по нáсь бѣсть
мужъ премудръ. ἢли движένиe ἴако во кораблѣ ахѣискии.

РАДИ

Рáди, рѣдному, ἢ винόвному сочинáе^Тса. рѣдному οὐбо дѣлá-
нѣ ἢли посре^Дство знаменуе^Т. ἴако тебе ра^{ДИ} сѣе дá бѣде^Т.
сквѣзѣ тѣржище прсѣдо^Х. винόвному же

αἰτίαν,

/1516/

αἰτίαν, διον, διὰ τὰ χρήματα πάντα γίνονται. καί τὸ

μέσον σπανίως. ὡς διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν ἅιμα.

ΜΕΤΑ.

Ἡ μετὰ γενικῆ, καὶ δοτικῆ, καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν, ὅτε ἔνωσιν δηλοῖ. ὡς μετὰ σοῦ. δοτικῆ δέ, τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. ὡς μετὰ τριτάτοισιν ἄνασσεν. αἰτιατικῆ δέ, ὅτε τὸ ὕστερον. ὡς, μετὰ σέ ἐγὼ ἦλθον.

ΠΑΡΑ.

Ἡ παρά γενικῆ, καὶ δοτικῆ, καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν, ὅτε τὴν ἀπὸ τινος κίνησιν δηλοῖ. ὡς παρά τοῦ βασιλέως ἢ δικαιοσύνη. δοτικῆ δέ, ὅτε τὸ πλησίον μετ' ἐμφύχων. ὡς παρά τῷ βασιλεῖ κάθηται παρά σοι διατρίβω. αἰτιατικῆ δέ, ὅτε ἢ τὸ ἐγγύς μετ' ἀψύχου. ὡς παρά τὴν θάλατταν. ἢ κίνησιν παρά τι. οἶον, παρά σέ ἔρχομαι. ἢ τὸ διὰ τί, ὡς παρά τὸ ἀδικεῖν, ἢ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω. οἶον, παρά τὸ δίκαιον πράττει. καὶ παρα γνώμην συμβαίνει.

ΑΝΤΙ.

Ἡ ἀντί γενικῆ συντάσσεται. οἶον, ἀντί σοῦ. ἀντί ἐκείνου. ἀντί πολλῶν. ἐν τῇ συνθέσει δέ, ποτέ μὲν τὸ ἴσον σημαίνει. ὡς ἀντίθεον πολύφημον. ἀντί, ἰσόθεον. ποτέ δέ τὸ ἄνταντίον. ὡς ἀντίχριστος. καὶ ἀντιθέον δόγμα. τὸ ἐναντίον τῷ θεῷ.

ΕΠΙ.

Ἡ ἐπί γενικῆ, καὶ δοτικῆ, καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν ὅτε τὸ ἐπάνω δηλοῖ. οἶον τὰ ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς. ἢ χροῦον. οἶον, ἐπὶ ἄρχοντος πυθοκλέους. ἢ τὸ περὶ τι, καὶ ἐν τινι. οἶον, ἐπὶ πολλῶν. ἢ κίνησιν ἀττικῶς. ὡς ἐπὶ τῆς χώρας. Δοτικῆ δέ ὅτε αἰτίαν

винѹ

/152/

винѹ, ꙗко стажаніѣ ради вѣа бывають. ѣ посредствѣное скѹдно. ꙗко сквѣзѣ брѣню ѣ чернаа кровь.

СО.

Со, рѣдному, ѣ дѣтелному ѣ винѣвному сочинѣется. рѣдному оубо, ѣгда единѣніе ꙗвлѣеть ꙗко с тобѣю. дѣтелному же, сіе же творчески, ꙗко со тремѣ царствовѣ. винѣвному же, ѣгда послѣди, ꙗко по тебѣ азъ прїйдѣхъ.

ω^τ.

При. рѡдному, ѡ дѡтелному, ѡ винѡвному сочинѡется. рѡдному оубо ѡгда ѡт ѡкоего движеніе авлаеѡт ѡако, ѡт царѡ правда. дѡтелному же ѡгда блѡзь со ѡдушевлѡнымъ, ѡако, при цари сѡдѡтъ. при тебѡ прохѡждѡ. винѡвному же ѡгда ѡлѡ блѡзь со безѡдушнымъ, ѡако при мѡри. ѡлѡ движеніе ѡт ѡкоего, ѡако ѡт тебѡ идѡ. ѡлѡ часѡ ради, ѡако, ѡт ѡже безѡправдовѡти мученіе. ѡлѡ ѡже вѡнѡ. ѡако ѡт прѡведѡнаго дѡлѡетъ, ѡ ѡт рѡзума случѡется.

ВО МѢСТО.

В мѡсто рѡдному же сочинѡется. ѡако в мѡсто тебе. в мѡсто ѡного. в мѡсто многѡх. во сложѡнію же ѡвогда оубо рѡвно знаменуѡтъ. ѡако, рѡвнобѡжное, ѡвогда же прѡтѡвно, ѡако. прѡтѡвнѡй хриѡту ѡ прѡтѡвобѡжное повелѡніе. ѡже прѡтѡвное богу.

НА.

На. рѡдному ѡ дѡтелному, ѡ винѡвному сочинѡеѡтса. рѡдному оубо ѡгда гѡрѡ авлаѡтъ, ѡако живоѡнаѡ на земли. ѡлѡ врема, ѡако при князи пѡтоклѡи. ѡлѡ ѡ че^м, ѡ во че^м. ѡако, ѡ многѡх. ѡлѡ движеніе ѡттѡчески. ѡако, на страну. дѡтелному ѡгда винѡ.

οἶον,

/1526/

διον, ἐπ' ἀγαθῶ ἐδημηγόρη. ἢ τὸ ἐπάνω διον ἐπὶ τριπιδι ἢ νᾶυς. ἢ τὸ ὕστερον. ὡς ἐπὶ τούτοις καὶ ἕτερα διηγεῖται ἢ αὐτ' ἐξουσίσητα τινά. ὡς ἐπὶ τῷ ἀρχιερεῖ τὰ τῆς ἐκκλησίας πράγματα. ἢ ἐπὶ βουλήν. διον, ἐπὶ τῷ δήμῳ. ἀντί, κατὰ τοῦ δήμου. ἀιτιατικῆ δέ, ὅτε κίνησιν δηλοῖ. διον, ἐπὶ τὴν ἀττικὴν ἐπορεύετο. ἢ δόλον. διον, ἐφ' ἡμᾶς ὥρμησε.

ΠΕΡΙ.

Ἡ περὶ, γενικῆ, καὶ δοτικῆ, καὶ ἀιτιατικῆ συντάσσεται. γενικῆ μὲν ὅτε τὸ αἴτιον δηλοῖ. διον, μάχομαι περὶ σοῦ. δοτικῆ δέ σχεδόν, τὸ αὐτὸ ποιητικῶς. ὡς δέδοικα περὶ ξανθῶ μενελάω. ἔτι καὶ τὸ /αἶμα/ ἐροῆσει / = ἐρωή- / περὶ δουρί. ἀντί ἐν. καὶ περὶ πύργῳ. ἀντί κύκλῳ. ἀιτιατικῆ δέ ὅτε τὸ κύκλῳ, καὶ περὶ ποιητικῶν καὶ συστατικῶν. διον, περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα, τί τὸ περὶ ἐμέ πρᾶγμα.

ΑΜΦΙ.

Ἡ ἀμφί, ὁμοίωσις καὶ ὁμοιοσύνητος ἐστὶ τῆ περι. συν-
ηθέστερα μέντοι ἢ περι. πολλάκις δὲ παρὰ ποιηταῖς ὁμοῦ
κῆνται. (!) ὡς, ἔκτωρ δ' ἀμφί περι στρῶφα (!)

Ἰακο, ὦ ὄλγο^М

/153/

Ἰακο, ὦ βῆγομъ глаголаше, ἢли горѣ. Ἰаκο, нὰ тропидѣ корабль.
ἢ послѣди. Ἰаκο, по сѣхъ ἢ другáа δὰ повѣстѹуетъ. ἢли само-
влáстiе ἢκoе Ἰаκο, нὰ ἀρχiерѣи церковныа вѣщи. ἢли нὰ со-
вѣтъ. Ἰаκο, на сбóръ. в мѣсто нὰ собóръ. винóвнoму же ἐγδὰ
движѣнiе ἀвлѣеть. Ἰаκο, нὰ ἀттiческую хождáше. ἢли лѣсть. Ἰа-
κο, нὰ на^С οὕστρεμiса.

ὦ

ὦ ρóδнoму, ἢ δáтeлнoму, ἢ винóвнoму сочинáе^Тса. ρóδнoму οὕ-
бо ἐγδὰ винὺ Ἰавлáе^Т Ἰаκο, бóρyса ὦ тебѣ. δáтeлнoму же мáло
чтò, тóжде твóρчeски. Ἰаκο, οὕбо^Хса ὦ жóлтoмъ мeнѣлaи. ἐщѣ
ἢ ó ἐρoйско^М κóπiи. (!) в мѣсто вѣ. ἢ ὦ столпѣ, в мѣсто ὄ-
крестъ. винóвнoму же, ἐγдὰ ὄкрестъ ἢ ó твóρчeскихъ ἢ соста-
вiтeлны^Х. Ἰаκο, ὄкрестъ гρáдa вóиηство. кáа ὦ мнѣ вeщъ.

Объ.

Ποδoбнoзнáμeнáт/е/лeнь, ἢ ποδóбнoсoчинiтeлный ἔсть ó. сло-
жнѣшiй οὕбо ó μнoжiцeю же οὕ твóρцeвъ во кyпѣ лeжi^Т, Ἰа-
κο. ἔκτωρ же ὄкрестъ ὀбρáщáше.

ο

καλλίτριχας.

/1536/

καλλίτριχας ἵππους.

ΑΠΟ.

Ἡ ἀπò áει τῆ γενικῆ συντάσσεται τὴν ἀπò τόπου κίνησην
σημαίνουσα. οἶον, ἀπò τῆς πόλεως. ἀπò τοῦ δικαίου.

ΥΠΟ.

Ἡ ὑπò, γενικῆ καὶ δοτικῆ καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γε-
νικῆ μὲν, ὅτε ἢ τὸ αἰτιον σημαίνει. οἶον ὑπò νόσου οὐ
περιπατεῖ. ἢ τὸ ὑπò κάτω. οἶον, ὑφ εἵματος. (!) δοτικῆ δὲ
καὶ αἰτιατικῆ τὸ αὐτò. οἶον, ὑπò δένδρῳ. καὶ ὑπò δένδ-
ρον. καὶ ὁ στρατιότης ὑπò τὸν στρατιγόν. (!)

ΥΠΕΡ.

Ἡ ὑπέρ, γενικῆ καὶ δοτικῆ καὶ αἰτιατικῆ συντάσσεται. γε-
νικῆ μὲν ὅτε τὴν βοήθειαν σημαίνει. οἶον, ὑπέρ κτισι-
φώντος ὁ λόγος. ἢ αἰτίαν, οἶον, ὑπέρ ὧν ἔλεξα, πάλιν λέ-

ξω. ἢ τὸ ἐπάνω, οἶον, ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον.
αἰτιατικῇ δέ, ὅτε τὸ πλεον, ἢ ἐπέκεινα δηλοῖ οἶον, ὑ-
πὲρ ἄντων φρονεῖ, ὑπὲρ τὴν θράκην ἢ μακεδόνια.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ

Επίρρημα ἐστὶ μέρος λόγου ἄκλιτον, κατὰ ῥήματος λεγόμε-
νον, ἢ ἐπιλεγόμενον.

Τὰ μὲν γὰρ εἰσὶ χρόνου δηλωτικά. νῦν, τότε, τῆνικαῦτα,
τῆνικάδε. αὐθις. τόθρα, ὄθρα, τέως, ἕως, ὀπηνίκα, ἠνίκα.
ἄψ, ἔπειτα εἶτα, μετέπειτα, μετα ταῦτα, ἐυθύς, αὐτίκα,
ἤδη, ἔτι, πάλιν. μέχρι, διαπαντός, αἰεὶ.

Τὰ δε καιροῦ παρατατικά. σήμερον,

добровл́асыа конѧ.

/154/

добровл́асыа конѧ.

ΟΤ.

ω^τ прѣно рѡдному сочинѧется ω^т лица движеніе знаменующѣ.
ѧко, ω^т града. ω^т праведнаго.

ΠΟΔ.

Πὸδъ ро^дному, ἢ дѧтелному, ἢ винѡвному сочинѧется. рѡдному
οὔβο, ἐгдѧ ἢли винῦ знаменуеть ѧко, ω^т недуга не ходить. ἢ-
ли дѡлу, ѧко по^д рѣзоку. дателному же, ἢ винѡвному тѡжде.
ѧко, по^д древо^м ἢ по^д дерево^м. ἢ вѡинъ по^д вѡино^м.

ЧРЕЗЪ.

Чрѣзъ рѡдному, ἢ дѧтелному, ἢ винѡвному сочинѧется. ро^дно-
му οὔβο, ἐгдѧ пѡмощъ знаменуеть. ѧко, ὁ κтисѣφѡнтѣ слѡво.
ἢли винῦ, ѧко, ὁ ни^х же глѧхъ, пѧки возглѣ ἢли горѣ, ѧко,
на^д дымо^м лежѣтъ кормѣлце, винѡвному же ἐгдѧ множае, ἢли да-
лѣче ѧвлѧеть. ѧко, пѧче члѧка мудрствѣуетъ. надъ θраку маке-
дѡνѣа.

ω НАРѢЧИИ:

Нарѣчѣе ѣсть чѧсть слѡва нескланѧема на глаголъ глаголѣма,
ἢли на^д глаголѣма.

Соῦтъ οὔβο врѣмене значѧщѣа ѧвлѧющѣа. нынѣ. тогдѧ. тогдѧ.
тогдѣ. пѧки. натолицѣ. донѣлѣже. ѧж до. даже до. гдѣ, ἐгдѧ.
пѧки. по сѣмъ, тѧ же, по то^м по си^х, ѧбѣе. зѧразъ. οὔжѣ.
ѣшѣ пѧки, дѧже до. вѣну, прѣно.

Тѧ же врѣмене надстѧтелныа. днѣсь.

/1546/

ἄυριον, χθές, πρώην, προ ολίγου, πρότριτα, τῆτες, χθιζά.
ἄρτι, ἀρτίως. ἤδη, σχεδόν, τὸ παλαιόν. ἄμφω, ἐξαίφνης,
ἀκμήν.

Τά δε μεσότητος. καλῶς, σοφῶς, ταχέως, ἔυ, ἠδέως, κρει-
τόνως, ἐυθέως, ὑπερέυγε, σάφα, ραδίως, ταχύ, πολύ. ἄλις.
Τά δε ποσότητος. ἄπαξ, δίς, τρίς. τετράκις, πολλάκις.
ὀλιγάκις.

Τά δε ποιότιτος.(!) βοτρυδόν, ἀγελιδόν ἀμοιβαδόν, ἰλα-
δόν.

Τά δέ τοπικά. ἄνω, κάτω, ἔσω, ἔξω, πόρρω, πρόσω, ἐνώ-
πιον, καταμόνας, χαμαί. χαμόθεν. ἔνθεν. ἔνθα. γῆθεν.
οὐρανόθεν. ἐπέκεινα. μακράν. ἐγγύς. πλησίον. οἴκοι. οἴ-
κάδε. οἴκοθεν. ὧδε. ἐνταῦθα. ἐκεῖ. ἐκεῖσε. ἐκεῖθεν. ἵνα
ἀπαντικρῶ.

Τά δέ ἐυκτικά. εἶθε. αἶθε. ὄφελον. εἶ. αἶ.

Τά δέ σχετλιαστικά. ἄ καί θρηνητικά. ἰού. οὐαί. οἴμοι.
αἶ. ὦμοι. ἰώ. βαβαί παπαί. φέυ. ὦ. ἄ.

Τά δέ ἀρνητικά. οὐ. οὐδαμῶς. οὐδέν. οὐδόλως. οὐκουν. οὐ-
χί. οὐκ. οὐμενον. τόμαλα ἦκιστα.

завтра.

/155/

завтра. вчѣра. пѣрвѣ. мѣло пѣрвѣ. прѣ^д трема дѣнми, лѣнѣ,
вчѣра, нѣнѣ, недѣвно. оужѣ, мѣло чтѣ. дрѣвнѣе. знѣгла, вне-
зѣпу, ци лѣ.

Посрѣ^дства же, дѣбрѣ, премудрѣ, во скѣрѣ. блѣго, слѣдцѣ,
лучше, ἄбѣе. прѣблѣго. ѣавѣ, оудѣбѣ. скѣро, мнѣго, доволно.
Тѣ же колѣчества. ѣдинѣцею, двѣжды трѣжды. четырѣждѣ, мно-
жѣцею мѣлощи.

Тѣ же творѣтелнаѣ. грѣздновато. стѣдно, почѣстно, кѣпно.
Тѣ же мѣстна. горѣ, дѣлѣ. внѣтрѣ. внѣ. далѣче, прѣдѣ, прѣдѣ.
нѣ единѣ. нѣ земли. при землѣ, сѣду. тѣду, зѣмно небѣсно,
ѣнѣко. далѣче. блѣзу, блѣзѣ. ѣскрне, домѣвне. вѣ домѣ, здѣ.
здѣ. тѣмо. тѣу. дѣ. прѣтѣву

Тѣ же молѣтвеннаѣ. тѣ же дѣ, да бѣ. кол бѣ, ѣдинѣ всѣ.

Тѣ же бѣднострадѣтелнаѣ. ѣже ѣ ридѣтелнаѣ. ὄхѣ, оѣвы, ὄхѣ
мнѣ, оѣвѣ мнѣ. ὄхѣ. ὄхѣ. ὦ. гѣ, гѣ.

ω^тмѣтѣтелнаѣ. нѣ, никѣко же. ничтѣ же, ни же начѣло, нѣтѣ.
нѣ. никѣко^ж богмѣ.

Τά δέ

/1556/

Τὰ δὲ ἀπαγορευτικά. μή, μηδὲλως. μηκέτι. μηδῆτα. μηδαμῶς.

Τὰ δὲ ὁμοιωτικά, ἢ παραβολικά, ὡς. ὡσπερ. καθά καθάπερ. ἢ, ἢτε, ὡσαύτως. οἷα. ἄτε. ὁμοίως. ἐκείνως. οὕτως. οἶονεῖ. ὡσανά.

Τὰ δὲ θαυμαστικά. βαβαί. ὦ.

Τὰ δὲ εἰκαστικά. ἴσως. τάχα. τυχόν. σχεδόν. μόνον. εἰκός. οἶμαι.

Τὰ δὲ τακτικά. ἐξῆς. ἐφεξῆς, χωρίς. μετα τᾶυτα. ἐυθύς. αἴφνης, πρῶτον. ἐσύτερον. καταρχάς. αὐτίκα. παραχρῆμα.

Τὰ δὲ ἀθροιστικά. ἀθρόως. ἄρδην. ἅμα. ὁμοῦ. συλλήβδην. πανδημεῖ. πανοικί.

Τὰ δὲ παρακελευστικά. ἄγε. φέρε. εἶα, δεῦρο. δεῦτε. ἴθι. ἀνάστα.

Τὰ δὲ συγκριτικά. μᾶλλον. ἥττον. πλέων. ἐπέλαττον.

Τὰ δὲ ἐρωτηματικά. ποῦ, πόθεν. πότε. πηνίκα. πῶς. ἦ ἦχι. τι ἵνα τί. δια τί.

Τὰ δὲ ἐπιτατικά. λίαν. ἄγαν. πάνυ. μάλιστα, τὰ μέγιστα. πάμπαν. σφόδρα. κομιδῆ. ὡς.

Τὰ δὲ βεβαιωτικά. δηλαδή, δήπουθεν. πάντως. ὄντως. ἀμήν. ἦ, ἦμιν. ἀληθός. μενοῦνγε.

Τὰ δὲ θετικά. ἰστέον. ἀναγνωστέον, γραπτέον. σπουδαστέον.

Τὰ δὲ κατωμοιτικά, ἢ καταφατικά. ναί, ναίγι. πανυμενοῦν.

Τὰ δὲ ἀπομοτικά.(!)μά. νή.

Τὰ δὲ θειαστικά. ἐυοῖ. ἐυάν.

Τὰ δὲ συλληπτικά. ἄρδην. ἅμα. ὁμοῦ. παντάπασιν. παμπύδην.(!) ἀμέλει.

ω^Τрица-

/156/

ω^Τрица́телна же. нѣ, ω^Τнѣдъ, не к томѹ. знаку никако же, Оυποδοβѣтелна же, илѣ при^Τча. ἴαко, ἴαко же. ἴαко, ἴαко же, ἐгдѧ. ἴако бы. такоже, ἀκίѧ, ἴаже тако же, ὀнако. тако, ἴако же. ὀсάνна.

Оυдивителна же. ὡхе, ὦ.

Τά же ουравнѣтелна. равнo, таково же. ἴако бы, мало что. τόκμο, подобнѣ. мнѣ.

Чинѣвна же. порѧдкомѣ, по рѧду, крѣмѣ. по си^Χ ἄбѣе. вне-

záпу, пѣрвѣе. послѣди, в начáтцѣ. зáразъ, з náгла.

Собирáтелна же. собирáтелно, кúпнѣ. кúпно. во кúпѣ, сово-
купíтелно. всесобóрнѣ. вседомáшнѣ.

Тá же повелíтелнаа. приведì. принесì. ходì. градì, прìйдѣ-
те. прìйдì. воскреснì.

Разсудíтелна же, найпаче. мнìе, вáщше, нáменше.

Вопросíтелна же. гдѣ, ω^Ткúду. когдà, колì. кáко áкíмъ спó-
собомъ. чтò, воскую. чесó ради.

Тá же повелíтелнаа, ѡ̀гло, велмì. бáрзо. найпаче, величайша.
всáчески, ѡ̀гло. всáче^Ски тáко.

Извѣстна же. ѡ̀авѣ же, гдѣ же. всáко, сýще. áминь, ѡ̀стиннѣ.
тѣм же оўбо.

Полагáтелна же. íзвѣстно, читáтелно. писáтелно, тщáтелно,

Клатвѣнна же, òлì ω^Твѣщавáтелнаа, éй, вѣсма.

ω^Тклатвѣннаа же. éй, за правды.

Зрíтелна же. бл̄го ѡ̀же, òлì гла^С пáницъ, го̄й го̄й.

Слагáтелна же. кúпнѣ, кúпно. во кúпѣ. всáчески. со небрежé-
нìемъ

Τὰ δὲ δι-

/1566/

Τὰ δὲ διαιρητικά. ἄνευ. χωρίς. διχῆ. πλήν.

Τὰ δὲ ἀνετικά. ἡρέμα. ἡσυχῆ. μόλις. μόγις.

Τὰ δὲ ἐμφαντικά. διαρρήδην. ἀναφανδόν.

Τὰ δὲ ἐπικρυπτικά. λάθρα, κρύβδην.

Τὰ δὲ δεικτικά. ἰδοῦ. ἡνὶ, αὐτοῦ. ἴδε.

Τὰ δὲ ἀποστατικά. ὥστε.

Τὰ δὲ διακωλυτικά. ἐκ ποδόν.

Παρέπεται δὲ αὐτῷ. εἶδος. καὶ σχῆμα.

Τὸ μὲν γὰρ πρωτότυπον. οἶον, νῦν.

Τὸ δὲ παράγωγον. οἶον, νυνί.

Καὶ τὸ μὲν ἀπλοῦν. οἶον, πάλαι.

Τὸ δὲ σύνθετον. οἶον, προπάλαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Σύνδεσμος ἐστὶ μέρος λόγου ἄκλιτον, συνδέον τὰ ἄλλα μέρη
τῶν λόγων. εἰς διάνοιαν μετὰ τάξεως.

Διαιρεῖται δὲ εἰς ἐννέα εἶδη. εἰς συμπλεκτικούς εἰς δι-
αζευκτικούς. εἰς συναπτικούς εἰς παρασυναπτικούς. εἰς
ἀιτιολογικούς εἰς ἀπορηματικούς. εἰς συλλογιστικούς.

εἰς παραπληροματικούς καὶ εἰς ἐναντιωματικούς.
 Συμπλεκτικοὶ μὲν εἰσὶν, ὅσοι τὴν ἐρμηνείαν ἐπ' ἄπειρον
 ἐκφερομένην συνδοῦσιν. οἶον, μὲν, δέ. τέ. καί. ἀλλά. ἡ-
 μὲν. ἡδέ.

ἰδέ.

/157/

Раздѣлительная же. безъ, кромѣ, развѣ, ὁβάче.
 Та же ὀслабительная. кро^Тко. тѣхо, ἐδвā. ἐдвā.
 Извѣтельная же. ѡавѣ, ἄвственнѣ.
 Прикровенная же. тѣй, сокровеннѣ.
 Οὐказательная же. сѣ, ὄтожъ. ὄнъ, ὄсь.
 ω^Тстоательная же. τѣм же.
 Возбранительная же. вѣзбранно.
 Послѣдует же сему. вѣдъ, ѡ начертаніе.
 Первообразный οὐбо, ѡако, нѣѣ.
 Производный же. ѡако, нѣнѣка.
 И οὐбо прѣстое, ѡако, дрѣвле.
 Сложное же. ѡако, прѣже дрѣвле.

ω COMSѣ:

Союзъ ѣсть часть слѣва нескланѣема. свѣзующи ѡныя части слѣ-
 ва. во помышленіе со чѣномъ.
 Раздѣляет же са на дева^Т видовъ. на сплѣтательная. на съпра-
 жѣнная. на совокупительная на пресовокупительная на виносло-
 вная. на ω^Тглагольная. на съсмыслѣнная. на преисполнительная.
 ѡ на протѣвныя.
 Соплѣтательная οὐбо су^Т. ѣлицы толкованіе неизчетѣмое ѡ носи-
 мое свѣзую^Т. ѡако, οὐбо. жѣ. жѣ, ѡ. нѣ. ѡ. ѡ. ѡ.

▲

ἰδέ

/1576/

ἰδέ. ἀτάρ. αὐτάρ. ἦτοι, κέν. ἄν.

Διαζευκτικοὶ δέ, ὅσοι τὴν μὲν φράσιν, συνδοῦσιν, ἀπὸ δέ
 πράγματος εἰς πρᾶγμα διιστῶσιν, οἶον, ἦ. ἦτοι. ἡδέ.

Συναπτικοὶ δέ, ὅσοι ὑπαρξιν μὲν οὐ δηλοῦσι, σημαίνουσι
 δέ ἀκολουθείαν καὶ τάξιν. οἶον, εἰ. εἴπερ. εἰδῆ. εἰ-
 δήπερ.

Παρασυναπτικοὶ δέ, ὅσοι μεθ' ὑπάρξεως καὶ τάξιν δηλοῦ-
 σιν. οἶον, ἐπεὶ. ἐπείπερ. ἐπειδῆ. ἐπειδήπερ.

Αἰτιολογικοὶ δέ, ὅσοι ἐπ' ἀποδόσει αἰτίας ἔνεκα παραλαμ-
 βάνονται. οἶον, ἵνα ὄφρα. ὄπως. ἔνεκα, ὄυνεκα. γάρ.

ὅτι. διό διότι. καθό. καθότι.

Απορηματικοί δέ, ὅσοις ἐπ' ἀποροῦντες εἰώθαμεν χρῆσθαι.

οἶον, ἄρα. κῆτα. εἶτα. μή. μῶν. ἀντῦ. μῆον. οὔν.

Συλλογιστικοί δέ, ὅσοι μετὰ ἀπόδειξιν ἐπιφέρονται. οἶ-
ον, ἄρα. ἀλλά. ἀλλα μῆν τοίνυν. τοιγάρτοι. τοιγαροῦν.

Παραπληρωματικοί δέ ὅσοι μέτρου ποιητικοῦ ἔνεκα ἢ κοσ-
μου φράσεως παραλαμβάνονται. οἶον, δῆ. δῆτα. ῥά. νύ,
πού. πώ τοι, θήν. ἄρ. περ, γε μῆν ἄν ἄυ, κέν, οὔν.

Εναντιωματικοί δέ, ὅσοι δηλοῦσι τό ἐναν-

ηδ.

/158/

ηδ. ηδ ἕже.

Сопражѣнна же, ἐλίци сказάνιє οὐβο свѣзуютъ. ω^τ вѣщи же нὰ
вѣщъ. преставлѣютъ. ἴακο, ἰλῖ. ἰλῖ. οὐβο. λῖ.

Совокупѣтелна же. ἐλίци существѸ οὐβο не авлѣютъ. знамену-
ю^τ же послѣдовάνιє ἰ чинъ. ἴακο, ἄще. ἄще οὐβο. ἄще же ἄще
же οὐβο.

Пресовокупѣтелна же. ἐλίци со существомъ ἰ чинъ авлѣютъ.
ἴακο, понѸ. понѸ οὐβο. понѸже, понѸже οὐβο.

ВинослѸбна же, ἐλίци нὰ ω^τ даλнῖю винῖ рἀди приемлю^тса. ἴα-
κο, δὰ, δὰ. ἴακο да рἀди, длᾶ. бѸ. ἴακο, τῖм же, сего рἀ-
ди ἴακο, ἴακο же.

ω^τ глагѸлна же. во елицѸхъ недоумѣющей. ὀбыкѸхомъ οὐпотреб-
лᾶтиса. ἴακο, οὐβο, ἰ τὰ жъ, τὰ же. ἐдὰ, ἄбо нῖ, οὐβο.

Преисполнѣтелна же, ἐλίци числа твѸрческаго рἀди ἰлῖ οὐ-
крашенῖа сказάνῖа приемлѸтса.

Сῖа соῦзы в нἀшемъ ἄзѸцѸ не обрѸтᾶютса.

Протῖвна же, ἐλίци авлѣю^т протῖв

τιον

/1586/

τίον τῆ φράσει τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. οἶον, ἔμπης.
ὁμως. καίπερ. καίτοι οὐκουν.

Παραπέται δέ αὐτῷ σχῆμα. ὁ μὲν γάρ ἀπλοῦν. οἶον, ἐπεί.
ὁ δέ σύνθετος. οἶον ἐπειδῆ.

ΠΕΡΙ ΑΝΟΜΑΛΩΝ ῥημάτων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ. Α.

Αγαμαι, ἀπό τοῦ ἀγῶ. μέλλων. ἀγάσομαι, ἀπό τοῦ ἀγάζομαι,
ἀόρ. ἀ, ἠγάσθην. μέσος, ἀόριστος, ἀ, ἠγασάμην.

Αγνύω, καί ἄγνυμι. μέλλων, ἄξω, ἀπό τοῦ ἄγω, παρακεί-

με, ἦχα. καὶ μέσος, παρακείμενος, ἦγα, ἄχρηστα, ὄθεν
 ἔαγα ἀττικῶς. ἀόρ, ἀ. ἦξα, καὶ ἔαξα, ὄθεν. κατέαξα.
 Αγορεύω, μέλλων, ἀγορεύσω. ἀόρ, ἀ, ἠγόρευσα.
 Αγω, μέλ, ἄξω. παρακείμενος, ἦχα καὶ ἀττικῶς, ἀγήοχα.
 ἀόριστος, β, ἦγον. καὶ ἦγαγον ἀττικῶς.
 Αζω, ὄθεν, ἀόρ, ἀ, ἄσθην, καὶ ἀάσθην
 Αἶδω. μέλλων. ἄσω. ἀόριστος, ἀ. ἦσα.

вное

/I59/

вное сказаніемъ подлежащія вещи. ἴακο ἐδνάκ же, ὀβάче, ἰβῶ,
 не бῶ.

Послѣдуетъ же сему начертаніе, простый оубо, ἴако, понѣ,
 слѣжный же, ἴако понѣже.

ὦ СТРОПТИВЫХЪ глагὸль.

НАЧАЛО А.

Чуждуса, ω^τ οὔκαρᾶю. бѹдущее ᾗ, почуждуса, ω^τ чуждуса. не-
 пре^д, ᾗ, почуди^хса среднее, непре^д, ᾗ, почудихъса.

Ломлю, ἰ κρῡшу, бѹдущее, сокρῡшу, ω^τ ве^ду. протажѣнное, ла-
 мла^х. среднее, протажѣнное. ломла^х, непотрѣбна. ω^τ нῶду же,
 κρῡша^х. ἀττικῆς. непре^д. ᾗ злomi^х. ἰ сокρῡши^х. ω^τ нῶ^д
 же, полама^х.

Глаголю, бѹдущее, ре^ку. непре^дльное ᾗ, ре^кο^х.

Ве^ду, бѹ/ду/щее. приве^ду, протажѣнное, вод^αхъ, ἰ ἀττικῆς-
 ки, привода^х. непре^дльное. ᾗ. ве^δο^х, ἰ приве^δο^х, ἀττικῆς-
 ки.

Суш^у. ω^τ нῶду непре^д, ᾗ. суши^хса и^зсуши^хса

Имен^ую. бѹду, наимен^ую. именов^α.

Αἰρέω.

/I596/

Αἰρέω, μέλλων, ἀιρήσω. ἀόριστος, β, ἔιλον. ἀπὸ τοῦ
 ἔλω, ἀχρήστου.

Αἰροῦμαι. μέλλων, ἀιρήσομαι. παρακείμενος, ἦρημαι. ἀ-
 ὀρ, ἀ. ἦρεσθην. μέσος ἀόρ, β, ἠλόμην. ἀπὸ τοῦ ἔλομαι
 ἀχρήστου

Αἰσθάνομαι. μέλ, ἀισθήσομαι. παρακείμενος, ἦσθημαι μέ-
 σος, ἀόριστος, β. ἠσθόμην. ἀπὸ τοῦ ἀισθέομαι, ἀισθοῦμαι

Αλέξω μέλ, ἀλεξήσω. ἀπὸ τοῦ ἀλεξέω, ἀλεξῶ. ἀχρήστου.

Αλίσκομαι. μέλ, ἀ, ληφθήσομαι. ἀπὸ τοῦ λήβομαι. μέλ,
 λήψομαι. ἀόρ, ἀ, ἐλήθην καὶ πάλιν.

Αλίσκομαι. μέλ, ἀλῶσομαι. ἀπό τοῦ ἀλόω, ῶ. ἄορ, β. ἥλων, ἥλω, καί ἑάλων, ἀττικῶς. ἀπό τοῦ ἄλωμι, ἀχρήστου. ἡ μετοχή. ὁ ἀλούς τοῦ ἀλόκτος (!)

Ἀμαρτάνω, παρατατικός, ἡμάρτανον. μέλ, ἀμαρτήσω. ἀπό τοῦ ἀμαρτέω ἀμαρτῶ, παρακείμενος, ἡμάρτηκα. ἄοριστος, β, ἡμαρτον.

Ἀμφιέννυμι, καί ἀμφίημι. μέλλων, ἀμ/φ/ιέσω. παρακείμενος, ἡμφίεσμαι.

Ἀναγινώσκω. παρατατικός. ἀνεγίνωσκον. μέσος μέλλων, ἀναγνώσομαι.

Плѣнѹ, /160/

Плѣнѹ, бѹдѹщее. поплѣнѹ, непредѣ, ѿ. плѣнѣхъ. ѿ^Т емлѹ, непотрѣбнаго.

Взимáюсѧ, бѹду, возмýсѧ. протѧж. взимáхсѧ. непредѣ, ѧ, взѧ^Хсѧ, срѣднее, непре^Д, ѿ. взѧ^Х, ѿ^Т взимáю, непотрѣбна^Г. Чувствѹю, бѹдѹщее, поѹю, протѧжѣнное, чувствовáхъ, сре^Д, непре^Д, ѿ, поѹхъ, ѿ^Т чувствѹю, сирѣчь, кошѹю.

Помагáю, бѹдѹщее, помогѹ, ѿ^Т помагáю, непотрѣбнаго, Плѣнѣнѣ бѹвáю, бѹдѹщее, ѧ, плѣнѣнѣ бѹду, ѿ^Т прие^Млýсѧ, бѹдѹщее, воспр/и/ймѹ непре^Д, ѧ, оѹвѧздѣхъ, ѣ пáки. Плѣнѣнѣ бѹвáю. бѹдѹщее, поплѣнѹ^С, ѿ^Т молочѹ, непредѣлно, ѿ. молотѣхъ, молотѣль ѣсѣ, молотѣль, ѣ змолотѣль áттически. ѿ^Т молочѹ, непотрѣбнаго, причáстїе, помолотáй, молотáщѧго, Согрѣшáю. мимошѣдшее, согрѣши^Х, бѹдѹщее, согрѣшѹ. ѿ^Т грѣшѹ, протѧжѣнное, согрѣша^Х, непре^Д, ѿ, согрѣшѣхъ, Одѣвáюсѧ, ѣ одѣгáюсѧ, бѹдѹщее, одѣóсѧ, протѧжѣнное, одѣáхъсѧ.

Читáю, мимошѣ^Дшее, что^Х, срѣ^Днее бѹдѹщее, прочѹ, протѧжѣное, читáхъ,

παρακεί

/1606/

παρακείμενος, ἀνέγνωκα, ἄοριστος, β. ἀνέγνω. ἀπο τοῦ ἀναγνώω, ῶ. ἀνάγνωμι.

Ἀναζευγνύω, μέλλων, ἀναζέυξω.

Ἀνακράζω. μέλλων, ἀνακράξω. μέσος παρακείμενος ἀνέγνωκα.(!) ἄοριστος, β. ἀνέκραγον.

Ἀναπνέω, μέλλων, ἀναπνέυσω. ἄοριστος, á. ἀνέπνευσα, ἀπό τοῦ ἀναπνέω παλαιοῦ.

Αναρρήγνύω, καὶ ἀναρρήγνυμι. μέλλων, ἀναρρήξω. ἀπὸ τοῦ ἀναρρήγω.

Αναοπάω, ὦ. μέλλων, ἀνασπάσω.

Ανοίγω, μέλλων, ἀνοίξω. ἀόριστος, ἀ. ἀνέωξα. ἀττικῶς.

Αναπέταννύω, (!) καὶ ἀναπετάννυμι. μέλλων, ἀναπετάσω. ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω, ἀναπετῶ.

Αντιστρέφω, μέλλων, ἀντιστρέψω, μέσος παρακειμένος, ἀντέστροφα.

Απαναίνομαι. ἀόριστος, ἀ. ἀπηνηνάμην.

Απαυράω, ἀπαυρῶ. ἀόριστος, β. ἀπῆυρα.

Απεχθάνομαι, μέλλων. ἀπεχθήσομαι. παρακειμένος, ἀπήχθημαι. μέσος ἀόριστος, ἀ. ἀπηχθόμην ἀπὸ τοῦ ἀπεχθέομαι, ἀπε/χ/θοῦμαι. ἀχρήστου.

Απέχω, μέλλων, ἀφέξω. παρακειμένος, ἀπέσχηκα ἀόριστος, β. ἀπέσχον, ἀπὸ τοῦ ἀποσχέω. ἀποοχῶ.

Αποδεικνύω, καὶ ἀποδείκνυμι, μέλλων, ἀ. ἀποδείξω ἀπὸ τοῦ ἀποδείκω.

Αποδιδράσκω. μέλλων, ἀποδράσω. ἀόριστος, ἀ. ἀπέδρα/ν/.

Απολέω, ὦ. καὶ ἀπολλύω, καὶ ἀπόλλυμι. μέλλων, ἀπολέσω. παρακεί, ἀπώλεκα, καὶ ἀττικῶς. ἀπολώλεκα.

Απόλλω, μέλλων, ἀπολῶ. παρακειμένος, ἀπῶλα. καὶ ἀττικῶς, ἀπόλωλα.

протажé-

/161/

протажéнное, читáхъ. непредѣльное, ѵ̆. прочтóхъ. ω^T читáа чтý, чтý.

Съпрагáю, будущеé, съпрагý,

Възвáю, бóбудущеé, возовý, среднее протажéное възвáхъ. непредѣльное, ѵ̆. възвáхъ.

Въздыхáю, будущеé, въздхñу, непредѣльное, ã въздхñухъ, ω^T водздыхáю (!) дрéвнего.

Растерзáю, и́ растерзáю. бóбудущеé, расторгнù. ω^T расторгáю

Раздирáю, будущеé, раздёру.

ω^T верзáю. бóбудущеé, ω^T верзù, непредѣльное, ѡе, ω^T верзóхъ. áттически.

Возлѣтáю, и́ возлѣтук. бóбудущеé, возлечù. ω^T възлѣтáю.

Возвращáю. бóбудущеé, возвращу. среднее протажéнное, възвращáхъ.

ω^T мѣтáюса, непредѣльное, ã. ω^T вергóхъса.

Вздыхάνιε ω^Тέμλιϋ. непредѣльное, ѿ. ω^Тαхъ.

Ненавίждυσα. бѹдущее, возненавίжду. протажѣнное, ненавидά-
хъса. срѣднее непредѣльное, ѿе. возненавидѣхъса. ω^Т ненави-
ди^М ѣсмъ, непотрѣбнаго.

ω^Тстоϋ. бѹдущее, ω^Тступлϋ. протажѣнное, ω^Тстоάхъ. непре-
дѣльное, ѿ. ω^Тступιхъ, ω^Т ω^Тстоϋ.

Ουκαζυ, ῑ показυ. бѹдущее, ᾱ. показυ. ω^Т показυ.

ω^Тбѣгаϋ. бѹдущее, ω^Тбѣгну. непредѣльное, ᾱ. ω^Тбѣго^Х.

Πογυβλαϋ, ῑ гυβлϋ. бѹдущее, πογυβлϋ. протажѣ. гυβла^Х, ῑ
ᾱттически, πογυβла^Х, ῑли.

Гυβлϋ, бѹдущее, πογυβлϋ. протажѣнное, гυβλαхъ ῑ ᾱттически, πογυβλαхъ.

ξ

Απο-

/1616/

Αποκλαίω. μέλλων, ἀποκλάυω, ἀπό τοῦ κλάυω, παλαιοῦ.

Αποσβεννύω. καί ἀποσβέννυμι, ἢ ἀποσβῆμι. μέλλων ἀπο-
σβέσω, καί ἀποσβήσομαι. ἀόριστος, β. ἀπέσβην.

Αποστυφελίζω. μέλλων, ἀποστυφελίξω.

Αποτανύω. μέλλων, ἀποτάσω.

Αποτέμνω. μέλλων, ἀποτεμῶ. καί ἀποτεμήσω. ἀόριστος, β.
ἀπέτεμον.

Απόχρη. μέλλων, ἀποχρήσει, ἀόρ, α. ἀπέχρησε ἀπό τοῦ
ἀποχρέω παλαιοῦ.

Αρέσκω. μέλλων, ἀρέσω. ἀπό τοῦ ἀρέω, ἀχρήστου. παρατα-
τικός, ἤρεσκε.

Αρέσκομαι, μέλλων, ἀρέσομαι.

Ατίξω, μέλλων, ἀτίξω.

Αφίημι. μέλλων, καί ἀφήσω, ἀφίέω, ἀόρ, α. ἀφήκα.

Αχθόμαι. μέλλων, ἀχθήσομαι. ἀπό τοῦ ἀχθαίωμα ἀχρήσ-
του ἀόριστος, α. ἤχθέσθην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Β.

Βαίνω, μέλλων, βήσομαι. ἐπί τοῦ βάω βῶ, ἀχρήστου.

ἀόρι, β. ἔβην. ἀπό τοῦ βῆμαι.

Βάλλω. μέλλων, βαλῶ. παρακειμένος βέβαλκα, ἀχρήστου.

ὥσπερ ἀπό τοῦ ψάλλω, μέλλων, φαλῶ. παρακειμένος, ἔφα-
λκα. ὅθεν κατὰ μετάθεσιν, καί τροπή, τοῦ α, εἰς η, βε-
βληκα. ἢ ἀπό τοῦ βλῶ, βλήσω, βέβληκα. ἀόριστος, β. ἔ-
βαλον.

Плáчу,

Плачу. будущее, восплачу, ω^T плачуся, дрѣвнаго.
 Сугашаю, и гашу, или оугашу. будущее, оугашу, изгашу. не-
 предѣльное, ѿ. оугасихъ.
 ω^Tтрасаю. будущее, ω^Tтрасу.
 Простираю. будущее, простру.
 ω^Tсѣкаю, будущее, ω^Tсѣку, и утну. непре^д, ѿ. ω^Tсѣкохъ.
 Оугаждаю. будущее, оугожду. ω^T догаждаю. непотребнаго, ми-
 мошѣдшее, оугоди.
 Оугаждаю. будущее, оугожду.
 Непотребно, будущее не востребуеть. непре^д, ѿ не требова
 ω^T не требую дрѣвнаго.
 Безчествую. будущее, обезчещу.
 Оставляю, и оставляю. будущее, оставлю. непредѣльное, ѿ. о-
 ставихъ.
 Негодую. будущее, вознегодую. ω^T отагчаюся непотребнаго.
 непредѣльное, ѿ. негодовахъ.

НАЧАЛО, В.

Хожду. будущее, возыду. ω^T хожду непотребнаго. непре-
 дѣльное, ѿ. възидо^х, ω^T иду.
 Влагаю, будущее, вложу. протаже. влагахъ, непотребный.
 ꙗко же ω^T пою. будущее, воспою. протаженное, поа^х. ω^T-
 ноду же по преложѣнїю, и претворенїе^м, ѿлфы на иту, вла-
 гахъ, или ω^T влагаю, вложу, вложи^х, непредѣльное, ѿ. вло-
 жи^х.

Βλαστάνω.

/I626/

Βλαστάνω. μέλλων, βλαστήσω. ἀπό τοῦ βλαστέω. βλαστῶ.
 ἀχρήστου. ἀόριστος, β. ἔβλαστον.
 Βιόω, ῶ. μέλλων, βιώσω, ἀόριστος, β. ἐβίω. ἀπό τοῦ
 βίωμι, ἀχρήστου. ἡ μετοχή. ὁ βιοῦς, τοῦ βιόντος.
 Βόω. μέλλων, βόσω.
 Βούλομαι, μέλλων, βουλήσομαι. ἀπό τοῦ βουλέβομαι (!)
 ἀχρήστου, παρακείμενος, βεβούλημαι, ὑπερσυντέλικος.
 ἐβεβουλήθην.
 Βρώσκω, μέλλων, βρώσω. ἀπό τοῦ βρώω, ἀχρήστου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ. Γ.

Γαμέω, ῶ. μέλλων, γαμήσω. ἀόρ, ά. ἔγημα. ἀπό τοῦ γά-
 μω, βαρυτόνου ἀχρήστου.

Γείνομαι. μέλλων, γ/ει/νοῦμαι, μέσος άόρ. ά έγεινάμην.
Γήθω, μέλλων, γήσω. μέσος παρακεί. γέγηθα. και γηθέω,
ω, μέλλων, γηθήσω.

Γηράσκω. μέλλων, γηράσω. άπό τοῦ γηράω, ω, άχρήστου.
Γίνομαι, και γίγνομαι. μέλλων, γενήσομαι, παρακείμε-
νος, γεγένημαι, μέσος, άόριστος, ά. έγενησάμην, μέσος
άόρ, β. έγενόμην. άπό τοῦ γενάομαι, γενωμαι, άχρήστου.
μέσος παρακείμενος, γέγονα άπό γείνω, άχρήστου, γενω.
Γινώσκω. οθεν, άναγινώσκω, και κατα-

Возрастáю

/I63/

Возрастáю. будущее, возрастáю. ω^т растú. непотрédнаго.
непредéльное, в̄, возрастó^х.

Живú. будущее, поживú. непредéльное, в̄. пожи^х. ω^т живú, не-
потрédнаго. причáстие, живáй, живúщаго.

Пасú. будущее, оúпасú.

Хошú. будущее, восхошú. ω^т хошú непотрédнаго. протáжен-
ное, хотá^х. пресовершéнное. хотáахъ. непредéльное, а̄, вьс-
хоѣхъ.

Снѣдáю. будущее, снѣмъ. ω^т снѣдáю, непотрédнаго.

НАЧАЛО. Г.

Враѣу. будущ, брачити има^м. непре, а̄. обрачи^хса. ω^т же-
ню^{с̄}, тл^жкоударéного непо.

Рождúса. будущее, породúса. сре^днее непредéльное, а̄. по-
родíхса.

Веселúса. будущее, возвеселúса. сре^д протáженное, весе-
лáхъса. ӣ веселúса. будущее, возвеселúса.

Старѣю. будущее, состарѣю. ω^т старѣю^{с̄} непотрédнаго.

бывáю. будущее, буду, протáженное, бывáхъ. среднее непре-
дéльное, а̄. бýхъ. ω^т бывáю непотрédнаго. сре^д протáженное
бы^х, ω^т бывáю, непотрédнаго, буду.

Знáю, ω^т нóду же читáю. ӣ уничижáю.

γινώσκω.

/I636/

γινώσκω. паратаτικός, έγίνωσκον. μέσος μέλλων, γνώσο-
μαι, άπό γνώω, γνώ. άόριστος, β. έγνω. έγνωσ έγνω.
ή μετοχή, ό γνώς, τοῦ γνώοντος. άπό τοῦ γνώμι άχρήστου
Γρηγορέω, ω. μέλλων, γρηγορήσω. μέσος παρακείμενος,
έγρηγόρα. ύπερσυντέλικος, έγρηγόρειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Δ.

Δαίζω, μέλλων, δαίξω. καὶ δαίω, δαίσω καὶ δαίζωμαι.
 Δαίω, ὁ παρακει. δέδηα, καὶ δέδαα. καὶ παθητικός, δέ-
 δασμαι. ἀπὸ τοῦ δάξω, καὶ δεδάημαι, ἄορ, β. ἐδάμην, ἀπὸ
 τοῦ δαέω, δαῶ. ἀχρήστου.
 Δάκνω, μέλλων, δάξω. ἄορ, β. ἔδακον ἀπὸ τοῦ δάκω,
 ἀχρήστου.
 Δαμείζω. μέλλων, δαμάσω.
 Δεῖ, παρατατικός, ἔδει. μέλλων, δεήσει ἄοριστος,
 ἐδέησε. ἀπαρέμφατον, δεῖν.
 Δεῖδω. μέλλων, δεῖσω, καὶ δεῖσομαι. παρακείμενος, δέ-
 δοικα. ὑπερσυντέλικος, οἶον, ἐδεδοίκειν. μέσος παρα-
 κεί, δέδια, καὶ ποιητικῶς, δεῖδια. μέσος ὑπερσυντέλι-
 κος, ἐδεδεῖν.
 Δέωμαι, τὸ παρακαλῶ, καὶ τὸ χρήζω μέλλων, δεήσομαι.
 ἄορι, ἄ. ἐδεήθην.

мимоше^Д

/164/

мимошѣдшее, знѣхъ. среднее бѹдущее, познѣю. непредѣльное,
 ѿ. познѣхъ. познѣль еси, познѣ. причѣстїе, знѣи, знѣющаго.
 ω^Т знѣю, непотрѣбна^Г.

Бодрѣствѹю, бѹдущее, оубодрѣсѣ. среднее протѣженное, бо-
 дрѣствова^Х. пресовершенное бодрѣствова^Х.

НАЧАЛО, Д.

Смуцѣю. бѹдущее, смущѹ. и смущѣю смущѹ, и смущѣюсѣ.
 Вѣмъ, протѣженное, видѣхъ. и зна^Х и страдѣтельное, видѣх-
 сѣ. ω^Т оувѣдаю, и оувидѣхсѣ, непредѣльное, ѿ. оувидѣ^Х ω^Т
 вѣдаю. непотрѣбнаго,
 Грызѹ, бѹдущее оугрызѹ. непре^Д, ѿ, оугрызѹхъ, ω^Т оу-
 грызѣю непотрѣбнаго.
 Муцѹ, бѹдущее, ѹмучѹ.
 Подобѣеть, мимошѣдшее. подобѣше. бѹдущее, оуподобѣтсѣ.
 непредѣльное, оуподобѣсѣ. неѹбѣвное. подобѣти.
 боѹсѣ, бѹдущее, оубоѹсѣ, и оубоѹсѣ протѣженное, боѹх-
 сѣ. пресовершенное, боѹхсѣ. среднее протѣженное, боѹ^Хсѣ.
 и аттѣчески. боѹхсѣ. среднее пресовершенное, боѹѣхсѣ.
 Молюсѣ. ѣже, прошѹ, и потребѹю. бѹдущее, помолѹсѣ. не-
 пре^Д, ѿ. моли^Хсѣ.

παρακεί-

/1646/

παρακείμενος, δεδέημαι. ἀπό τοῦ δεέω, ὦ. ἀχρήστου.
 Δέω, τὸ δεσμῶ, μέλλων, δήσω. παρακεί. δέδηκα καὶ
 δέδεκα. καὶ παθητικός, δεδέμην. ἀόρ, ἀ. ἐδέθην.
 Διδράσκω. ὄθεν ἀπὸ διδράσκω. καὶ διαδιδράσκω. ὁ μέλ-
 λων, διδράσω. ἀπὸ τοῦ διδράω. ἀόρ, ἀ. διέδραν καὶ ἀπ-
 έδραν ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀποδρῆμι. ἐπὶ πρῶτου προσῶπου τῶν
 ἐνικῶν, ὡς φησί θωμάς ὁ μαγιστρός, καὶ ἐπὶ τρίτου τῶν
 πληθυντικῶν. ὦ καὶ σοφοκλῆς ἐχρήσατο ἐν αἴαντι. ἀλλ ὅ-
 τε γάρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν, παταγοῦσιν ἄττε πτηγῶν
 ἀγέλαι, καὶ ἀπέδραμεν ἡμεῖς, τὸ πληθυντικὸν ὡς ἀριστο-
 φάνης, δευρ ὁδ ἄυ οὐκ ἀπέδραμεν. ἡ μετοχὴ ὁ ἀποδράς.
 ὀδυσσ. π. Νῦν δ' ἄυ δεσπυτῶν ἄνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδράς.
 Διδάσκω, παρατατικός, ἐδίδασκον. καὶ πλέον σϋ. μέλ-
 λων, διδάξω. ἀπὸ τοῦ διδάχω. ἀόρ, ἀ. ἐδίδαξα.
 Δοκέω, ὦ. μέλλων, δοξω. ἀπὸ τοῦ δόκω. ἀόρ, ἀ. ἔδο-
 ξα. τὸ δέ δεδόκηκα, ἀπὸ τοῦ δοκέω, δοκῶ.
 Δράω, ὦ. μέλλων, δράσω. ἀόρ, πρῶτος. ἔδρασα. παρα-
 κείμενος, δέδρακα.
 Δύνω, καὶ δύω. δῦμι. μέλλων, δύσω. ἀόρ, β. ἔδυν,
 ἀπὸ τοῦ δῦμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ε.

Εάω, ἐῶ. μέλλ, ἐάσω. ἀόρι, ἀ. εἶασα.
 Εγείρω, μέλλων, ἐγερῶ. ἀδριστος, ἀ. ἤγειρα.
 Εγκαλέω, ὦ. μέλλων, ἐγκαλέσω. παρακείμενος. ἐγκέκλη-
 κα.
 Εγχείω. μέλλων, ἐγχείσω. ἀπὸ τοῦ.

протаженное /I65/

протаженное, молѣхса. ω^T молѣса, непотрѣбнаго.
 Βαῖϋ. будущее, соваῖϋ. протаженное, свазα^X, и свазα^X.
 страдѣ. свазα^Xса. непре^Д, ѡ. свазѣнъ бы^X.
 Бѣгаю. ω^T нѣду же ω^T бѣгаю, и притѣкаю. будущее, побѣгну.
 ω^T бѣῖϋ. непредѣльное, ѡ. протекѡхъ, и ω^T бѣжа^X. рѣвно ω^T
 /ω^T/бѣгаю. на первомъ лицѣ единственнхъ, ѣако речѣ θομѣ
 οὔχѣтель, и на трѣтемъ множественнхъ. ѣму же и софоклѣй по-
 требовѣ, во ѣасѣ. нѡ ѣгда же οὔβο ὄκο твоѡ ω^T бѣжѣ, възшу-
 мѣть ѣако же птѣць стада, и ω^T бѣгѡхомъ мѣ множественнѣй.
 ѣако ἀριστοφѣнъ. градѣ же пѣки не ω^T бѣгѡхомъ. причѣстѣе.
 ω^T бѣгъ. ὀдиссѣа, π. Нѣѣ же пѣки вл^Дкъ мужѣи ω^T кораблѣ ω^T-

όβγξ.

Ούχῶ. μιμῶσῆδσῆε, ούχᾶχῶ. ἰ βόλεε νῆ. βούδω νηυχῶ. ω^τ
νηυχᾶῶ. νηπρῆδῆλο, ᾶ. νηυχῆχῶ.

Μνῶ, βούδωε, νωμνῶ. ω^τ μνῆμᾶῶ. νηπρῆ^δ, ᾶ. μνῆχῶ. μνᾶχ
ἡ, ω^τ μνῆ.

Τωρῶ, βούδωε, σωτωρῶ. νηπρῆ^δ, ᾶ. σῶτωρῆ^χ. πρωτᾶἡν-
νω, τωρᾶχῶ.

Ζωχῶδῶ. ἰ ζωχῶῶ. βούδωε, ζωἰδῶ. νηπρῆδῆλο, ᾶ, ζω-
ἰδῶχῶ. ω^τ ζωχῶῶ.

ΝΑΧΑΛΟ, Ε.

Οστωβλᾶῶ. βου^δ, ὀσῶτᾶβλῶ. νηπρῆ^δ ᾶ. ὀσῶτᾶβῆ^χ.

Βωδνῆζᾶῶ. βούδωε, βωδνῆἡγνῶ. νηπρῆδῆλο, ᾶ. βωδνῆ-
ἡῶχῶ.

Βωζνῆβᾶῶ. βούδω, βωζνῆβῶ. πρωτᾶἡννω βῶζνῆβᾶᾶχῶ.

Πρωλῆβᾶῶ. βου/δου/ωε, πρωλῆβῶ. ω^τ ἡζῆ
ψ ἑῡἡῡω. /I656/

ἑῡἡῡω. ᾶδρῆστω, ᾶ. ἑνῆἡεᾶ. κᾶἰ ἑνῆἡεῡᾶ, ᾶἰὀλῆκῶς.

Ἐδρᾶμω, ᾶπῶ τοῦ τρέἡω, δρᾶμῶῡμᾶἰ. ᾶδρ, β. ἔδρᾶ-
μῆν.(!) ᾶπῶ τοῦ δρέμω.

Ἐζω. μέλλω, ἔσω, ᾶδρῆστω. ᾶ. εἶσα.

Ἐἶδω. ᾶἡρῆστω, μέλλω. εἶσωμᾶἰ, κᾶἰ εἶδῆῶω. ᾶπῶ
τοῦ εἶδέω. ᾶ. ᾶἡρῆστω. πᾶρᾶκῆἰμῆνω, εἶδῆκᾶ. ᾶδρ,
β. εἶδω. κᾶἰ πῶἡἡἡκῶς, ἶδω. ὀ μέσω πᾶρᾶκῆἰ, ὀἶδᾶ,
ἑκ τοῦ εἶδω. ὑπῆρσυντέλῆκῶ, ἡδῆἰν, κᾶἰ εἶδῆἰν. τῶ
ᾶπᾶρέμῆω, εἶδένω. ἡ μῆτωἡ, ὀ εἶδῶς, τοῦ εἶδῶτω,
τῶ μῆν, εἶδένω ᾶνῡἡ τοῦ εἶδῆκῆνω, κᾶἰ εἶδῶς ᾶνῡἡ
τοῦ εἶδῆκῶς. ᾶ ἡἡνωνωἡ κᾶτᾶ σῡἡκῶπῆν.

Ἐἶπα, ᾶδρῆστω, πρῶτω. κᾶἰ εἶπω, ᾶδρῆστω, β. ᾶπῶ
τοῦ ἔπω, ᾶἡρῆστω.

Ἐἶρω. μέλλω, ἑρῶ. κᾶἰ ἑρέω, ᾶ. μ. ἡσω. πᾶρᾶκῆἰμῆ-
νω, εἶρῆκᾶ.

Ἐἰσπῆῡ, μέλλω, εἰσπῆῡεῡω.(!) ᾶπῶ τοῦ πῆῡω.

Ἐἶω. κᾶἰ εἶῡ, μέλλω, εἶσω, πᾶρᾶκῆἰμῆνω, εἶκᾶ. ὀ-
θεν, ἡἡ. ὑπῆρσυντέλῆκῶ, ἡἡἰν.

Ἐκῆᾶἰῡ, κᾶἰ ἑκῆᾶῡ ᾶτῆκῶς, μέλλω, ἑκῆᾶῡω.

Ἐλω. ὀθεν ᾶδρῆστω, β. εἶλω.

Ἐμῶρᾶ. μέσω πᾶρᾶκῆἰ, ᾶπῶ τοῦ μῶρέω, μῶρῶ, μέμῶρᾶ.
κᾶἰ ἔμῶρᾶ, ἡ ᾶπῶ τοῦ μῆἡρω μῆρῶ. μέμῶρᾶ κᾶἰ ἔμῶρᾶ.

Εμπαζω. καί ἐσπάζομαι./-ἐμπ-/ μέλλων, ἐμπάσω. καί ἐμπάσομαι. παρακεί. ἐμπέπακα, καί ἐμπέπασμαι.

Εμπίπρημι. μέλλων, ἐμπρήσω. παρακεείμενος, ἐμπίπρηκα. καί ἐμπίπραμαι, παθητικόν.

Εμπίπτω. μέλλων, ἐμπεσοῦμαι. παρακεείμενος, ἐμπτεπτωκα.(!) ἀόριστος, β. ἐνέπεσον.

Επαινέω, ὦ. μέλλων, ἐπενέσω.(!) παρακεί, ἐπήνεκα.

вѣю.

/I66/

вѣю. непре^д. ѣ. пролі́ахъ. ѝ ѝзліхъ, ё́олийчески.

Текóхъ. ω^т теку, бѣжу. непредѣльное, ѿ. течáхъ. ω^т теку.

Сѣжу, бóдущее, сáду. непре^д, ѣ. сѣдóхъ.

Вѣмъ, непотрѣбное. бóдущее, оúвѣмъ. ѝ увѣдаю. ω^т вѣдаю,

непотрѣбнаго. протажé, видáхъ. непредѣльное, в, видѣхъ. ѝ

твóрческiй, видѣхъ. срѣднее, протажé, видá^х, ω^т вiжду.

пресовершѣное видáа^х, ѝ видѣхъ. неóбáвное, вѣдати. при-

чáстие, вѣдiй, вѣдущаго. ѣже оúбо вѣдати в iмѣсто знáемаго.

ѣже бывáютъ по оúсѣчѣнiю.

Рѣхъ. непредѣльное, ѣ. ѝ речѣ. непредѣльное, в. ω^т реку непотрѣбнаго.

Глю. бóдущее, реку, ѝ глю. бóдущее, реку. бывáетъ же

ѝ реку бóдущее, протажé, рѣхъ.

Плава́ю. бóдущее, поплóву. ω^т плава́ю.

Прiхо^жду. ѝ хожду. бóдущ, прiиду. протажé, прихода^х.

ω^тнóду же ѝ приходи^х. пресовершѣ, прiхождаа^х.

Возгарáю, ѝ возжигáю áттiческiй. бóдущ, зажгу.

Взимáю. ω^тнóду же непредѣльное, ѿ. взáхъ.

Раздѣлáхъ. срѣднее протажén, ω^т раздѣлáхъ. раздѣлáхъ, ѝ

роздѣлáхъ. ѝли ω^т чествую, раздѣлю. раздѣлáхъ. ѝ роздѣлáхъ.

Пекусá, ѝ старáюсá. бóдущее, попекусá. ѝ постарáюсá.

протажé, попечѣнiе ѝмѣá^х ѝ старáле^мсá.

Разгарáю. бóдущее, ражгу. протажé, распалá^х ѝ разди-
зáхъсá стрáдáтeлнiй.(!)

Впада́ю. бóдущее, вопадóу. протажé, вопада^х. непредѣл-
ное, ѣ. вопадóхъ.

Похвалáю, бóдущ, похвалóу. протажé, похвалá^х.

ἀόριστος

/I666/

ἀόρ/ι/στος, á. ἐπήνεσα.

Ερομαι. μέλλων, ἐρήσομαι. παρακεί, εἴρημαι. μέσος

ἀόριστος, β. ἤρομην.

Ερχομαι. μέλλων, ἐλεύσομαι. μέσος παρακεί, ἦλυθα.
καὶ ἀττικῶς ἐλήλυθα. ἀόριστος, β. ἦλυθον. καὶ ἦλθον.
ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω.

Ευρίσκω. μέλλων, ἐυρήσω. παρακείμενος, ἔυρηκα ἀό-
ριστος, β. ἔυρον. παρακείμενος, παθητικός, ἔυρημαι. (!)
ἀόριστος, α. ἐυρέθην. ἀπὸ τοῦ ἐυρέω, ῶ. ἀχρήστου.

Εχω. μέλλων, ἔξω. παρακείμενος, ἔσχηκα. ἀόρ, β.
ἔσχον. ἀπὸ τοῦ σχέω, σχῶ, ἀχρήστου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ζ.

Ζευγνύω, καὶ ζεύγνυμι, μέλλων, ζεύξω ἀπὸ τοῦ ζεύγω.
Ζωννύω, καὶ ζῶννυμι. (!) μέλλων, ζώσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Η.

Ηκαχεν. ἀπὸ τοῦ ἄχω.

Ημύω. μέλλων, ἡμύσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Θ.

Θάπτω. μέλλων, θάψω. ἀόριστος, α. ἔθαψα, ἀόρι, α.
παθητικός, ἐτάφην.

Θέλω. μέλλων, θελήσω. ἀόριστος, α. ἐθέλησα. καὶ
ἐθέλω, ἐθελήσω.

Θνήσκω. μέλλων, θανοῦμαι, καὶ τεθνήξομαι. ἀόριστος,
β. ἔθανον. ἀπὸ τοῦ θείω.

непредѣ- /167/

непредѣльное, ѣ. похвалѣхъ.

Вопрошѣю. будущее, вопрошѣу. протѣ, вопрошѣхъ среднее
непредѣльное, ѣ. вопросѣхъ.

Градѣу. будущее, прѣйдѣу. среднее протѣженное, приходѣхъ.
и аттѣческий приходѣхъ, непре^д, ѣ. прѣидѣхъ, и приходѣхъ.
ω^т приходѣу.

Обрѣтѣю, будущ, обрѣщу. протѣжѣ, обрѣта^х непредѣльное,
ѣ. обрѣтѣхъ, протѣжѣ, страдѣтельное, обрѣтѣхъсѣ, непредѣл,
ѣ. обрѣтѣхъсѣ. ω^т обрѣтѣю, непотрѣбнаго.

Имѣю. буд, имѣти буду. протѣжѣ, имѣѣхъ. непре^д, ѣ. и-
мѣхъ, ω^т имѣю, непотрѣбнаго.

НАЧАЛО, З.

Спрагѣю, и спрагѣю. будущ, оупрагѣу. ω^т спрагѣю.

Опоѣсую, и препоѣсую. бу^д. препоѣшу.

НАЧАЛО, И.

Πовредῖ ω^τ повреждаю.
 Помизάю. будущее, помизάτι б́уду.

НАЧАЛО. Θ.

Πογρεβάю. будущее, πογρεβῦ. непре^д, ᾱ. πογρεβο^х. непре-
 дѣ, ᾱ. страдáте. πογρεβο^хсλ
 Хоῶу. будущее, восхоῶу, непр/е/дѣ. ᾱ. восхсѣхъ. ἢ хоῶу,
 восхоῶу.
 Ούмираю. будущее. ούμρῦ. ἢ ούμρῦ. непредѣльное, ᾱ. ούμρῶ.
 ω^τ ούмираю.

παρακειίμε-

/1676/

παρακειί, τέθνηκα. ἀπό τοῦ θνήω, θνήσω, ἀχρήστου. καί ἰω-
 νικῶς, τέθναα. τὸ προστακτικόν, τέθναθι. τὸ ἐνκτικόν,
 τεθναίην. τὸ ἀπαρέμφατον, τεθνάναι. ἡ μετοχή. ὁ τεθ-
 νάς, τοῦ τεθνάντος. ἀπό τοῦ τέθνημι, ὃ γίνεται ἀπό τοῦ
 τεθνάω, ᾱ. ἀχρήστου. τεθνιώς μὲν παρακειιμένου χρόνου.
 ἀπό τοῦ τέθνεια, ὅθεν τεθνεῶς ἀποβολῆ τοῦ ι. ἐξ οὗ
 τεθνηκώς, τρέπεται τὸ ε, εἰς η. ἐξ ᾧ μὲν τεθνηκώς,
 κοινόν ἐστί, τὰ δ ἄλλα ποιητικά.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ι.

Ἰκνοῦμαι ὅθεν ἀφικνοῦμαι μέλλων, ἴξομαι. καί ἀφίξο-
 μαι. μέσος ἀόριστος β. ἰκόμην. ὅθεν ἀφικόμην. παρακειί-
 μενος ἴγαμαι, (!) καί ἀφίγαμαι. ἀπό τοῦ ἴκομαι ἀχρήστου.
 Ἰλάσκομαι. μέλλων, ἰλάσσομαι. μέσος ἀόριστος, α. ἰ-
 λασάμην.

Ἰπταμαι, ὅθεν ἀφίπταμαι. ὁ μέλλων, πτήσομαι. μέσος
 ἀόρ, α. ἰπτάμην. ἴπτω. ἴπτατω. ὅθεν μέσος ἀόρ, α. ἀπ-
 επτάμην ἀόρι, β. ἔπτην. καί ἀπέπτην, ἀπό ἴπτημι. ἀχρή-
 στου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Κ.

Καθαιρέω. ᾱ. ἀόριστος, β. καθεἴλων. ἀπό τοῦ καθέλω.
 Καθαίρω. μέλλων, καθαρῶ. παρακειί.

протáжен-

/168/

протáжé, ούмира^х. ω^τ ούмираю, ἢ ούμρῦ. непотре́бнаго ἢ ἰόνн-
 ческiй, ούмираю. повелiтeлное, ούμρi. молiтвенное, ἢ да у-
 мрῦ. неóбáвное. ούмрѣти. причáстiе, ούмѣрый, с́умиракцаго.
 ω^τ ούмираю, ἕже бывáе^τ, ω^τ ούмираю, непотре́бнаго. ούмрiй

ὄ. протажέ време. ω^т ούмираю. ω^т нюду же оумерый ω^т ло-
 жение^м і. ω^т него же оумерый, претварает^тса е. на и ω^т
 нихъ же оумерый, (!) ὄбще. е^с, іна же творческа.

НАЧАЛО, I.

Прихожду ω^т нюду же ω^т хожду будущее прійду ω^т иду. сре-
 днее непредѣльное в е. приходи^х ω^т нюду же ω^т ходи^х. прота-
 женное приходяхъ, и ω^т хождяхъ. ω^т прихожду непотребнаго.
 Очищаюса. будущее, очіщуса. сре^д непредѣльное, а. очис-
 ти^хса.

Лѣтаю. ω^т нюду же ω^т лѣтаю, будущ полещу, среднее непре-
 дѣ, а. ω^т летѣхъ. возлетаю, возлеташе. ω^т нюду же сре^днее не-
 пре^д, а. ω^т летѣхъ, непре^д, в. возлетѣ^х и ω^т летѣ^х. ω^т лѣ-
 таю непотребнаго.

НАЧАЛО К.

Низвергаю, непредѣльно. в. разрушаю. ω^т разрушаю.
 Очищаю. будущее, очіщу. протаже.

Κεκάθαρκα.

/I686/

κεκάθαρκα. ἀόριστος, α. ἐκάθηρα.

Καθέζω, καθέζομαι, παρατατικός, ἐκαθεζόμεν. μέλλων,
 καθεδοῦμαι.

Κάθημαι. μέλλων, καθήσομαι.

Καίω, καί κάω. μέλλων, κάυσω. ἀόριστος, β. παθητι-
 κός. ἐκάστην. (!)

Καθίημι. μέλλων, καθήσω. παρακεί, κεκάθηκα. ἀόρισ-
 τος, α. καθῆκα.

Κάμνω, μέλλων, καμῶ. ἢ καμοῦμαι. ἀόριστος, β ἔκαμον.
 παρακείμενος, κέκμηκα. ἀπό τοῦ κμῶ. μέλλων, κμήσω.

Κείρω. μέλλων, κερῶ, ἀόριστος, α. ἔκειρα, παρακεί-
 μενος, κέκαρκα.

Κορεννύω, καί κορέννυμι. μέλλων, κορέσω. ἀπό τοῦ ἀ-
 χρήστου.

Κεραννύω, καί κεραννύμι, (!) μέλλων, κεράσω. παρακεί,
 κεκέραμαι, καί συγκοπή κέκραμαι.

Κλάζω. μέλλων, κλάγξω, ἀπό τοῦ κλάγγω, ἀχρήστου, ἀ-
 όριστος, α. ἔκλαγξα. μέσος παρακ/ε/ι, κέκληγα.

Κράζω, μέλλων, κράξω. μέσος παρακεί, κέκραγα ἀόρισ-
 τος, β, ἔκραγον.

Κρεμάζω, καί κρεμάω, ω. μέλλων, κρεμάσω. παρακείμε-

νος, κεκρέμαμαι.

Κρύπτω. μέλλων, κρύψω. άόριστος, β. παθητικός. έκρύβην, ή μετοχή. ό κρυβείς. άπό τοϋ κρύπτομαι ή κρύβω, κρύβομαι παλεοϋ.(!)

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Λ.

Λαγχάνω. μέλλων, κληρόσομαι, άπό τοϋ κληρώ, ω. μέσος παρακείμενος,

протаже

/169/

όчищахъ. непредѣльное, ѣ. очистихъ.

Сѣдаю, и сѣжѹ. мимошедшее, сѣдѣхъ. будущ. сяду.

Сажуσα, будущее, посажуσα.

Вожигаю, и палю. будущее, сожгу. непредѣ, ѣ. страдательное, возжегохъса.

Свѣшаю. будущее, свѣшу. протаже, свѣсахъ. непредѣльное, ѣ. свѣсѣхъ.

Труждаюса. будущ, оутруждаюса, или труждаюса, непредѣ, ѣ. оутрудихъса. протаже, труждахъса ω^т труждаюса, будущее, оутруждаюса.

Стрыгу, будущее, пострыгу, непре^д, ѣ. пострыгохъ. протаженное, стрыгахъ.

Насыщаю, и насыщаюса. будущее, насыщу. ω^т непотребного.

Наливаю. и наливаюса. будущее, налию. протаженное, наливахъ. и по усѣченію налихъ.

Крычу. будущ, воскрикну. ω^т крычу, непотребного. непре^д, ѣ. воскрикну. сре^д. протаже, крычахъ.

Возываю. будущее, взову. сре^днее протаженное возывахъ, непредѣльное, ѣ. возвахъ.

Вѣшаю, и завѣшую. будущ, повѣшу. протаже завѣсахъ, повѣсахъ.

Сокриваю. будущее, сокрию. непре^д, ѣ. страдательное сокрихъса. причастиe, сокривъса. ω^т скриваюса. или крию. криюса дрѣвнаго.

НАЧАЛО, Л.

Посагаю. будущее, наслѣжду. ω^т наслѣдую, сре^днее протаженное.

θ

λέλογχα.

/1696/

λέλογχα. άπό τοϋ λήχω. μέλλων, λήξω. άόρι. β. έλαχον.

Λαμβάνω. παρατατικός, ἐλάμβανον. μέλλων, λήψομαι, ἀπό τοῦ λήβω. ὄθεν ἄορ, β. ἔλαβον. παρακείμενος, λέληθα. καί ἀττικῶς, εἴληθα. ὑπερσυντέλικος, εἰλήφειν.
 Αανθάνω. παρατατικός. ἐλάνθανον. μέλλων, λήσομαι ἀπό τοῦ λήθω. μέσος παρακεί, λέληθα. ἄοριστος, β. ἔλαθον. παρακεί, λέλησμαι. μέσος ἄορ, β. ἐλαθόμην.
 Λεῖπω. μέλλων, λείψω ἄορ, ἄ, ἔλειψα. ἄορι, β. ἔλειπον. (!)

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Μ.

Μαίνομαι. μέλλων, μανοῦμαι, ἢ μανήσομαι. μέσος παρακείμενος, μέμηκα. (!)
 Μανθάνω. παρατατικός, ἐμάνθανον. μέλλων, μαθήσομαι. ἀπό τοῦ μαθέω, ῶ. παρακείμενος, μεμάθηκα. ἄορ, ἄ. ἐμάθησα. ἄορ, β. ἔμαθον. ἀπό τοῦ μήθω. ἀχρήστου.
 Μέλομαι, τὸ φροντίζω. μέλλων, μελήσω. ἀπό τοῦ μελέω, ῶ. μέσος παρακεί. μέμηλα, πονητικῶς. (=ποιη-)
 Μείρω, καί μείρομαι. μέσος παρακεί. μέμορα, καί ἔμορα.
 Μάχομαι. μέλλων, μαχοῦμαι, καί μαχέσομαι, ἀπό τοῦ μάχομαι, μέσος

постигáхъ

/170/

постигáхъ. ω^Т постигáю, б́удущее, пости́гну. непред́ѣльное второе, постигòхъ.

Прі́ймáю. мимош́едшее, прі́яхъ. б́удущее, прі́йм̄у. ω^Т воспрі́ймáю. ω^Т н́оду же непред́ѣльное, ѿ. прі́яхъ. протаж́енное, прі́ймáхъ. и́ атт́ически. пріемл́ахъ. пресоверш́енное, пріемла́хъ.

Пота́ю. мимош́едшее пота́йхъ, б́удущее, пота̀. ω^Т та̀, ср́еднее протаж́е, та́ахъ, непре^Д, ѿ. та́йхъ. протаж́е, пота́а́хъ. сре^Д непре^Д, в. пота́йхъ.

Лиш́аю, б́удущее, лиш̄у. непред́ѣ, á. лиш́ихъ. непред́ѣльное, в. лиш́ихъ.

НАЧАЛО, Μ.

б́ѣсн́уюса. б́удущ, зб́ѣшуса, и́ли б́ѣс́итиса има^М. протаж́е, б́ѣсáхъса.

О́учуса. мимоше^Дше, о́учихса. б́удущее, нау́чуса. ω^Т о́учу-са. протаж́енное о́учáхъса. непред́ѣльное, ѿ. науч́ихъса. непред́ѣльное, ѿ. науч́ихъса, ω^Т о́учуса непотр́ѣбно.

Πέκυσα, σίρѣчь старάюσα, ὄбудушее ποπεκύσα, ω^T πρίλεजू, сρέ^Днее протаже, прилежа^X, творчески.

Раздѣлāju. ἢ раздѣлājuса, сρέ^Днее протаже, раздѣла^X. ἢ раздѣлāхъ.

βορύσα, ὄбудуше, побορύса. ἢ брāтиса ἰμάμъ, ω^T βορύса сρέ^Днее.

ἀόριστος /1706/

ἀόριστος, ἀ. ἐμαχεσάμην. (!)

Μάω, ὦ. μέσος παρακείμενος, μεμαα.

Μένω. μέλλων, μενῶ. ἀόρι. ἀ. ἔμεινα. παρακείμενος μεμένηκα.

Μέμνημαι, ἀπό τοῦ μνάομαι. ὑπερσυντέλικος. ἐμεμνήμην, ἀόριστος, ἀ. ἐμνήσθην, μέλλων, πρῶτος μνησθήσομαι.

Μιγνύω. καί μίγνυμι. μέλλων, μίξω. ἀόρι, β. παθητικός, ἐμίγην, ἀπό τοῦ μίγω ἀχρήστου.

Μοργνύω. μέλλων, μόρξω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ν.

Νέω, μέλλων, νήσω. παρακείμενος. νενήκηκα. (!) καί

νέω, μέλλων, νέυσω. ἀντί τοῦ νέυω.

Νέμω. παρακείμενος, νενέμηκα. ἀδρ, ἀ. ἔνειμα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ξ.

Ξυνίημι. μέλλων, Ξυνήσο. (!) ἀόριστος, ἀ. Ξυνήκα, καί Ξυνέηκα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ο.

Οζω. μέλλων, ὄσω. μέσος παρακείμε, ὤδα, καί ἀττικῶς, ὄδωδα.

Οἶομαι. καί συγ/κο/πῆ, ὄιμαι. ὄιει. ὄιεται. παρατατικός, ὤμην, μέλλων, ὀιήσομαι. ἀπό τοῦ ὀιέομαι. ὀιοῦμαι, ἀχρήστου.

непредѣльное /171/

непредѣльное, ѣ. брāхъса.

Οὔstromлājuса. протаженное, οὔstromлāхса.

Πομινāju, ω^T воспоминāju. пресовершенное, воспоминāхъ.

непредѣльное, ѣ. воспоминахъ. ὄбуду, ѣ воспоминаху.

Пребывāju. ὄбудуше, пребуду, непредѣльное, ѣ. пребāхъ. протаже, пребывāхъ.

Смѣшāju, ἢ смѣшāju. ὄбудуше, смѣшху. непре^Д, ѣ страдательное, смѣсīхъса. ω^T мѣшу, непотребнаго.

όчищάю, б́удущее, όчищу.

НАЧАЛО Η.

Πλαβάю, б́удущ, попллову. прота^Ж, плава^Χ ή πλαβάю. б́удущ, поплыну, во мѣ^Сто, помаеваю.

Πασу, протаженное, паса^Χ, непредѣльное, ѣ. пасόхъ.

НАЧАЛО Ξ.

Разумѣваю. б́удущее, вразумѣю. непре^Δ. ѣ, разумѣва^Χ. ή ούразумѣ^Χ.

НАЧАЛО, Ο.

Вонаю, б́удущ, просмержу, прота^Ж, вона^Χ. ή по άττίческо-му смердѣхъ.

Μνή, ή ούсѣченіемъ, мнѣ. мніши. мніть. мимопѣдшее, мнѣ^Χ. б́удущ, возмнѣ. ω^Τ мнѣмаю непотребнаго.

άόριστος ά.

/1716/

άόριστος, ά. ψήθην.

Ολολύζω. μέλλων, όλολύξω, παρακει, όλόλυχα.

Οιμώζω, μέλλων, οίμώξω. άόριστος, ά. ωιμωξα. παρακειμενος, ωιμωχα.

Ομνύω. και όμνυμι. όμώ, ω. μέλλων, όμώσω και όμουμαι. παρακειμενος, ωμοκα. και άττικως. όμώμοκα.

Ομόργνυμι. μέλλων. όμόρξω.

Ονόω, ω. μέλλων, όνόσω.

Οίχομαι, μέλλων, οίχήσομαι, άπό του οίχέομαι οίχουμαι, άχρήστου. άόρ, β. ώχόμην.

Οπτομαι. μέλλων, όψομαι, άοριστος, πρῶτος. ωφθην.

Οράω, ω. παρατατικός, έώραον, και έώραων, άττικως. παρακει. έώρακα. ύπερσυντέλικος, έωράκειν.

Οφείλω. μέλλων, όφηλήσω.(!) άπό του όφειλέω, όφειλω άχρήστου. και όφλω, όφλήσω, κατα συγκοπήν παρακει, ωφληκα. άόριστος, ά. ωφλησα, άόριστος β, ωφλον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π.

Πάρειμι, πάρει, πάρεστι.

Παρίημι. παρατατικός παρῆν.

Πάσχω, μέλλων πείσομαι. όπερ άντί του πάθω. και άντί του πεισθήσομαι λαμβάνεται άπό του πείθομαι. και άπό του πήθω. ό μέλλων πήσω. και μέσος μέλλ. πήσομαι. και τροπή η, εις ει δίφθογγον, πείσομαι. άόρι, β. ε-

παθον. ἀπό τοῦ

непр- /172/

непредѣльное, ѣ. мнѣхъ.

Рыдаю. будущ, возрыдаю, протажѣное, рыдаа^х.

Стенáю. будущее, постогну. непредѣльное, ѣ. стенáхъ. протажѣнное, стогнахъ.

Клънуса, и кленуса, и клинуса. будущее, заклинуса. и за-
кленуса, протажѣнное, клахъса. и аттически, клáхъса.

Оутираю, будущее, отрѹ, оутрѹ.

Оукараю. будущее, оукору.

Прибывáю, будущее, прибуду. ω^T прихождѹ, непотрѣбнаго.
непредѣльное, в̄. прибѣхъ.

Видѹ. будущее, оувидѹ. непредѣльное, ѣ. видѣхъ,

Зрѹ. мимошѣдшее, видѣхъ. и зрѣхъ. аттически. протажѣ-
ное. зрáхъ. пресовершенное, зраа^х.Должѣнъ ѣсмь. будущее, задолжуса. и ω^T повиненъ ѣсмь
непотрѣбнаго. и повиненъ ѣсмь. повиненъ буду по усѣченію.
протажѣ, дóлженъ бы^х. непредѣ. ѣ. задолжѣхса. непредѣ. в̄.
зadolжѣхса.

НАЧАЛО, П.

близъ в купѣ ѣсмь, еси, ѣсть.

В купѣ ѣсмь. мимоше^дшее, бѣхъ.Стражду, будущее, постражду, иже во мѣсто. терплѹ. и в
мѣсто, понуждѹ^с приемлет^сса. ω^T оувѣраюса. и ω^T терплѹ
пoстрáждy. и сре^д будущее, потерплѹ, и претворѣніемъ, и,
на, ει. двоглáсное оувѣруса. непредѣльное, в̄. пострада^х,
ω^T

πήθω.

/1726/

πήθω. μέσος παρακεί. πέπονθα, ἀπό τοῦ πονέω ὦ. μέλ-
λων πονήσω. παρακει. πεπόνηκα. μέσος πέπονα, καί
πλεονασμῶ τοῦ θ, πέπονθα.

Πείρω. μέλλων, περῶ. ἀόριστος, á. ἔπειρα.

Πέμπω, μέλλων, πέμφω, παρακείμενος, πέπομφα. ἀόρισ-
τος, á, ἔπεμφα.Πέπτω. καί πέσσω, καί πέμπτω. ποιητικῶς. μέλλων, πέμ-
ψω.

Πέρθω, ἀόριστος, β. ἔπραθον.

Πετάω, ὦ. καί πετάννυω. (!) μέλλων. πετάσω, παρακεί. πέ-
πτακα.

Πέφρικα, ἀπό τοῦ φρίττω. μέλλων, φρίξω. παρακεί-
μενος, ἡμαρτημένως, πέφρικα.

Πηγνύω. καί πήγνυμι, μέλλων, πήξω. μέσος παρακείμε-
νος, πέπηγα. ἀόριστος, ἐπάγην, ἀπό τοῦ πήγω.

Πίμπρημι, μέλλων, πρήσω.

Πίνω. μέλλων, πώσω. παρακείμενος, πέπωκα. ἀπό τοῦ
πώω. ῶ. ἀόριστος, β. ἔπιον, ἀπό τοῦ πίων.

Πλάττω. σσω, μέλλ, πλάσω. ἀόριστος, ἀ. ἔπλασα.

Πλέω. μέλλων. πλέυσω. ἀπό τοῦ πλέυω, ἢ πλέυσομαι,
καί ἀττικῶς, πλεουσῶμαι. παρακεί, πέπλευκα.

Πνέω. καί πνέω. μέλλων, πνέω, παρακείμενος, πέ-
πνευκα.

Πράττω. τό πολῶ. μέλλων. πράσω. παρακείμενος πέ-
πρακα.

Προΐεμαι. μέσοσος (!) ἀόριστος, προΐάμην.

Προστρέχω. μέλλων, προσδραμοῦμαι. ἀόριστος, β. προσ-
έδραμον, ἀπό τοῦ προσδρέμω.

терплѹ,
/173/

терплѹ. среднее протажѣ, страдѣхъ ω^T болѹ, будущее, побо-
лѹ, протажѣнное, болѣхъ, средне протажѣнное, болѣхъ, и оу-
множѣнїемъ, ѳ ты, страда^X.

Прохождѹ. будущ, пройду. непредѣ, ѣ. пройдѹхъ.

Посылѣю, будущее, пошлѹ. протажѣнное, посылѣхъ. непре-
дѣльное, ѣ. послѣхъ.

шлѹ. и посылѣю, и шлѹ; творческо. будущее, пошлѹ.

Плѣнѹ, непредѣльное, ѣ. плѣнѣхъ.

Лѣтѣю. и лѣчу. будущее, полещу. протажѣнное лѣтѣхъ.

Трепетѣхъ, ω^T трепещѹ. будущее, вострепещѹ протажѣн-
ное, согрѣшївый. трепетѣхъ,

Оуглебѣю. оувазѣю, будущее, оуглебу, среднее протажѣ,
оуваза^X. непредѣ, оуглебо^X, ω^T оугразѣю.

Палѹ. будущее, запалѹ.

Пїю. будущее, напїюса. протажѣнное, пїѣхъ. ω^T пїѹ непре-
дѣльное, ѣ. пїхъ. ω^T пїѹ

Здаю. будущ, создамъ. непредѣльное, ѣ. созда^X.

Плѣвлѹ, будущее, поплывѹ. ω^T плаваю. илї поплывѹ. и ат-
тїчески, поплѹ. протажѣ, плава^X.

Дѣгу, и дѣхаю. будущее, дхнѹ. протажѣнное дышѣхъ.

Продаю́. продава́ю. будуще, прода́мъ, протажѣнное, прода-
 ѱхъ.

Презираю́. срѣднее непредѣльное, презрѣхъ.

Притѣкаю́. будуще, притѣгну. непредѣльное, ѿ притекѡхъ,
 ѡ^Т бѣжу.

υ

πτάω,

/1736/

Πτάω, ὦ. μέλλων, πτήσω. μέσος άόριστος, ά. έπτάμην.
 άόριστος, β. έπτη/ν/.

Πτήσω. μέλλων, πτήξω. παρακειί, πέπτηχα.

Πυνθάνομαι. μέλλων, πέυσομαι. άπό τοῦ πευθομαι πα-
 ρακειίμενος, πέπυσμαι. άόριστος, β. έπυθόμην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Ρ.

Ρέω. μέλλων, ρέυσω, καιί ρύήσω. παρακειίμενος, έρρύη-
 κα. άόριστος, β. έρρύην. άπό τοῦ ρύέω. άχρήστου.

Ρηγνύω, καιί ρήγνυμι. μέλλων, ρήξω. άόριστος, β. πα-
 θητικός, έρράγην. άπό τοῦ ρήγω άχρήστου.

Ρωννύω, καιί ρώννυμι. καιί παθητικόν, ρωννύομαι. μέλ-
 λων, ρώσω, άπό τοῦ ρώω. καιί ρώσομαι. παρακειί. έρρώμαι.
 ύπερσυντέλικος, έρρώμην. έρρώσο. έρρώτω.(!) τό προστατι-
 κόν. έρρώσο, έρρώσθω. τό άπαρέμφατον, έρρώσθαι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Σ.

Σβεννύω, καιί σβέννυμι. μέλλων, σβέσω, καιί σβήσομαι.
 άπό τοῦ σβέω, άόριστος, β. έσβην. άπό τοῦ σβήμι ά-
 χρήστου.

Σέυομαι, άόριστος, ά. έσεβα,(!) άόρι, β. έσύθην.

Злѣтаю́.

/174/

Злѣтаю́. будуще. возлищу. срѣднее непредѣльное, ѡ. возле-
 тѣхъ, непредѣльное, ѿ. летѣхъ.

Поражаю́. будуще, поражу́. протажѣ, поража^Х.

Вопрошаю́. будуще, вопрошу́. ѡ^Т вопрошаю́. протажѣнное,
 вопрошахъ. непредѣльное, ѿ. вопроси^Х.

НАЧАЛО, Ρ.

Теку́, будуще, потеку́. иі течу́. протажѣнное. течахъ. не-
 предѣльное, ѿ. теко^Х. ѡ^Т теку́, непотрѣбнаго.

Προσάδωσα. иі растерзаю́, будуще, προσάδωσα. непредѣ,
 ѿ. страдательное, προσάδο^Хσα, ѡ^Т разсѣдаюσα. непотрѣбнаго.

Ουκρѣπλάю иі крѣπлѡ, иі страдательное, крѣπлѡσα. будущ,

οὐκρѣплѸ. ω^T κрѣплѸ. ἢ οὐтврж́аюса. протажѣ, ὑκρѣплл^X, пре-
совершѣ, οὐκρѣплла^X, οὐκρѣплл́ль ѣси, οὐκρѣплл. повел́ителный.
здравствѸй да здравствѸетъ, неѸб́авное, возмага́ти.

НАЧАЛО С.

Γαψу, ἢ погаш́аю, б́удущ. οὐγαψу ἢ погаψу, ω^T гаψу, не-
предѣлное, ѿ. οὐгасѣхъ. ω^T гаψу, непотрѣбнаго.

Смуца́юса, непредѣлное, ѿ, смѸт́ихса, непредѣлное, ѿ, сму-
т́ихъ.

Σήπομαι.

/I746/

Σήπομαι. μέλλων, σήψομαι. ἀόριστος πρῶτος. ἐσάπην.

Σπένδω. μέλλων, σπείσω. ἀόριστος, ἀ. ἔσπεισα.

Στάζω, καί σταλάζω. μέλλων, στάξω.

Στίζω, μέλλων, στίξω.

Στένω, στενάζω, μέλλων, στενάξω.

Στορένнуμι. μέλλων, στορέσω. ἀόρι, ἀ. ἐστόρεσα.

Στρωννύω, μέλλων, στρώσω, ἀόριστος, ἀ. ἔστρωσα.

Συγκεραन्नύω. μέλλων, συγκεράσω. παρακείμενος. συγκέ-
κρακα.

Συμβαίνω, μέλλων, συμβήσομαι. παρακείμενος συμβέ-
βηκα. ἀόριστος, β. συνέβην.

Σχέω, σχῶ. μέλλων, σχήσω, ἀόρι, β. ἔσχον. ὄθεν τὸ
προστακτικόν, σχέс, σχέτω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Τ.

Τάζω. μέλλων, τάξω. ἀόρ, β. ἔταγον παρακείμενος,
τέταγα. ὄθεν ὁ ταγών.

Ταννύω. καί τάνω, μέλλων, τάσω.

Τέμνω. μέλλων, τμήξω. ὄθεν ἀποτμήξας. καί τμήσω.

ἀόρ, β. ἔταμον, ἀπὸ τοῦ τμήγω ἀχρήστου.

Τυγχάνω. παρατατικός, ἐτύγχανον μέλλων, τέυξομαι.

ἀπὸ τοῦ τέυχω. παρακείμενος, τετύχεκα, (!) ἀπὸ τοῦ τυ-

χέω. ῶ. ἢ τέτυχα, ἀόρ, β. ἔτυχον,

Τήκω, μέλλων, τήξω. παρακεί, τέτιχα. (!)

Τίκτω. μέλλων, τέξω. ἀόρ, β. ἔτεκον.

Γηοῦ.

/I75/

Γηοῦ. б́удущее, согноῦ. непредѣлное первое. согно́йхъ.

ЖрѸ. б́удущее, пожрѸ, непредѣлное, ѿ. пожрѣ^X.

Κάπλυ. ἢ κάπαю, б́удущее, с́укаñу.

Ούρανάю. бѹдущее, ούράню.
 Воздыхάю. στογνή, бѹдущее, стенάνіе сотворѹ.
 Ούтиשאю, бѹдущ, ούтишу. непре^Д, ѱ. ούтиши^Х.
 Постилаю. бѹдущ, постелѹ. непре^Д, ѱ. посла^Х.
 Растварάю. бѹдущее, раствοрѹ, прοταжѣное, раствοράхъ.
 Случάюса. бѹдущ, случѹса. прοταжѣ, случая^Хса непредѣл-
 ное, ѱ. случіхъса.
 Обдержѹ, іма́мъ. бѹдущ, ούдержѹ. непре^Д, ѿ. обдержа^Х, ω^Т-
 нѹду же повеліте, ούдержі, да удержі^Т.

НАЧАЛО, Т.

Натага́ю. бѹдущ, натагνή. непре^Д, ѿ. натаго^Х, прοταж^Ж,
 натага^Х, ω^Тнѹду^Ж напраго^Х.
 Простираю. і растага́ю, бѹдущ, прοστру.
 Сѣкѹ. бѹдущее. ούсѣкѹ, ω^Тнѹду же, ω^Тсѣкѹй, і ούтну, не-
 предѣльное, ѿ. ούсѣкѹхъ. ω^Т сѣкѹ, непοτρέбнаго.
 Получάю. мимοшѣдшее, получіхъ. бѹдущее. полуѹ. ω^Т по-
 лучάю. прοταжѣнное, получа^Х. ω^Т получάю, ілї получіхъ. не-
 предѣльное, ѿ. получіхъ.
 Таю, бѹдущ, растάю, прοταжѣ, істаа^Х.
 Рожѹ. бѹдущ, порождѹ, непре^Д, ѿ, роди^Х.

τίνω

/1756/

τίνω. καί τίω, μέλλων, τίσω.

Τιτρώσκω. παρατατικός, ἐτίτρωσκον, μέλλων. τρώσω,
 ἀόριστος, ἀ. ἔτρωσα. παρακειμένος, τέτρωκα ἀπό τοῦ
 τρώω, ῶ.

Τλάω, ῶ. μέλλων, τλήσω. ἀόριστος, β. ἔτλην. ἀπό τοῦ
 τλήμι.

Τρέφω, μέλλων. θρέψω. ἀόριστος, ἀ. ἔθρεψα, μέσος
 παρακειμένος, τέτροφα.

Τρέω. μέλλων, τρέσω,

Τρώγω, μέλλων, φαγοῦμαι. ἀόριστος, ἔφαγον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Υ.

Υπέχω. μέλλων, ὑφέξω. παρακεί, ὑπέσχηκα. ἀόριστος,
 β. ὑπεσχον.

Υπνώττω. μέλλων, ὑπνώσω.

Υπισχ/ν/οῦμαι. μέλλων, ὑπο/σ/χήσομαι, ἢ ὑποστήσομαι.
 ἀπό τοῦ ὑφίσταμαι. ὅθεν ὑπέστην, ἀόριστος, β. πα-

ρακείμενος, ὑπέσχημαι. ἀόριστος, α. παθητικός, ὑπεσχέ-
θην, μέσος ἀόριστος, β. ὑπεσχόμην ἀπό τοῦ ὑποσχέομαι,
ὑποσχοῦμαι, ἀχρήστου.

Υποδύω. μέλλων, ὑποδύσω. ἀόρ, β. ὑπέδην, (!) ἀπό τοῦ
ὑποδύμι.

Υποστερίσκω. μέλλων, ὑποστερίσω.

Υω. μέλλων, ὕσω. παρακείμενος. ὕκα.

чтѹ,
/I76/

Чтѹ. ѣ почитáю. бѹдущее, почитѹ.

Снѣдáю. мимошѣдшее, снѣдóхъ. бѹдущ, снѣмъ непредѣльное,
ã. снѣдóхъ. протажѣное, снѣдáхъ. ω^T áмъ.

Ждѹ. бѹдущее, пождѹ. непредѣльное, ѵ. ждáхъ ω^T óжидáю.

Питáю. бѹдущее, воспитáю. непредѣльное, ã. воспитáхъ.

срѣднее протажѣнное. питáхъ.

Трѣпещѹ. бѹдущее, вострѣпещѹ.

Íáмъ. бѹдущее, бѹдѹ. Íасти, непредѣ, áдóхъ.

НАЧАЛО, Υ.

Подлагáю. бѹдущее, подложѹ, протажѣ, по^Δлага^X, непредѣ-
льное, ѵ. подложíхъ.

Сплѹ. бѹдущее, оѹснѹ.

Обѣщавáю, бѹдущее, обѣщáю. ѣли подлáгу, ω^T подлежѹ. ω^T-
нóду же, подлего^X. непредѣльное, ѵ. протажѣ, обѣщáхъсá. не-
предѣльное, ã. страдáтельное, обѣщá^Xсá срѣднее, непредѣл-
ное, ѵ. обѣщáхъ. ω^T обѣщавáюсá. обѣщавáю, непотрѣбнаго.

Облачѹ, бѹдущее, облекѹ. непредѣльное, ѵ. облекóхсá. ω^T
облачѹсá.

Лишáюсá. бѹдущее, лишѹсá.

Одождáю. бѹдущее, óдождѹ, протажѣнное, óдождáхъ.

Αρχη
/I766/

ΑΡΧΗ ΤΟΥ, Φ.

Φάσκω. παρατατικός, ἔφασκον. καί πλέον οὐ.

Φέρω. μέλλων, οἶσω. ἀπό τοῦ οἶω, ἀχρήστου, μέσος
παρακεί, ἐνήνοχα, ἀττικῶς ἀπό τοῦ ἐνέχω. ἀόριστος, α.
ἦνεγκα, ἀόριστος, β. ἦνεγκον. ἀπό τοῦ ἐνέγκω.

Φεύγω. μέλλ, φευξοῦμαι. μέσος παρακείμενος, πέφευγα,
ἀόρ, β. ἔφυγον.

Φημί. φής, φησί, φατόν, φατόν. φαμέν, φατέ, φασί,
μέλλων, φήσω, ἀόρ, á ἔφησα, ἀόρι, β. ἔφην, ἀπαρέμφα-

τον, φᾶναι.

Φθάνω, παρατατι, ἔφθανον. μέλλων φθάσω. παρακεί.
ἔφθακα. ἀόριστος, ἀ. ἔφθασα. ἀόριστος β. ἔφθην. ἀπό
τοῦ φθῆμι. ἡ μετοχή, ὁ φθάς.

Φθείρω, μέλλων, φθερῶ. παρακείμε. ἔφθαρκα. μέσος πα-
ρακείμενος ἔφθορα,

Φθίνω, μέλλων φθίσω. ἀπό τῶ φθίω ἀχρήστου.

Φοινίκω καὶ φοινίζω, μέλλων φοινίξω.

Φρίττω, μέλλων φρίξω. μέσος παρακεί. φέφρικα./=πέ-/
ἀπό τῶ φρίκω ἀχρήστου.

Φύω, μέλλων φύσω. παρακεί, πέφυκα. ἀόρι, β. ἔφυν.
ἀπό τοῦ φύμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ.

Χαίρω, μέλλων χαρήσομαι. ἀπό τοῦ χαρέω, ῶ. ἀχρήστου.
ἀόρι, β. παθητικός ἐχάρην.

начало

/177/

НАЧАЛО Ф.

Глѹ. мимошѣдшее, глѹхъ. ѝ множѣе нѝ.

Несѹ. бѹдущее, принесѹ. ω^T несѹ непотрѣбнаго, срѣднее
протѣжѣ, ношѹхъ. ἀπτίчески./=ἀтт-/ ω^T приношѹ, непредѣ, ѣ.
принесо^X непре^Д, в. принесѹхъ, ω^T приношѹ.

Ѡбѣгаю, бѹдущее, оѹѠбѣгну. срѣднее протѣженное, Ѡбѣгахъ,
непре^Д, ѵ, оѹѠбѣго^X.

Глѹ. глѣши, глѣтъ, глѣва. глѣта. глѣмъ, глѣголетѣ. глѹтъ.
бѹдущее. реку. непредѣльное, ѣ. реко^X. непредѣльное. ѵ.
рѣхъ, неѠбѣвный, рещѝ.

Варѹю. мимошѣдшее, варѹхъ. бѹдущее. предварѹ протѣжен-
ное, варѹхъ. непредѣльное, ѣ. предвари^X. непредѣльное, ѵ.
предварѹхъ. ω^T варѹю. причѣстїе варѹвъ.

Растлѣвѹю. бѹдущее, растлѣѹ, протѣженное. растлѣхъ,
сре^Днее протѣженное, растлѣхъ.

Тлѹсѹ. бѹдущ, растлѹсѹ, ω^T тлѣѹ, непотрѣбнаго

Червленѹ. ѝ чирвонѹ. бѹдущее, оѹчервленѹ.

Трепѣсѹ. бѹдущее, вострепѣсѹ. срѣднее протѣженное. тре-
петѹхъ, ω^T трепѣсѹ. непотрѣбнаго.

Прозѣбѹю. бѹдущее, прозѣбѹ, протѣжѣ, прозѣбѹхъ. непре-
дѣльное, ѵ, прозѣбѹхъ, ω^T всажѹю.

НАЧАЛО Х.

Рѹдѹсѹ. бѹдущее, возрѹдѹсѹ, ω^T рѹдѹсѹ. непотрѣбнаго.

непре^д, ѿ. страдательное, возрадова^хсѧ.

Χαλεπαίνω,

/1776/

Χαλεπαίνω, μέλλων χαλεπανῶ. ἀδρι. ἐχαλέπηνα.
 Χάσκω, μέλλων χανοῦμαι. μέσος παρακεί, κέχηκα. (!)
 ἀόριστος β. ἔχανον. ἀπό τοῦ χαίνω ἀχρήστου.
 Χρωννύω, μέλλων χρώσω.
 Χωννύω, καί χώννυμι, μέλλων χύσω. ἢ χώσω, ἀπό τοῦ (!)
 χῶω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ.

Ψάλλω. μέλλων ψαλῶ. παρακείμε, ἔψαλκα. ἀόριστος
 πρῶτος ἔψηλα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω.

Ωθέω ῶ. μέλλων ῶσω. ἀπό τοῦ ῶθω ἀχρήστου. ἀδρι,
 ἄ. ἔωσα. παρακείμενος παθητικός ἔωσμαι.
 Ωνέομαι οὔμαι. μέλλων ὠνήσομαι. παρακείμενος ὠνη-
 μαι. καί ἐώνημαι ἀττικῶς. ὄθεν ἐωνημένος.
 Ορούω. μέλλων ὀρούσω. ἀόριστος ἄ. ὠρούσα. καί κα-
 τά συγκοπήν, ὠρσα. ἢ Οῤῶ, ὄρσω, ὠρσα ἀιολικῶς.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΩΔΙΩΝ.

Προσῳδία ἐστὶ τάξεις ἐγγραμάτων φωνῆς, ἢ τόνος πρὸς ὃν ἄ-
 δομεν. Εἰσὶ δὲ προσῳδαίαι δέκα.
 Οξεῖα ´, Βαρεῖτα ´, Περισπωμένη ~, ἢ ^, Μακρά ¯, Βραχεῖα
 ˘, Δασεῖτα ´, Ψιλή ´, Απόστροφος ¨ ὑφέν ˘, καὶ ὑποδια-
 στολή ;.
 Διαιρεῖται δὲ ἡ προσῳδία εἰς τέσσατα, εἰς τόνους. εἰς
 χρόνους. εἰς πνεύματα. καὶ εἰς πάθη.

ΠΕΡΙ ΤΟΠΩΝ.

Ἐστὶ μὲν τόνος ἐπίτασις, ἢ ἄνεσις, ἢ μεσότης συλλαβῶν
 εὐφωνίαν ἔχουσα. ἡ μὲν ὀξεῖα τὸ ἐπιταμένον ἔχει τοῦ τό-
 νου. ἡ δὲ βαρεῖτα τὸ ἀνεείμενον. ἡ δὲ περισπωμένη, τὸ μέ-
 σον

Лютъ

/178/

Лютъ ѣсмь. будущее, лю^т буду. непре^д, лю^т бы^х.
 Зѣвѧю. будущее, зѣну. среднее протажѧ, зѣахъ, непредѧ,
 ѿ. зѣахъ. ω^т зѣвѧю. непотрѧбногѧ.
 Коснѧ. будущее. закоснѧ.
 Пѣрсть ссѣпю. будущ, пѣрсть ссѣплю. ссѣпю.

НАЧАЛО Ψ.

Поѡ. бѹдуще, воспоѡ. протажѣнное, пѣвахъ. непредѣльное,
ѡ. воспѣхъ.

НАЧАЛО Ω.

ω^Тганѡю. илѣ ω^Тривѡю. бѹдущ, ω^Тженѹ. ω^Т ω^Тлагѡю непотрѣ.
непре^Д, ѡ. ω^Тгна^Х. прота, страдѡ. ω^Тгона^Хсѡ.

Купѡю. бѹдуще. куплѡ. протажѣ, куповахъ. и куповахъ,
ѡттѣчески. ω^Тнѡду, куплѣнный.

Налагѡю. бѹдуще, наложѣ. (!) непредѣльное, ѡ. наложѣхъ. и
по усѣченѣемъ, наложѣхъ. илѣ

Воздвизѡю, воздвѣгну, воздвѣгѡхъ, ѡолически.

ω ΠΡΟΣΟΔΙИ.

Πросѡдѣѡ ѣсть протажѣнѣе ω^Т писмѣннаго глѡса, илѣ оѹдарѣнѣе
со нѣмъ же поε^М. сѹтъ же просѡдѣѣ дѣсѡ^Т.

Οξѣѡ ' , Βαρѣѡ ' , Οβлечѣннаѡ ~ , Δѡлгаѡ ~ , Βραχѣѡ ~ , Σιπλѣ-
ваѡ ' , Τονκѡѡ ' , Αποστροφ ' , Σοεδινѣτѣлнаѡ ~ , и подстоѡлиѡ ; .
Раздѣлѡетъ же сѡ просѡдѣѡ на четѣри. нѡ оѹдарѣнѣѡ. на времѣ-
нѡ. на дѹхи. и нѡ страѣти.

Ο УДАРΕΝΙИ.

Есть оѹдарѣнѣе напрѡжѣнѣе, илѣ ѡслаблѣнѣе илѣ посрѣдство
слоговъ. ѡлгогласѣе иѣмѹющее. ѡξѣѡ ѡѹ, напрѡжѣнное иѡмѡтъ оѹ-
дарѣнѣѡ, варѣѡ же ѡслабѣтѣльное, ѡблечѣннаѡ же срѣднее.

τόνοι /1786/

Τόνοι μѣν ѣισѣ трѣѣς. ἡ ѡξѣѡ. ἡ βαρεѣτα. καὶ ἡ περισπω-
μѣνη. Οἷς χρωμεθα ἑπѣ τѡις λѣξεσι. Πᾶσα γάρ λѣξεις (!)
ἑπιδѣχѣται τѡνον ἕνα. ἢ ἑν τῆ ληγѡѹση, ἢ παραληγѡѹση.
ἑν μѣν τῆ ληγѡѹση ἑπιδѣχѣται. ѡξѣѡѡν, βαρεѣταν, καὶ πε-
ρισπωμѣνην. ἑν δѣ τῆ παραληγѡѹση, ἢ ѡξѣѡѡν ἢ περισπωμѣ-
νην. ἑν δѣ τῆ пропαραληγѡѹση, μѡνην τѣθεμεν τῆν ѡξεѣταν.

ΤΟΠΟΙ ΤΗΣ ΟΞ/Ε/ΙΑΣ.

Τριῶν γοѹν τѡπων τῆς ѡξѣѡѡς ὄντων. ληγѡѹσης, παραληγѡѹ-
σης, пропαραληγѡѹσης.

Οξѹνѣται μѣν ἀѣи ἡ λῆγѡυσα βραχεѣτα ѡυσα. ѡιον, ἀγαθѡς.
ἑпάνω γάρ βραχεѣѡς περιѡπωμѣνη οѹ τѣθѣται. καὶ ὄταν μακ-
рᾶ ἢ καὶ ἀсунаѣретѡς. ѡιον, θεατῆς ἀμπελѡν. Πᾶσα γάρ
ἑυθεѣτα καὶ ἀιτѣιατѣκη, μῆ οѹσα ἀπο συναирѣσεѡς, ѡξѹнѣται.

Η δὲ παραλήγουσα ὀξύνεται. ὅταν ἡ αὐτὴ τε βραχεῖα ἦ, καὶ ἡ λήγουσα. ὄιον, λόγος. ἢ αὐτὴ τε μακρὰ, καὶ ἡ λήγουσα. οἶον, ἦρως. ἢ αὐτὴ τε μὲν βραχεῖα, ἡ λήγουσα δὲ μακρὰ. οἶον ἔρως.

Η προπαραλήγουσα δὲ ὀξύνεται ἀεὶ. ἂν μὴ ἡ λήγουσα μακρὰ οὔσα κωλύη. μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυθῆναι (!) λέξεις κοινῆ.

ΤΟΠΟΙ ΤΗΣ ΒΑΡΕΙΑΣ.

Τῆς δὲ βαρείας, ἐνὸς ὄντος τόπου, τῆς ληγούσης φημί. βαρύεται αὕτη. ὅταν ἡ βραχεῖα οὔσα τυγχάνει. οἶον, ἀγαθὸς ἄνθρωπος. ἢ μακρὰ καὶ ἀσυναίρε-

Оудареніа

/179/

Оудареніа οὐδο сѹть трѣ. ὀξίа. варіа, ἢ ὀблечѣннаа. Или љже /=Ими же ?/ оупотреблѣмса, ѡ наречѣніахъ. Всѣко бѡ речѣніе пріѣмлетъ оудареніе еѣдинѡ. или во кончаемѣмъ, или предкончаемѣмъ, или пропредкончаемѣ^М. во кончаемѣ^М οὐδο пріѣмле^Т ὀξію, варію, ἢ ὀблечѣннѹю. во предкончаемѣ^М или ὀξію, или ὀблечѣннѹю. На предкончаемѣ^М, еѣдинѹ полагаю ὀξію.

ΜΨΤΑ ΟΞΙИ.

Трѣмъ οὐδο мѣстомъ ὀξіа сѹшимъ. кончаемѹ предкончаемѹ, пропредкончаемѹ.

ὀξіа οὐδο полагаѣтса прѣ^Сно на кончаемѡмъ кра^Ткому сѹщѹ. љако бѣлгій. над краткою бѡ ὀблечѣннаа не полагаѣтса. И егдѡ дѡблгій бѹдетъ љ нестиснѣннѹ љако, ѹеаттѣсѹ. Виноградъ. всѣкъ бо правѹй. љ винѡвнѹй. нѣ сѣй ѡ^Т стиснѣніа ὀбѡострѣ^Тса.

Предкончаемѹй же, ὀбѡострѣтса. егдѡ тѡй же краткій бѹдетъ, љ кончаемѹй, љако, слѡво. или тѡжде дѡблгій, љ кончаемѹй. љако, љросѹ. или тѡжде οὐδο кра^Ткій, кончаемѹй же дѡблгій, љако, пѡхо^Т.

Пропредкончаемѹй же ὀбострѣтса прѣ^Сно, тѡкмо кончаемѹй дѡблгѹй сѣй возбранѣетъ. дѡблгому бо сѹщѹ на концѣ, не мѡже^Т пропре^Добострати^С речѣ^Сніе ὀбщѣе.

ΜΨΤΑ ΒΑΡΙИ.

Варіа же, еѣдинѹ сѹщѹ мѣстѹ кончаемѹ гѣлю. варіа бо полагаѣтса над сѣмъ, егдѡ или краткій сѣй слѹчитса, љако, благѹй. чловѣкъ. или дѡблгѹй. љ не

тос.

/1796/

τος. οἶον, ἀμπελών ἐυφορώτατος. καὶ μάλιστα ἐν συνεπείᾳ. Πᾶσα γὰρ λέξις ὀξυνομένη. ἐν τῇ συνεπείᾳ τὴν ὀξειάν εἰς βαρεῖαν τρέπει. οἶον, ὁ σοφὸς πρὸς ἀρετὴν ἐπεκτείνεται.

ΤΟΠΟΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΗΣ.

Τῆς δὲ περισπωμένης τόπων δύο ὄντων. ληγούσης, καὶ παραληγούσης. Ἡ μὲν λήγουσα περισπᾶται/ι/ ὅταν μακρὰ. ἢ ἀπὸ συναίρεσεως. οἶον, φᾶος, φῶς, Πᾶσα γὰρ συναίρεσις, ἐξ ὀξειας, βαρείας, περισπωμένην ποιεῖ.

Ἡ δὲ παραλήγουσα περισπᾶται. ὅταν ἡ αὐτὴ τε ἢ φύσει μακρὰ, καὶ ἡ λήγουσα φύσει βραχεῖα. οἶον, δῆμος. Πᾶσα γὰρ φύσει μακρὰ, προ βραχείας ληκτικῆς, ἐν ἐνὶ μέρει λόγου οὔσα, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς. ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται. ἐπάνω δὲ θέσει μακρὰς, περισπωμένη οὐ τίθεται.

ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΟΥ.

Χρόνος δὲ ἐστίν. ἔκστασις ἢ σύστολή φωνήεντος ἢ συλλαβῆς. ἐκτείνεται μὲν γὰρ τῇ μακρᾷ, συστέλλεται δὲ τῇ βραχεῖᾳ.

Χρόνοι δὲ δύο, ἡ μακρὰ $\bar{\quad}$, καὶ ἡ βραχεῖα $\acute{\quad}$

Οἷς ἐχρῶντο οἱ παλαιοί, ἐπὶ τοῖς διχρονοῖς. ὡς σημείοις δηλοῦντες, τὸ μακρὸν. καὶ τὸ βραχὺ. οἶον, ἀκούω. ὀρίνω. ὀτρύνω. ἄρης.

ΠΕΡΙ ΠΥΕΥΜΑΤΟΝ./=ΠΝ-ΩΝ/

Πνεῦμα ἐστίν ἐκφορὰ λέξεως, ἀρθρώς ἢ μετρίως παραλαμβανόμενη.

сти /180/

стиснѣмый. Ἰακο, виногра́дь о̀лгоплодо́вѣтый. а̀ наипѣче во снимѣнїи. всѣко̀ бо речѣнїѐ о̀бо̀страе́мое во снимѣнїѝ о̀ξїю̀ во ва́рїю̀ претва́раеть. Ἰακο, прему́дрый ко̀ добро́дѣтели.

МѢСТА̀ О̀БЛЕЧЕНЫ́Я.

Облечѣ́нныя̀ мѣ́стомъ̀ дво́мъ̀ сущимъ̀ конча́емому, ѝ предконча́емому. Конча́емый̀ о́убо̀ о̀блаци́тса̀ е́гда̀ до́лгїй, и́ли ώ^т стисне́нїа̀. Ἰако, свѣ́тъ.

Всѣко̀ бо̀ стисне́нїе, ώ^т о̀ξїи, ва́рїи, о̀блечѣ́ннѹ́ю̀ тво́рїть.

Предконча́емый̀ жѐ о̀блаци́тса̀. е́гда̀ то́й жѐ бу́детъ̀ е́стество́мъ̀ до́лгїй, и́ конча́емый̀ е́стество́мъ̀ кра́ткїй. Ἰако, собо́рь. Всѣкъ̀ бо̀ е́стество́мъ̀ до́лгїй̀ пред̀ кра́ткимъ̀ конча́щимса̀ во̀ еди́но́й ча̀-

сти слѡва ѡ на себѣ ѡмѣющъ оударѣнїе ѡблачїтса. на долго^М же положѣнїемъ, ѡблечѣннаа не полагаѣтса.

Ω ВРЕМЕНИ.

Врема же ѣсть, оужасъ илї ѡслаблѣнїе гласнаго. илї слѡга. напрагаѣтса оубо долгимъ, ѡслабле^Т же са краткимъ.

Времена же два. долгаа [~]. и краткаа [~]

Или ѡже /-Ими же ?/ оупотреѡлахуса дрѣвнїи ѡ двовременных^Х. ѡко, знаменїа ѡавлѡющей, долгое, и краткое. ѡко слышу. смущаю. оустромлаю. ѡрїсь.

Ω ДΟΥСЪХЪ.

Духъ же ѣсть ѡ^Тношѣнїе речѣнїа, согромадїтелно илї мѣрно приѣмлемо.

πνέυματα /1806/

Πνέυματα δὲ δύο. ἡ δασεῖτα, καὶ ἡ φιλή. Αἱ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν ἀπὸ φωνηέντων ἀρχομένων τίθενται λέξεων. ἕκαστον γὰρ τῶν φωνηέντων ὄν λέξεως. ἡ δασύνεται, ἡ φιλοῦται.

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ.

Πάθος ἐστὶ, φωνῆς πεπονθείσης σημεῖον. τὰ ἠνωμένα, ἢ τὰ διακεχωσμένα διακρίνον.

Πάθη δὲ τρία. ἡ ἀπόστροφος, ἡ ὑφέν [~] καὶ ἡ ὑποδιαστολή; Ἡ μὲν ἀπόστροφος τίθεται ἐν τοῖς πάθεσι τῶν λέξεων ἐπὶ τέλους ἐπομένου φωνήεντος. ἀντὶ τεσσάρων γραμμάτων. ἀντὶ βραχέος, α. οἶον, ἄρ' οὔτος ἔγραψεν, ἀντὶ ἄρα οὔτος. ἀντὶ, ε. οἶον, φερ' εἶπέ ἀντὶ, φέρε εἶπέ. ἀντὶ, ο. οἶον, τοῦτ' ἐμὸν. ἀντὶ τοῦτο ἐμὸν. ἀντὶ βραχέος, ι, οἶον, ἐπ' αὐτὸν, ἀντὶ ἐπὶ αὐτὸν. οἱ ποιηταὶ δὲ, καὶ ἀντὶ, αι. καὶ ἀντὶ, οι. διφθογγου τῆ ἀποστροφῆ χρῶνται. οἶον, βούλομ' ἐγῶ. καὶ οἶμ' ὡς ἄχθομαι.

Ἡ δὲ ὑφέν, τίθεται ὑπὸ κάτω ἐν συναφείᾳ δυστῶν λέξεων, φύσει διηρημένων. καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις (!) ὀνόμασι.

οἶοι, την_αρχήν. το_πρῶτον. θεό_δωρος. φιλό_σοφος.

Ἡ δὲ ὑποδιαστολή, ἐν ταῖς διαστολαῖς τῶν συνημμένων λέξεων. οἶον, ὄ, τι. τό, τε. καὶ ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι μετὰ στιγμῆς. οἶον, σύ ταῦτα λέγεις;.

Духи же /181/

Духи же два. сиплїваа, и тонкаа. ѡже в началѣхъ ѡ^Т гласныхъ начинѡкших^Хса полагаѣтса речѣнїй, на кождо бѡ гла^Сныхъ

бущемъ реченіа. илї сиплїваа полагаѣтса, илї тонкаа,

Ω ΣΤΡΑΣΤΙ.

Страсть ѣсть гласа страждущаго знаменїе. соединѣнаа илї раздѣлѣннаа разсуждаючи.

Страсти же трї. апострофъ ' . соединителнаа √ , иподїастόλι ; Апострофъ ούβο полагаѣтса во страстехъ реченїй на концѣхъ послѣдующу гласному. во мѣсто четырёхъ писмѣнъ. во мѣсто краткаго, α. ꙗко, ούбо сей написа. во мѣсто ούбо сѣй. во мѣсто, ε. ꙗко, несї рцї, во мѣсто принесї рецї. во мѣсто ο, ꙗко, сѣ моѣ. во мѣсто сїе моѣ. во мѣсто краткаго, ι. ꙗко, на нь, во мѣсто на негò. творци же и во мѣсто, αι. и во мѣсто, οι. двогласнаго апострофомъ ούпотреблѣютса. ꙗко, хошү азъ. и ούβύ мнѣ ꙗко ведуса.

Соединїтелныа же, полагаѣтса долу во прикасанїи двòхъ реченїй, естествомъ раздѣлѣныхъ. и во слòжныхъ именахъ, ꙗко, начало пѣрвѣе. θεόδωρ.

/И/Подїастόλι же, въ растоάνια^х слагѣемыхъ реченїй. ꙗко. тогда. и въ вопрошенїахъ съ тóчкой. ꙗко, ты ли сїа глаголѣши; конѣць

/I8I6/

ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΣΥΝΟΔΟΥ τῆς νικαίας κατὰ τοῦ ἀρίου, σύνθεσις τῆς πίστεως τῆς ἀγίας μεγάλης θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας (!) ἡμῶν.

Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα ποιητὴν ὕρανοῦ /-οὐρ-/ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα κ̃ν ἰ̃ν χ̃ν, τὸν υἱὸν τοῦ θ̃υ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ π̃ς γεννηθέντα, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός θεὸν ἀληθινόν, ἐκ θ̃υ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀν̃ους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σ̃ρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐ̃νῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ πν̃ατος ἀγίου, καὶ μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. στ̃ρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ ποντίου πιλάτου. Καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ π̃ς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

ΙΔΟΥ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΣΥΝΟΔΟΥ τῆς κωνσταντινουπόλεως κατὰ

τοῦ μακεδονίου τοῦ πνευματομάχου.

Καί εἰς τὸ πν̄α, τὸ ἅγιον. τὸ κ̄ν, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ π̄ρς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ, καὶ υἱῷ συνπροσκυνοούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν, καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Ομολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

/182/

ПЕРВАГО СОБОРА НИКѢЙСКАГО НА АРИА, ИЗЛОЖЕНІЕ ВѢРЫ, СЪТЯ ВЕЛІКІА БЖІА КАΘΟΛІΤЪСКІА И ΑΠΟCΤΟΛСКІА ЦРКВЕ НАШЕА.

ВѢРЮУ ВЪ ΕΔΙΝΑГО БГА ΩΤЦА ВСΕΔΕΡЖІТЕЛА, ТВОРЦА НЕБУ И ЗЕМЛІ, ВІДИМЫ^М ЖЕ ВСѢМЪ И НЕВІДИМЫМЪ. И ВО ΕΔΙΝΑГО ΓΑ ΙC ΧΑ, СНА БЖІА ΕΔΙΝΟΡΟΔНАГО, ИЖЕ ΩΤ ΟЦА РОЖДЕННАГО ПРΕЖДЕ ВСѢХЪ ВѢКЪ. СВѢТА ΩΤ СВѢТА, БГА ИCΤΙΝНА, ΩΤ БГА ИCΤΙΝНА, РОЖДЕННА Α ΝΕ СОТВОРЕННА ΕΔΙΝΟCУCНА ΩΤЦУ, ИМ ЖЕ ВСΑ ΟΥCΑ. НА C РАΔΙ ЧЛКЪ, И ИΑШЕГО РАΔΙ CΠACΕΝІА СОШΕΔCΗΑГО СО НЕБΕCЪ, И ВОΠЛОΤІВCΑCΑ ΩΤ ДХА CΤΑ, И ΜΑΡІА ΔΕВΥ И ВЪЧΛΟΒΕCΗCΑ. ΡΑCΠΑΤΑГО ЗА НΥ, ΠΡΙ ΠΟΝΤΕЙCΤЪМЪ ΠΙΛΑΤЪ. И CΤΡΑΔΑВCΗΑ, И ΠΟΓΡΕΒΕΝΑ, И ВЪCΚΡΕCΗΑГО ВЪ ΤΡΕΤІЙ ДΕΝЬ ΠΟ ΠΙCΑΝІИ^Х. И ΒΟCШЕ^ДCΗΑГО НА НЕБЕСΑ, И CЪДАCΗΑГО Ο ΔΕCНУЮ ΩΤЦА. И ΠΑΚΙ ΓΡΑДУCΗΑГО CЪ CΛΑΒΟΥ CУΔΙΤΙ ЖИВЫМЪ, И ΜΡΤВЫМЪ, ΕΓΟ ЖЕ ЦРЪCΤВІЮ НѢCΤЪ ΚΟΝЪЦΑ.

СЕ ЖЕ ΒΤΟΡΑГО СОБОРА ΚΟΝCΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΑ НА ΜΑΚΕΔΟΝІА ДУХОБΟΡЦА. И ВЪ ДУХА CВΑΤΑ, ΓΟCΠΟДА, ЖИВОТВОΡΑCΗΑГО, ИЖЕ ΩΤ ΩΤЦА ΙCХОДАCΗΑГО, ИЖЕ CЪ ΩΤЦΕМЪ И CЪ CНОМЪ CЪΠΟΚΛΑΝΑΕΜΑ, И CЪCΛΑΒΙΜΑ, ΓΛΑГОΛΑВCΗΑГО ΠΡΟΡΟΚΙ. И ВЪ ΕΔΙΝУ, CΤУЮ, СОΒΟΡΝУЮ, И ΑΠ C ΛCΚУЮ ЦРΚОВЪ. ΙCΠΟΒДЮУ ΕΔΙΝΟ ΚΡΕCΗΕΝІЕ ΒΟ ΩCΤΑΒΛΕΝІЕ ΓΡЪΧΟΒЪ. ЧАЮ ВЪCΚΡΕCΕΝІА ΜΕΡΤВЫМЪ, И ЖІЗНИ БУДУCΗΑГО ВѢКА, ΑΜΗΝ.

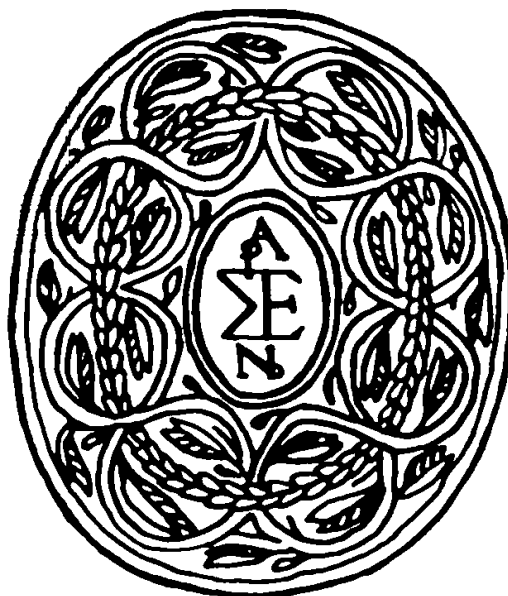
/1826/

θεοῦ δίδοντος οὐδέν ἰσχύει θφόνος. /-φθ6-/

Καί μὴ δίδοντος οὐδέν ἰσχύει κόπος.

Бóгу дающу зависть ничтó же возмóже.

И не дающу тpy^Д оуcп̄веть ничтó же.

INHALTSÜBERSICHT

Vorwort I-XVI

Ἄδελφότης I-212

Πισμενα грецкіи (1), Λεώπολις (2), Правовѣрныиъ (3-5), Ἀδελφότης (5), Титлы (6), Περί γραμματικῆς (6), Περί διαιρέσεως τῶν γραμμάτων (7-8), Περί συλλαβῆς (9), Περί λέξεως, Π. λόγου (10), Περί ἄρθρου (11), Περί γένους, Π. ἀριθμοῦ, Π. πτώσεως (12), Κλίσις ἄρθρων (13), Περί ὀνόματος, Π. γένους (14), Περί εἵδους, Π. σχήματος, Π. ἀριθμοῦ, Π. πτώσεως (15), Περί διαιρέσεως τῶν ὀνομάτων, Π. ἀκλίσεως (16-18), Περί β' κλίσεως (18-19), Περί γ' κλίσεως (19-21), Περί δ' κλίσεως (21-24), Περί ε' κλίσεως τῶν περιττοσυλλάβων (24-32), Τὸ ὄφελος καὶ εἶδος, ἄλικτα (32-35), Περί ἑτεροκλίτων ὀνομάτων, Π. τῶν συνηρημένων κλίσεων (35-36), Περί ἀκλίσεως τῶν συνηρημένων (36-38), Περί β' κλίσεως τῶν συνηρημένων (38-40), Περί γ' κλίσεως τῶν συνηρημένων (40-41), Περί δ' κλίσεως τῶν συνηρημένων (41), Περί ε' κλίσεως τῶν συνηρημένων (42-43), Περί τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων (43-45), Περί τῶν καταληξέων τῶν ἐπιθέτων (45-47), Περί τῶν ἐπτὰ εἰδῶν τῶν παραγῶν ὀνομάτων. Σχηματισμοὶ πατρονυμικῶν (47-49), Σχηματισμοὶ κτητικοῦ (49-50), Σχηματισμοὶ συγκριτικοῦ καὶ ὑπερθετικοῦ (50-54), Σχηματισμοὶ ὑποκοριστικοῦ (54-55), Σχηματισμοὶ παρωνύμου (55-56), Περί ῥηματικοῦ (56-58), Περί ἀντωνυμίας, Π. γένους, Π. εἵδους, Π. ἀριθμοῦ, Π. προσώπου (58), Περί πτώσεως, Π. πρωτοτύπου, Κλίσις πρωτοτύπων (59-60), Περί κτητικοῦ (60-61), Περί δεικτικοῦ, Κλίσις δεικτικῶν (61-63), Περί ἀναφορικοῦ (63-64), Περί συνθέτου (64-66), Περί ῥήματος, Π. ἐγκλίσεως, Π. γένους, Π. εἵδους (66), Περί σχήματος, Π. ἀριθμοῦ, Π. προσώπου, Π. χρόνου (67), Περί συζυγίας, Π. ἀ' συζυγίας τῶν βαρυτόνων (68), Περί β', Π. γ', Π. δ' (69-70), Περί ε', Π. ς' (70), Ῥ ἤ μ α, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, δια-

θέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας α΄ τῶν βαρυτόνων (71-72), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς, Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς (72-73), Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς (73), Ἀπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Περί μετοχῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς (74-75), Ῥῆμα, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (75-76), Προστακτικῆς παθητικῆς (76-77), Εὐκτικῆς παθητικῆς (77-78), Ὑποτακτικῆς παθητικῆς, Ἀπαρεμφάτου παθητικῆς, Μετοχή παθητικῆς (78-79), Ῥῆμα, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης (79-80), Προστακτικῆς μέσης (80-81), Εὐκτικῆς μέσης (81-82), Ὑποτακτικῆς μέσης, Ἀπαρεμφάτου μέσης, Μετοχή μέσης (82-83), Περί τῶν περισπωμένων ῥημάτων (83), Ῥῆμα, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας α΄ τῶν περισπωμένων (84), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς, Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς (85), Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς, Ἀπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς (86-87), Ῥῆμα, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (87-88), Προστακτικῆς παθητικῆς, Εὐκτικῆς παθητικῆς (88-89), Ὑποτακτικῆς παθητικῆς, Ἀπαρεμφάτου παθητικῆς, Μετοχή παθητικῆς (89-90), Ῥῆμα, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης (90-91), Προστακτικῆς μέσης, Εὐκτικῆς μέσης, Ὑποτακτικῆς μέσης (91-92), Ἀπαρεμφάτου μέσης, Μετοχή μέσης, Περί τῆς β΄ συζυγίας τῶν περισπωμένων, Ῥῆμα, ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας β΄ τῶν περισπωμένων (92-93), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς (93-94), Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς, Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς (94-95), Ἀπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (95-96), Προστακτικῆς παθητικῆς (96-97), Εὐκτικῆς παθητικῆς, Ὑποτακτικῆς παθητικῆς (97-98), Ἀπαρεμφάτου παθητικῆς, Μετοχή παθητικῆς (98-99), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης, Προστακτικῆς μέσης, Εὐκτικῆς μέσης (99-100), Ὑποτακτικῆς μέσης, Ἀπαρεμφάτου μέσης, Μετοχή μέσης (100-01), Περί τῆς γ΄ συζυγίας τῶν περισπωμένων, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας γ΄ τῶν περισπωμένων (101-02), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς, Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς (102-03), Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς, Ἀπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς (103-04), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (104-05), Προστακτικῆς παθητικῆς, Εὐκτικῆς παθητικῆς (105-06), Ὑποτακτι-

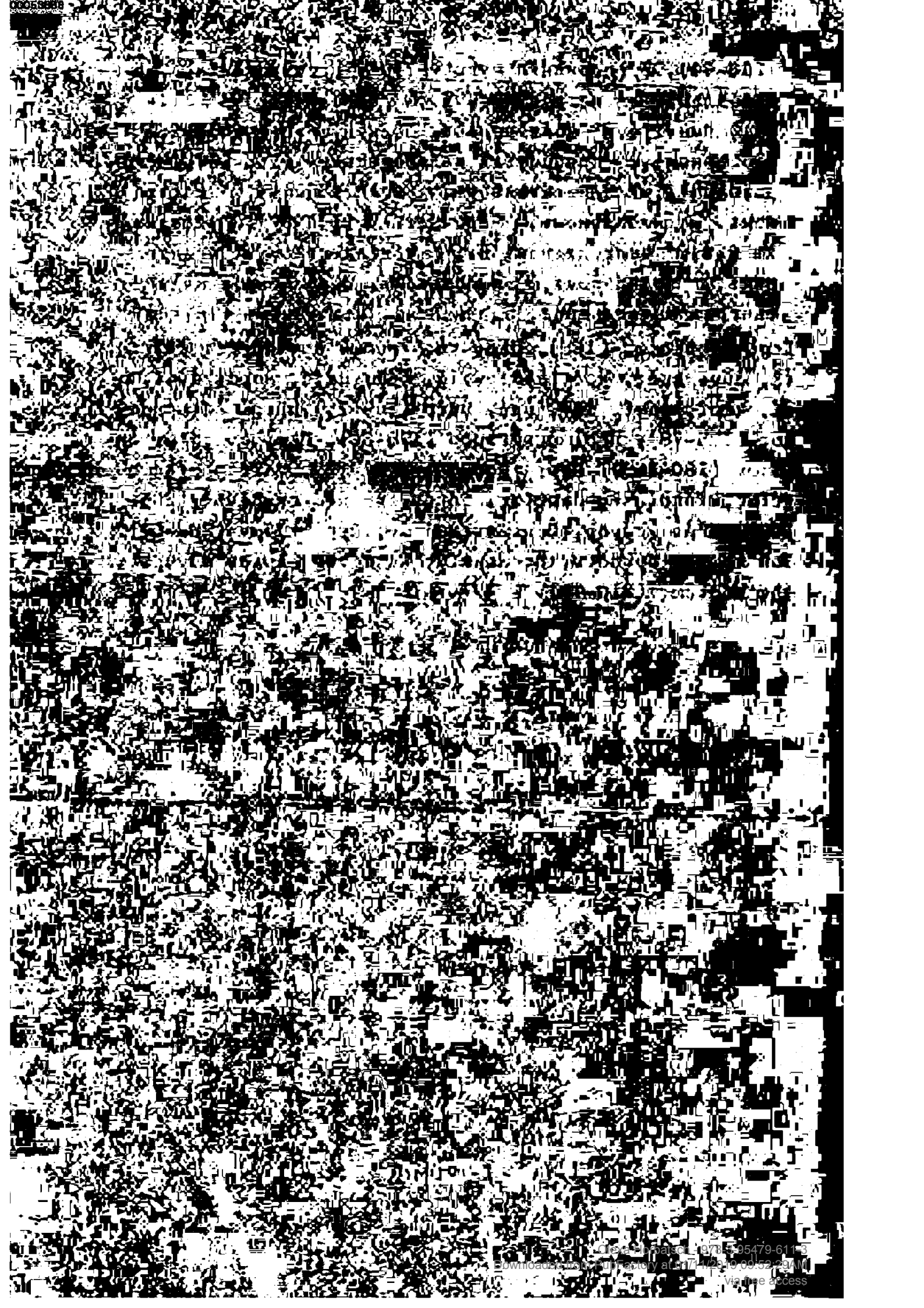
κῆς παθητικῆς, Ἄπαρεμφάτου παθητικῆς (I06-07), Μετοχή παθητικῆς, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης (I07-08), Προστακτικῆς μέσης, Εὐκτικῆς μέσης (I08), Ὑποτακτικῆς μέσης, Ἄπαρεμφάτου μέσης, Μετοχή μέσης, Περί τῶν εἰς -μι ῥημάτων (I09), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας δὲ α': τῶν εἰς -μι (I10-11), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς, Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς (I11-12), Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς, Ἄπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς (I12-13), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (I13-14), Προστακτικῆς παθητικῆς, Εὐκτικῆς παθητικῆς (I14-15), Ὑποτακτικῆς παθητικῆς, Ἄπαρεμφάτου παθητικῆς (I15), Μετοχή παθητικῆς, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης (I16-17), Προστακτικῆς μέσης, Εὐκτικῆς μέσης, Ὑποτακτικῆς μέσης (I17), Ἄπαρεμφάτου μέσης, Μετοχή μέσης, Περί τῆς β': συζυγίας τῶν εἰς -μι, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας β': τῶν εἰς -μι (I18-19), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς (I19-20), Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς (I20-21), Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς, Ἄπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς (I21-22), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (I22-23), Προστακτικῆς παθητικῆς, Εὐκτικῆς παθητικῆς (I23-24), Ὑποτακτικῆς παθητικῆς, Ἄπαρεμφάτου παθητικῆς (I24-25), Μετοχή παθητικῆς, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης (I25-26), Προστακτικῆς μέσης, Εὐκτικῆς μέσης, Ὑποτακτικῆς μέσης, Ἄπαρεμφάτου μέσης (I26-27), Μετοχή μέσης, Περί τῆς γ': συζυγίας τῶν εἰς -μι, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας γ': τῶν εἰς -μι (I27-28), Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς (I28-29), Εὐκτικῆς ἐνεργητικῆς, Ὑποτακτικῆς ἐνεργητικῆς (I29-30), Ἄπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετοχή ἐνεργητικῆς, Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς (I30-31), Προστακτικῆς παθητικῆς (I31-32), Εὐκτικῆς παθητικῆς, Ὑποτακτικῆς παθητικῆς (I32-33), Ἄπαρεμφάτου παθητικῆς, Μετοχή παθητικῆς (I33), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ μέσης, Προστακτικῆς μέσης, Εὐκτικῆς μέσης (I34-35), Ὑποτακτικῆς μέσης, Ἄπαρεμφάτου μέσης, Μετοχή μέσης, Περί τῆς δ': συζυγίας τῶν εἰς -μι (I35), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ ἐνεργητικῆς, συζυγίας δ': τῶν εἰς -μι, Προστακτικῆς ἐνεργητικῆς, Ἄπαρεμφάτου ἐνεργητικῆς, Μετο-

χή ἐνεργητικῆς (I36-37), Ῥῆμα ἐγκλίσεως ὀριστικῆς, διαθέσεως δὲ παθητικῆς, Προστακτικῆς παθητικῆς, Ἀπαρεμφάτου παθητικῆς, Μετοχή παθητικῆς, Περί τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος εἶμι (I37-38), Προστακτικῆς ὑπαρκτικοῦ, Εὐκτικῆς ὑπαρκτικοῦ, Ὑποτακτικῆς ὑπαρκτικοῦ, Ἀπαρεμφάτου ὑπαρκτικοῦ, Μετοχή ὑπαρκτικοῦ (I38-39), Περί ἑτεροκλίτων ῥημάτων, Περί ἀπροώπου ῥημάτων (I39-40), Περί τῆς συγγενείας τῶν χρόνων, καί μεταβολικῶν καί ἀμεταβόλων φωνηέντων καί διφθόγγων, καί περί σχηματισμοῦ τῶν χρόνων (I40-68)

ὡ настоіащемъ глаголь на -ω ἢ ὡ назданіи мимощедшаго, Гласнии ω^тмѣннии (I40-41), Двогласнии ω^тмѣннии, Вынѣтіе двое, ὡ сложеніи предлогъ (I41-42), Вынѣтіе, Внимаи, ὡ возрастѣ свойственныхъ ὀбразовъ глѣ, ὡ непредѣльномъ второмъ (I42-43), ὡ оусмотреніи предконечнаго, Канонъ ѡ., К. ѡ., К. ѣ., Вынѣтіе ѡ., В. ѡ., К. ѣ., К. ѣ. (I43-44), ὡ боудоущемъ ѡ., ὡ боудоущемъ ѡ. пѣрвыхъ трехъ супружествъ, ὡ будущемъ ѡ. д-го супружества, Канонъ ѡ., К. ѡ., ὡ будущемъ ѡ.м ѣ.го супружества (I45-46), ὀбразъ сокращеніа предконечнаго, ὡ будущемъ ѡ.м ѣ.го супружества, ὡ непредѣльномъ ѡ. (I46-47), ὡ протѣаженомъ ѡ.го, ѡ.го, ѣ.го, д.го ἢ ѣ.го супружества, Вынѣтіе ѡ., В. ѡ., Свѣйственнѣ ѡ.го супружества, ὡ протѣаженомъ ѣ.го супружества, Внимаи, ὡ предконечномъ (I47-48), ὡ пресовершеномъ, Канонъ ѡ., К. ѡ. (I48-49), ὡ повелителномъ, ὡ молитвенномъ, ὡ подчинномъ (I49), ὡ необавномъ, ὡ причастіи глаголь на -ω. ὡ сихъ склоненію (I50-52), Греческаго ѣзѣка оученикомъ (I52), ὡ страдателныхъ глаголѣхъ на -ω, ὡ протѣажѣнномъ, Канонъ ѡ., ѡ., ѣ., ὡ лицахъ протѣажѣннаго, Вынѣтіе (I53-55), ὡ пресовершеномъ, ὡ творенію лицѣ, ὡ по малѣ будущемъ, ὡ непредѣльномъ ѡ., ὡ непредѣльномъ ѡ., ὡ будущемъ ѡ.м ἢ ѡ.м. (I55-56), ὡ повелителномъ, ὡ лицахъ, ὡ молитвенномъ (I56-57), ὡ подчинномъ (I57-58), ὡ необавномъ, оуказъ необавнаго, ὡ причастіахъ ихъ (I58-59), ὡ среднихъ глаголѣхъ на -ω. ὡ изѣавителномъ, ὡ протѣажѣнномъ, Вынѣтіе, ὡ предконечномъ протѣажѣннаго (I59-60), ὡ пресовершенномъ, ὡ повелителномъ, ὡ молитвенномъ (I60-61), ὡ подчинномъ, ὡ необавномъ, ὡ причастіахъ ихъ (I61-62), ὡ облеченіи глаголь, ὀбразъ ѡ., ѡ., ѣ. (I62-63), ὡ глаголѣхъ на -ѣ

(163-64), ὡς познаниі супружествъ, Предхранѣніа, ὡς ми-
 мошѣдшемъ, ὡς непредѣлномъ ѿ., ὡς повелителномъ (164-
 65), Вынѣтіе, ὡς мслитвеномъ, Внимѣій, ὡς подчинномъ, ὡς
 необавномъ, ὡς причѣстіахъ дѣлѣтелныхъ ихъ (165-66), ὡς стра-
 дателныхъ, ὡς повелѣителномъ, ὡς молѣтвенномъ, ὡς подчѣн-
 номъ, ὡς необѣавномъ, ὡς причѣстіахъ (166-67), ὡς средни-
 хъ ихъ, ὡς непредѣлномъ ѿ., ὡς повелѣителномъ, ὡς молѣтвен-
 номъ, ὡς подчѣинномъ, ὡς необѣавномъ, Образъ спрѣаганіа
 глаголь на вса лица, ѿ. ѿ. канонъ, ѿ. ѿ. канонъ (167-68)

Περὶ προθέσεως (168), Περὶ τῆς τούτων συντάξεως. ἐν, εἰς,
 ἐξ, σύν, πρός, πρό, ἀνά, κατά, διά, μετά, παρά, ἀντί, ἐ-
 πί, περί, ἀμφί, ἀπό, ὑπό, ὑπέρ (169-75), Περὶ ἐπιρρήμα-
 τος (175-78), Περὶ συνδέσμου (178-80), Περὶ ἀνομάτων ῥη-
 μάτων (180-205), Περὶ προσωδίων, Π. τόνων, Τόποι τῆς ὀ-
 ξείας, Τόποι τῆς βαρείας, Τόποι τῆς περισπωμένης (205-
 208), Περὶ χρόνου, Περὶ πνευμάτων, Περὶ πάθων (208-09),
 Τοῦ πρώτου συνόδου τῆς Νικαίας κατὰ τοῦ Ἀρίου σύνθεσις
 τῆς πίστεως (210-II).

SPECIMINA PHILOLOGIAE SLAVICAE

Herausgegeben von

Olexa Horbatsch und Gerd Freidhof

1. Lavrentij Z i z a n i j: Hrammatika Slovenska, Wilna 1596. Herausgegeben und eingeleitet von Gerd Freidhof, Frankfurt am Main 1972; XVI, 93 S., DM 14.-
2. A d e l p h o t e s. Die erste gedruckte griechisch-kirchenslavische Grammatik, L'viv-Lemberg 1591. Herausgegeben und eingeleitet von Olexa Horbatsch, Frankfurt am Main 1973; XVI, 217 S., DM 22.-
3. Gerd F r e i d h o f: Notizen und Materialien zur russistischen Linguistik. Unterlagen für die Seminararbeit, Nr. 1, Frankfurt am Main 1973; 101 S., DM 9.- (für Studenten 6.-)

Bayerische
Staatsbibliothek
München